ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ
τ. Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΟΡΛΙΓΞ

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ

ΑΘΗΝΑΙ
1969

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ
τ. Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΟΡΛΙΓΞ

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ

ΑΘΗΝΑΙ
1969

Ἐπιμέλεια τῆς ἐπ' ἀόριστον ἐπανεκδόσεως ἁπάντων τῶν ἔργων τοῦ Κωνσταντίνου Πρίγγου ὑπὸ Ἀνδρέου Λεων. Παπανδρέου, Δικηγόρου, Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος, Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ὁδος Ἱπποκράτους 7 - Τηλέφωνα : 633.904 - 638.493 - 638.985
Α Θ Η Ν Α Ι.

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τῶν κληρονόμων Κ. ΠΡΙΓΓΟΥ.

«Μετὰ τῶν θηρευόντων τὴν μουσικήν, συναναστρέφου ἀφόβως· οἱ κακοὶ δὲν ἔχουν ἄσματα.»

«Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΩΣ ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ»

διάλεξη δοθεῖσα τήν 28.2.84 στο «KING GEORGE» Ἀθηνῶν, ὑπό Ἀνδρέα Λέων. Παπανδρέου, Δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, Καθηγητοῦ Μουσικῆς, Διπλωματούχου οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

.... **Καί εἶπεν ὁ Θεός!!** «Γεννηθήτω τό φῶς... Καί ἐγένετο Φῶς... Καί ἦν ἡμέρα πρώτη τῆς Δημιουργίας...» Συνώδευε δέ, αὐτή τήν ἔκρηξη τῆς Δημιουργίας, ἡ ἀνατριχιαστική καί παγερή δίνη τοῦ «χάους καί τοῦ σκότους» ἡ ὁποία ὅμως, σιγά-σιγά, ἄρχιζε νά «γλυκαίνει καί ν' ἀπαλαίνει «ἀπ' τήν πρώτη μουσική ὑπόκρουση στό Σύμπαν...

Σ' αὐτή τήν πρώτη μέρα τῆς Δημιουργίας, ΜΟΥΣΑ μου τώρα, **προσεύχομαι καί ψάλλω**, ἐναρμονισμένος μέ τή θειότητα τῆς μουσικῆς πανδαισίας πού θ' ἀκολουθήσει, καί πού **σάν «ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ»**, ἐκφράζω τήν εὐγνωμοσύνη μου, στόν Πρόεδρο καί τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν γιατί μέ τήν ἀνθρώπινη φιλοξενία τους, μοῦ ἔδωσαν **τή δυνατότητα καί τήν εὐκαιρία** νά μιλήσω μέ τίς λίγες δυνάμεις πού διαθέτω, γιά ἕνα θέμα, πού ἡ γνώση του, δέν πρέπει ν' ἀπουσιάζει ἀπ' τόν καθένα μας, ἐπειδή ἡ μουσική εἶναι ἡ τροφή τῆς ἴδιας μας τῆς Ζωῆς... Τῆς... ἀνοδικῆς μας Ζωῆς...

Ἀλλά... βιάζουμαι νά συνδεθοῦμαι ψυχικά κι αἰσθησιακά μέ τό Σύμπαν καί τό Θεό, **γιατί τό Σύμπαν εἶναι γεμᾶτο ἁρμονία** καί μιά ψυχή πού ἐναρμονίζεται μέ τήν ψυχή τοῦ Σύμπαντος, μπορεῖ ν' ἀκούσει τή μουσική του καί νά τήν καταλάβει. Γι' αὐτό... «Ἀκούω τή μουσική ἀπ' τήν ἀτμόσφαιρα».. πού μοῦ διοχετεύεται μέσα ἀπο τήν Ἀγάπη σας Κυρίες καί Κύριοι **καί μέ κατακλύζει καί μοῦ λεηλατεῖ** τίς ἀνθρώπινες ἀτέλειες, καί.... ὑπάκουος στόν πανδαμάτωρα ΧΡΟΝΟ, βούλομαι νά καταξιώσω μέσα στά ὅρια αὐτοῦ τοῦ χρόνου, **τήν ἔννοια... ΑΝΘΡΩΠΟΣ...**

Ἀλλά ἄν ὁ χρόνος καταλύει τόν ἄνθρωπο, τοῦ ἀνθρώπου οἱ μουσικές συνθέσεις καταλύουν τόν χρόνο. Ὁ χρόνος κατέλυσε τόν Μπετόβεν. Οἱ συμφωνίες τοῦ Μπετόβεν δέν καταλύθηκαν ἀπ' τό χρόνο. Καί τοῦτο, γιατί ἡ μουσική εἶναι ὁ προαιώνιος θεόπνευστος τρόπος καί τό μέσον ἐπικοινωνίας μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν. Καί ὁ ἄνθρωπος ζεῖ..!!! Ζεῖ ὁ

ἄνθρωπος, γιατί στηρίζει τίς ἐλπίδες του στόν ἄνθρωπο!! Στόν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, πού ἔχει συνειδητοποιήσει ὅτι δέν ὑπάρχει στιγμή χωρίς κάποιο ἐναρμονισμένο, στό «θεῖον», καθῆκον. Ἡ ἔννοια ἄνθρωπος, βρίσκει τήν καταξίωσή της στήν ἐλευθερωμένη συνείδησή του, αὐτή πού ἀντιλαμβάνεται τήν ἑνότητα τοῦ συμπαντικοῦ συνόλου, καί ἐπειδή, **γιά κάθε ἄνθρωπο,** ἡ ἁρμονική μέ τό σύμπαν, **συνείδησή του**, εἶναι ὁ Θεός του. Νά ζῆς μέ τούς ἀνθρώπους σάν νά σέ βλέπει ὁ Θεός. Νά μιλᾶς μέ τό Θεό, σάν νά σ' ἀκοῦν οἱ ἄνθρωποι, καί νά συμμετέχεις στήν παγκόσμια χορωδία, κάτω ἀπό τή διεύθυνση τοῦ Θεοῦ. Ἕνα ἅγιο πνεῦμα βρίσκεται μέσα μας, παρατηρητής καί φρουρός τῶν καλῶν καί τῶν κακῶν μας σκέψεων καί πράξεων. Ὅταν κάνεις κάτι τίμιο, μπορεῖ νά τό μάθει ὁ καθένας. Ὅταν ὅμως κάνεις κάτι τό κακό, τί ὠφελεῖ νά μήν τό ξέρει κανείς, ὅταν **σύ ὁ ἴδιος** τό γνωρίζεις καί βαραίνεις μ' αὐτό τή συνείδησή σου, καί γίνεσαι ἔτσι, παράφωνος στή μελωδία τοῦ σύμπαντος;

Σκέψεις ἁρμονικές σέ μαθηματική συζυγία καί χρωματιστή μελωδική συστοιχία μέ τό Θεό, τό σύμπαν, τόν ἄνθρωπο καί τήν τελειότητα.

Τό μεγαλεῖο τῆς συμπαντικῆς τελειότητας βρίσκεται στήν ἁρμονική ἁπλότητα. Καί ἡ ἁρμονική ἁπλότητα, στήν τέλειά της ἔκφραση, σέ ὁδηγεῖ στήν πηγή τοῦ Θείου, στούς θείους κανόνες τῆς ζωῆς. Ζωῆς ἀείρροης! Ζωῆς πού πέρασε, ποῦ ζοῦμε καί πού θἄρθει.

Καταπιάστηκα, σήμερα, μ' ἕνα θέμα τόσο βαθύ καί τόσο πλατύ, ὅσο εἶναι τό βάθος καί τό πλάτος τοῦ ψυχικοῦ καί συναισθηματικοῦ κόσμου τοῦ καθενός ἀπό ἐμᾶς. Κι αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια... Καθένας μας, ζεῖ στό χρόνο του, ἀναδύεται ἀπό τό βάθος του, ξεχύνεται στό πλάτος του καί **μεγαλώνει στό ὕψος** πού ἀντέχει. Γιά νά γίνεις ΜΕΓΑΛΟΣ, πρέπει νά τό ἀντέχεις. Κι' εἶναι εὔκολο νά γίνεις, δύσκολο νά κρατηθεῖς ΜΕΓΑΛΟΣ, ἐκεῖ ΨΗΛΑ. Δέν εἶναι ὅμως καθόλου δύσκολο τό θέμα μου. Δύσκολο, ἴσως, εἶναι, νά καταλάβουμε πόσο εὔκολο εἶναι, γιατί οἱ μεγάλες ἰδέες, τά μεγάλα θέματα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀναζήτησης τοῦ Θεοῦ καί τοῦ συμπαντικοῦ μυστηρίου, ὅσο ἀπομακρύνονται στήν ἔκφρασή τους, στήν ἀναζήτησή τους ἀπό τόν θεῖο στόχο τους, τόσο καί γίνονται δυσνόητα καί δυσεπίλυτα. Ὅσο ὅμως πλησιάζουν καί ἀγγίζουν τό θεῖο καί συμπαντικό ἁρμονικό μειδίασμα, τότε γίνονται εὔκολα καί κατανοητά, γιατί, ὅπως ἔλεγε καί ὁ Ἀϊνστάϊν «εἶναι ἀκατανόητο στόν κόσμο, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι κατανοητός». Θέλεις νά συνομιλήσεις μέ τό Θεό; Τότε, προσευχήσου καί ζήτησέ τον μέσα ἀπό τήν ἁρμονική τελειότητα τῶν δημιουργημάτων του.... Κι ὅποιος ἀπό ἐμᾶς στό τέλος

αὐτῆς τῆς συνοπτικῆς τελετουργίας πεῖ: «Κάτι γίνεται γύρω μου. Κάτι μοῦ φωνάζει. Κάπου ὁδηγοῦμαι. Κάτι εἶμαι. Τότε, κάτι θἄχω πετύχει. Θά ἔχω πετύχει τή διαλογική σας ἐσωστρέφεια. Θά μιλήσετε τότε μέ ἐσᾶς, τούς ἴδιους τούς ἑαυτούς σας. Θά ἰδῆτε ὅτι δέν εἶσθε μόνοι. Καί ἔτσι εἶναι: **Ὁ Ἄνθρωπος ποτέ δέν εἶναι μόνος του.** Εἶναι ὁ ἴδιος μιά νότα, στήν ἁρμονία τοῦ σύμπαντος. Μέ τήν ἁρμονική σχέση γεννήτορος καί παιδιοῦ, γνωρίζουμε τό θεῖο νόημα τῆς στοργῆς.

Μέ τήν ἐναρμονισμένη κοινωνική μας συμβίωση, ζοῦμε τό μεγαλεῖο τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ.

Μέ τόν συγχορδισμένο ἀδελφικό δεσμό, γευόμαστε τό νάμα τῆς αὐτοθυσίας.

Καί μέ τή μουσική εὐωχία τοῦ τέλειου πλατωνικοῦ καί σαρκικοῦ ἔρωτα τῶν δύο φύλων, ἀπολαμβάνουμε τή μεγαλειότητα τῆς ζωῆς.

Κι ὅπως, δέν ὑπάρχει πλάσμα χωρίς πλαστουργό, ἔτσι δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει, παιδί χωρίς γεννήτορα, κοινωνία χωρίς ἀλτρουϊσμό, ἀδελφός χωρίς αὐτοθυσία καί ζωή χωρίς ἔρωτα.

Ἀντίθετα ὅμως, μπορεῖς νά ζήσεις χωρίς παιδί, μπορεῖς νά ζήσεις χωρίς κοινωνία, μπορεῖς νά ζήσεις χωρίς ἀδελφό... Ποτέ ὅμως δέν ζεῖς χωρίς ἔρωτα... Καί τοῦτο γιατί ὁ ἔρωτας εἶναι **ἡ μελωδική προϋπόθεση** πού σέ κάνει νά συμμετέχεις στήν ἁρμονία τοῦ σύμπαντος...

Ὁ κόσμος ὁλόκληρος καί ὁ ἄνθρωπος μαζί, μοιάζουν μέ μουσικά ὄργανα, πού κάθε τους χορδή θά πρέπει νά εἶναι τέλεια τοποθετημένη, ὥστε νά μήν ἀκούγονται παραφωνίες.

Ἡ νομοτέλεια τοῦ σύμπαντος, οἱ μαθηματικές ἀναλογίες καί σχέσεις στά λεγόμενα ἄψυχα καί ἔμψυχα ὄντα καί ἡ ἀνθρώπινη λογική, δέν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρά μιά μουσική ἁρμονία, δοσμένη ἀπό τή θεία πρόνοια καί, πού, γιά τόν ἔνθρησκο ἄνθρωπο, λέγεται Θεός. Γιά τόν ἄθρησκο, τέλεια φύση καί γιά τόν μηδενιστή, εἶναι ἕνα διψασμένο ἐρωτηματικό. Σ' ὅλες τίς θρησκεῖες ὁ Θεός ὑμνολογεῖται μέσα καί διά τῆς μουσικῆς. Οἱ Ὀρφικοί προσεύχονταν στά θεοποιημένα μυστήρια τοῦ σύμπαντος, τραγουδώντας.

Σᾶς διαβάζω ἕναν Ὀρφικό ὕμνο γιά τή θεότητα τοῦ ἔρωτος: «Ἐπικαλοῦμαι τόν μέγαν, ἁγνόν, ἐράσμιον, γλυκύν Ἔρωτα, τόν πτεροφόρον τόν ἐπιδέξιον τοξότην, τόν περιβαλλόμενον ἀπό φλόγα, πού «παίζει» μαζί μέ τούς θεούς καί τούς ἀνθρώπους.

Διφυῆ, ἐπιδέξιον εἰς τάς τέχνας, κατέχοντα τάς κλεῖδας τῶν πάντων, τόσον τοῦ οὐρανίου αἰθέρος, ὅσον τῆς θαλάσσης καί τῆς Γῆς, ὅπως καί ὅλων ὅσα λαμβάνουν γέννεσιν... Διότι σύ μόνος κρατεῖς μέ στιβαρό

χέρι τό τιμόνι πού κατευθύνει ὅλα αὐτά»....

Γιά τόν Πυθαγόρα καί τόν Πλάτωνα ἡ συμπαντική νομοτέλεια ἦταν ἀκατανόητη στόν ἀγεωμέτρητο καί στόν ἄμουσο. Ἐνῶ ὁ Λούθηρος ἔλεγε: «Μετά τῶν θηρευόντων τήν μουσικήν, συναναστρέφου ἀφόβως. Οἱ κακοί, δέν ἔχουν ἄσματα».

Ὁ ἐξαδανικευμένος στήν ψυχή καί τό συναίσθημα ἄνθρωπος, ἀκούει τή μουσική τοῦ περιβάλλοντος. Δέχεται τή μουσική τοῦ ὅλου ἐπιστητοῦ, κι ἀκόμη μπορεῖ νά αἰσθανθῆ σάν μουσική ἁρμονία καί το θρόϊσμα ἑνός λουλουδιοῦ. Ὁ Μπετόβεν, καλημέριζε τά λουλούδια καί συνομιλοῦσε μέ τά δέντρα τοῦ δάσους!! Ἡ γέννηση κι ὁ θάνατος ἑνός παιδιοῦ κι ἑνός λουλουδιοῦ εἶναι μία μουσική θλίψη. Θλίψη ὅμως ΖΩΗΣ!! Καί ἡ ἀνθρώπινη θλίψη... κηδεύεται μέ μουσική... γιά νά ἀνακυκλωθεῖ σέ ΖΩΗ!!!

Ἂν θέλης νά γνωρίσης τό Θεό, πρέπει νά πεθάνης μέσα στόν ἑαυτό σου ἐναρμονισμένος μ' αὐτόν, γνωρίζοντάς τον καί κατακυριεύοντάς τον. Δέν πεθαίνεις, ἀλλά ζεῖς, ὅταν πεθάνεις γιά τόν ὑπέροχο, τόν ἄλλο ἑαυτό σου καί τόν πλησίον. **Νά γίνουμε Ναπολέοντες τοῦ ἄλλου ἑαυτοῦ μας.**

Γιατί, ποιός νίκησε τόν ἑαυτό του καί δέν ἔγινε ὅσιος, δηλαδή ἐλεύθερος ἀπό τίς μηδαμινότητες;

Ἡ ζωή κάθε ἀνθρώπου εἶναι μιά συμφωνία στήν ὁποία μπορεῖ νά ὑπερέχουν εἴτε ἁρμονικοί εἴτε παράφωνοι τόνοι.

Ἡ γνώση τῆς γνώσης καί ἡ γνώση τῆς ἀγνωσίας, εἶναι ἁρμονία. Ἀντίθετα, ἡ ἀγνωσία τῆς γνώσης καί τῆς ἀγνωσίας, εἶναι παραφωνία. Στήν πρώτη περίπτωση ἔχεις τό «γνώθι σ' αὐτόν» στή δεύτερη, ὄχι.

Κι ὅταν ἔχεις τό «Γνώθι σ' αὐτόν», ἔλκεις τίς μουσικές ὠδές πού σέ ὁδηγοῦν στή συνομιλία μέ τό Θεό καί στήν κατανόηση τοῦ σύμπαντος.

Τό Σύμπαν κατά τή Βίβλο δημιουργήθηκε σέ ἑφτά μέρες καί ἡ πρώτη μέρα τῆς Δημιουργίας ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ, ἔχει ἑφτά γράμματα. Καί ἡ μουσική κλίμακα ἔχει ἑφτά νότες.

Οἱ λέξεις ΑΡΜΟΝΙΑ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΑΡΙΘΜΟΣ - ΧΡΙΣΤΟΣ μέ γιῶτα καί ΧΡΗΣΤΟΣ μέ ἦττα, ἔχουν ἑφτά γράμματα, καί κατά τή γενετική ἐπιστήμη ὁ ἀνθρώπινος ὁλοκληρωτικός βιολογικός μεταβολισμός, πραγματοποιεῖται κάθε ἑφτά χρόνια. Ὁ ἀριθμός ἑπτά, δεσπόζει στήν ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου.

Ὅπως μέ τήν αὐξομείωση τῶν διαστημάτων τῆς μουσικῆς ἑφτάδας ΝΤΟ, ΡΕ, ΜΙ, ΦΑ, ΣΟΛ, ΛΑ, ΣΙ στήν Εὐρωπαϊκή μουσική καί ΠΑ, ΒΟΥ, ΓΑ, ΔΙ, ΚΕ, ΖΩ, ΝΗ στή Βυζαντινή Μουσική, δημιουργεῖται ἡ

μουσική φυσιογνωμία, ἔτσι καί μέ τήν αὐξομείωση τοῦ Γνώθι ἤ μή γνώθι σαὐτόν, γύρω ἀπό ἐμᾶς, δημιουργεῖται **ἡ φυσιογνωμία μας στή ζωή.** Δηλαδή τό... «ΕΙΜΑΙ» ἤ δέν «ΕΙΜΑΙ» τό δημιουργῶ ἐγώ... **Ἄραγε ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ τήν ἁρμονία τῆς μοίρας του.**

Ἡ δύναμη πού παράγει τήν ἁρμονία, εἶναι ἡ Ἀγάπη· ἡ παγκόσμια Ἀγάπη πού σέ κάνει νά λές «κάθε χώρα εἶναι χώρα μου καί κάθε ἄνθρωπος ἀδερφός μου».

Ἀγάπη, εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως. Ἀναγνώρισις εἶναι μιά λειτουργία τῆς συνειδητοποιήσεως· καί συνειδητοποίησις, εἶναι μιά λειτουργία τῆς Ζωῆς. Καί ἐνῶ ἡ Ἀγάπη παράγει ἑνότητα καί ἁρμονία, ἀντίθετα τό μῖσος παράγει παραφωνία. Νά γιατί ὁ Χριστός δίδασκε τό «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» καί ὁ Σωκράτης τό «Οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν οὐδ' ἀνταδικεῖν»... **Γιατί ἤθελαν νά μήν παραφωνοῦν στήν ἁρμονία τοῦ Σύμπαντος...**

Ἡ συνειδητοποίηση αὐτῆς τῆς θέσης καί τῆς ἄρνησης, φανερώνουν τήν ἁρμονία τῆς ζωῆς.

Ἡ ζωή σέ θέση, εἶναι ἁρμονία. Σέ ἄρνηση, παραφωνία.

Μέ τήν παραφωνία χάνεις τά ἴχνη τοῦ Θεοῦ καί τῆς συμπαντικῆς τελειότητας.

Μέ τήν θετική ἁρμονική ζωή, γίνεσαι ἰχνηλάτης τοῦ θείου. Βρίσκεις καί πατᾶς στίς πατημασιές τοῦ Θεοῦ... Γίνεσαι ἐλεύθερος πολίτης τοῦ σύμπαντος.

Γίνεσαι γίγαντας στή γνώση. Καί γίγαντας στή γνώση, θά πεῖ, **συνόμιλος καί ἀγγιχτής** μέ ὅ,τι καί ὅσα εἶναι κοντά καί μακρυά ἀπό σένα.

Κι ὅσο γιγαντώνεται ἡ ἀνθρώπινη γνώση, τόσο καί τό ἄγνωστο γίνεται γιά τόν μελετητή, πλατύτερο καί βαθύτερο καί περιτυλίγεται μέ τό πέπλο τοῦ δέους καί τοῦ μυστηρίου. **Τό δέος, σέ δένει μέ τό Θεό, καί ἡ Γνώση σοῦ ἁπλοποιεῖ τό μυστήριο....**

Γεννιέται, ἔτσι, ἡ ψυχική ἀγωνία, γιά τήν «εἰς τό ἄχρονο διηνεκές» τύχη τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, πού χωρίς τήν καταξίωσή της, ὁ ἄνθρωπος ξεφεύγει ἀπό τόν «ἀπό Θεοῦ» προορισμό του. Τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου «εἰδέναι» ἀπό τό ἄγχος τοῦ ἄγνωστου καί τῆς μεταφυσικῆς, τήν προσφέρει, «προνοία Θεοῦ», ἡ φιλοσοφημένη θρησκεία. Αὐτή ἡ φιλοσοφημένη καί μαθηματικά ἐναρμονισμένη θρησκεία, εἶναι λύτρωση ψυχική καί σωματική. Εἶναι ἕνωση — δεσμός, γνωστοῦ καί ἄγνωστου, παρόντος καί μέλλοντος, ζωῆς καί θανάτου. Εἶναι «κλῖμαξ μετάγουσα πρός τήν ἄνω ζωήν τά ἀνθρώπινα».

Εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ ἁρμονία Λογικῆς καί Συναισθήματος. Μέ τή λογική, ἐπιζητεῖς, ἀνευρίσκεις, ἀνέρχεσαι, «μεθίστασαι» αὐτοοδηγεῖσαι πρός τό «κατ' εἰκονα καί ὁμοίωσιν». Μέ τό συναίσθημα, στοχάζεσαι, ὑμνολογεῖς, συγκινεῖσαι «διαχέεσαι, διαμελίζεσαι, γίνεσαι «ἄρτος καί οἶνος», γίνεσαι ἀσκητής. Μέ τή Λογική καί τό Συναίσθημα μαζί, χαράζεις καί ἀκολουθεῖς τή θρησκευτική σου πορεία, μέσα στήν ἁρμονία τοῦ σύμπαντος. Ἡ πορεία μέσα στό σύμπαν δέν διαφέρει σέ τίποτα ἀπό τήν συνειδητή πορεία μέσα στόν ἄγνωστο ἑαυτό μας. Ἄρα εἴμαστε το μονοπάτι πού ὁδηγεῖ στό Θεό!!!!

Αὐτή ἡ πορεία εἶναι ὁ ὑπέροχος Γολγοθᾶς κάθε ψυχοσωματικῆς καταξίωσης. Ἀρχή καί τέλος αὐτῆς τῆς ἔνθρησκης μουσικῆς πορείας ὁ «Οἶκος τοῦ Θεοῦ», ἡ τέλεια φύση. Ἡ διά μέσου τῶν μουσικῶν γραμμῶν, ὑμνολόγηση τῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ, τῆς ἴδιας τῆς ἄψυχης καί ἔμψυχης φύσης, δέν εἶναι ἀνθρώπινο ἐφεύρημα. Δέν εἶναι κἄν ὅρος ἤ κάποια ἀνθρώπινη ἀπόφαση. Εἶναι οὐσία τῆς ἴδιας τῆς ΖΩΗΣ.

Ἀφοῦ ἡ Λογική καί τό Συναίσθημα εἶναι θρησκεία, ἕπεται ὅτι καί ἡ μουσική πού ἀγγίζει τό συναίσθημα εἶναι στοιχεῖο τῆς θρησκείας.

Τό ἄλλο στοιχεῖο τῆς θρησκείας, ἡ Λογική, ἀντιπροσωπεύεται στή μουσική μέ τήν ἁρμονία. Λογική ἴσον ἁρμονία. Ἁρμονία ἴσον μελωδία. Μελωδία ἴσον μουσική τελειότητα. Καί τελειότητα ἴσον, Σύμπαν-Θεός. Ἄραγε, μέσα ἀπό τήν ἁρμονική Λογική, πρέπει νά περάσεις ΑΝΘΡΩΠΕ γιά νά γνωρίσεις τή Θειότητα πού σοῦ προσφέρει ἡ μητέρα ΦΥΣΗ. Ἡ φύση στά μυστήριά της καί ὁ Θεός στή φιλοσοφία του, δέν σέ δέχονται ἄμουσο. Κι ὅταν λέγω ἄμουσο, ἐννοῶ ἀναρμόνιστο μέ τόν ἑαυτό σου. **Προϋπόθεση τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ καί τοῦ σύμπαντος εἶναι ἡ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καί προϋπόθεση τῆς γνώσης τοῦ ἑαυτοῦ μας, εἶναι ἡ ΑΓΑΠΗ.**

Ἄνθρωπος ἄθρησκος, ἄμουσος, ἀναρμόνιστος, μηδενιστής, ἄνθρωπος — τίποτα, μπορεῖ νά ὑπάρχει. Ἄνθρωπος ὅμως χωρίς κάποιο δέος γιά τό μυστήριο τοῦ Σύμπαντος δέν ὑπάρχει. Αὐτό τό δέος γιά νά κινηθεῖ καί ἐξελιχθεῖ σε διαδικασία Ζωῆς, **χρειάζεται μουσικό ἐρέθισμα καί ρυθμικό τόνο.** Γι' αὐτό τά ζῶα καί τά μικρά παιδιά, μέ τούς μουσικούς ρυθμούς εἴτε κινοῦνται ρυθμικά, εἴτε γελοῦν, εἴτε βγάζουν ἄναρθρες κραυγές χαρᾶς καί ἔξαρσης. Οἱ πρωτόγονοι ἄνθρωποι, τότε πού δέν εἶχαν ἀνακαλυφθεῖ τά μουσικά

ὄργανα, χόρευαν ὅταν ἄκουγαν ρυθμικούς κροταλισμούς ξύλων ἤ λίθων. Ἀπό τή στιγμή πού, ὁ ὑποτυπώδης αὐτός χορός τους, ἐναρμονιζόταν μέ τό ρυθμό τῶν κτύπων, ἄρχιζε νά λειτουργεῖ ἡ διαδικασία τῆς Λογικῆς τους, ἐπειδή, **ὁ χορός εἶναι ἡ λογική κίνηση τῶν ποδιῶν.** Ὁ Ἄνθρωπος πού τραγουδᾶ, πού χορεύει πού γελᾶ, ἔχει τό «εἰσιτήριο» στό χέρι γιά νά βρεῖ τό Θεό!!!

Κι ἔτσι, καταλήγουμε στό νά παραδεχτοῦμε ὅτι ἡ μουσική διαποτίζει καί ἐπενδύει τά βασικά στοιχεῖα τῆς θρησκείας. Τή Λογική καί τό Συναίσθημα. Ἡ μουσική ζωντανεύει τίς μορφές πού ἀφιερώθηκαν στό Θεό, δηλαδή στόν πλησίον. Μέσα ἀπ' αὐτή βλέπεις τόν ἀσκητή, τόν μελετητή, τόν στοχαστή, τόν ὅσιο, τόν Ἅγιο, τόν ἴδιο τό Θεό.

Μέσα ἀπό τή μουσική ἀνέρχεσαι τά σκαλιά τοῦ συμπαντικοῦ οἰκοδομήματος καί ὁδηγεῖσαι κατ' εὐθείαν στό Θεό.

Ἡ ἔπαρση καί ὁ ἐκστασιασμός πού σέ κατακλύζει ὅταν μουσικά εὐωχεῖσαι, εἶναι ἀναίρεση τῆς ἐγκοσμιότητας καί ἀγκάλιασμα τῆς συμπαντικότητας.

Ἡ μέτρηση καί ἡ ἐγκλώβιση τοῦ ἑαυτοῦ μας σ' αὐτή του τήν τέλεια ἔκφραση εἶναι ἡ ἀπαρχή τῆς συνομιλίας μας με το Θεό καί τό Σύμπαν.

Αὐτή ἡ συγκεκριμένη σύλληψη τῆς μεγαλειώδους στιγμῆς μας, πού δέν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρά μιά ἐνσυνείδητη αὐτολεηλασία τῶν μικροτήτων μας, εἶναι ἔργο ἁπλό... Καί εἶναι ἁπλό, γιατί τό μεγαλεῖο τῆς τελειότητας βρίσκεται στήν ἁπλότητα...

Κι ὅταν εἶσαι «Ἁπλός» ξέρεις νά ἀγαπᾶς... Κι ὅταν ἀγαπᾶς, ξέρεις νά ζεῖς... Κι ὅταν ζεῖς, πρωταγωνιστεῖς στό θεῖο τῆς ζωῆς δράμα...

Αὐτό τό θεῖο δράμα τῆς ζωῆς τό ζεῖς μέ τήν μουσική. Μ' αὐτή ἐπικοινωνεῖς μέ τόν Οὐρανό, γνωρίζει τό Σύμπαν, ζεῖς τίς ἑφτά μέρες τῆς Δημοκρατίας, ἀρχίζοντας πάντα ἀπό ΚΥΡΙΑΚΗ τήν πρώτη μέρα τῆς Δημιουργίας καί τήν πρώτη, μουσική τῆς Ζωῆς, Νότα.

Σ' ὅλες τίς περιπτώσεις τῆς ἀνθρώπινης ἀγωνίας γιά τό ἄγνωστο, τῆς φυσικῆς μας ἀδυναμίας γιά τή δύναμη τῆς φύσης καί πρό παντός τῆς ἀδυναμίας μας νά γνωρίσουμε καί νά νικήσουμε τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό, ἡ μουσική εἶναι ἐκείνη πού μᾶς κάνει καί γνωρίζουμε τό Θεό καί διά τοῦ Θεοῦ λύνουμε τά προβλήματά μας. Ὅλα τά προβλήματά μας, ἀκόμα καί τοῦ θανάτου, **ἄν εἶναι πρόβλημα... Κι ὅμως ὁ θάνατος δέν εἶναι πρόβλημα...** Ποιός θάνατος

συνοδεύτηκε χωρίς δάκρυ καί χωρίς πόνο;;!! Τό δάκρυ καί ὁ πόνος εἶναι οὐσία ΖΩΗΣ!! ἄραγε ὁ θάνατος μήπως εἶναι ἀρχή νέας ζωῆς; **Καί εἶναι!!** «Κλείων ὁ τάφος τούς νεκρούς, ζωήν ἀνοίγει νέαν, δέν εἶναι τέρμα, εἶναι ἀρχή, πρός ὕπαρξιν ὡραίαν»...

Ἡ ἠχογένεια τῆς μουσικῆς, οἱ διαστημικές κλίμακές της, οἱ ἐπιδράσεις τῶν φθορῶν καί ἡ ψυχοσυναισθηματική ἐπίδραση τῶν ἤχων καί τῶν ποικίλλων παραλλαγῶν τους, εἶναι τά μόνα στοιχεῖα τῆς ἁρμονίας, τῆς μουσικῆς τάξης καί εὐπρέπειας, πού προσιδιάζουν στήν ὑμνολόγηση τοῦ Θεοῦ.

Μέ τήν μουσική, ἡ προσευχή πειθαρχεῖ στό θεϊκό προορισμό της, ἀγγίζει τά μύχια τῆς ψυχῆς, λυτρώνει ἀπό τήν ἀγωνία, ἐξιλεώνει ἀπό τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες, καί παραδίδει τόν προσευχητή, μετουσιωμένο σέ «ἄρτο καί οἶνο «ἕτοιμο γιά θυσία. Τόν παραδίδει στόν Θεό του. Μέ τή μουσική, πού σάν στοιχεῖο τῆς θρησκείας γεννιέται τό κύκλωμα τῆς Λογικῆς, τοῦ Συναισθήματος καί τῆς Φιλοσοφίας, ὁ ἄνθρωπος τελειοῦται στή δεδομένη στιγμή τῆς ἔξαρσής του.

Αὐτή ἡ στιγμιαία τελείωση, τοῦ ὑπενθυμίζει τόν προορισμό του, τοῦ δείχνει τό Θεό του, τόν κάνει νά μηδενίζει τά ἐγκόσμια καί τήν ὕλη καί τοῦ προσφέρει τόν ἰδεαλισμό, τόν εἰρηνισμό, τήν ἐλευθερία, τήν Ἀγάπη.

Ἡ Μουσική ἀριθμοποιεῖ τήν ψυχή, γεωμετρεῖ τό συναίσθημα, ἐξαϋλώνει τόν στοχασμό, οὐρανοδρομεῖ τήν ποίηση, καταξιώνει τόν Λόγο, **Ἀνθρωποποιεῖ τόν ΑΝΘΡΩΠΟ.**

Ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα καί οἱ ἰδιότητες τῆς μουσικῆς, δέν εἶναι ἀφηρημένες ἔννοιες. Εἶναι ὑποστάσεις, Λόγου, Ἀλήθειας, Ἀγάπης καί Ἀνθρωπισμοῦ. Εἶναι «ἔργα τῶν δακτύλων Του!». Εἶναι μέρος τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁπωσδήποτε ἡ μουσική, ἔργο τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Δημιουργίας. Εἶναι οὐσία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι Ἀγάπη Θεοῦ. Εἶναι παγκόσμια γλῶσσα, πανανθρώπινο συναίσθημα, πανυφήλια ψυχή, Παγκόσμιο κήρυγμα Εἰρήνης. Εἶναι ἡ μουσική, τό «Ἀγαπᾶτε Ἀλλήλους» τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ἀλλά τό καυτό ἐρώτημα εἶναι: **Γιατί ἡ μουσική προκαλεῖ τό συναίσθημα τῆς Ἀγάπης καί πῶς αὐτή ἡ Ἀγάπη μᾶς κάνει νά ἐπικοινωνοῦμε μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν;** Ἀπάντηση: Οἱ ἑφτά νότες τῆς μουσικῆς κλίμακος, στόν τονικό τους ἦχο ἡ καθεμιά, ἐπηρεάζει τά ἀνάλογα στοιχεῖα, ψυχικά καί συναισθηματικά τοῦ ἀνθρώπου. Κι ὅσο ἡ μουσκή ἑφτάδα ὑφαινόμενη σέ συμφωνία μέ τίς χίλιες δυό

μουσικές μορφές της τόσο καί προκαλεῖ ἀναστάτωση καί ψυχοσυναισθηματική τρικυμία στόν ἄνθρωπο. Αὐτή ἡ τρικυμιώδη τριβή καί ὁ ἀγαλλόμενος Ἴλιγγος τοῦ ΕΓΩ μας στό ἄκουσμα τῆς μουσικῆς, ἐκλεπταίνει τό ΕΙΝΑΙ μας, μᾶς ἀποβάλει τίς ἀτέλειες καί τίς μικρότητες καί μᾶς ἀνθρωποποιεῖ. Σ' αὐτή τή φάση τῆς ἀνθρωποποιήσεώς μας, κατακλυζόμαστε ἀπό τή δίψα τοῦ «εἰδέναι πού γιά νά τήν καλύψουμε, ἀποζητᾶμε νέους μουσικούς τόνους, νέα ἐρεθίσματα, τά ὁποῖα ἑλκόμενα ἀπό τή δίψα μας, μᾶς κατακυριεύουν ἀπό τό ἄκουσμα τῆς μουσικῆς καί μετά ταῦτα, μᾶς προαγάγουν σέ μιά νέα, ἀνώτερη ἀνθρωποποίησή μας. Ξαναγεννιέται μέσα μας νέα δίψα γιά ἕνα νέο «εἰδέναι» πού κι αὐτό πάλι μᾶς κάνει νά ἀποζητᾶμε νέους μουσικούς τόνους πού κι αὐτοί μᾶς γεννοῦν νέο «εἰδέναι» καί οὕτω καθεξῆς. Κυκλικά ἐπαναλαμβανόμενος αὐτός ὁ χορός, ὁ ἄνθρωπος προάγεται ἀνοδικά καί συνεχῶς ἀποβάλλει μικρότητες καί ἀτέλειες. Ἔτσι, ὥστε κάποτε, φτάνει στό ἀπώγειο τῆς πληρότητάς του, κυριολεκτικά κατακλυσμένος ἀπό Ἀγάπη γιά τά ἄψυχα καί ἔμψυχα ὄντα τοῦ σύμπαντος.

Αὐτή ἡ ψυχοσυναισθηματική περιδίνηση τοῦ εἶναι μας ἀπό τό ἄκουσμα τῆς μουσικῆς, μοιάζει μέ τήν προδημιουργική περιδίνηση τοῦ Σύμπαντος στό ἄκουσμα τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ...

Ὁ «τελειωμένος» σέ ἁρμονική μέ τό περιβάλλον του πληρότητα ἄνθρωπος, εἶναι πάντοτε ἕτοιμος γιά τή μεγαλόπρεπη εἴσοδό του στό Σύμπαν καί στό Θεό. Εἶναι εὐαισθητοποιημένος στό συναίσθημα, ἐξαϋλωμένος στήν ψυχή καί τετραγωνισμένος στή Λογική. Καί οἱ θύρες τοῦ «ΕΙΝΑΙ» του, ὅταν κρούονται ἀπό τούς μουσικούς ἤχους, ἀνοίγουν γιά νά περάσει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος καί νά ἐπικοινωνήσει μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν.

Ἀνακαλύπτουν τότε οἱ μουσικοί τόνοι ἐκεῖνα τά συναισθήματα καί ἐκείνη τήν ψυχή τοῦ εἶναι μας πού θάθελε ὁ ἴδιος ὁ Θεός (ἡ τέλεια φύση ἄν θέλετε) νά εἴχαμε σάν «εἰσιτήριο» γιά νά «εἰσέλθωμε εἰς τάς αὐλάς» Του.

Ἡ ψυχική καί ἀκουστική ἀγαλλίαση πού νοιώθουμε ἀπό μιά μελωδική εὐωχία δέν εἶναι ἐξ αἰτίας κάποιου αἰσθησιακοῦ μας ἀγγίγματος, ἀλλά ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος ὅτι δι' αὐτῆς, προετοιμαζόμαστε νά ἐπικοινωνήσουμε μέ ὅ,τι καί ὅσα εἶναι ἐκτός τῆς ἐγκοσμιότητάς μας. Τό Θεό, τό Σύμπαν...

Γι' αὐτό καί τέλειος μουσικός εἶναι ἐκεῖνος πού μέ τό ἔργο του συναντιέται μέ τό θεῖο.

Ὅσοι δέν γνωρίζουν μουσική, δέν σημαίνει ὅτι δέν μποροῦν μέσα ἀπό αὐτή νά ἐπικοινωνήσουν μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν. Ἄλλο γνωρίζω ἤ ἐκτελῶ μουσική καί ἄλλο ἐπηρεάζομαι ἀπό τή μουσική καί δι' αὐτῆς γνωρίζω τή θειότητα.

Ὁ μουσικός ἐπηρεασμός μας εἶναι ὑπόθεση τῆς ψυχῆς καί τοῦ συναισθήματός μας. Αὐτή ἡ «ὑπόθεση» μετουσιώνεται σέ προϋπόθεση μουσικοῦ ἐπηρεασμοῦ μας, ὅταν ἡ συνόλη συμπεριφορά μας ὡς αὐθύπαρκτων ὄντων μέσα στό περιβάλλον μας εἶναι θετικός μουσικός τόνος ζωῆς.

Με λίγα λόγια: Ὅταν εἶσαι καλός ἄνθρωπος στή ζωή, ἐπηρεάζεσαι ἀπό τή μουσική. Κι ὅταν ἐπηρεάζεσαι ἀπό τή Μουσική, ἔχεις πάντοτε τό «εἰσιτήριο» γιά νά ἐπικοινωνήσεις μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν.

Ἀλλά... ἔστω... ἐπικοινωνώντας διά τῆς Μουσικῆς μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν τελειώνει ἐδῶ ἡ μουσική ἐπενέργεια; Ἀπαντῶ ὄχι· διότι ΑΜΕΣΩΣ μπροστά μας ἐμφανίζονται δύο σκαλιά πού μποροῦμε νά δρασκελίσουμε... Τῆς Νόησης τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Σύμαντος καί τῆς κατανόησης τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Σύμπαντος.

Γιατί, τί ὄφελος ἄν ἐπικοινωνεῖς μέ τό τέλειο, ὅταν αὐτό δέν τό ἐννοεῖς καί δέν τό κατανοεῖς;

Ἡ ἐπικοινωνία, ἡ Νόηση καί ἡ κατανόηση τῆς τελειότητας μεταφερόμενες σάν ἔννοιες στή ζωή καί στίς μεταξύ μας σχέσεις ἀντιστοιχοῦν μέ τήν ἐκτίμηση, τό Σεβασμό καί τήν Ἀγάπη. Ἡ Ἁρμονία μέ τόν πλησίον μας, γεννιέται ὅταν προηγηθεῖ ἡ ἐκτίμηση, ἀκολουθήσει ὁ Σεβασμός καί καταλήξει στήν Ἀγάπη.

Ἄραγε τό «Εἰσιτήριο» γιά νά ἐπικοινωνήσεις μέ τό Θεό καί τό Σύμπαν, δέν τό παίρνεις ποτέ, ἄν πρωτύτερα δέν λάβεις τό «Εἰσιτήριο» γιά νά ἐπικοινωνήσεις μέ τόν συνάνθρωπό σου καί προπαντός μέ τόν ἑαυτό σου...

Οἱ διαστάσεις τοῦ ἑαυτοῦ μας, εἶναι ὅσες καί τοῦ σύμπαντος Φῶς καί σκοτάδι στό σύμπαν, φῶς καί σκοτάδι στόν ἑαυτό μας.

Ἐκκρήξεις ζωῆς καί θανάτου στό σύμπαν, ἐκκρήξεις ζωῆς καί θανάτου στόν ἑαυτό μας... Μακάριοι ὅσοι δέν διαφοροποιοῦν τόν ἑαυτό τους ἀπ' τό ΣΥΜΠΑΝ...

Σάν τόν Ντίναχ τούτη τή στιγμή βρίσκουμε σέ μιά κατάσταση παραψυχολογικῆς ἔξαρσης καί βυθίζοντας τά μάτια μου στό εἶναι σας, ἀκούω τούς μουσικούς τόνους κάποιας ἄλλης Σας ζωῆς. Χιλιάδες χρόνια μετά περιμένοντάς Σας νά δρασκελίσουμε μαζί τό

κατώφλι τῆς Νόησης καί τῆς Κατανόησης τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Σύμπαντος.

Πιανόμαστε ὅλοι χέρι - χέρι καί προχωρᾶμε τραγουδώντας τή μελωδία τῆς ζωῆς. Τῆς μελωδίας πού ἀπόψε ὅλοι μαζί ἀρχίσαμε νά συνθέτουμε.

Ἐμπρός λοιπόν ἀπό ἀπόψε ἐμεῖς ὅλοι οἱ σκόρπιες μουσικές νότες, νά συνθέσουμε τή μελωδία τῆς ἀνθρώπινης εὐτυχίας.

Ἀξιότιμοι Κυρίες καί Κύριοι!!

Στή ζωή μου, ὅποιος μοῦ δίνει τήν εὐκαιρία νά ἀναλωθῶ καί καταναλωθῶ γιά τήν ἀλήθεια καί τόν πλησίον, εἶναι μέγας εὐεργέτης μου. Καί σεῖς ἀπόψε εἶσθε εὐεργέτες μου. Σᾶς ἐκφράζω τήν εὐγνωμοσύνη μου γιατί μέ τήν παρουσία Σας μέ ἐπωμίσατε μέ νέες εὐθύνες γιά τήν ἀνοδική πορεία τῆς Ζωῆς μου. Ποτέ δέν παραδέχτηκα ὅτι ἡ Ζωή καί οἱ εὐθύνες μου γιά τούς συνανθρώπους μου ἔχουν τελειωμό, ὅπως ἐπίσης ποτέ δέν παραδέχτηκα στόν ἑαυτό μου ὅτι εἶμαι ἀρκετός. Κι ἔτσι εἶναι...

Ὅπως ἡ μουσική εἶναι ἀτέλειωτη, ἀτέλειωτοι πρέπει νἆναι καί οἱ ἄνθρωποι. Καί τότε... εἶναι Ἀθάνατοι.

Ἐκστασιασμένος ἀπ' τήν παρουσία σας μοῦρχονται στά χείλη αὐτά τά λόγια τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου:

Στή μητέρα μου ὀφείλω τή σεμνότητα καί τήν εὐγένεια.

Στόν πατέρα μου τή γενναιότητα καί τή μεγαλοπρέπεια. Στούς δασκάλους μου τή γνώση τῆς γνώσης καί τή γνώση τῆς ἀγνωσίας.

Στούς φίλους μου τόν ἀλτρουϊσμό καί τήν αὐτοθυσία.

Καί σέ σᾶς τούς συνανθρώπους μου, τό χρέος μου νά εἶμαι ΑΝΘΡΩΠΟΣ — ΦΩΣ!!

Σᾶς εὐχαριστῶ
ΑΝΔΡΕΑΣ Λ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ α΄. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ Νη.

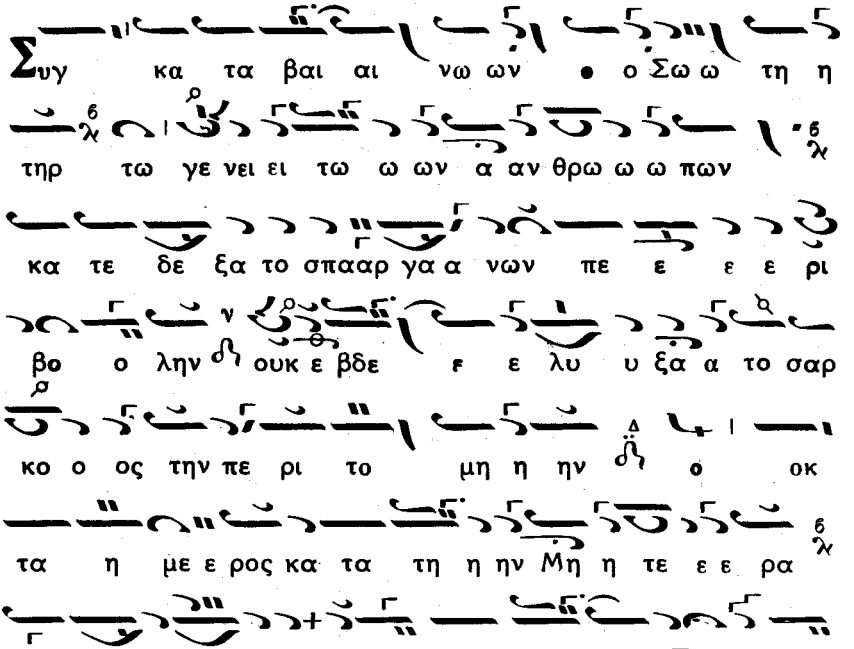

τε ε ε ρα αυ τω πι στοι βο ο η η η

σω ω ω μεν Συ ει ο Θε ε ος η η μω

ων ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Ο υκ ε παι σχυν θη ο Πα να α γα θο ος

Θε ος της σαρ κο ος την πε ρι ι το ο μη ην α

πο ο τμη η η θη η η ναι αλλ ε ε

δω κεν ε αυ τον τυ υ πον και υ πο γραμ μο ον

πα α α α α σι ι προς σω ω τη η η ρι ι

ι ι αν ο γαρ του Νο ο μου ου ποι οι

η η της τα του Νο ο μου εκ πλη ροι και των

Προ φη των τακη ρυ υ χθε εν τα πε ε ε ε ρι Α

αυ του ο παν τα πε ρι ε ε ε ε ε

πω ων δρα α κι και εν σπα γα α νοι οις ει ει

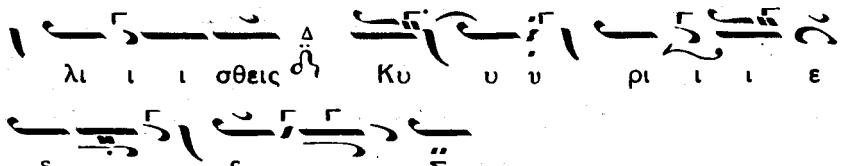

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτὸς Νη.

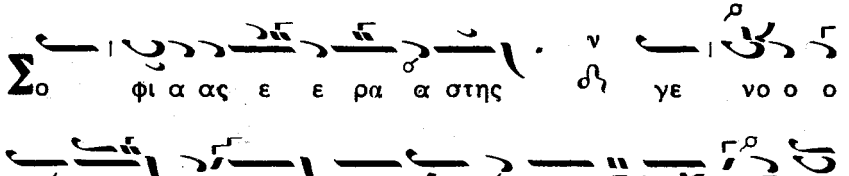

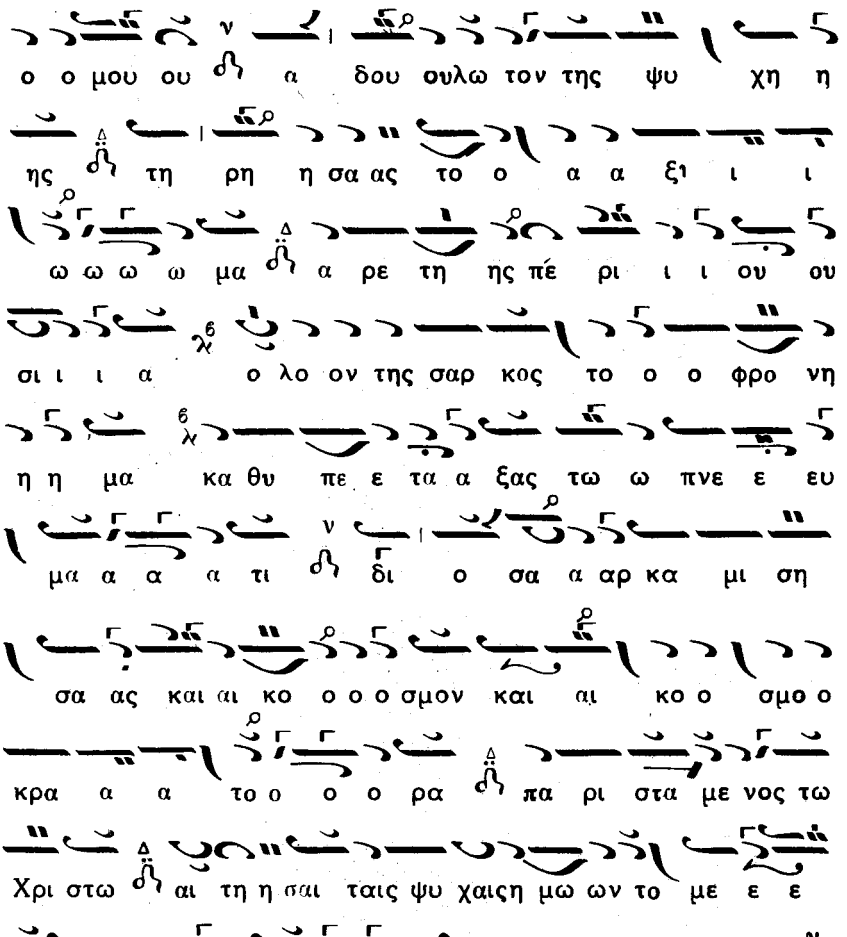

Καὶ νῦν «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ»

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα. Ἦχος ᾱ Πα.

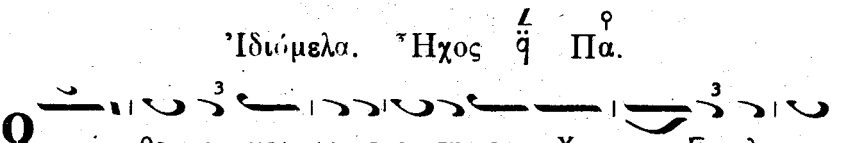

ας κε λι ισ σα Βα σι ι λει ἐ παμ μα

κα α α ρι ι ι στε συ γαρτου θει ου πο

θου το κε ε εν τρονσε αυ το ον κα θο πλι ι ι σας

των θε ο στυ γων αι ρε ε σε ων τας βλασφη

μι α ας κα τε ε ε τρω ω ω σας και

ταις ψυ χαις των πι στω ω ων ,ευ σε

βει ας τον γλυ κασμονε ε θη σα αυ αυ ρι ι ι

σας και νυν τους θει ους λει μω νας της α κη

ρα του δι ερ χο με νος νο μη η ης μνη

μο νευ ε ε ε και η η μων πα ρε στως την Τρι

α α δα την ο μο ου ου ου σι ι ι ον

Παν τωντων Α γι ων α νε μα α ξω τας α ρε

τα α ας πα τη ηρ η μων Βα σι ι ι

λει ει ει ει ε Μω υ σε ως το πρα ον Η

λι ου τον ζη η η λον Πε τρουτην ο μο ο λο ο γι ι

αν Ι ω α αννου ου τη η ην θε ο ο λο

γι ι ι ι αν ως Παυ λος εκ βο ω ω

ων ου ουκ ε πα α αυ σω τις α σθε νεικαι

ου ου ου ουκ α σθε ε νω τιςσκαν δα λι ι ζε

ται και αι ου ου ουκ ε γω ω πυ ρου ου ου μαι

ο θεν συναυ τοις αυ λι ζο με ε νος ι κε

ε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ας

η η η η μων

Ἦχος Δι

Των ον των εκ με λε τη σας τη ην φυ υ υ

σιν και παν τωνπε ρι σκο πη η η η σας το α α

α α στα α α τον μονον ε ευ ρες α κι ι

ι νη τον τον υ πε ρου σι ω ως ο ο ον τα

δη μι ουρ γον του παν τος ω και μα α αλ λον

προ σθε ε ε με ε ε νος των ουκ οντωντονπο

ο θο ο ον α πε ε ε ερ ρι ι ι ι ψας

πρεσβευ ε και η μας τυ θει ου πο ο ο θου ου

τυ χειν Ι ε ρο φαν τα Βα α σι ι ι

λει ει ει ε Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

0 την χα α ρι ι ιν τω ω ων θαυ μα

α α των ου ρα νο θενκο ο ο μι σα α α με ε

ε ε νος και την πλα α α νη η ην των

ει ει δω ω ω λω ων στη λι τε ε ευ

σας ε εν τοις δο ο σγ μα α α α σιν

Αρ χι ε ρε ε ω ω ων υ πα αρ χει εις δο ο

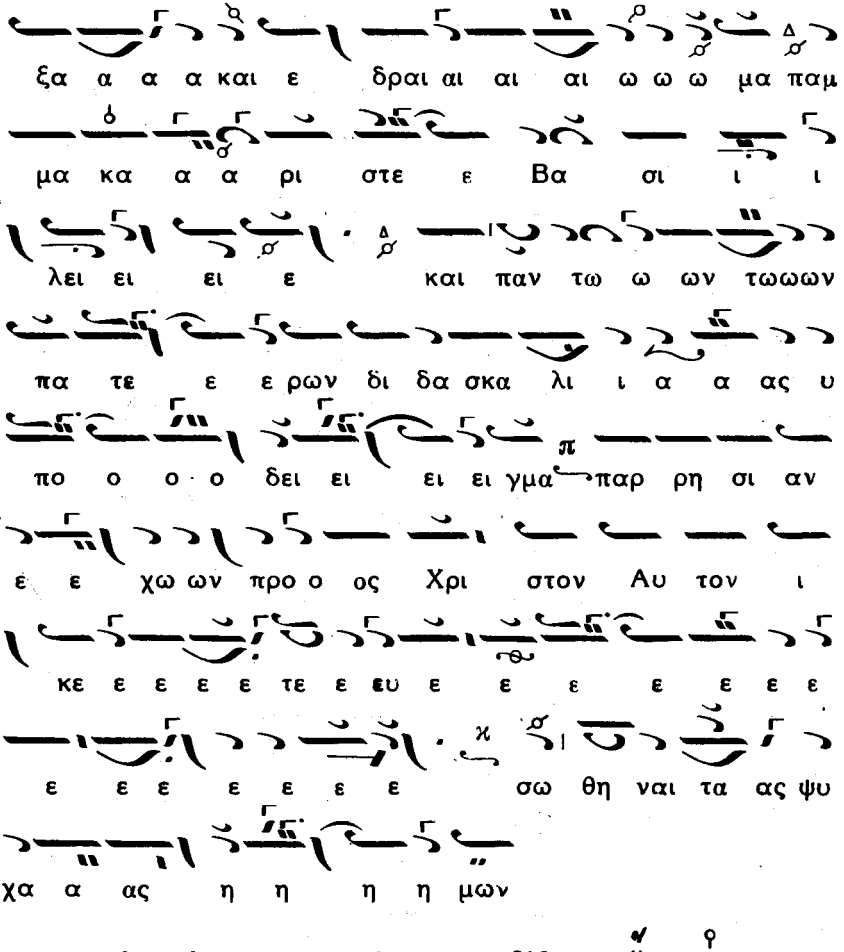

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ἡ Πα

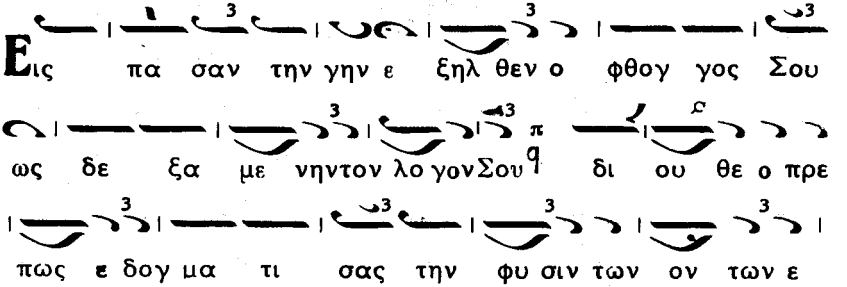

τρα νω σας τα των αν θρωπων η θη κα τε κο σμη

σας Βα σι ι λει ον ι ε ρα τευ μα Πα τερ

ο σι ε Χρι στο τον Θε ὸν ι κε τευ ε δω

ρη σα σθαιη μιν το με γα ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτὸς Πα

Μορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε

λα βες Θε ος ων κατ ου σι αν πο λυ ε ευ

σπλαγχνεΚυ ρι ε και Νο μον εκ πλη ρων

πε ρι το μην θε λη σει κα τα δε χη σαρ κι

κην ο πως πα αυ σης τα σκι ω δη και

πε ρι ε λης το κα α λυμ μα των πα θων

η μων Δο ξα τη α γα θο τη τι τη Ση Δο ο ξα τη

ευ σπλαγ χνι α Σου Δο ξα τη α νεκ φρα στω Λο

γε συγ κα τα βα α σει ει Σου

ὁ Κοντάκιον. Ἦχος Γ΄ Γα

Ο των ο λων Κυ ρι ος πε ρι το μην υ πο

με ε ε νει και βρο των τα πται σμα τα ως

α γα θος πε ρι τε ε ε μνει δι' ι ι δω

σι την σω τη ρι ι ι ανση με ρον κο ο

ο σμω χαι αι αι ρει δε εν τοις υ ψι ι ι

στοι και ο του Κτι ι ι στου Ι ε ραρ χης

και φω σφο ο ρος ο θει ος μυ στης Χριστου Βα

σι ι λει ο ο ο ος

Εἰς τὸν Ν΄. ψαλμὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Δ΄ Πα.

Ε ξε χυ θη η χα ρις εν χει ει ει λε σι

ι ι σου ο ο ο σι ι ε Πα α α τερ

και γε γο νας ποι μην της του Χρι στου ου Ε ε

εκ κλη σι ι ι ας δι δα α α σκω ων τα

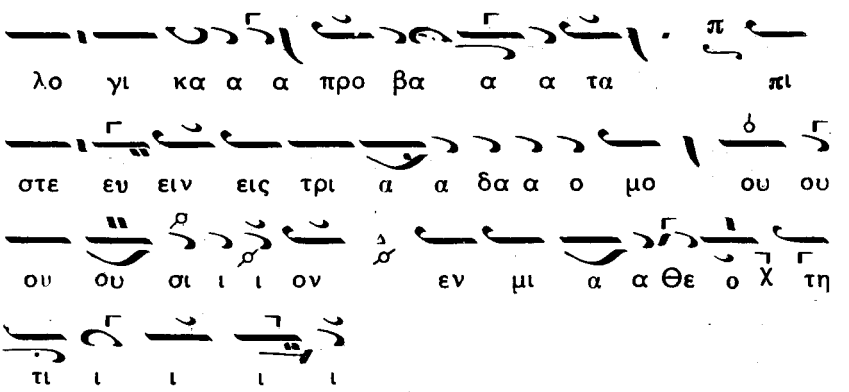

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα.

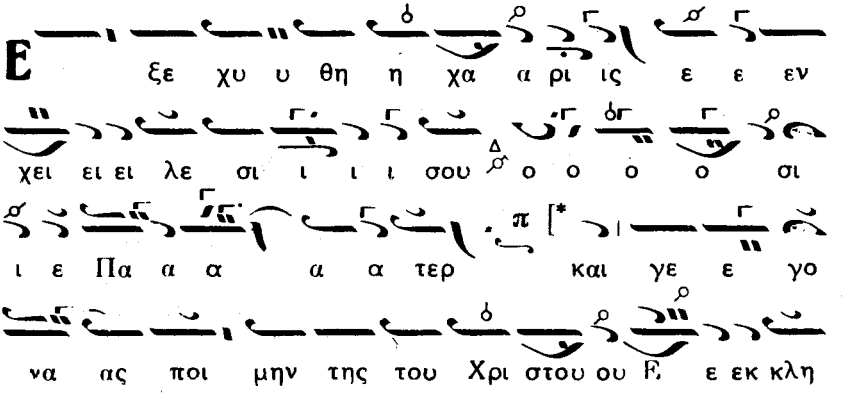

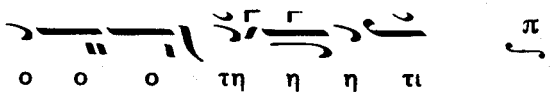

[* Ἑτέρα θέσις ὑπὸ Κ. Πρίγγου Πρωτοψάλτου.

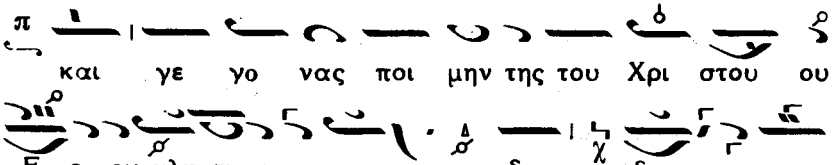

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Νη.

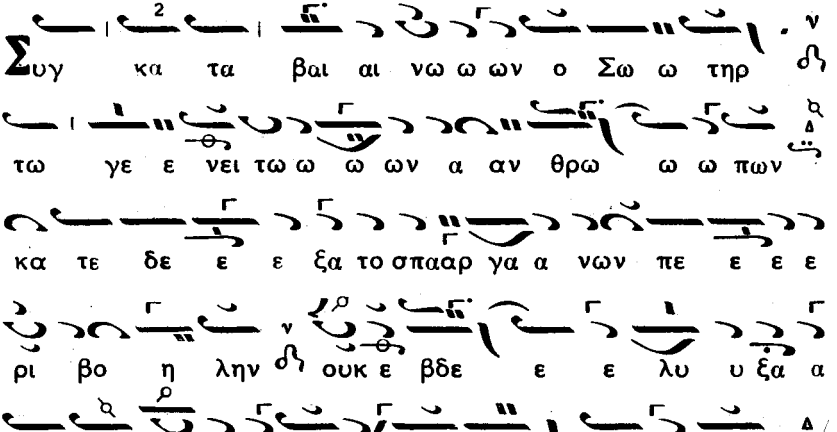

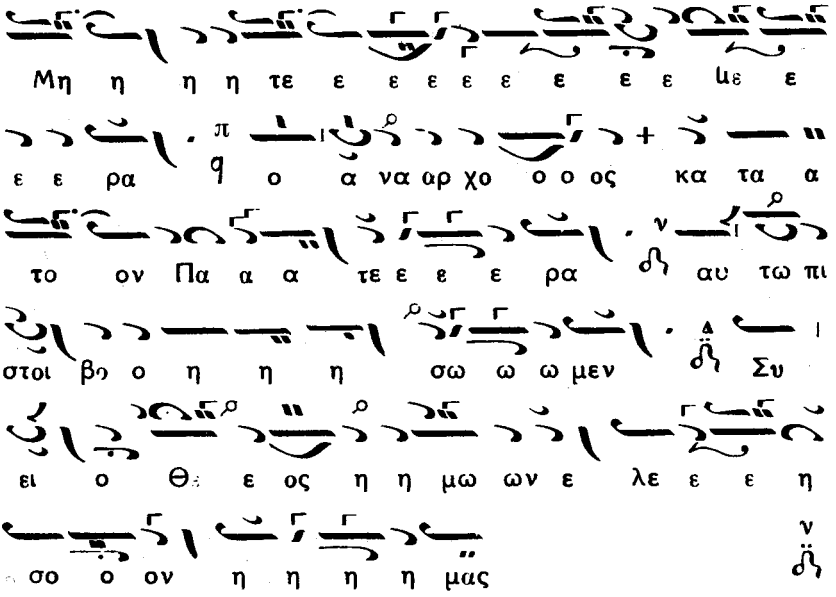

Τῇ ε΄. Ἡ παραμονὴ τῶν Θεοφανείων.

Ἰδιόμελα ψαλλόμενα ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν ὡρῶν.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ. Ἄρχεται ὁ α΄. χορός.

Ἦχος πλ. Νη.

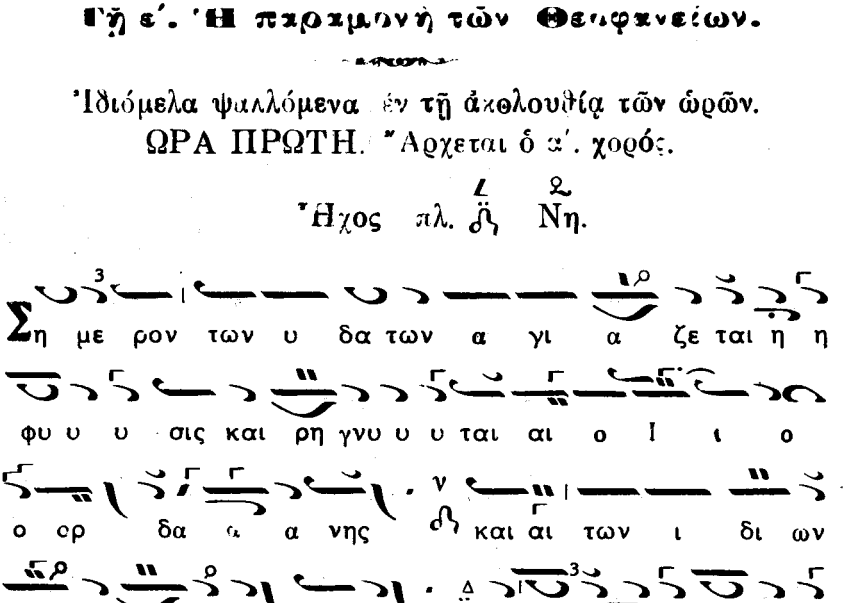

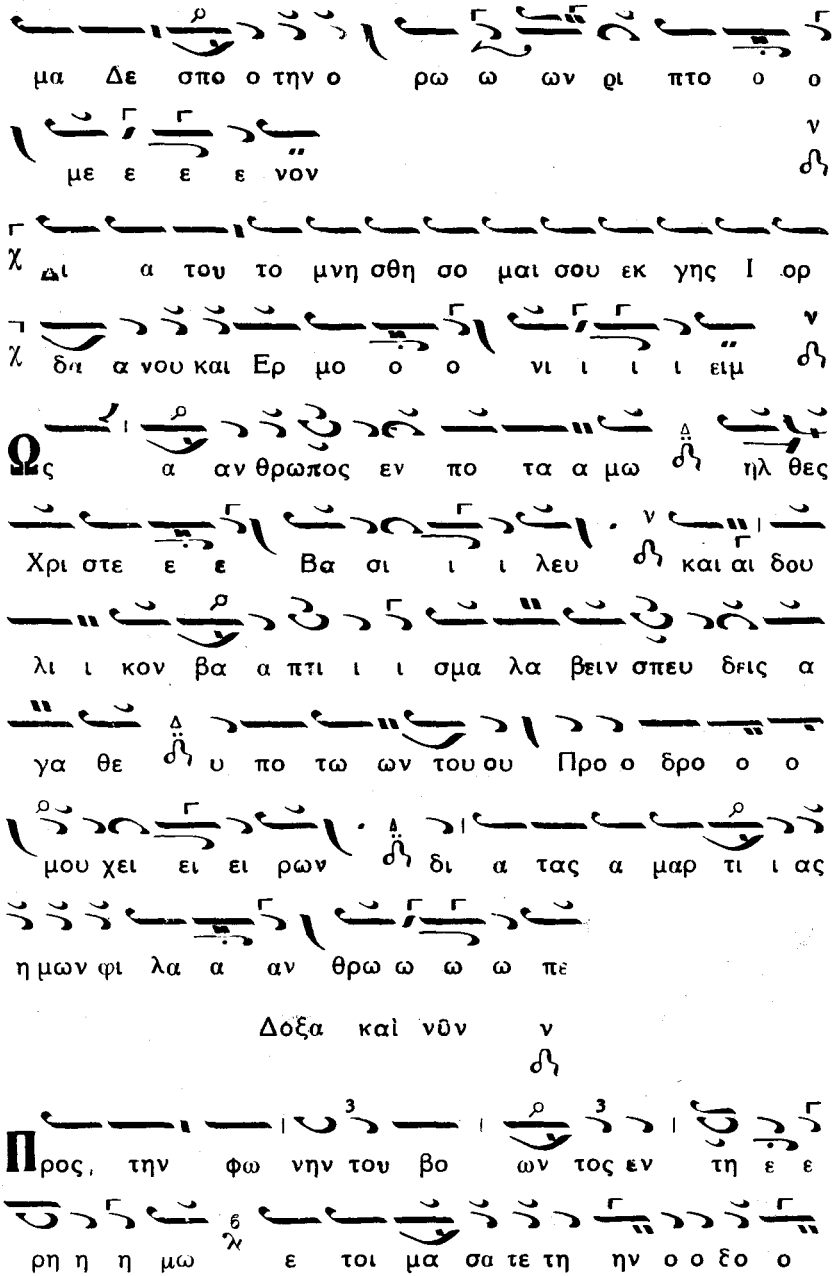
μα Δε σπο ο την ο ρω ω ων ρι πτο ο ο
με ε ε ε νον
χ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ
χ δα α νου και Ερ μο ο ο νι ι ι ι ειμ
Ω ς α αν θρωπος εν πο τα α μω ηλ θες
Χρι στε ε ε Βα σι ι ι λευ και αι δου
λι ι κον βα α πτι ι ι σμα λα βειν σπευ δεις α
γα θε υ πο τω ων του ου Προ ο δρο ο ο
μου χει ει ει ρων δι α τας α μαρ τι ι ας
η μων φι λα α αν θρω ω ω ω πε
Δοξα καὶ νῦν
Προς, την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε
ρη η η μω ε τοι μα σα τε τη ην ο ο δο ο

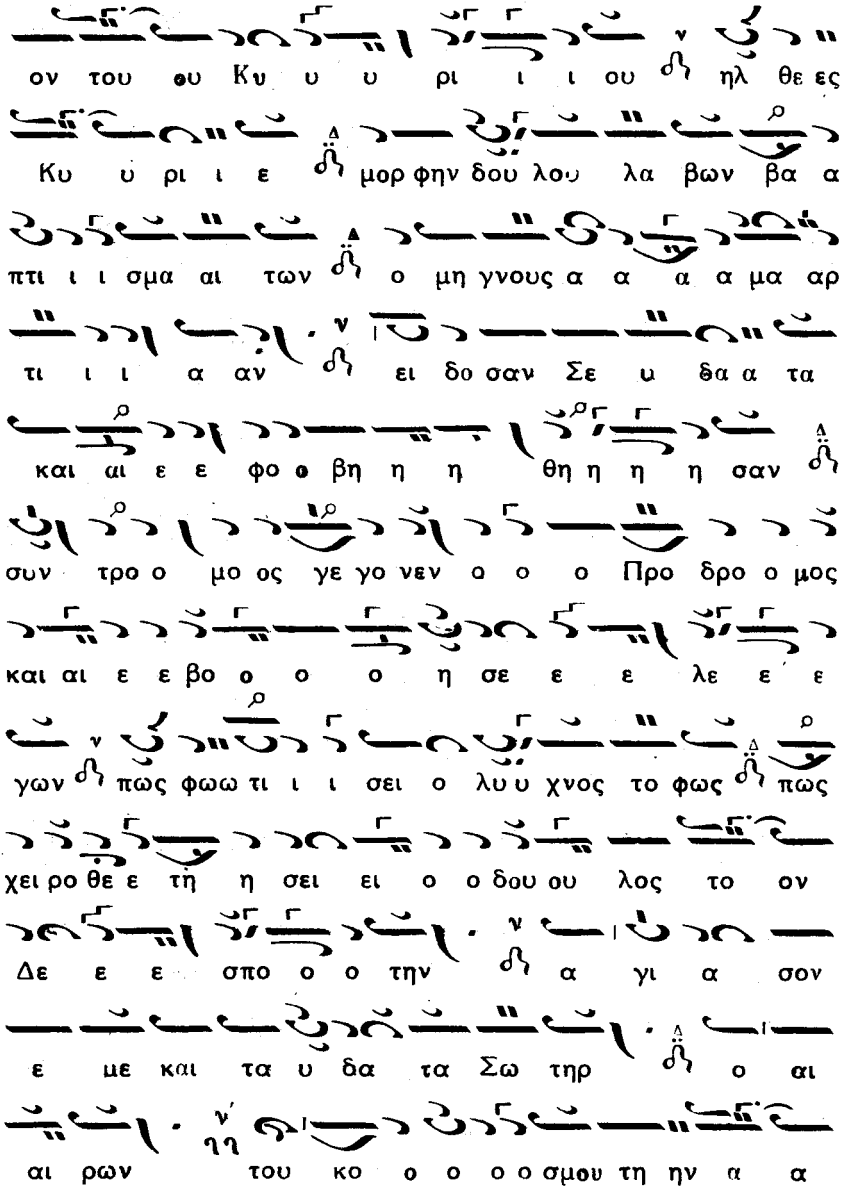

ον του θυ Κυ υ υ ρι ι ι ου ηλ θε ες

Κυ υ ρι ι ε μορ φην δου λου λα βων βα α

πτι ι ι σμα αι των ο μη γνους α α α α μα αρ

τι ι ι α αν ει δο σαν Σε υ θα α τα

και αι ε ε φο ο βη η η θη η η η σαν

συν τρο ο μο ος γε γο νεν ο ο ο Προ δρο ο μος

και αι ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε

γων πως φωω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το φως πως

χει ρο θε ε τη η σει ει ο ο δου ου λος το ον

Δε ε ε σπο ο ο την α γι α σον

ε με και τα υ δα τα Σω τηρ ο αι

αι ρων του κο ο ο ο ο σμου τη ην α α

μα α αρ τι ι ι α α α αν

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ — Ἄρχεται ὁ β. χορὸς.

Ἦχος πλ. δ Νη.

Η του Προ δρο μου και βα πτι στου δ του Προ
ο φη η η του ου λ και υ περ παν τας τι μη η
θε εν τος του ους Προ ο ο φη η η τας δ
ε τρο ο ο μα ξε ε ε νυν δ χει ει ει ειειρ
δε ξι α ο τι ε θε α α σα α το ο ο
Σε ε τον α μνον του Θε ου δ τον κα θαι ρον τα
κο ο σμουα μαρ τη η η μα α α α τα δ
και αι α γω νι ι α συ σχε θει εις ε ε βο
ο ο α α δ ου τολ μω ω ω προ ο σψαυ σαι Λο ο
ο γε της κο ο ρυ υ υ φη η η η ης Σου δ
αυ τος α γι α α σο ο ον με λ και αι αι αι φω ω
τι σο ον οι οι οι κτι ι ιρ μον δ α αυ

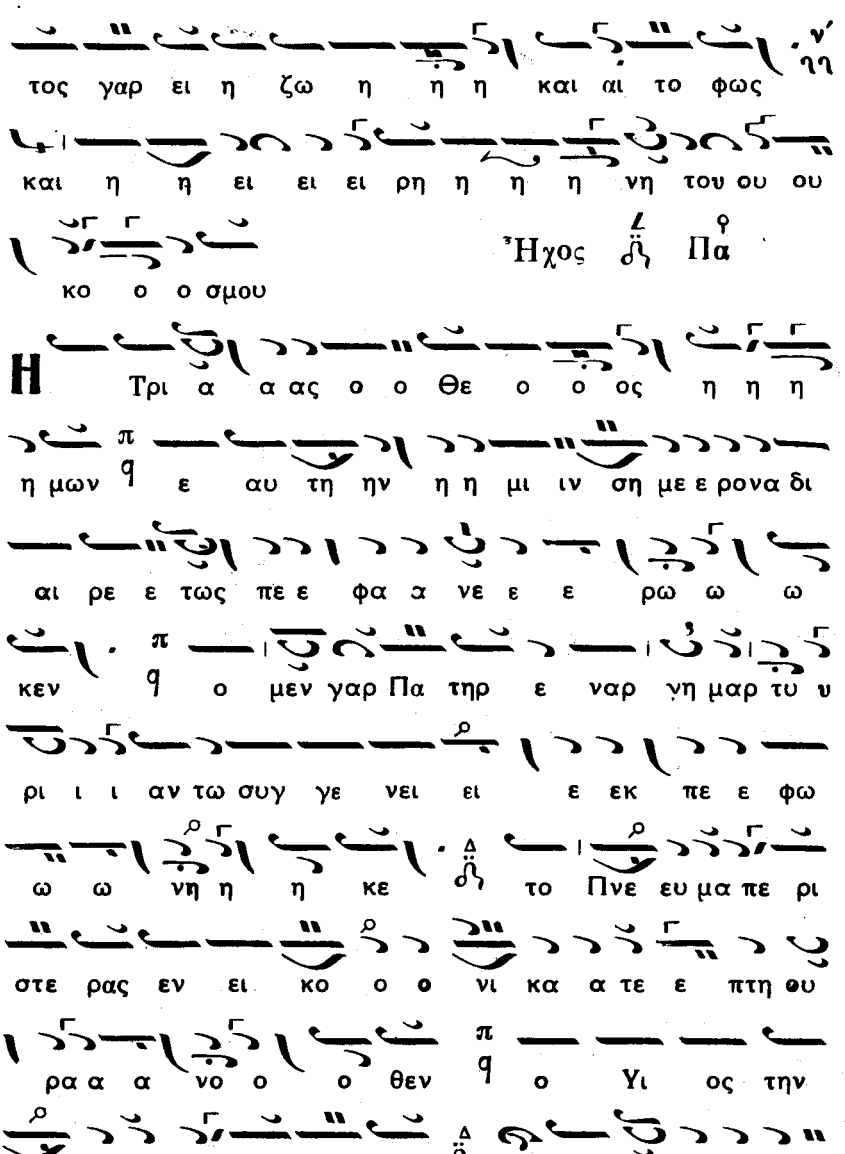
τος γαρ ει η ζω η η η και αι το φως
και η η ει ει ει ρη η η η νη του ου ου
κο ο ο σμου
Ἦχος Πα
Η Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ος η η η
η μων ε αυ τη ην η η μι ιν ση με ε ρονα δι
αι ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω
κεν ο μεν γαρ Πα τηρ ε ναρ νη μαρ τυ υ
ρι ι ι αν τω συγ γε νει ει ε εκ πε ε φω
ω ω νη η η κε το Πνε ευ μα πε ρι
στε ρας εν ει κο ο ο νι κα α τε ε πτη θυ
ρα α α νο ο ο θεν ο Υι ος την
α α χραν τον κο ρυ φην τω Προ δρο ο ο μω ω
υ πε κλι νε ε και αι αι αι αι βα πτι

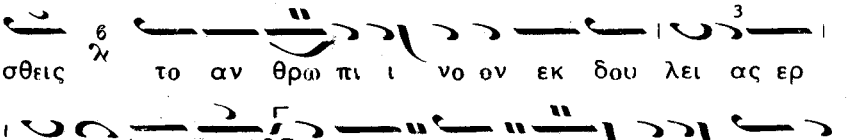

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ϙ Πα.

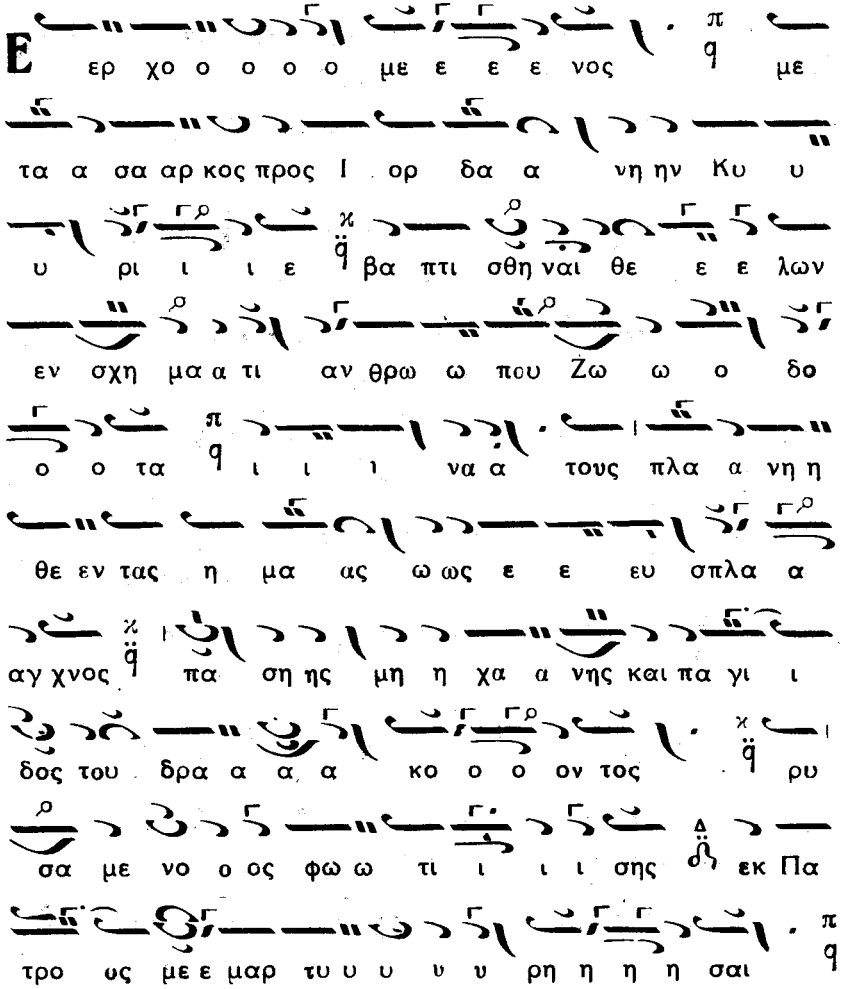

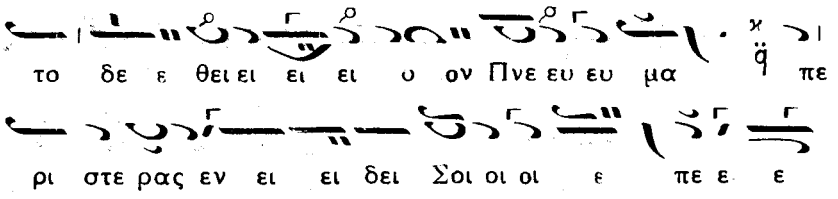

ΩΡΑ ΕΚΤΗ. Ἄρχεται ὁ α.΄ χορὸς

Ἦχος πλ, Νη.

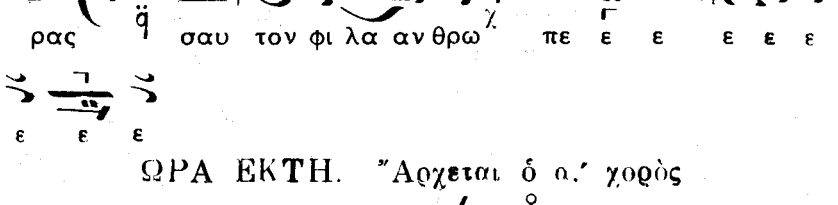

στα α α σης Προ φη τα α α α φε ες

α α αρ τι ι και .γαρ πλη η ρω ω σαι πα

ρα α α γε γο ο να δι ι ι ι και αι ο συ υ

νη η ην πα α α σαν συ υ ουν μη η δι ι

στα α σης ο ο ο λω ως και γαρ τον κε κρυμ

με ε ε νο ον τοις υ υ δα α σι ι πο ο

λε ε ε μι ι ι ι ον τον αρ χον

τα α α τοῦ ου σκο ο του ους ε ε ε πει ει γο

μαι αι ο ο ο λε ε ε σαι λυ τρου

με νο ο ος το ον κο ο ο σμον εκ των αυ του ου

πα γι δω ω ων νυν πα ρε χων ως φι

λαν θρω ω πος ζω ω η η ην την αι ω ω ω

νι ι ι ι ον

Ἦχος πλ. Πα

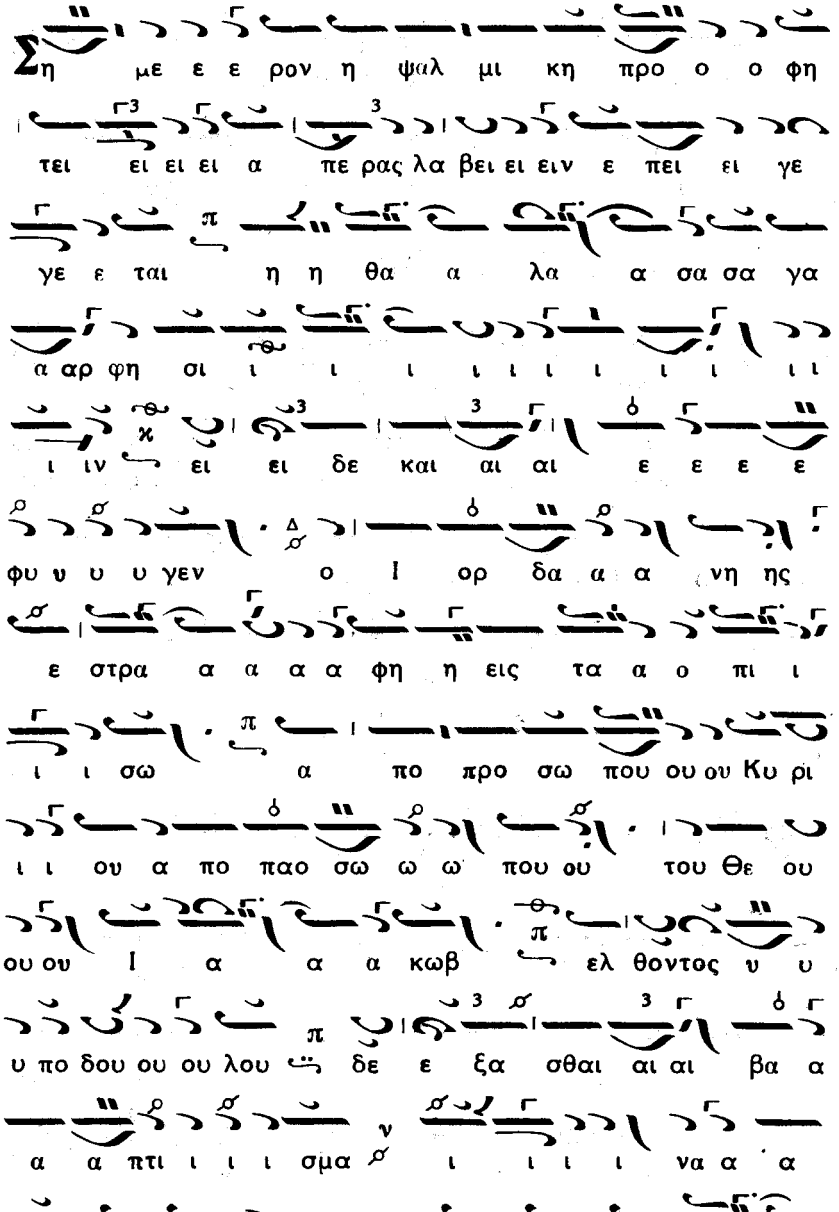
Ση με ε ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη
τει ει ει ει α πε ρας λα βει ει ειν ε πει ει γε
γε ε ται η η θα α λα α σα σα γα
α αρ φη σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ιν ει ει δε και αι αι ε ε ε ε
φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νη ης
ε στρα α α α α φη η εις τα α ο πι ι
ι ι σω α πο προ σω που ου ου Κυ ρι
ι ι ου α πο παο σω ω ω που ου του Θε ου
ου ου Ι α α α κωβ ελ θοντος υ υ
υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι αι βα α
α α πτι ι ι ι σμα ι ι ι ι να α α
η μεις ει δω λι κης α κα θαρ σι ι

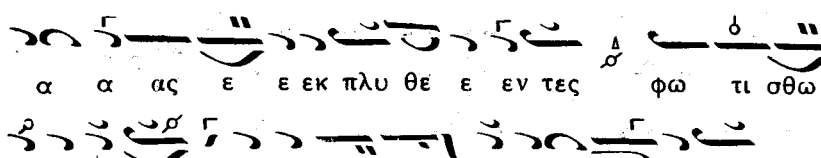

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ ϥ Πα.

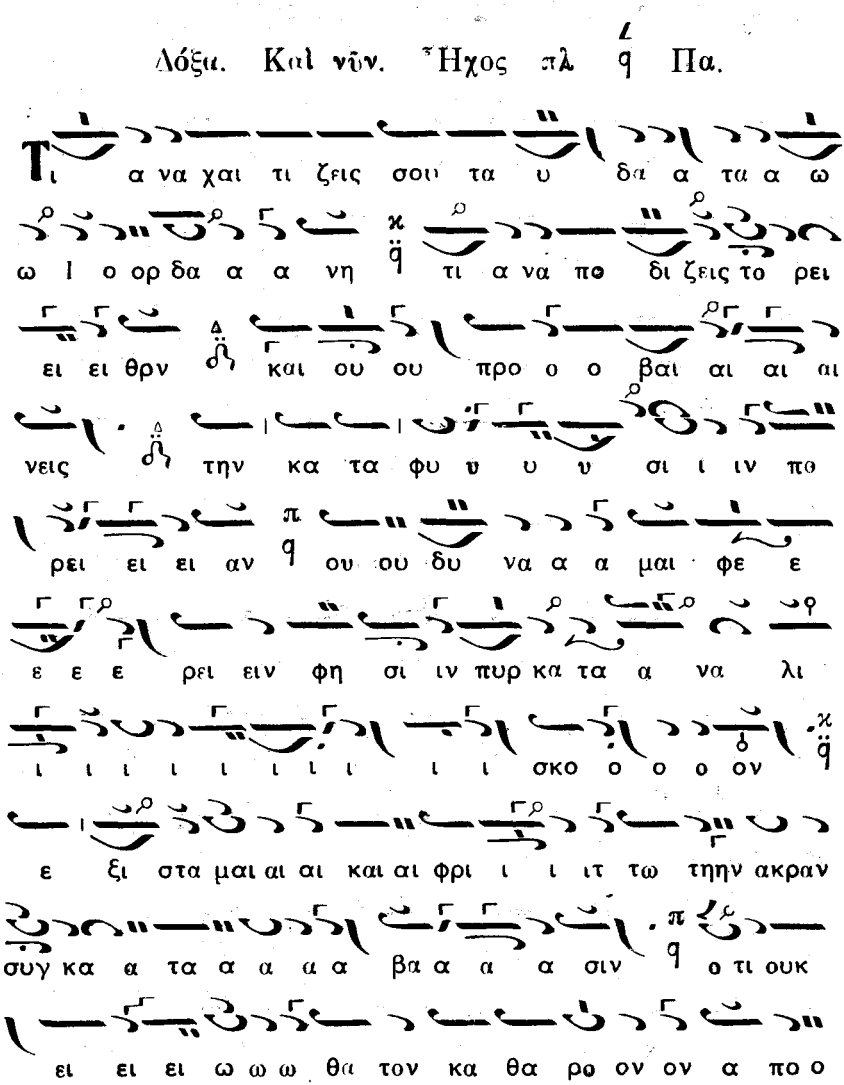

πλυ υ υ ναι ϥ ουκ ε μα α θον τον α να

μα α α αρ τη η η τον α α πο σμη η η

χειν ϫ αλ λα τα ρε ρυ πω με ε να σκε

ευ η ε εκ κα θαι αι αι ρειν ϥ α κα αν

θα ας φλε γει ειν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α α

σκει ϫ χ ο εν ε χ μοι ϩ βα πτι ζο ο

με νος Χρι ι ι στος ϥ ο Ι ι ω ω α αν

νης συμ μαρ τυ ρει ει ει μοι ϫ η φω νη η

του ου Λο ο ο γου βθ ο ο α ϫ ι δε

ο α μνο ο ος τουου Θε ε ε ου ϩ ο αι

αι ρων την α μαρ τι ι ι ι α αν του

κο ο ο σμυ ϥ αυ τω πι στοι βο ο η η

η σω ω ω μεν ϫ ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν Δο ο ξα Σοι οι οι οι οι

οι οι οι

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ. Ἄρχεται ὁ β΄. χορός

Ἦχος Γα.

θαμ βος η η ην ην κα τι δειν τον ου ρα νου ου

και γη ης ποι η τη ην εν πο τα μω ω ω

ω γυ υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα

υ υ πο ο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη

ρι ι ι αν δε ε χο με νον ως δου ου ου λο

ον και χο ροι α αγ γε ε ε λων συ νε ε

στελ λο ον το ο ο φο ο βω ω ω και αι χα

α α ρα με θων προ σκυ νου ου ου με εν Σε

σω ω ω ω σον η η μας Ἦχος Δι

ο τε ε ε προς αυ το ο ον ερ χο ο με

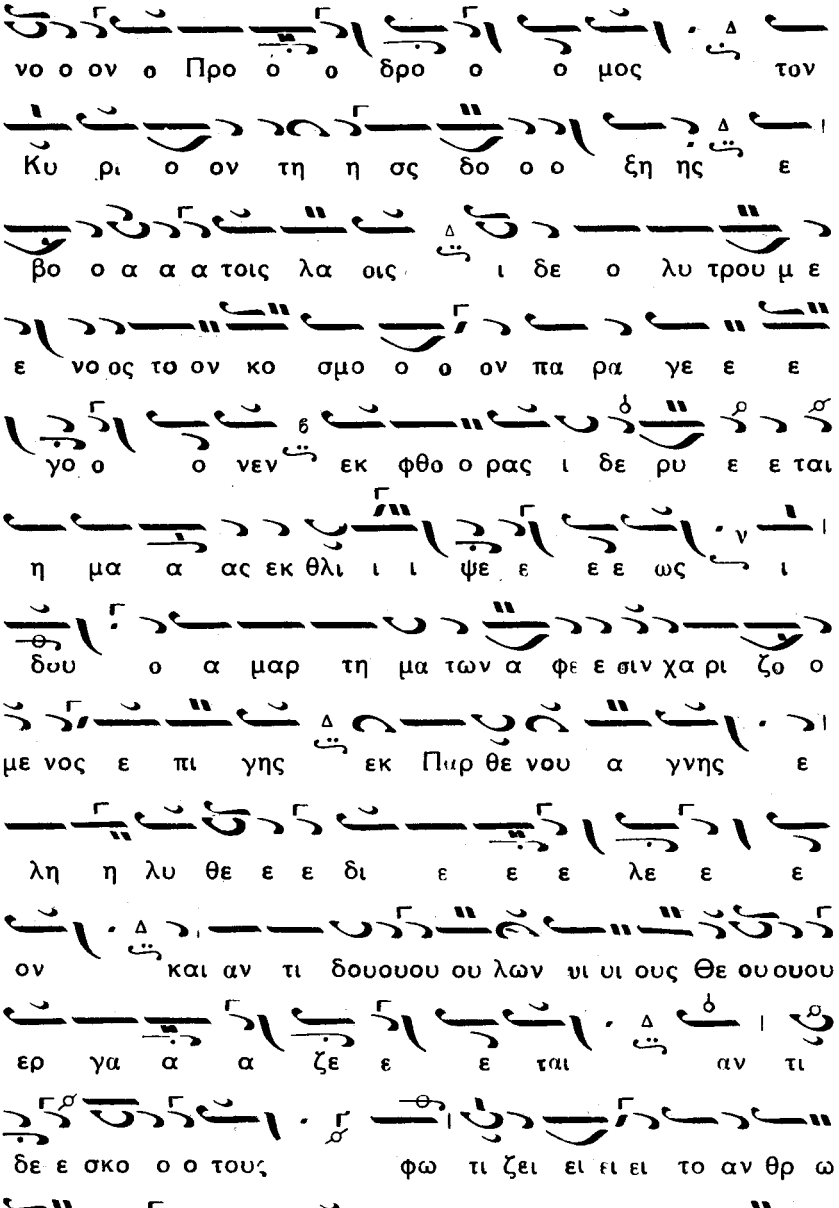

νο ο ον ο Προ ο ο δρο ο ο μος τον

Κυ ρι ο ον τη η σς δο ο ο ξη ης ε

βο ο α α α τοις λα οις ι δε ο λυ τρου μ ε

ε νο ος το ον κο σμο ο ο ον πα ρα γε ε ε

γο ο ο νεν εκ φθο ο ρας ι δε ρυ ε ε ται

η μα α ας εκ θλι ι ι ψε ε ε ε ως ι

δου ο α μαρ τη μα των α φε ε σιν χα ρι ζο ο

με νος ε πι γης εκ Παρ θε νου α γνης ε

λη η λυ θε ε ε δι ε ε ε λε ε ε

ον και αν τι δουουου ου λων υι υι ους Θε ουουου

ερ γα α α ζε ε ε ται αν τι

δε ε σκο ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρ ω

ω πι ι ι νον δι α του υ δα

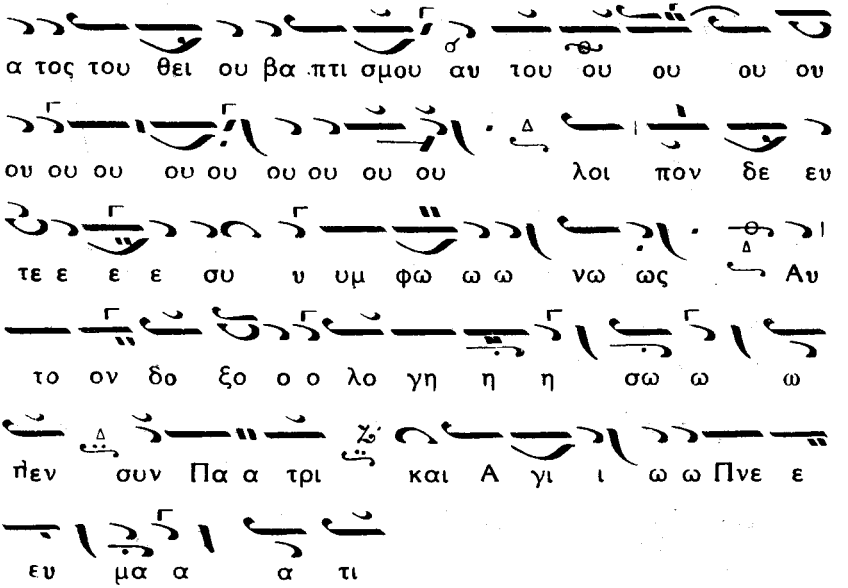

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ϟ Πα.

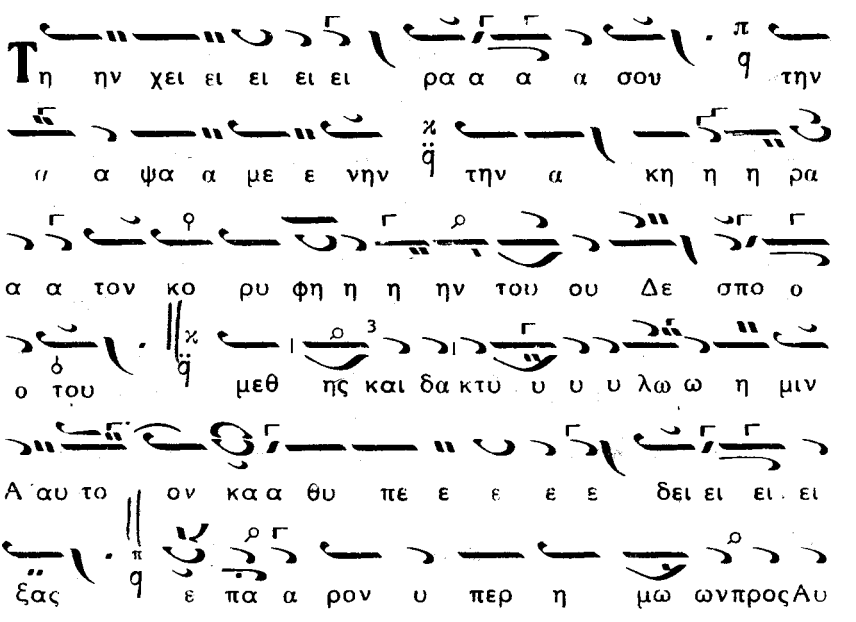

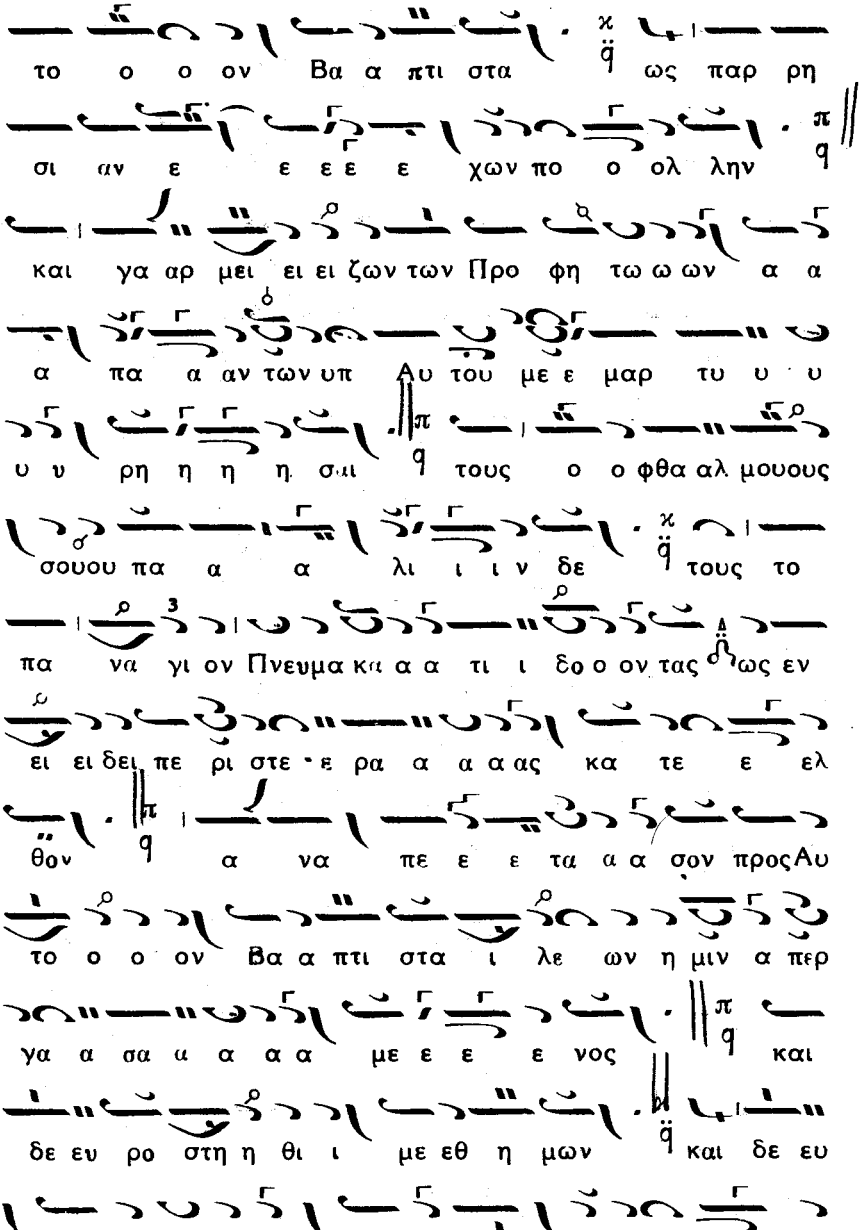
το ο ο ον Βα α πτι στα ως παρ ρη
σι αν ε ε ε ε ε χων πο ο ολ λην
και γα αρ μει ει ει ζων των Προ φη τω ω ων α α
α πα α αν των υπ Αυ του με ε μαρ τυ υ υ
υ υ ρη η η η σαι τους ο ο φθα αλ μουους
σουου πα α α λι ι ι ν δε τους το
πα να γι ον Πνευμα κα α α τι ι δο ο ον τας ως εν
ει ει δει πε ρι στε ε ρα α α α ας κα τε ε ελ
θον α να πε ε ε τα α α σον προς Αυ
το ο ο ον Βα α πτι στα ι λε ων η μιν α περ
γα α σα α α α α με ε ε ε νος και
δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η μων και δε ευ
ρο ο στη η η θι ι ι μεθ η η η

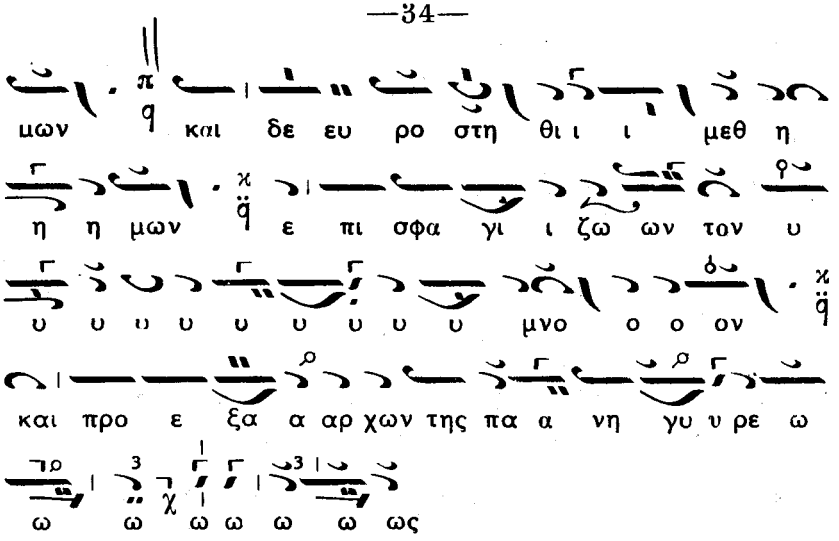

Τῇ ϛ'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα Ἦχος Δι.

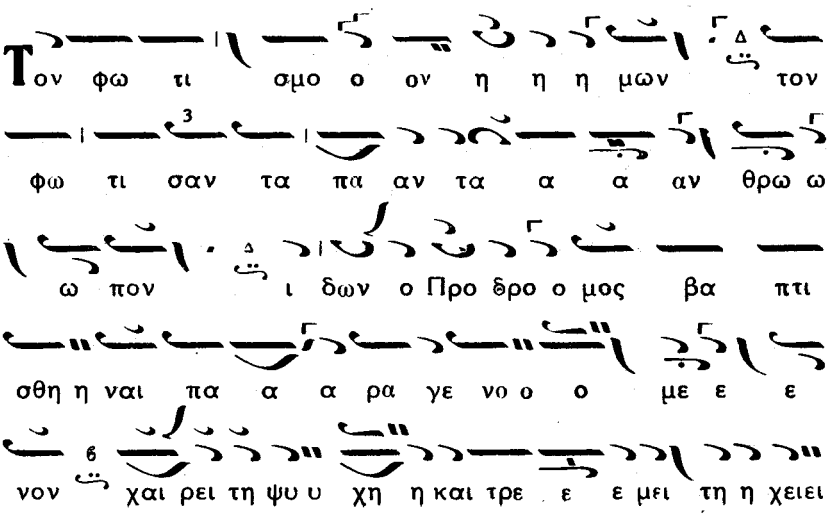

ρι ι δει κνυ σιν Αυ τον και λε γει ει ει τοις λα

σις ι δε ο λυ τρου με νος τον Ι σρα ηλ

ο ε λευ θε ρων η μας ε εκ της φθο ρας ω

α να μα α αρ τη η η η η η τε Χρι

στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο ο

ξα α α Σοι

Του λυ τρω του η η μων υ πο δου ου λου βα πτι

ι ι ζο με ε νου ου ου και τη του Πνευ μα τος

πα ρου σι ι α μα α αρ τυ υ υ ρουου με νου

ε φρι ξαν ο ο ρω ω ω σαι Αγ γε ε ε λων στραα τι ι

αι αι φω νη δε ου ρα νο θεν η νε χθη η η εκ

Πα τρος ου τος ον ο Προ δρο μος χει ρο θε

τει Υι ος μου υ πα αρ χει ο α γα πη

τος εν ω ηυ δο ο ο κη η η η η η

σα Χρι στε ο Θε ο ος η μωων δο

ο ο ξα α α σοι

Τα Ι ο δα νει α ρειθρα σε την πη γη η η

η ην ε δε ε ε ξα α α το και ο

Πα ρα κλητος εν ει ει δει πε ρι στε ρα ας κα

τη ηρ χε το κλι νει κο ρυ υ φη ην ο

κλι ι ι νας ου ου ρα α νου ους κρα ζει και βο

α πη λος τω ω πλα στουργω τι μοι ε πι ταττεις

τα υ περ ε με ε γω χρει αν ε χω του

σου ου ου βα α πτι σμου ω α να μα

α αρ τη η η ε η η τε Χρι στε ο Θε

ο ος η μω ων δο ο ο ξα α α Σοι

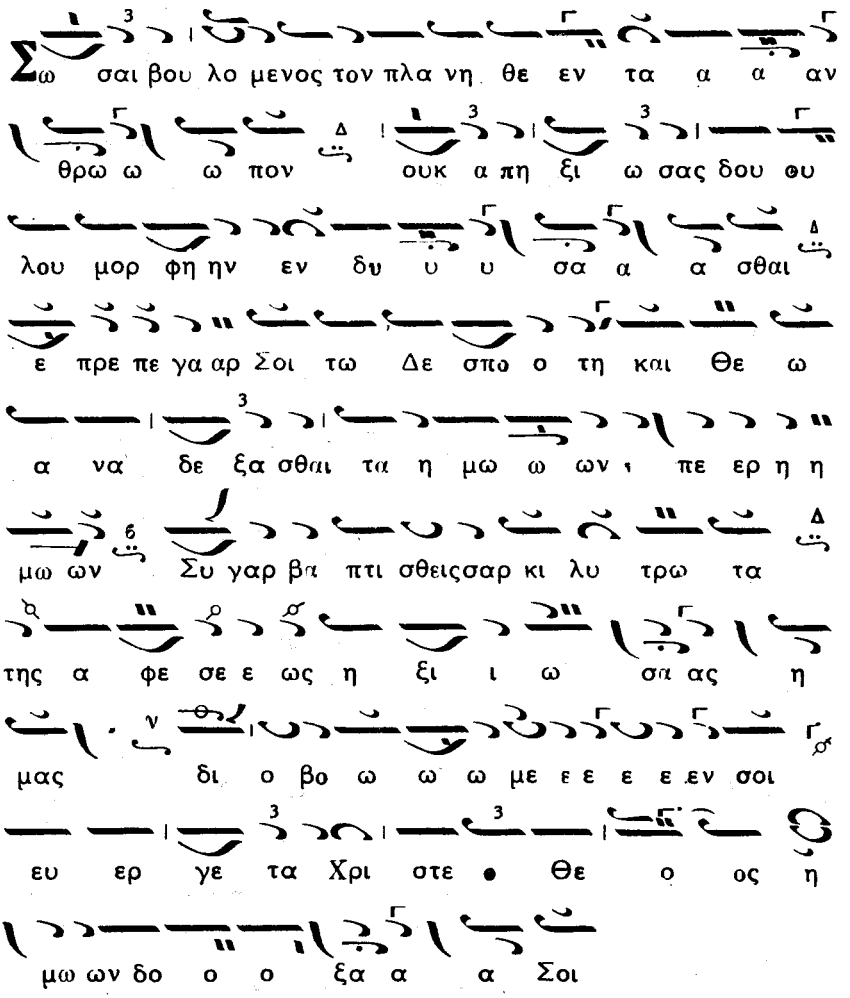

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς

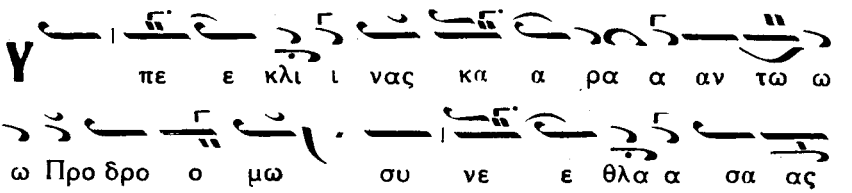

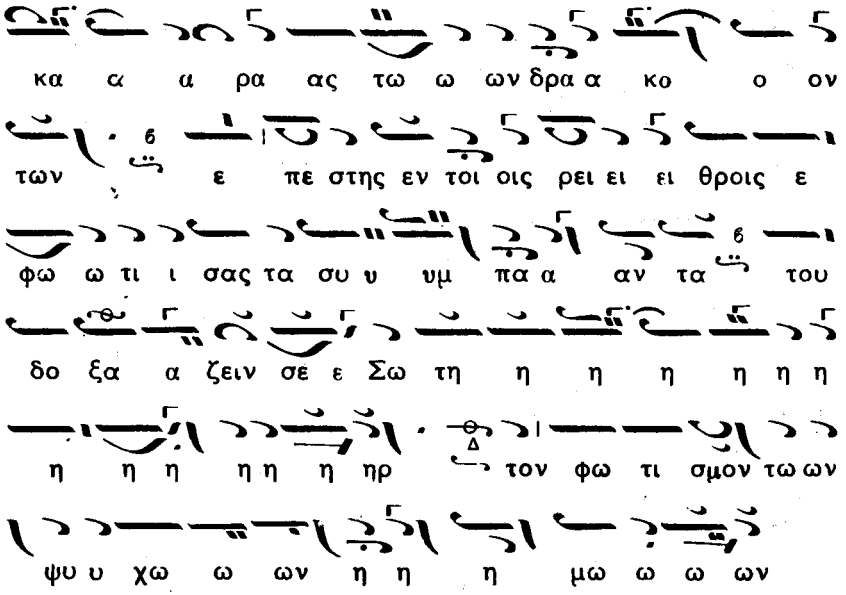

Τροπάρια τῶν Προφητειῶν.

α'.—Ἦχος πλ. ϟ

Κε

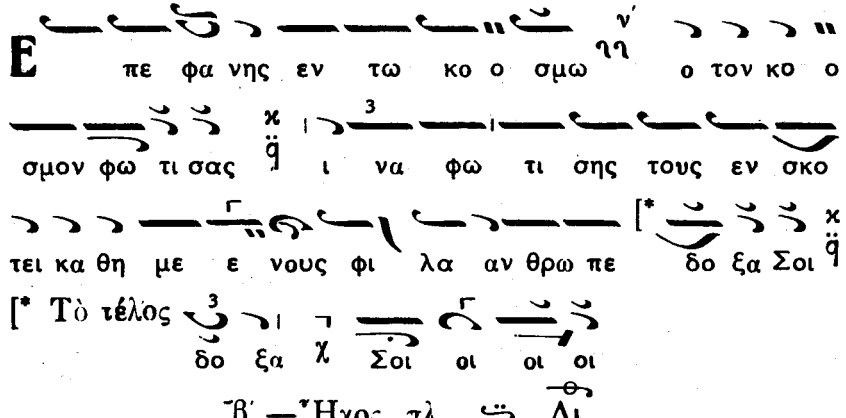

β'.—Ἦχος πλ Δι

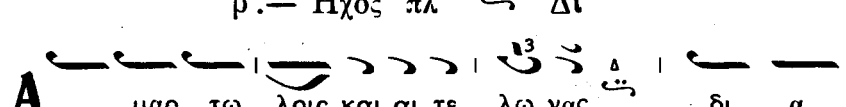

πλη η θους ε λε ους σου ε πε φα α νης Σω

τηρ η μων πουγαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι ει

μη τοις εν σκο τει κα θη με νοις δο ξα α

Σοι οι τὸ τελος δο ξα χ Σοι οι οι

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα. Ἦχος Δι

Εν Ι ορ δα α νη η πο τα μω ω ω

ι δω ων σε ο Ι ω αν νης προ αυ το ον

ερ χο ο ο με ε ε νον ε λε γε Χρι στε ε

ο Θε ος τι προς τον δου ου λοον πα ρα γε ε

ε ε γο ο ο ο νας ρυ πον μη ε ε χων

Κυ υ υ ρι ε εις ο νο μα δε

τι ι νος σε ε ε βα πτι ι σω Πα α τρο

ος αλ λα του τον φε ε ε ρει ει εις εν ε ε α αυ

τω ω Υι ου ου αλ αυ τος υ πα αρ χει ει

εις ο σα αρ κω ω θει εις Πνε ευ μα το ο ος α

γι ι ου και του το οι δας δι ι δο ο ο ναι

τοις πι στοι οις δι α στο ο ο μα τος ο ε

πι φα νει εις Θε ος ε λε ε η η σο ο

ον η η η μας

Ει δο σαν σε υ υ δα α τα α α ο Θε ος

ει δο σαν σε υ δα τα α και αι αι αι ε φο βη η

η θη η η η σαν προς την σην γααρ δοο ο

ξαν αν το φθαλ μη σαι τα Χε ρου βι ιμ

ου δυ υ υ να α αν ται ου δε

α α τε νι ι σαι τα Σε ε ρα α φει ειμ

αλ λα φο ο ο βω πα α α ρι στα α με ε

ε να τα α με εν βα α α στα ζου ου σι

τα α δε δο ο ξα α ζου ου σι την δυ υ υ υ

να α α μι ι ιν σου με εθ ων οι οι κτι ι ιρ

μον α να γελ λο μεν την αι αι νε ε σιν σου λε ε

ε γο ο ον τες ο ε πι φα νει εις Θε

ος ε λε ε η η σο ο ον η η η μας

Ση με ρον ο ου ρα νου και γη ης ποι η της

πα ρα γι νε ται σαρ κι εν Ι ο ορ δα α α νη

βα πτι σμα αι των ο ο ο ο α να μα α αρ τη η

η τος ι να κα θα α ρη η η τον κο ο

σμον α πο της πλα α νη η ης του ε ε

ε εχ θρου και βα πτι ζε ται υ πο ο δου ουου

λου ο Δε σπο ο ο της τω ω ω ων α α

α πα α αν των και κα θα ρι σμον δι υ δα τος

τω γε νει των αν θρω ω πω ω ων δω ω ρει ει ει

ται αυ τω ω βο η η η σω ω

ω μεν ο ε πι φα νεις Θε ο ος η μω ων

δο ο ο ξα α α Σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα.

Τον εκ Παρ θε ε νου ου η η λι ι ον

βλε πων ο εκ στει ρας λυ χνο ος φα α α ει νος ε

Ι ορ δα α α νη η αι του ου με ε ε νον

βα α α α πτι ι ι σμα εν δει λι

α α και αι χα α ρα ε βο ο α προς α α

αυ τον Συ με α γι ι ι α σον Δε ε

ε ε σπο ο ο τα τη θει ει α ε

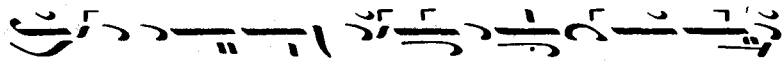

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ϥ Πα

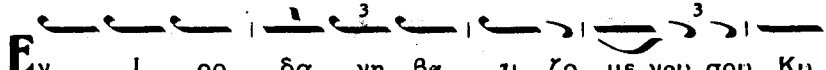

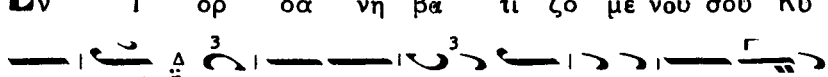

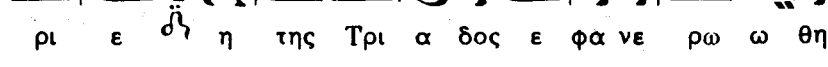

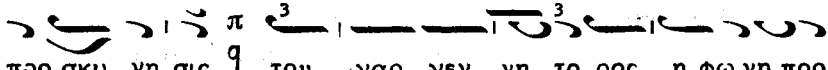

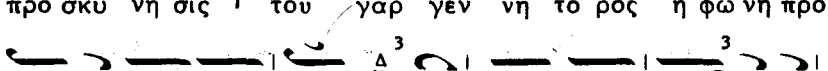

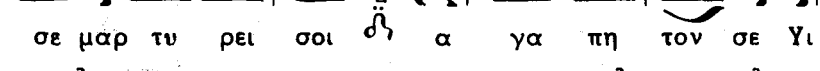

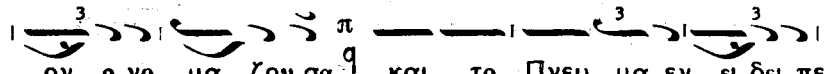

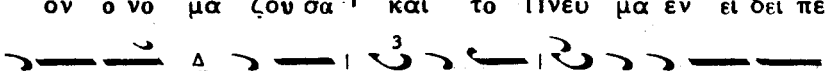

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος Δι

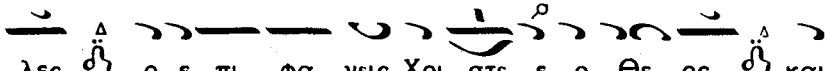

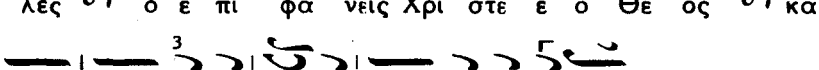

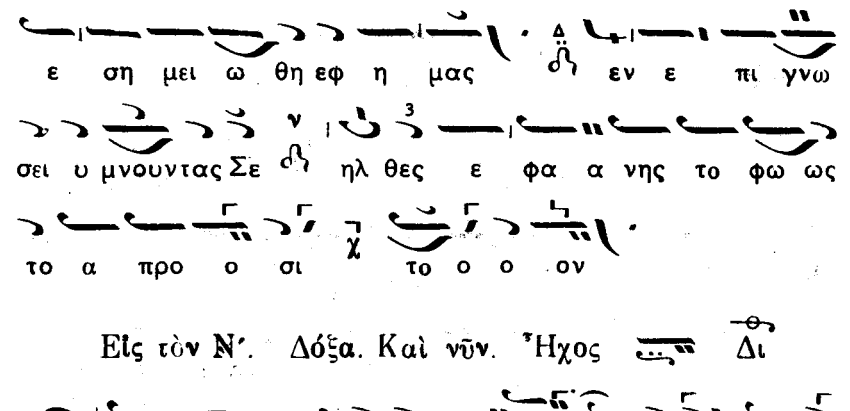

Εἰς τὸν Ν΄. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος Δι

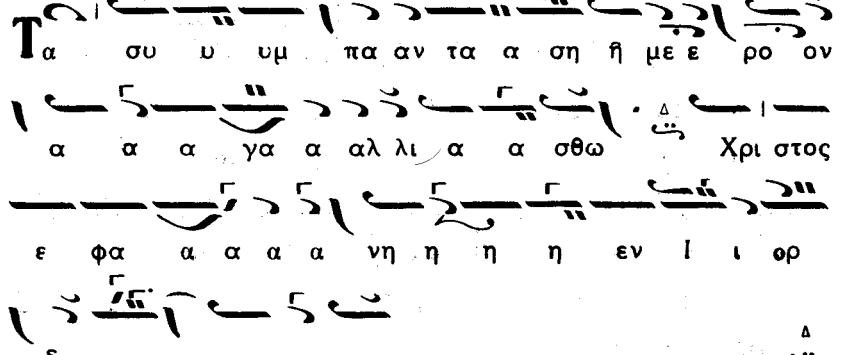

Εἰς τὸ «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς» Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Πα

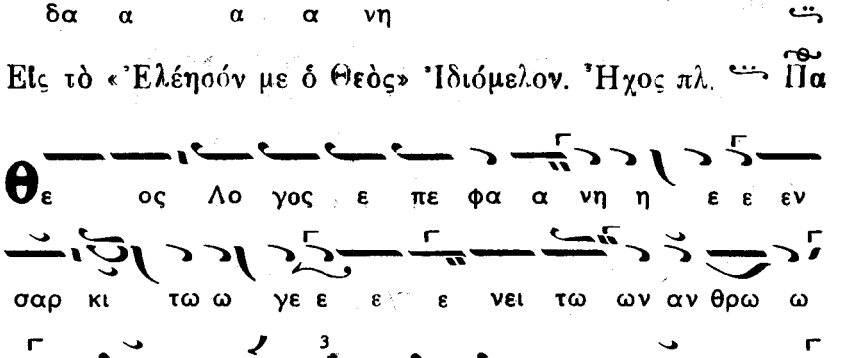

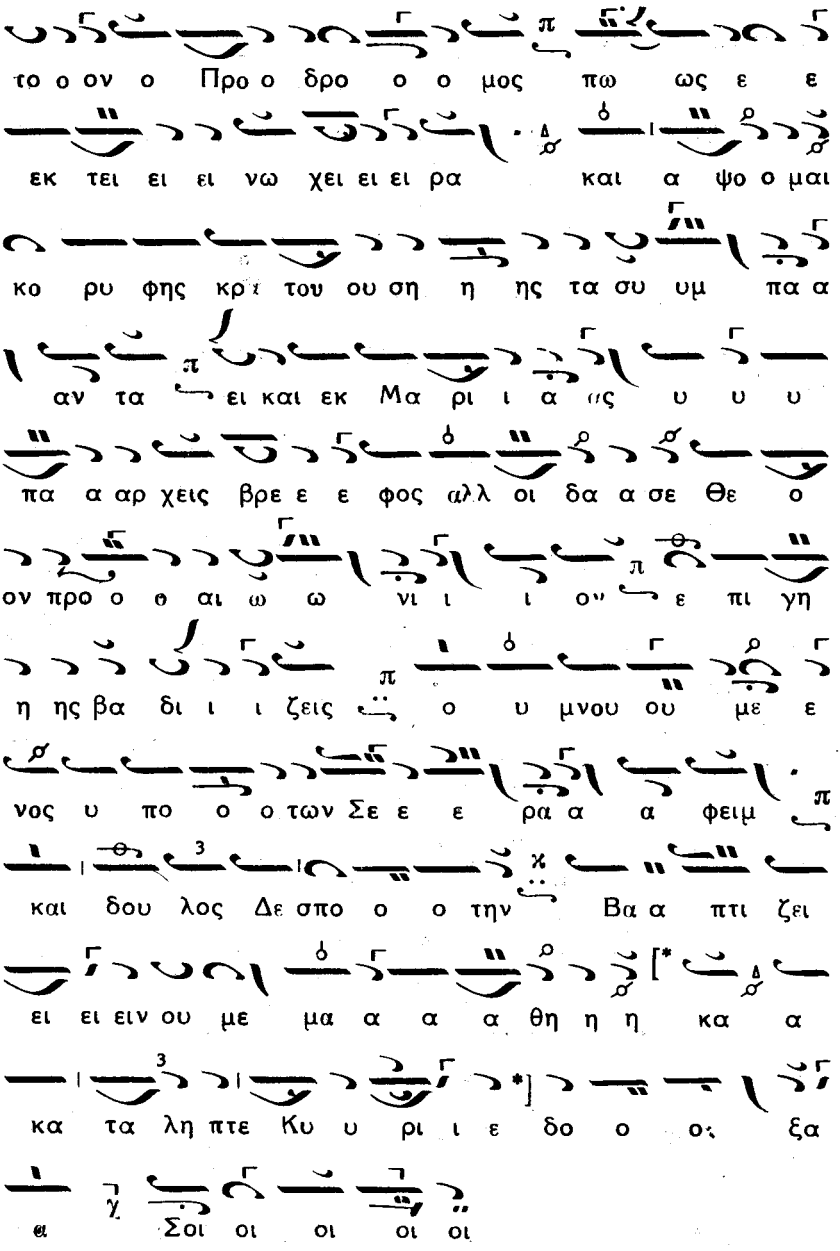

[* Ἑτέρα θέσις ὑπὸ Κ. Πρίγγου Πρωτοψάλτου.

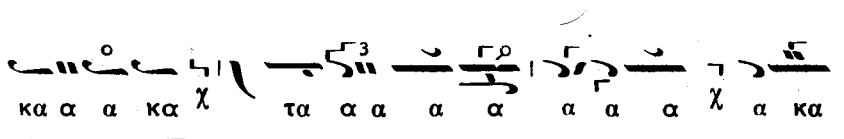

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἰδιόμελα. Ἦχος ϟ Πα

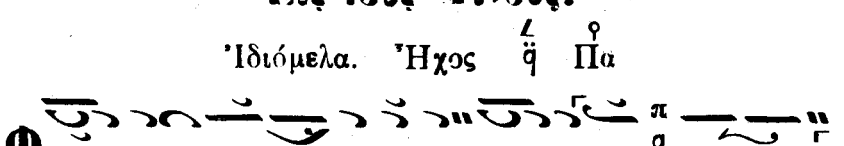

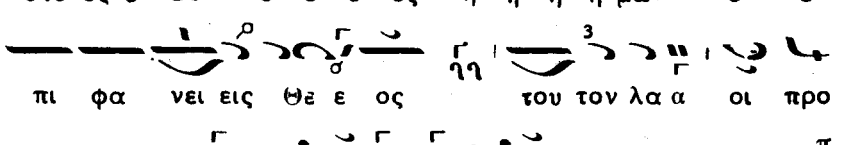

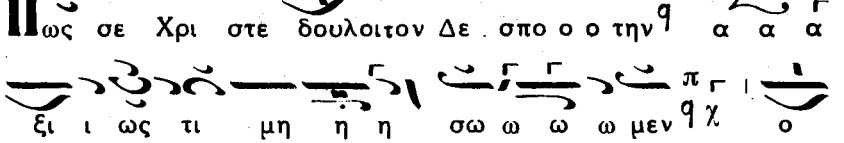

α σας τη πα λα μη του δου ου λου χει ρο

θε του ου ου με ε ε ε νος και τα πα

θη η του κο ο ο ο σμου ου ι ω ω ω ω με ε ε

νο ος Δ με γα το μυ στη η ρι ον της

οι κο νο μι ας σου φιλανθρω ω πε δο ο ξα α

α α Σοι

Το α λη θι νον φως ε πε φα α α νη κσι πα σι

τυν φω τι σμον δω ω ρει ει ει ται βι πτι ζε ται

Χρι στο ο ος μεθ η μων ο πα σης ε πε ε

κει να κα θα ρο ο ο τη η η η τος

ε νι η σι τον α γι α σμον τω υ δα α α τι

και ψυ χων του το κα θα αρ σι ον γι ι ι

νε ε ε ε ται ε πι γει ο ο ο ον το ο

φαι νο ο ο ο με ε ε νο ον Δ και υ περ

τους ου ρα α νους Δ το νο χ ου ου ου ου

ου ου ου με ε χ νον π q δι α λου τρου σω

τη η ρι ι α δι ι υ υ δα τος το ο Πν ευ μα

δι α κα τα δυ υ σ- ως η προς Θε

ον η μων α α νο δος γι ι ι νε ε ε ε

ται π q θου χ μα α σι χ α τα ε ερ

γα α σου ου Κυ υ ρι ε δο ο ο ξα α

α α Σοι π q

Ο πε ρι βα α αλ λωντον ου ρα νο ον εν νε

φε ε ε λαις π q ρει θρα πε ρι βαλ λε ται ση η

με ρον τα Ι ι ορ δα α α νι ι ι ι α π q

και την ε μην κα θαι ρε ται κα θα αρ σιν ο του

κο σμου αι αι αι αι ρωω ων την α α μαρ τι ι

ι ι αν [π q] και υ πο του συγ γε νουους α α νω

ω θενμαρτυρει ται Πνε ε ευ μα α α α τος [π q] Υι

ος μο νο γε νης υ πα αρχωντου Υ υ ψι ι ι

στου Πα α α τρος [π q] προς ον βο η η σω

μεν ο ε πι φα νεις και σω ω ω σας η

μας [3 ηη] Χρι στε ο [3] Θε ος η η μων δο ο ο

ξα α α α Σοι

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

Να μα α α τα Ι ορ δα α α α α νειει ει

ει ει ει ει α [ν *] πε ρι ε ε βα α α

α αλ λουου ου Σω [δ] τηρ ο α να βαλ λο ο

με ε ε νος [δ] φω ως ω ω ως ι μα α α

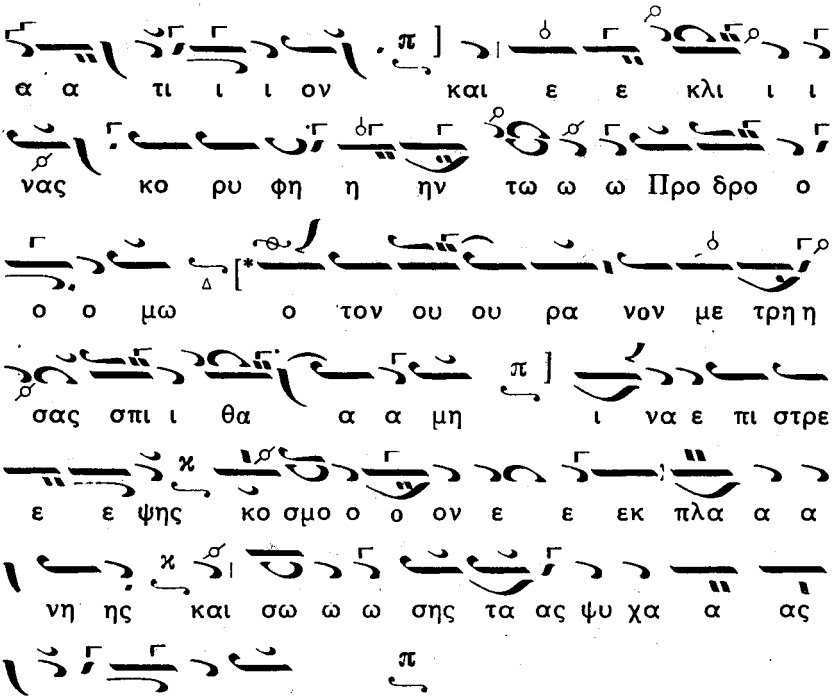

Ἕτεραι θέσεις ὑπὸ Κ. Πρίγγου Πρωτοψάλτου.

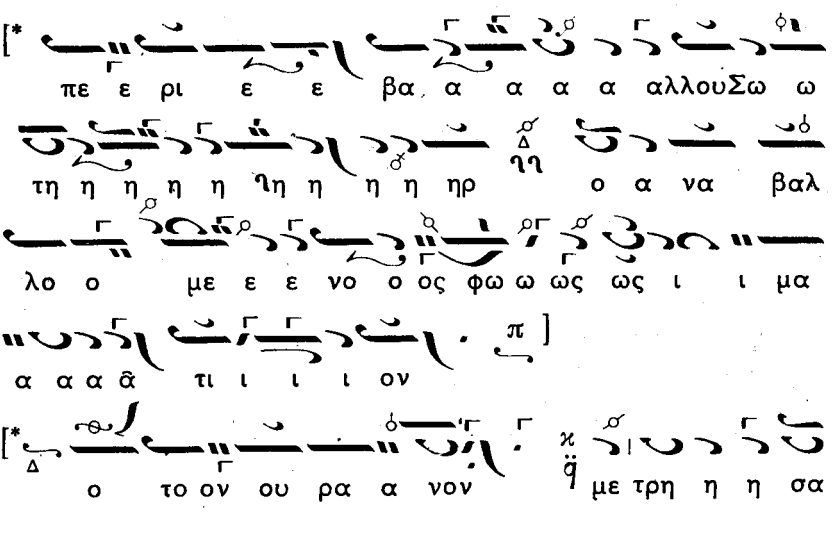

α ας σπι ι ι ι ι ι ι ι θα α α α σπι ι

θα α μη η π] Καὶ νῦν. Ἦχος Δι

Ση η με ε ρο ο ο ον ο Χρι στοςεν Ι

ορ δα νη η ηλ θε ε ε βα α α πτι σθη η

ναι ση η με ε ρον Ι ω α α νης α α α

πτε ε ε ται κο ρυ φης του ου ου ου Δε

ε ε σπο ο ο το ου αι δυ να α α μεις

των ου ρα νω ων ε. ξε ε ε ε στη η η

σαν το πα ρα α δο ο ο ο ξον ο ρω ω σαι αι

αι μυ στη η η ρι ι ι ι ον η η θα α

λα ασ σα α ει ει ει ει δε και ε ε ε φυ υ

υ γεν ο Ι ορ δα α α νης ι δω

ων α α α νε στρε ε ε ε ε φε ε ε ε ε

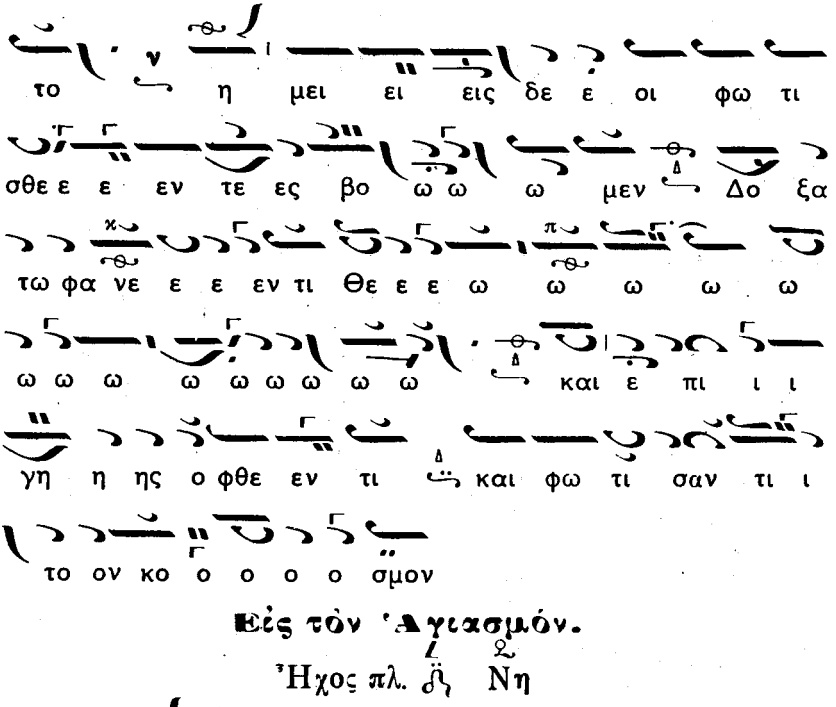

Εἰς τὸν Ἁγιασμόν.

Ἦχος πλ. δ Νη

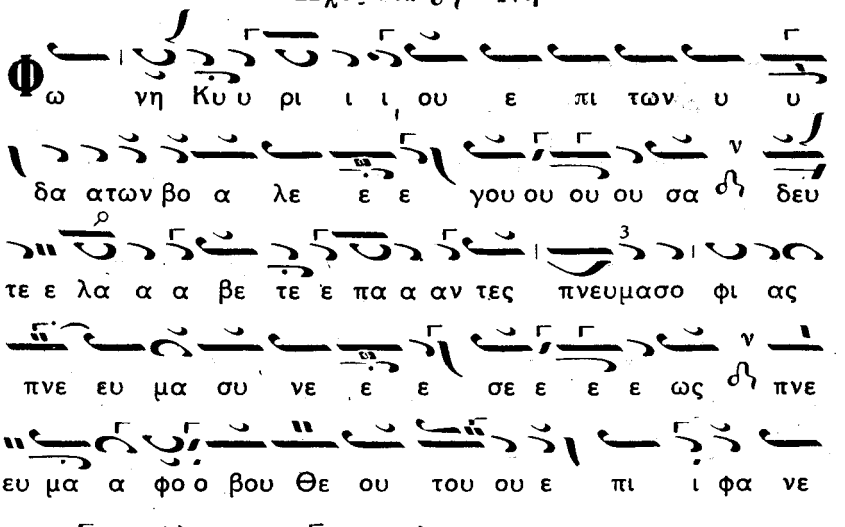

(Τὰ λοιπὰ ζήτει σελ. 19)

Τῇ ζ΄. Ἡ σύναξις τοῦ Τιμίου, Ἐνδόξου, Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Πα

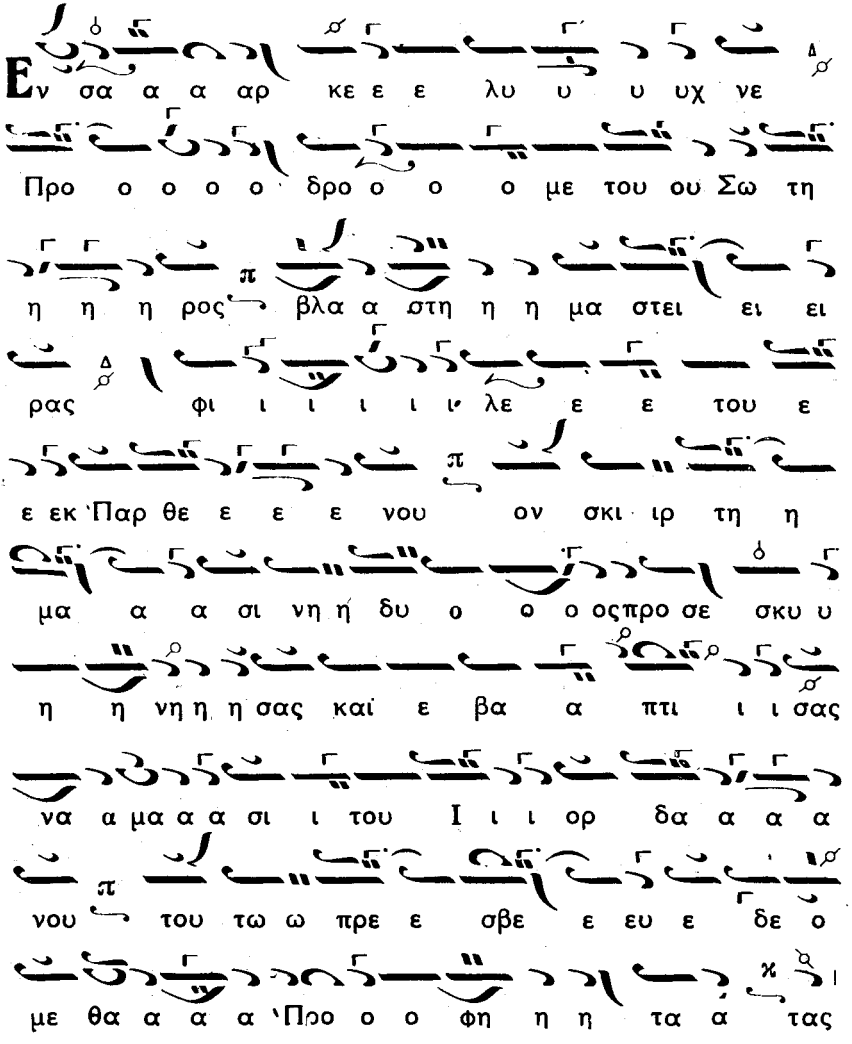

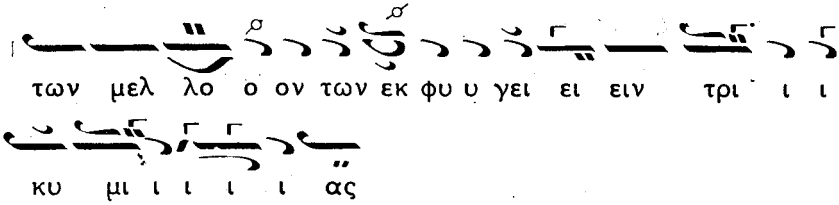

Καὶ νῦν. «Θεὸς λόγος» (βλέπε σελ. 44)

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα. Ἦχος Πα

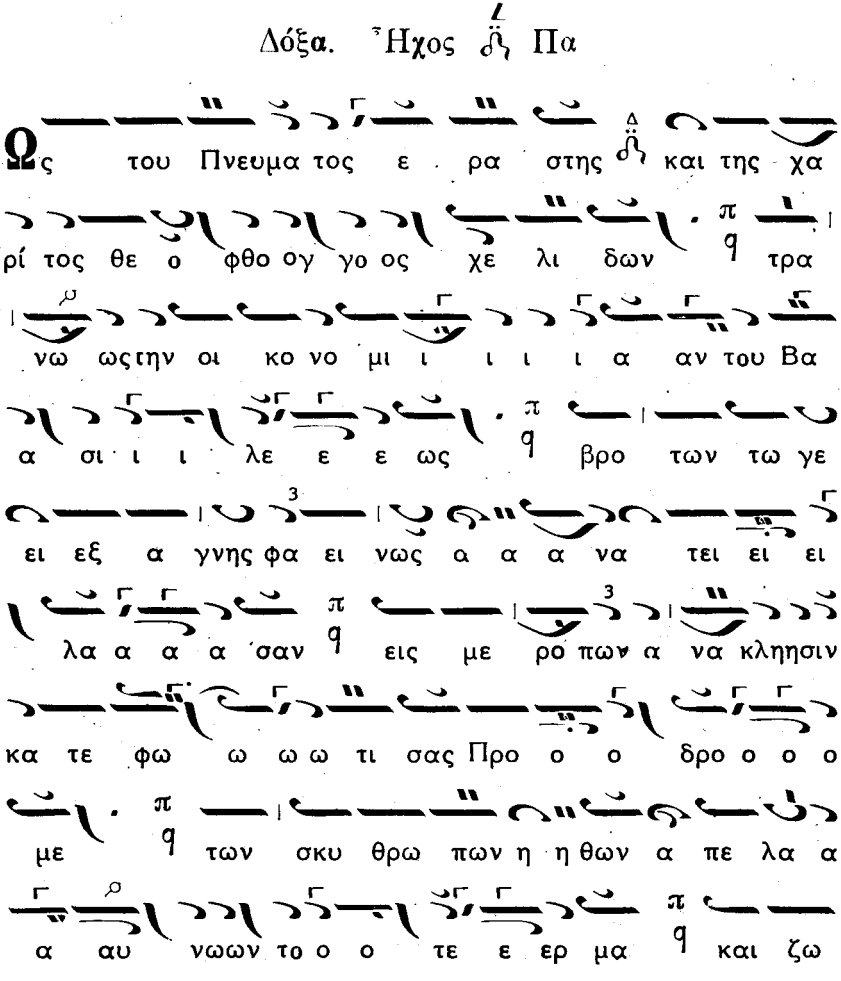

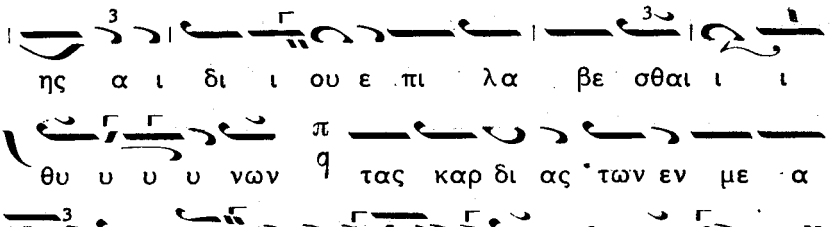

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς Πα·

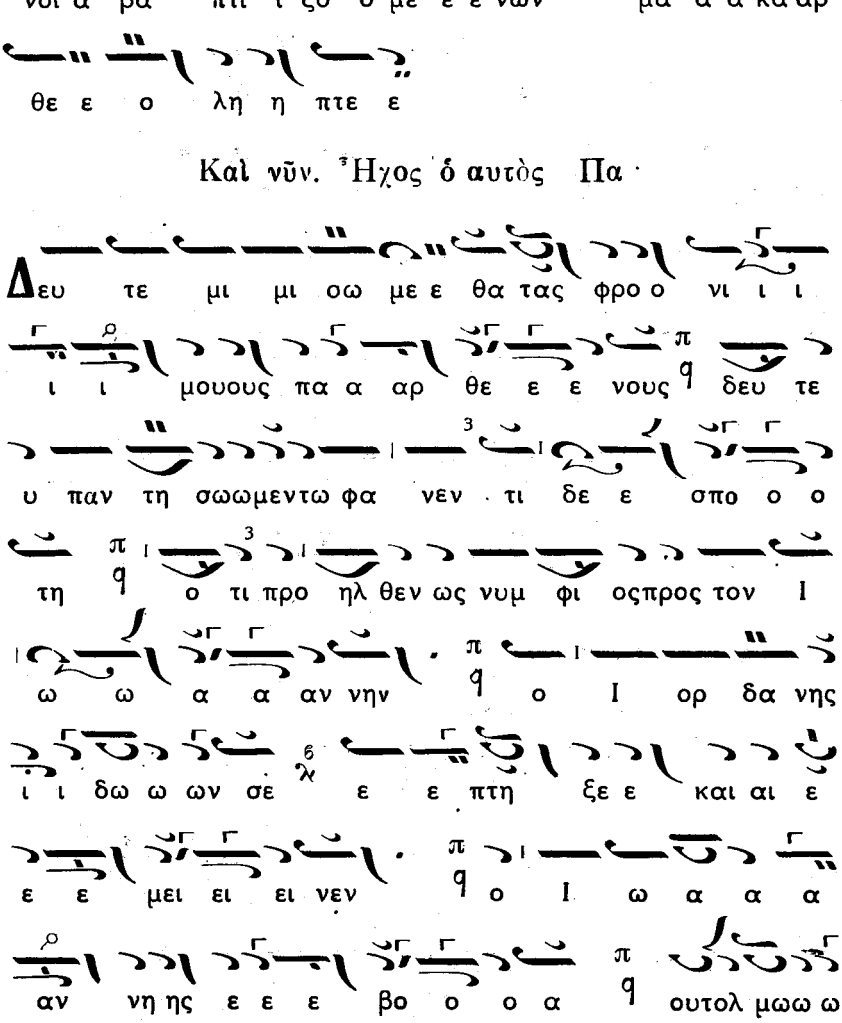

κρα α τη η η σαι κο ρυ φη η η ης α α θα

να α α του το Πνευμα κα τηρ χε ε το

εν ει ει δει πε ρι στε ρα α ας α γι

α α σαι αι αι τα υ υ υ δα α α α τα

και φω νη η η η η η ου ου ρα α α

νο ο ο ο θεν ου τος ε στιν ο Υι υι ο ο ο

μου ο ελ θω ω ω ων εις το ο ον κο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σμον σω σαι γε νος α αν

θρω ω ω πων Κυ υ υ ρι ι ε ε δο ξα α

σοι οι οι οι οι

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Δι

Μνη μη δι και αι ου μετ εγ κω μι ων σοι δε αρ

κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι ου Προδρο με

α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φητωνσεβασμι

ω ω τε ρος ο τι και εν ρει θροιςβα;πτισαι

κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον ο

θεν της α λη θει ας υ πε ρα θλησαςχαι αι αι

αι ρωνευ ηγ γε λι σω και τοις εν Α δη Θε ον φα

νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα

την α μαρ τι αν του κο σμου και πα ρε χοντα

η μιν το με γα ε ε λε ος

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

Αγ γελος εκ στει ρω τι κω ω ων ω δι ι ι νων προ

η ηλ θε ες Βα α α πτι στα εξ αυ τω ων

τω ωωνσπαρ · γα α α νων την ε ρη μο ο ον

οι οι κη η η η η σα ας σφρα γις τε παα αν

των των Προ φη τω ω ων ε ε ε δει ει ει

χθης ον γαρ ε κει νοι πο λυ τρο ο πω ως ε θε

α α α α σα α αν το και αι νιγ μα

τω δως προ ε κη η ρυ υ υ ξαν του

τον βα πτι ι σαι εν Ι ορ δα α α α α νη η η

η κα τη η ξι ω ω ω α ω θης φω

νη ης τε ε α α κη η κο ο ο ας πα

τρι κης ου ου ου ου ρα α α νο ο ο θε εν

μαρ τυ ρου ουουσης Αυ του ουτη η ην Υι ο ο ο

ο ο τη η η τα και το Πνευ μα ει ει ει

δες πε ρι στε ρα α ας εν ει ει ει δει την φω νην

ελ κον ε πι τον Βα α απτι ζο ο ο με ε ε ε

νον αλλ ω πα αν των των Προ φη τω ω

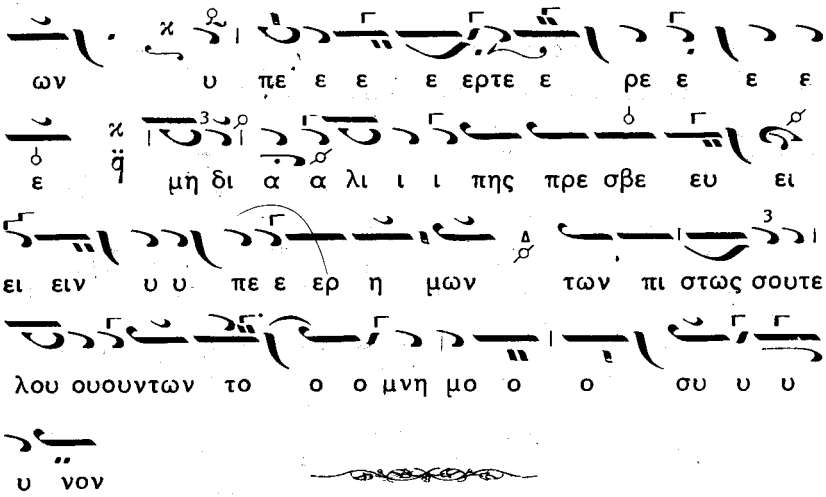

Τῇ λ'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν. Δόξα (βλέπε 13 Ἰουλίου) σελ. 221

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα (ζήτει το μέλος 6 Δεκεμβρίου) σελ. 285

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ᾱ Πα

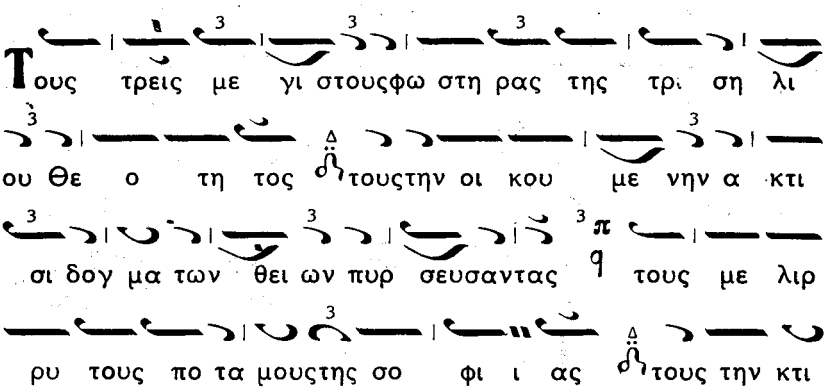

σιν πα σαν θε ο γνω σι ας να μα σι κα ταρ δευ σαν

τας Βα σι λει ον τον Με γαν και τον Θε ο

λο γονΓρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω

αν νη τω την γλωτ ταν χρυ σο ρη μο νι

παν τες οι των λο γων αυ των ε ρα σται συ νελ θον

τες υ υ μνοις τι μη σω μεν αυ τοι οι γαρ

τη Τρι α δι υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου σιν

Ἕτερον. Ἦχος Δι

Ὡς των Α πο στο λων ο μο ο θρο νοι και

της οι κου με νης δι δασκαλοι τω Δε σπο

τη των ο λων πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη

οι κου με νη δω ρησα σθαι και ταις ψυ χαις η

μων το με γα ε λε ος

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Ἦχος Δι

Ση η με ε ρον αι ψυ υ χαι αι τω ω ων γη

γε νω ω ων υ ψουν ται ε ε ε εκ γη η

η ι ι ι νω ων ση η με ε ρον ου

ρα νι ι οι γι ι ι νο ο ον ται των Α

γι ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η μη αι

γαρ πυ υ υ λαιτων ου ρα νω ων ε παι αι αι

ρο ο ον ται και η μιν τα του Δε σπο ο

του ου ουγνω ρι ι ι ζο ο ον ται οι

λο ο γοι τους λο ο γους κη ρυ υ υτ του σι

και αι γλωσσ σαι τα θα α αυ μα τα με ε ελ

που ου ου σιν η μει ει εις δε ε προςτον

Σω τη η η η η ρα α βο ω ω ω

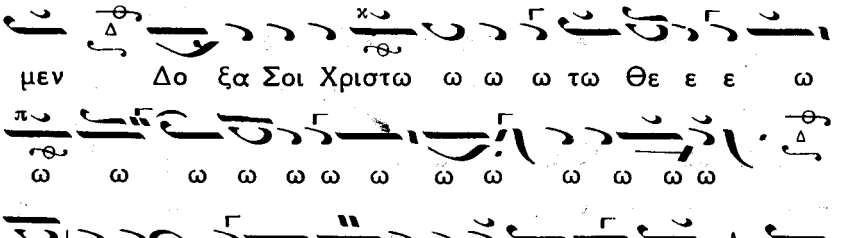

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς

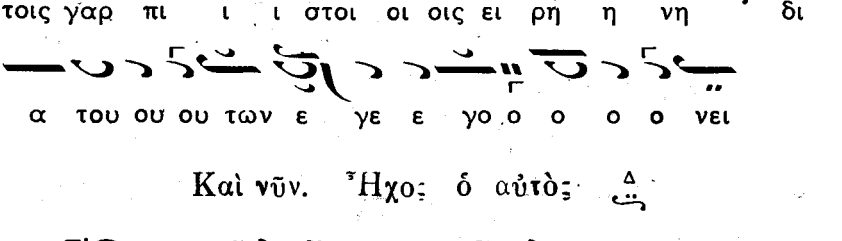

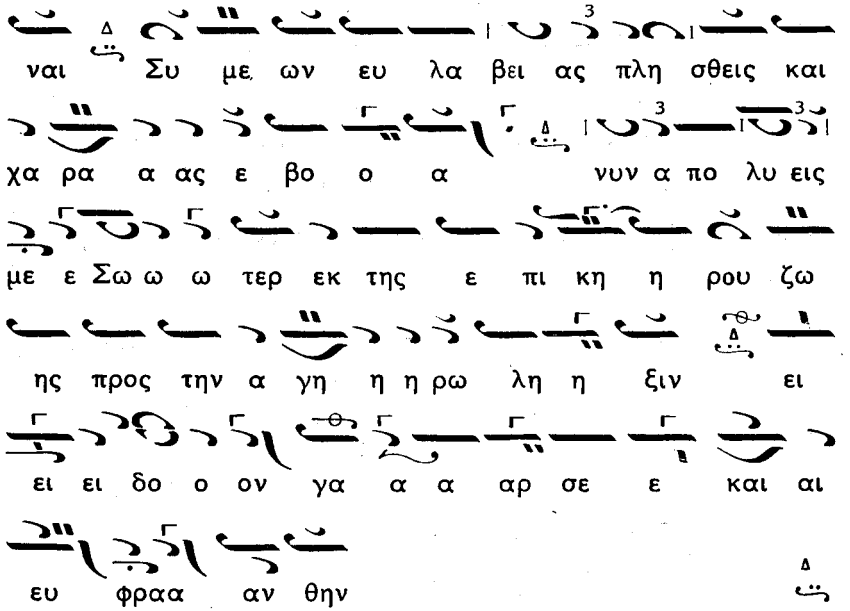

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἰδιόμελα. Ἦχος ἡ Πα

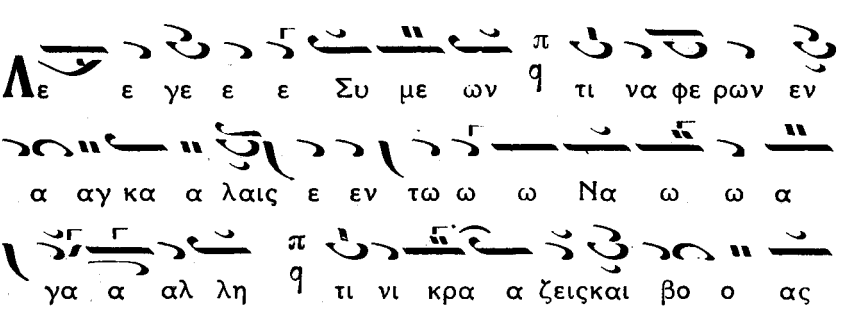

νυν η λευ θε ε ρῶ μαι ει ει δον γαρ τον

Σω τη η η η ρα α α α μου ου τος ε

στιν ο εκ Παρ θε ε ε νου τε χθεις ου ου ου

ου το ος ε ε στιν ο ε εκ Θε ε ου ου ου ου

Θε ε ος Λο ο ο γος ο σαρ κω θει ειεις

δι η μας και σω σας τον α αν θρω πον

αυ τονπρο σκυ νη η η σω ω ω ω μεν

Δε ε χου ου ου Συ με ων σν υ πο τον

γνο φον Μω σης νο μο θε ε του ουν τα προ ε

ω ρα α εν Σι ι να α βρε ε φος γε γε νο ο ο

με ε ε νον νο μω υ πο ο τατ το

ο ο ο με ε ε νο ον Δ ου τος ε στιν ο δι

α α νο ο ο ο μου ου λα λη η η σας

ου ου τος ε στιν ο εν προ φη η η η ται αις ρη

θεις ο σαρ κω θει ει εις δι η η μας και

σω σας τον α αν θεω πον αυ τον προ σκυ νη

η η σω ω ω μεν

Δε ευ τε ε ε και η η μεις α σμα σιν εν

θε οις Χρι στω συ ναν τη η θω ω μενκαιδε ξω ω

με θα α α α α αυ τον ου το σω

τη ρι ι ο ον Συ με ω ων ε ε ω ω ω

ρα α α κε ου τος ε στιν ον ο Δα α βι ι

ι ιδ κα α ταγ γε ε ε ε ελ λει ου

ουτος ε στιν ο εν προ φη η η ται αις λα λη η

η σας ο σαρ κω θει ει εις δι η η μας

και νο μω φθεγ γο ο με ε νος αυ τον προσκυ

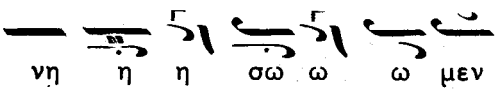

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα

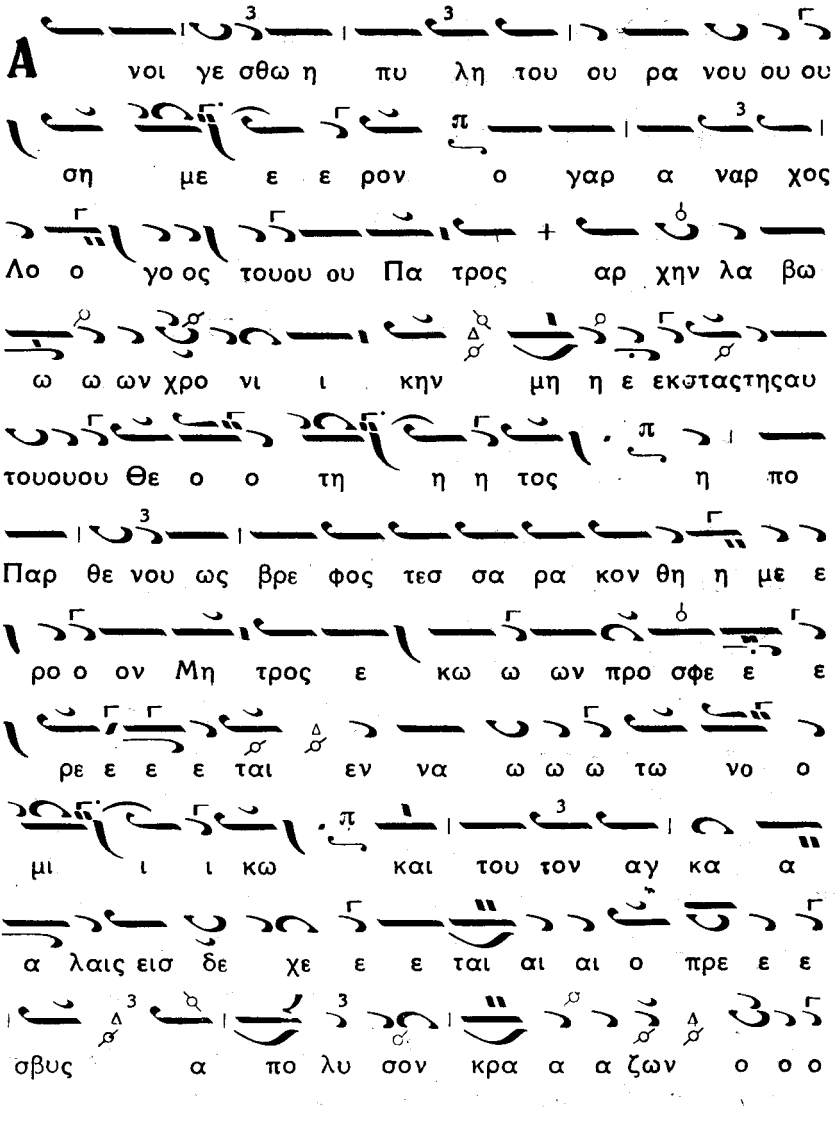

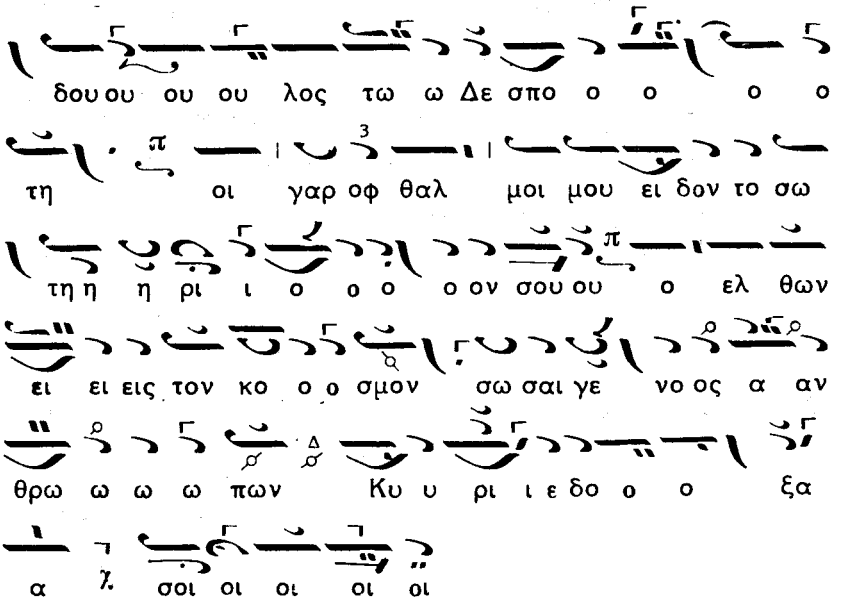

Ἕτερον ὑπὸ Κ. Πρίγγου Πρωτοψάλτου.

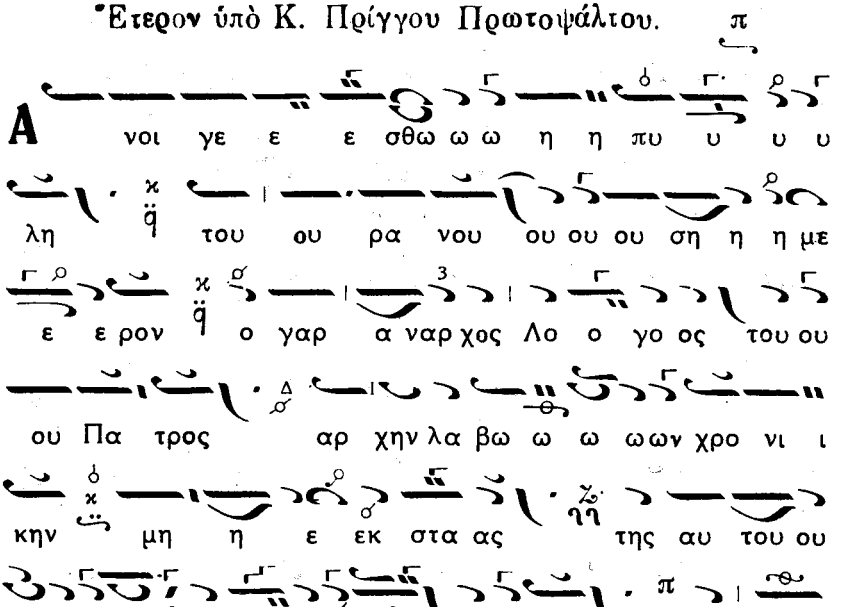

Πααρ θε ε ε νου ωως βρε ε ε ε φο ος

τεσ σα ρα κον θη η με ε ε ρον Μη τρος ε

κων προ ο ο σφε ε ε ε ρε ε ε ται εν

να ω ω ω τω ω ω νο ο ο ο ο ο μι ι ι

τω νο ο μι κω ω και του τον αγ κα

α α λαις εισ δε χε ται ο ο πρε ε ε ε

σβυς α πο λυ σον κρα α α α ζω ων

ο ο ο δου λο ος τω ω Δε ε ε σπο ο ο

τη οι γα αρ οφ θαλ μοι οι οι οι

οι μου ου ου ει δον το σω τη η ρι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον σου ου ου ου

ο ελ θω ων ει ει ει εις τον κο ρ ο ο ο

ο ο ο ο ο σμον σω σαι γε ε ε ε νο

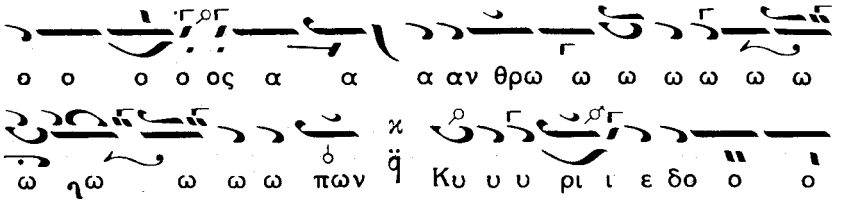

Εἰς τὸν Στίχον Ἦχος βαρὺς ηη

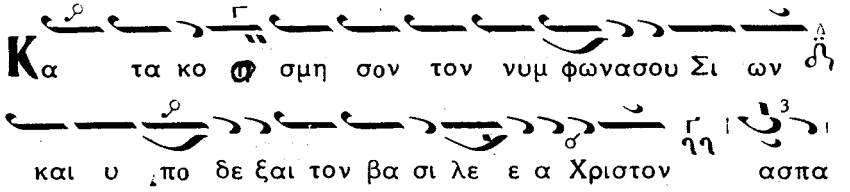

ης καιτουθα νατουκαιΣωτη η ρα του κο ο σμου

Τον εκ λα αμ ψαν τα προ αι ω νων εκ Πα τρος

επ ε σχα των δε εκ μη η τραςΠαρθε νι κης

φε ρου σα εν τω να ω η α πει ρο ο γα μος Μη

η τηρ τον εν Σι ναι ω νο μο θε τη

η σαν τα ο ο ρει τη δι α τα ξει τη νο μι

κη η πει θαρ χου ουν τα προ ση γεν Ι

ε ρει πρε σβυ τη και δί και ω Χρι στον τον Κυ

ρι ον ει δειν χρη μα τι σθε εν τι ον δε ξα α

με νος Συ με ων εν ταις αγ κα α λαις αυ του

η γαλ λι α σα το βο ων Θε ος υ παρ χει ου ου

τος Πα τρι ι συ να ι δι ος και λυ τρω

τη ης των ψυ χω ων η η μων

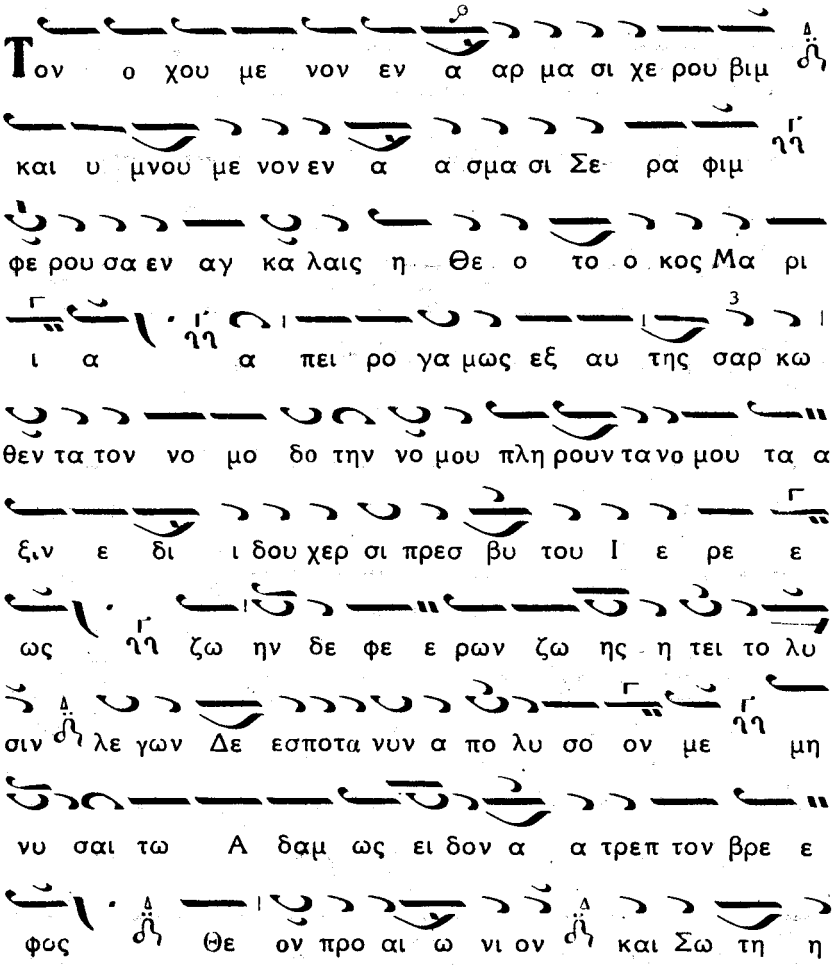

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Νη

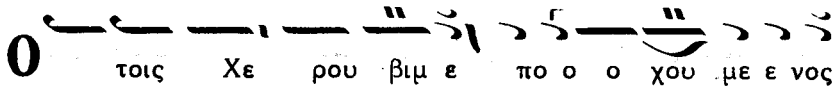

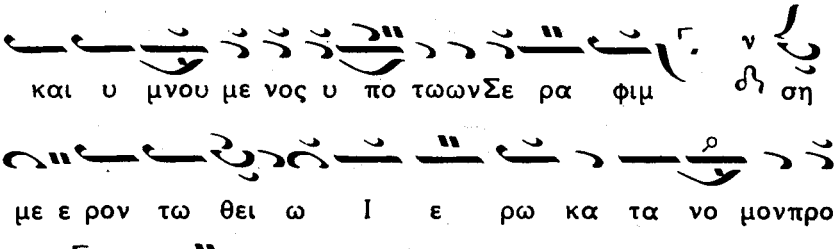

και υ μνου με νος υ πο τωωνΣε ρα φιμ ση

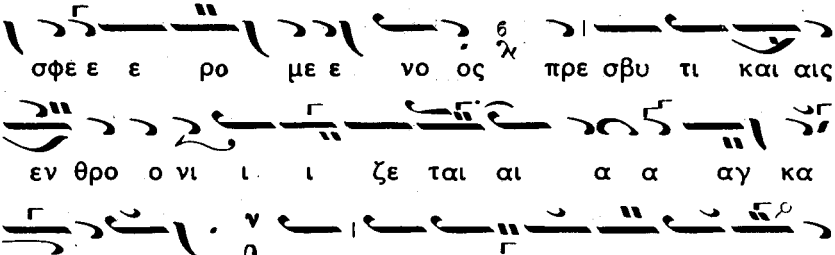

με ε ρον τω θει ω Ι ε ρω κα τα νο μονπρο

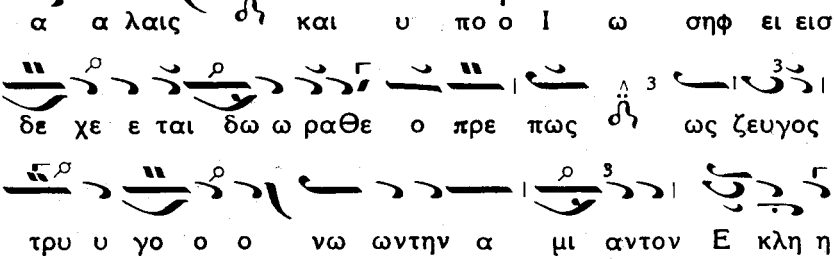

σφε ε ε ρο με ε νο ος πρε σβυ τι και αις

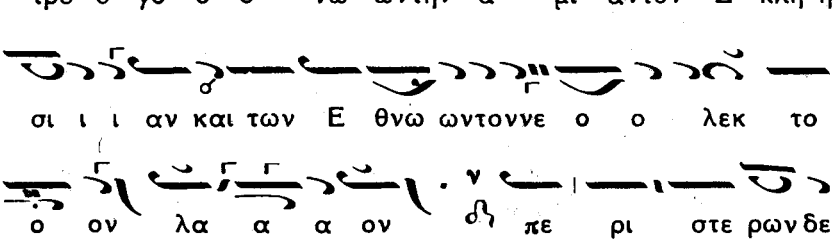

εν θρο ο νι ι ι ζε ται αι α α αγ κα

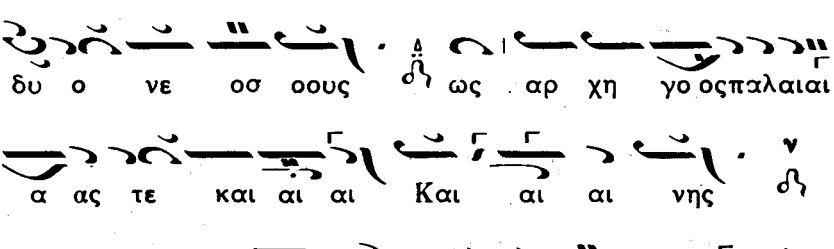

α α λαις και υ πο ο Ι ω σηφ ει εισ

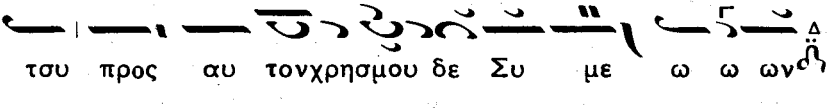

δε χε ε ται δω ω ραΘε ο πρε πως ως ζευγος

τρυ υ γο ο ο νω ωντην α μι αντον Ε κλη η

σι ι ι αν και των Ε θνω ωντοννε ο ο λεκ το

ο ον λα α α ον πε ρι στε ρων δε

δυ ο νε οσ οους ως αρ χη γο οςπαλαιαι

α ας τε και αι αι Και αι αι νης

τσυ προς αυ τονχρησμου δε Συ με ω ω ων

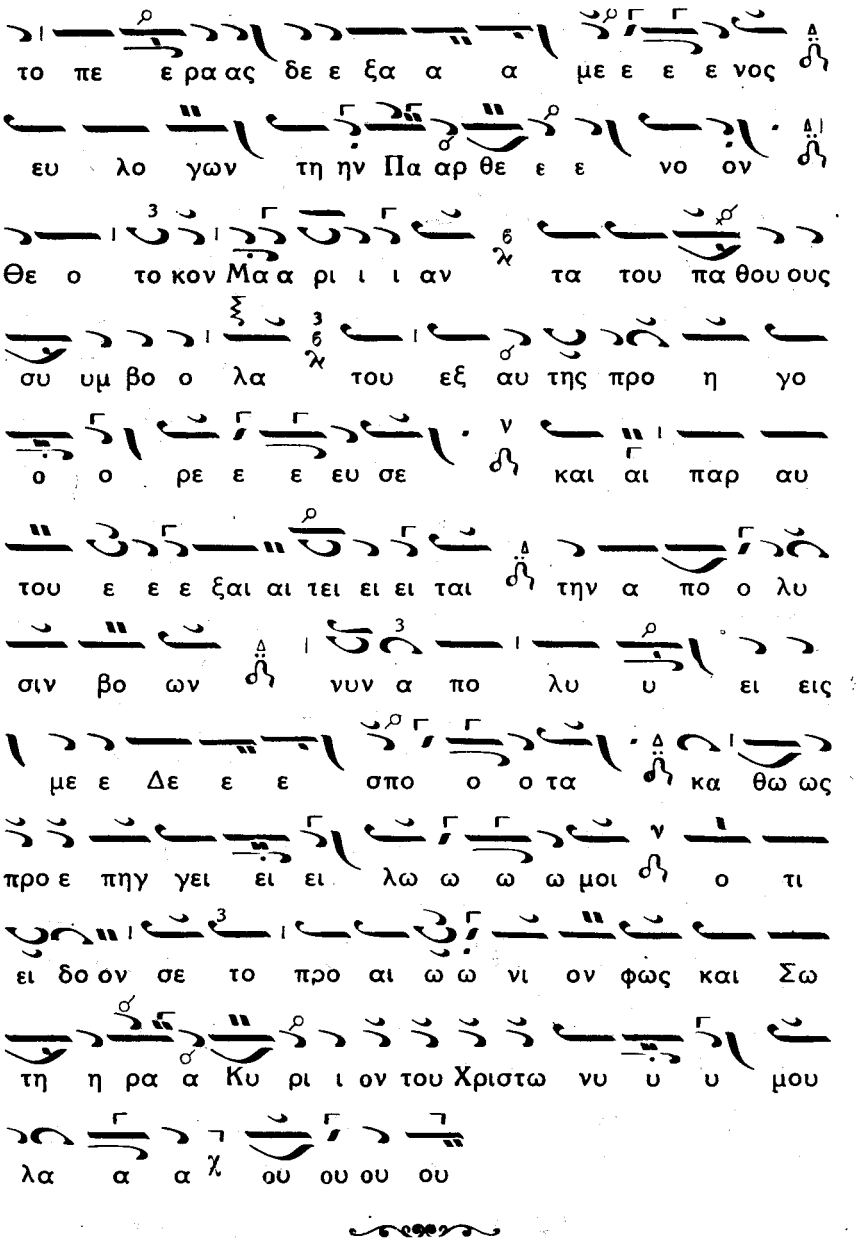
το πε ε ρα ας δε ε ξα α α με ε ε ε νος
ευ λο γων τη ην Πα αρ θε ε ε νο ον
Θε ο το κον Μα α ρι ι ι αν τα του πα θου ους
συ υμ βο ο λα του εξ αυ της προ η γο
ο ο ρε ε ε ευ σε και αι παρ αυ
του ε ε ε ξαι αι τει ει ει ται την α πο ο λυ
σιν βο ων νυν α πο λυ υ ει εις
με ε Δε ε ε σπο ο ο τα κα θω ως
προ ε πηγ γει ει ει λω ω ω ω μοι ο τι
ει δο ον σε το προ αι ω ω νι ον φως και Σω
τη η ρα α Κυ ρι ι ον του Χριστω νυ υ υ μου
λα α α ου ου ου ου

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ᾱ Πα

Χαι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ

θε ε νε εκ σου γαρ α νε τει λεν ο Η

λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων φω τι ζωντους εν' σκο τει ευ φραι αι νου

και συ πρε σβυ τα δι και ε δξ ξα α μενος

εν αγ καλαις τοῦ ε λευ θε ρω την τωνψυ χων η

μων χα ρι ζο μενονη μινκαι την Α να α στασιν

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος ὁ αὐτὸς ᾱ

Ο μη τραν Παρ θε νι κην α γι α σας τω το

κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη

σαςως ε πρε πε προ φθασας και νυν ε

σω σας η μαςΧρι στε ο Θε ος αλλ ει ρη η νευ

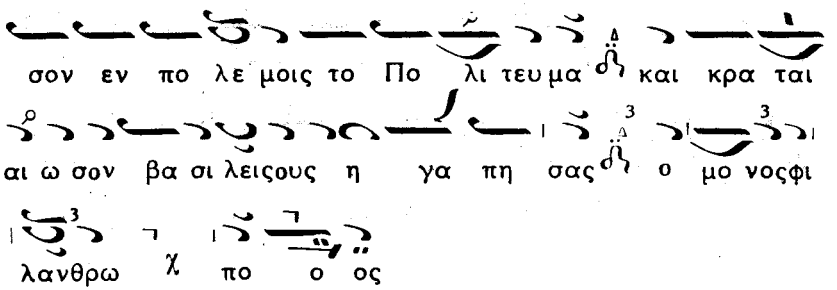

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα

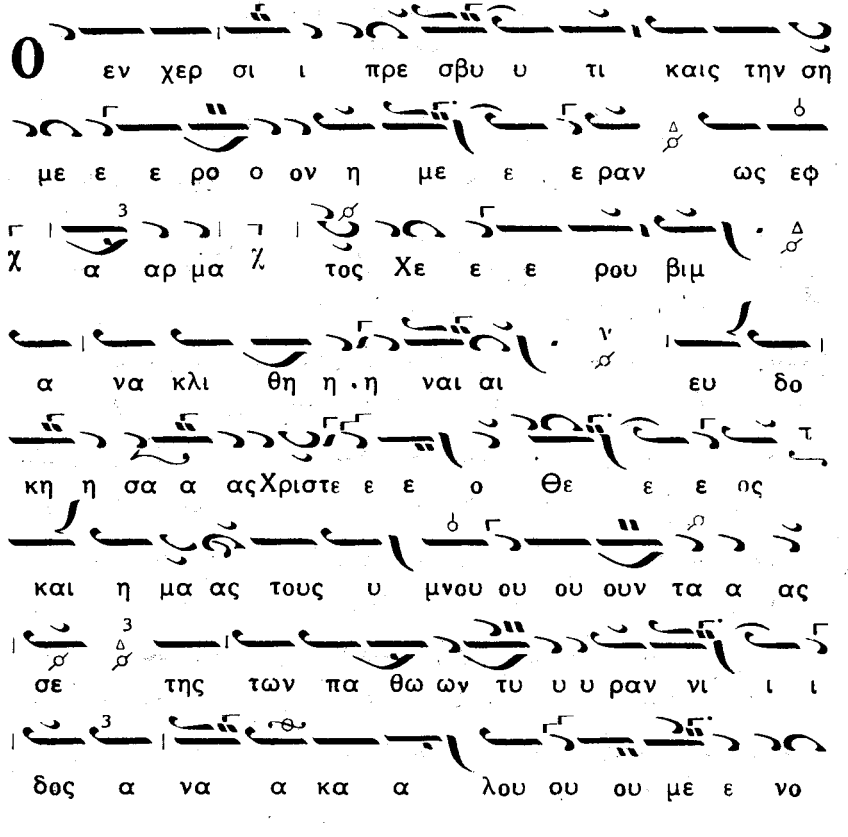

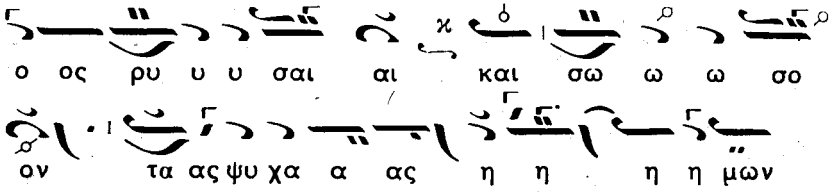

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ κε.΄ Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα

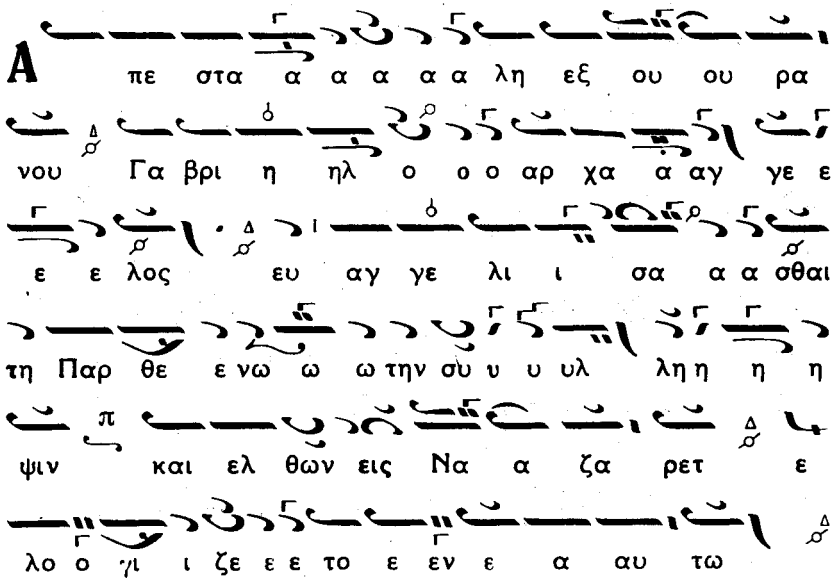

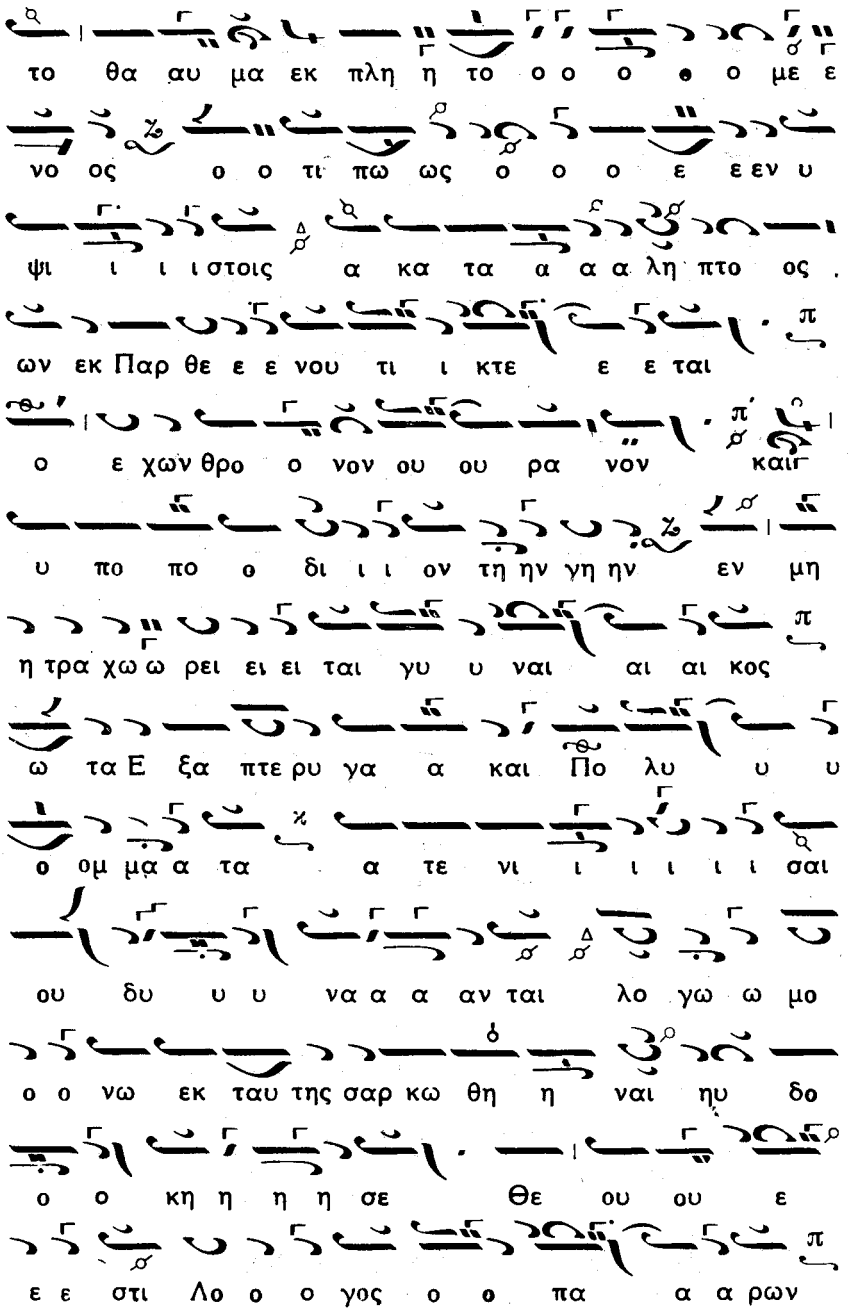

το θα αυ μα εκ πλη η το ο ο ο ο ο με ε
νο ος ο ο τι πω ως ο ο ο ε ε εν υ
ψι ι ι ι στοις α κα τα α α α λη πτο ος .
ων εκ Παρ θε ε ε νου τι ι κτε ε ε ται
ο ε χων θρο ο νον ου ου ρα νον και
υ πο πο ο δι ι ι ον τη ην γη ην εν μη
η τρα χω ω ρει ει ει ται γυ υ ναι αι αι κος
ω τα Ε ξα πτε ρυ γα α και Πο λυ υ υ
ο ομ μα α τα α τε νι ι ι ι ι ι σαι
ου δυ υ υ να α α αν ται λο γω ω μο
ο ο νω εκ ταυ της σαρ κω θη η ναι ηυ δο
ο ο κη η η η σε Θε ου ου ε
ε ε στι Λο ο ο γος ο ο πα α α ρων

λε ου ουν ι ι στα α α μαι και ου

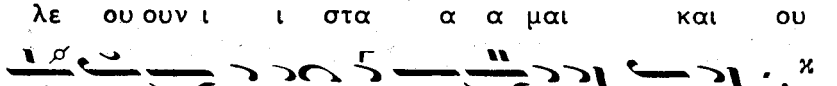

λε γω ω ω τη η η κο ο ο ρη η

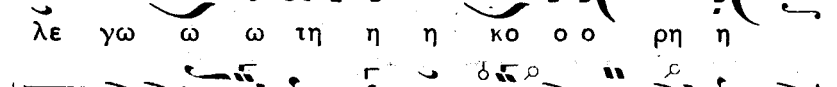

χαι ρε κε ε χα α ρι τω ω με ε νη η

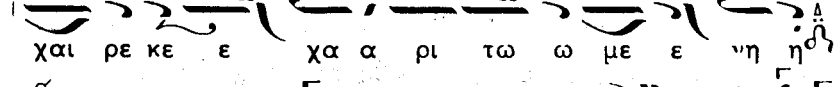

ο Κυ υ ρυ ι ι ος με ε ε τα α

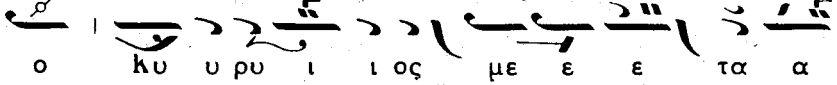

α α σου. χαι αι ρε ε Α α α γνη η η

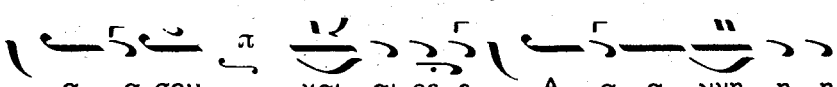

Παρ θε ε ε νε χαι ρε Νυμ φη η η α νυ υ

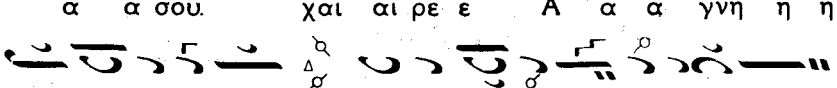

υμ φε ε ε ευ τε χαι ρε Μη η η τηρ τη ης

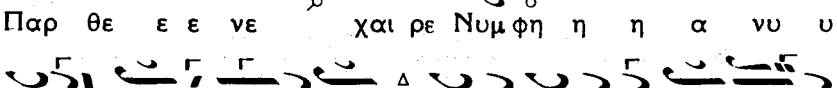

ζω ω ω ης ευ λο γη με ε ε νο

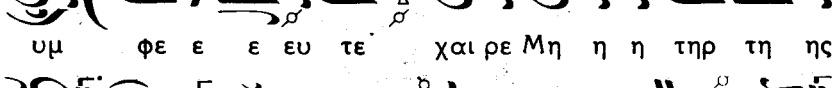

ός ο καρ πο ος τη ης κοι λι ας σου ου

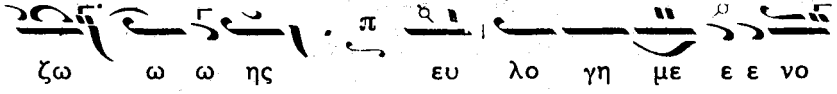

ου ου ου

Ἕτερον ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρίγγου Πρωτοψάλτου

Α πε στα α α α λη εξ ου ου ου ρα νου

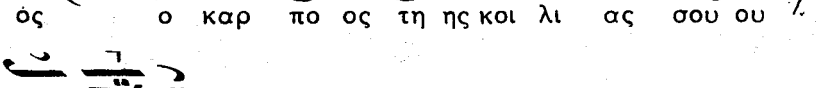

Γα βρι ηλ ο ο ο αρ χα α αγ γε ε ε ε

λος ευ αγ γε λι ι σα α α σθαι τη Παρ θε ε

νω ω ω την συ υ υ υ υλ λη η η ψιν

και ελ θω ω ων εις Να α α ζα ρετ ε λο ο

γι ι ζε ε ε το εν ε α αυ τω το χ

θα α α α α αυ μα χ εκ πλητ το ο με ε

νο ος ο ο τι πω ως ο ο ο ε ε

εν υ ψι ι ι ι στοις α κα τα α α

α λη ηπτοςων ΗΗ εκ Παρ θε ε ε νου τι ι κτε

ε ε ται ο ε χων θρο ο νον ου ου

ρα α νο ο ο ο ο Ηο ο ο ο ον

και υ πο πο ο δι ι ι ον τη ην γη η ην

εν μη ηταραχωωρει ει ει ται γυ υ ναι αι αι κος

ω τα ε ξα πτε ρυ γα α και πο λυ υ υ ο

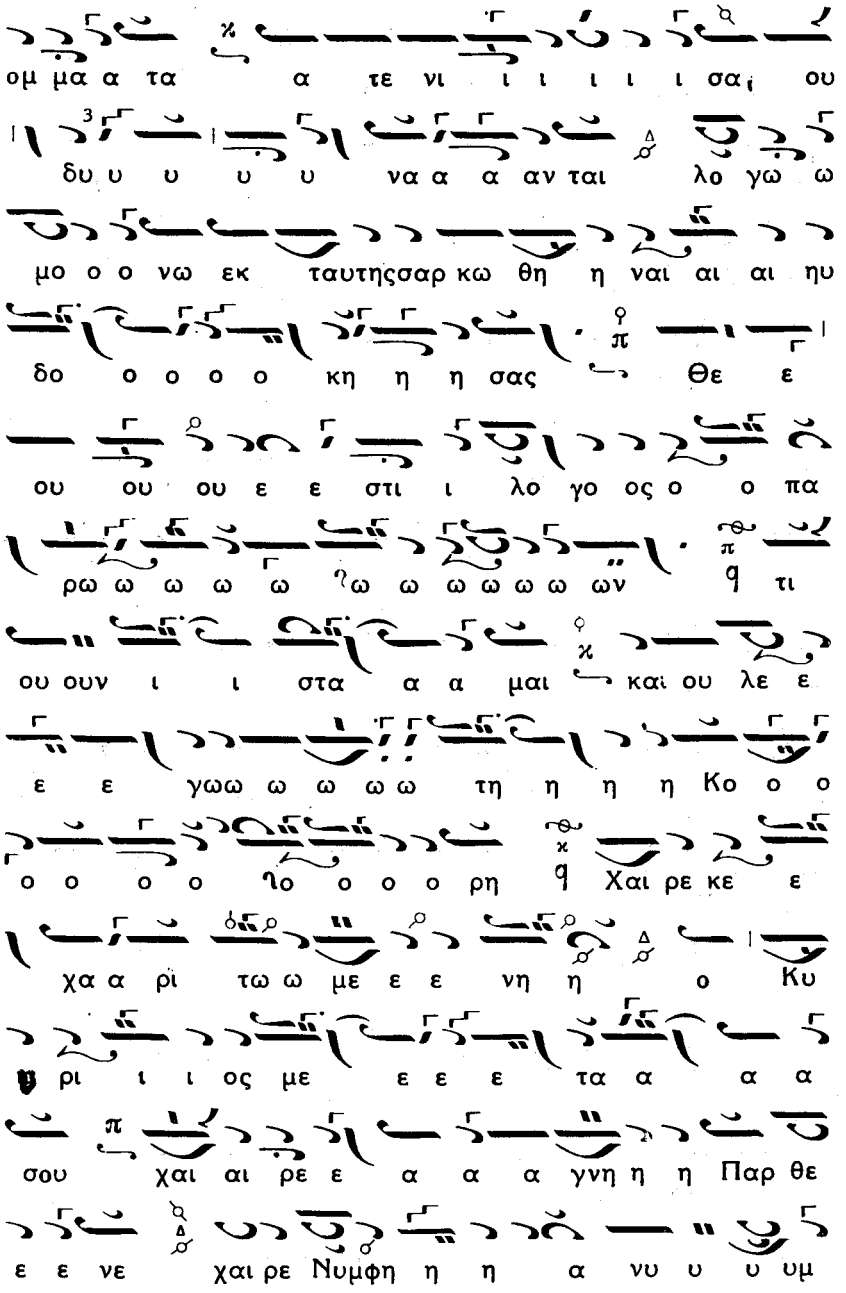
ομ μα α τα α τε νι ι ι ι ι σα ου
δυ υ υ υ υ να α α αν ται λο γω ω
μο ο ο νω εκ ταυτησσαρ κω θη η ναι αι αι ηυ
δο ο ο ο ο κη η η σας Θε ε
ου ου ου ε ε στι ι λο γο ος ο ο πα
ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων τι
ου ουν ι ι στα α α μαι και ου λε ε
ε ε γωω ω ω ω ω τη η η η Κο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ρη Χαι ρε κε ε
χα α ρι τω ω με ε ε νη η ο Κυ
ρι ι ι ος με ε ε ε τα α α α
σου χαι αι ρε ε α α α γνη η η Παρ θε
ε ε νε χαι ρε Νυμφη η η α νυ υ υ υμ

φε ε ε ευ τε χαι ρε Μη η η τηρ τη ης

ζω ω η η ης ευ λο γη με ε ε νο

ος ο καρ πο ος τη ης κοι λι ας σου ου

χ ου ου ου

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα. Ἦχος ᾱ Πα

Τω εκ τω μη η νι α πε στα λη ο αρ χαγ

γε ε λος προ ος Πα αρ θε ε ε νο ον α γνην

q και χαι ρειν αυ τη προ σει ει πων ευ ηγ γε

λι σα το εξ αυ τη ης τον Λυ υ τρω ω τη

η ην προ ο ελ θειν q ο θεν πι στως δε

ξα με ε νη τον α σπα α σμον ᾱ συ νε λα α

βε ε ε σε τον προ αι ω ω νι ι ι ο ον

Θε ον q τον α φρα στως ευ δο κη σα αν τα

εν αν θρω ω πη η η σαι εις σω τη ρι ι αν των

ψυ υ χων η η μω ων

λωσσαν η η ην ου ουκ ε γνω η η κου ου σε εν

η Θε ε ο το ο ο κος ε λα λειγαρ

προς αυ την ο αρ χαγ γε ε λοςτου ευ αγ γε

λι σμου τα α ρη η μα τα ο θεν πι

στως δε ξα με ε νη τον α σπα α σμον συ

νε λα α βε ε ε σε τον προ αι ω ω νι ι ι

ο ον Θε ον δι ο και η μεις α γαλ λο ο

με ε νοι οι βο ω ω ω με ε εν σοι

ο εξ αυ τῆς σαρ κω θεις α τρεπτως Θε ος

ει ρη νην τω κο σμω ω ω δω ρη η σαι και

ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε ε ο ος

δου η α να κλη η η σις νυν ε πε ε

φα νε εν η μιν υ περ λο γον ο Θε ος τοις

αν θρω ποις ε ε νου ου ου ταί αι αι

Α αρ χα αγ γε ε λου ου τη φω νη η πλα

α νη εκ μει ου ου ται η Παρ θε νος γαρ

δε ε ε ε χε ται τη η η ην χα α α ραν

τα ε πι γει α γε γο νεν ου ρα νος

ο κο σμο ος λε λυ υ ται τη ης α αρ χαι αι αι

α ας α ρας α γαλ λι α α α σθω

ω ω η η κτι σις και φω ναι αι αις α νυ μνει ει

ει τω ο ποι η της και λυ τρω της η η

μων Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α σοι οι

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς π q

Ση με ρον χα ρας ευ α α αγ γε λι ι ι α

παρ θε νι κη η πα α α νη η γυ υ υ ρις π q

τα κα τω τοις α α α νω ω συ να α α πτε ε

ε ται π q ο Α δα α αμ και αι νουρ γε ι ει

ει ται π q η Ευ α της πρω της λυ πης ε

λευ θε ε ρου ου ου ται π q και η σκη νη

της κα θη μας ου ου σι ι ι ας τη Θε ω σει

του προσ λη φθεν τος φυ υ υ ρα μα α τος να

ος Θε ου κε ε χρη η μα α α τι ι ι

κεν π q ω μυ στη ρι ι ο ον Δ ο τροπος της

κε νω σε ω ω ως α γνω ω στος ο τρο ποςτης

συλ λη ψε ε ω ως α α α φρα α α στος π q

Αγ γε λος λει τουρ γει τω ω θα αυ μα

τι Παρ θε νι κη γα α στηρ τον Υι ον υ υ

υ πο δε ε ε χε ε ε ται πνευ μα α

α α α γι ι ο ο ο ον κα α τα πε ε εμ πε

ε ται Πα τηρ α α νω θεν ευ δο κει

και το συ να λαγμα κα τα κοι νην πραγ μα τευ

ε ε ται αι βου ου ου λη η η σιν ε

νω και δι ου σω ω θε ε ε εν τε ε ες

συ υ νω ω δα α τω ω Γα βρι ηλ προς την

Παρ θε νο ον βο ο η η η σω ω ω μεν

Χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ υ ρι ος με

τα σου εξ ης η σω τη ρι α Χρι στος ο ο

Θε ε ο ο ος η η η μων την καθ

η μας προσλα βο ο ο με ε νος φυ υ υ

σιν π q προς ε αυ το ο ον ε ε πα νη η η

γα α α γε π q αυ τον ι ι ι κε τε

ευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ χας η η μω ων

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄ Δι

Ση με ρον της σω τη ρι ας η μῶν το κε φα λαι

ον 6 και του απ αι ω νος μυ στη ρι ου η φα

νε ρω σις 6 ο Υι ος του Θε ου Υι ος της

Παρ θε νου γι νε ται 3 Δ και Γα βρι ηλ την χα ριν

ευ αγ γε λι ζε ται 3 6 δι ο συν αυ τω τη Θε

ο το κω βο η σω μεν Δ Χαῖ ρεΚεχαριτω με νη ο

Κυ ρι ος με τα σου 6

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. Νη

Τη υ περ μα α χω στρα τη γω τα νι κη

τη ρι ι ι α ως λυ τρω θει ει σα των δει

νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω

σοι η πο λι ις σου Θε ο το κε αλλ ως ε ε ε

χου σα το κρα τος α προ σμα χη η τον

εκ παν τοι ων με κιν δυ νων ε λε ευ θε ε ρω ω

σον ι να κρα ζω ω σοι Χαι ρε Νυμ φη α α

νυ υμ φε ευ τε

Εἰς τὸν ν΄. Ψαλμὸν

Ἰδιόμελον. Ἦχος Δι

Ευ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα

ρι τω με ε νη ση η η η με ε ε ρον

Χαι ρε α νυμ φευ τε ε κο ο ο ρη η και αι αι αι

α πει ρο ο ο γα α α με μη κα τα πλα

γης τη ξε ε ε νη μου ου φο ορ φη η μη

δε δει λι ι α α α σης Αρ χα αγ γε λος ει μι

ο φις ε ξη πα ιη σεν Ευ αν πο τε νυν ευ

αγ γε λι ζο μαι σοι την χα ραν και με νει ει

ει εις α α φθο ρος και τε ξη τον Κυ υ

ρι ο ον α α α χραα αν χ τε ε ε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα Καὶ νῦν. Ἦχος Δι

Το απ αι ω ω ω νος μυ στη η η ρι ι

ρι ι ον α να κα λυ υ υ υ πτε ται

ση η η με ε ε ε ρον και ο Υι υι

ο ο ο ο ος του Θε ου Υι ος αν θρω ω ω που

γι ι ι νε ε ε ται ι να τουχειρο

νος με τα λα βων με τα δω ω μοι οι οι οι

του βϝλ τι ι ι ο ο ο νος ε ψευ

ευσθηπαα λαι Α δαμ και Θε ος ε πι θυ

μη η η σας ου γε ε ε ε ε γο ο ο νεν

αν θρω πος γι ι νε ται Θε ος ι να Θε

ον τον Α δα α αμ α περ γα α α ση η

η ται ευ φραι νε σθω ω ω η η η

κτι ι ι σι ις χρ ρευ ε τω ω ω ω η η η

φυ υ υ σι ις ο τι Αρ χαγγε λος παρ θε ε ε

νω με τα δε ε ε ε ους πα ρι ι ι στα α

α ται και το χαι αι αι ρϝ ε ε κο μι ι

ζει της λυ υ πη η ης αν τι ι ι

θε ε ε τον ο δι α σπλαγχνα ε λε

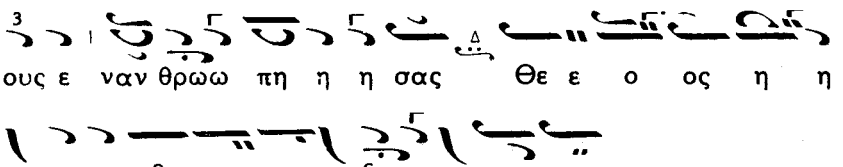

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

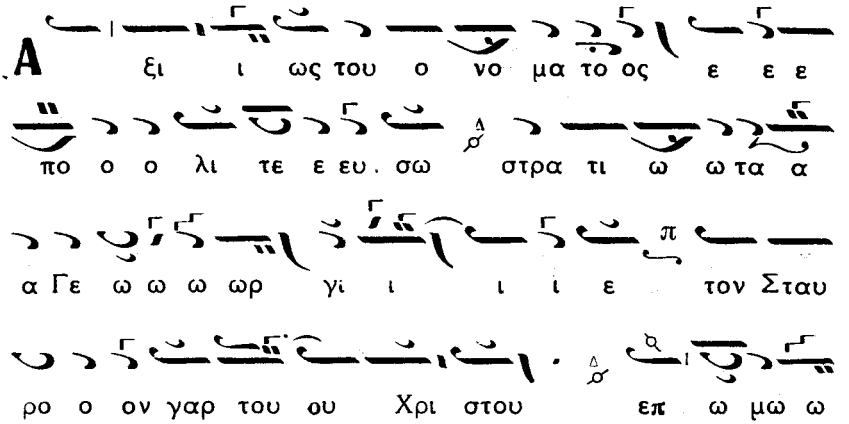

ων α ρα α α με ε ε ε νος την εκ δι

α α βο λι ι κη ης πλα α α νη ης χερ σω θει ει

σα αν γη ην ε κα α αλ λι ε ε ε ε ερ

γη η η η σας και τη ην α καν θω δη

θρη σκει ει αν τωγ ει δω ω λω ω ων ε ε εκ

ρι ζω ω ω ω σας της ορ θο ο δο ο ξου πι

ι στε ε ε ως κλη μα κα α α τε φυ υ υ υ τε.

ε ε ευ σας ο θεν βλυ στα α νεις ι ι ι

α α α α μα α α τα τοις εν πα ση τη

οι κου με ε νη η η πι στοις και Τρι α

δο ος γε ω ωρ γος δι ι ι ι ι και αι αι

αι ος α α νε δει ει ει ει ει χθης πρε ε ε

σβευ ε ε δε, ε ο ο με ε ε θα υ περ ει

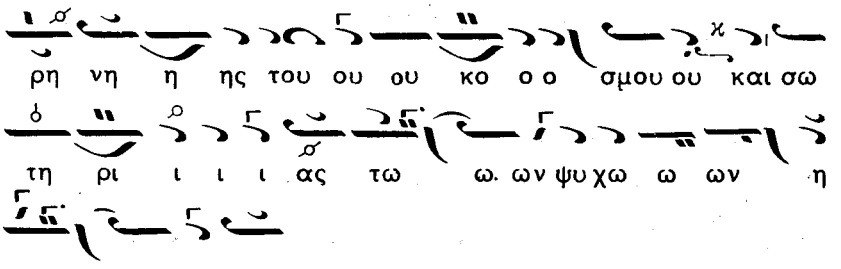

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα. Ἦχος δ΄ Πα

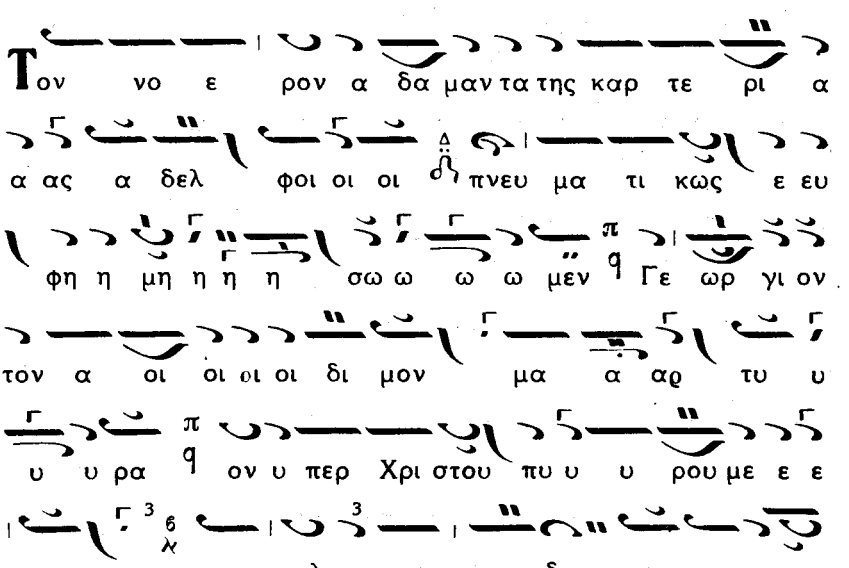

νι καγαρ ο ο ο πο ο ο ο ο θο ος την

φυ υ υ σιν δι α θα να του πει ει ει θων

τον ε ρα στη η ην δι α βη ναιαιπρος

το ο ο ο ον πο θου ου με ε ε ε νον

Χρι στο ο ο ον τον Θε ο ο ον και Σω

τη η ρα των ψυ υ χων η η μω ων

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δι

Ὡς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των

πτω χων υ πε ρασπι στης α σθε νουν των ι α

τρος βα σι λε ων υ περ μα χος τρο παι ο

φο ρε με γα λο μαρ τυς Γε ωρ γι ε

πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ

χας η μων

Εἰς τὸν ν΄. ψαλμόν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ Πα

Ση με ε ε ρον η οι κου με ε ε νη πα α α
σα ταις του α θλο φο ο ο ρου ου α α αυ
γα α α α ζε ται αι α κτι ι ι ι ι ζι
και η του Χρι στου Ε ε εκ κλη σι ι ι
α τοίς αν θε σιν ω ρα ι ζο με ε ε νη
Γε ε ε ω ωρ γι ε ε βο α α α α σοι
θε ρα α πο ο ον Χρι στου και προ στα α
τα θερ μο ο ο ο τα α α τε μη ελ λει πης πρε
σβευ ευ ειν υ περ η μω ω ωνπροςΚυ υ υ ρι
ι χ ο ο ο ο ον

Τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἀργότερον, ψαλλόμενον

ὡς δοξαστικὸν διαφόρων ἁγίων π

Ση η η η με ε ε ε ση η με ε ρον η

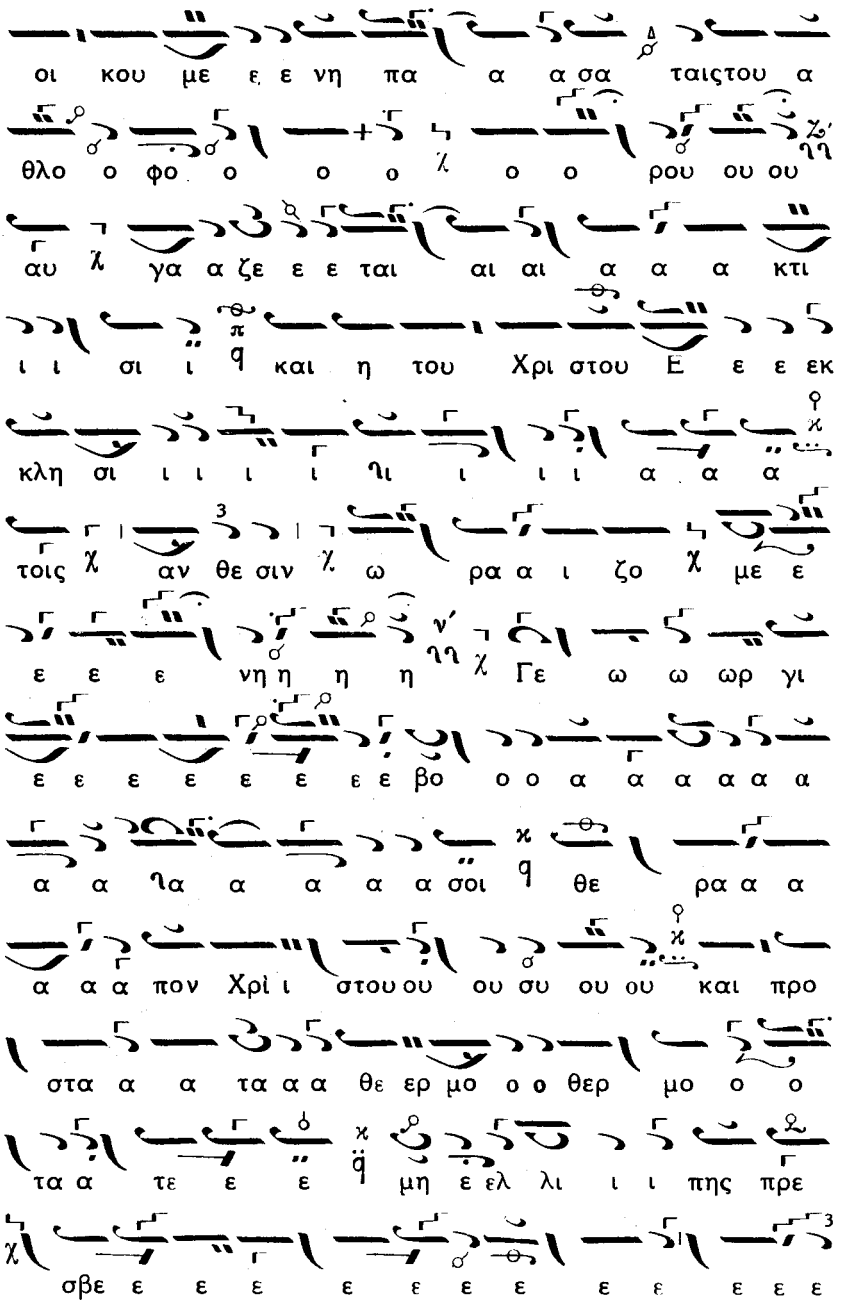
οι κου με ε ε νη πα α α σα ταιςτου α
θλο ο φο ο ο ο ο ο ρου ου ου
αυ γα α ζε ε ε ται αι αι α α α κτι
ι ι σι ι και η του Χρι στου Ε ε ε εκ
κλη σι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
τοις αν θε σιν ω ρα α ι ζο με ε
ε ε ε νη η η η Γε ω ω ωρ γι
ε ε ε ε ε ε ε ε βο ο ο α α α α α α
α α α α α α σοι θε ρα α α
α α α πον Χρὶ ι στου ου ου συ ου ου και προ
στα α α τα α α θε ερ μο ο ο θερ μο ο ο
τα α τε ε ε μη ε ελ λι ι ι πης πρε
σβε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

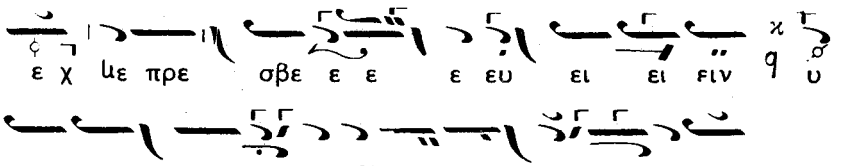

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

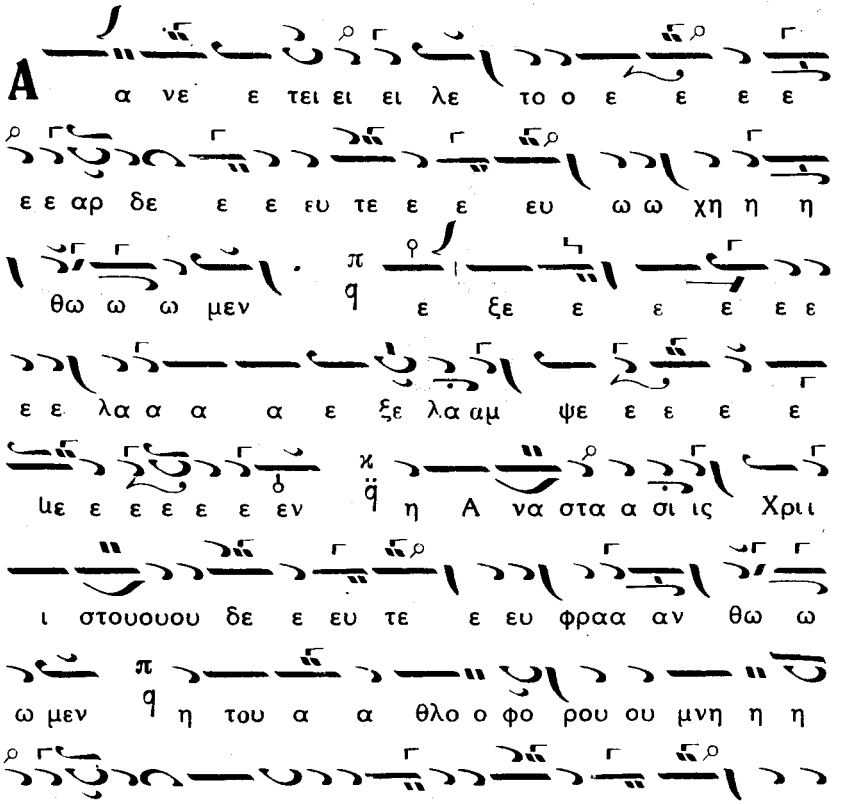

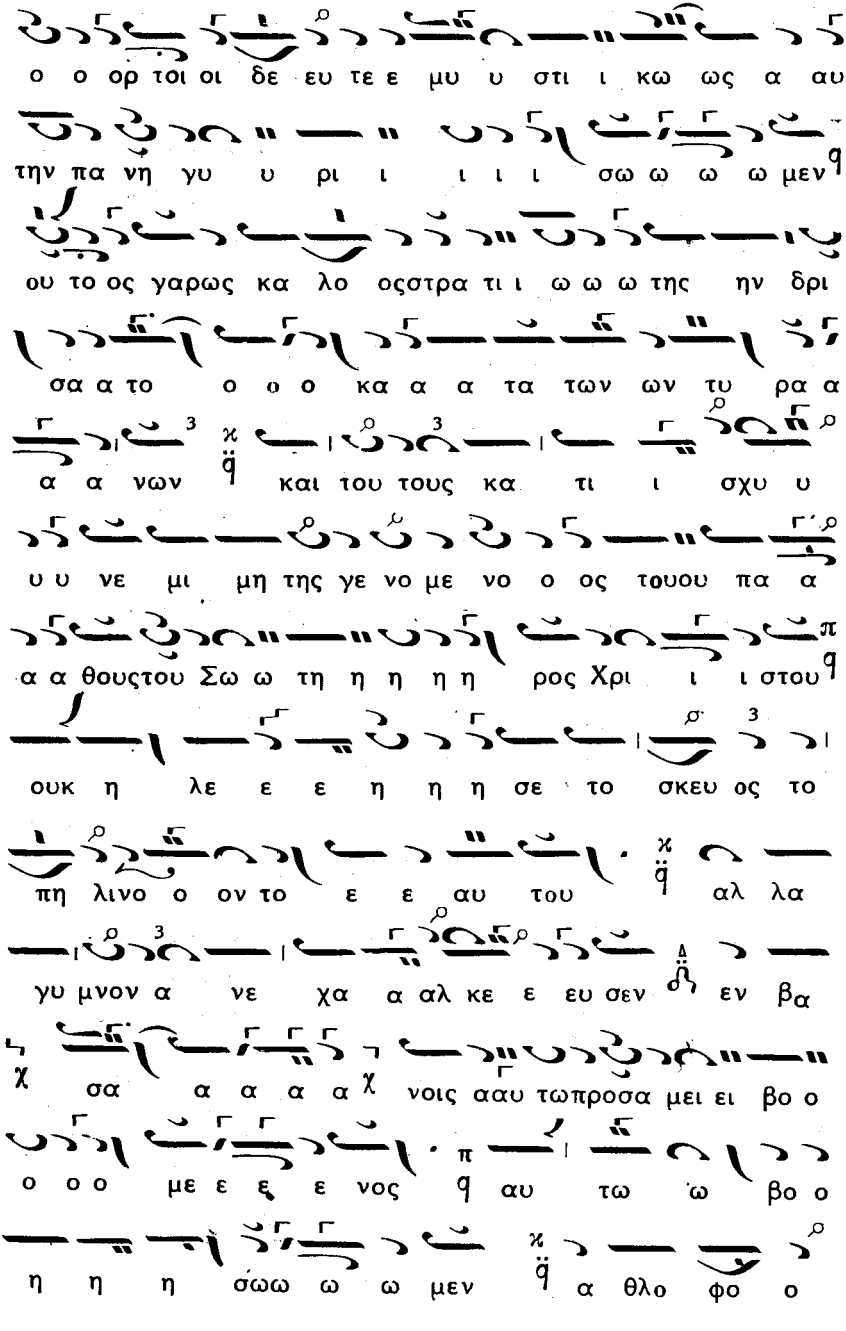

ο ο ορ τοι οι δε ευ τε ε μυ υ στι ι κω ως α αυ

την πα νη γυ υ ρι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν

ου το ος γαρως κα λο οςστρα τι ι ω ω ω της ην δρι

σα α το ο ο ο κα α α τα των ων τυ ρα α

α α νων και του τους κα τι ι σχυ υ

υ υ νε μι μη της γε νο με νο ο ος τουου πα α

α α θουςτου Σω ω τη η η η η ρος Χρι ι ι στου

ουκ η λε ε ε η η η σε το σκευ ος το

πη λινο ο ον το ε ε αυ του αλ λα

γυ μνον α νε χα α αλ κε ε ευ σεν εν βα

σα α α α α νοις ααυ τωπροσα μει ει βο ο

ο ο ο με ε ε ε νος αυ τω ω βο ο

η η η σωω ω ω μεν α θλο φο ο

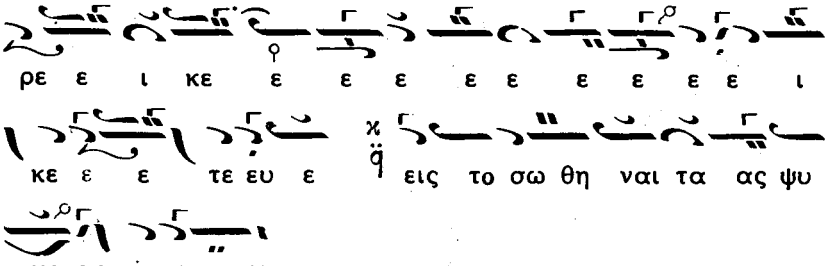

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Γῇ κα΄ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μεγάλων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα Ἦχος Λι

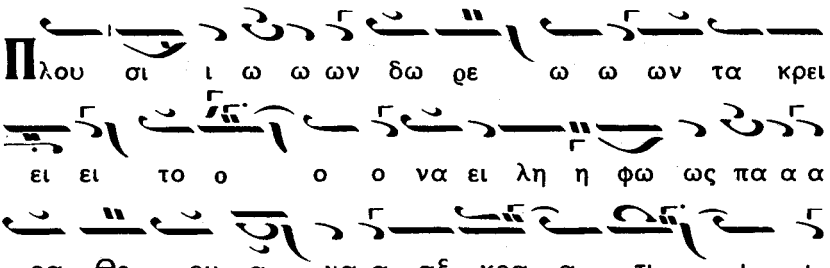

ι ι ι στε κα λως εν του ου ου ου τοις δι ε ε

ε πρε ε ε ε ψας κα ταυ γα α σθειεις

γα α αρ α κτι ι σι του πα να γι ι ου Πνε

ε ευ μα α α α τος υ πο Σι ιλ βε ε στρου

ου ου ι ι ι ε ρε ε ως δι α του ου ου βα

πτι ι ι σμα α α α τος εν βα

σι ι λευ σιν ω φθης α η η ητ τη τος

την οι κου με ε νη ην ω ως προιοι οι κα προι κο

δο τη η η η σας τω κτι ι ι στη η η η

σου και πο λιν βα σι λευ ου σαν Θε ε ο

σε βη η η δι ο ι κε τευ ων μη η πα

α αυ ση Χρι ι στω ω ω ω ω τω Θε ω δω ρη

θη ναι αι αι α α πα α α σι ι ι τοις

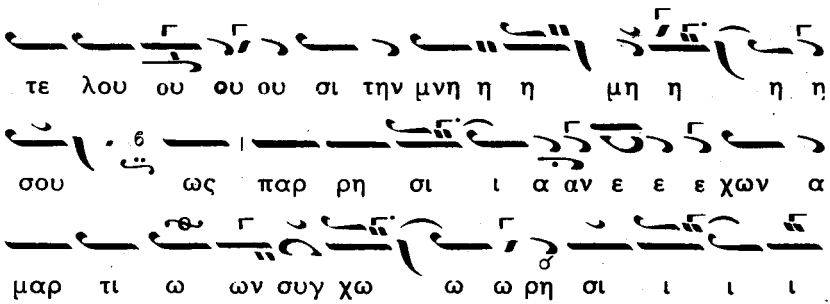

Ἕτερον ἀργότερον.

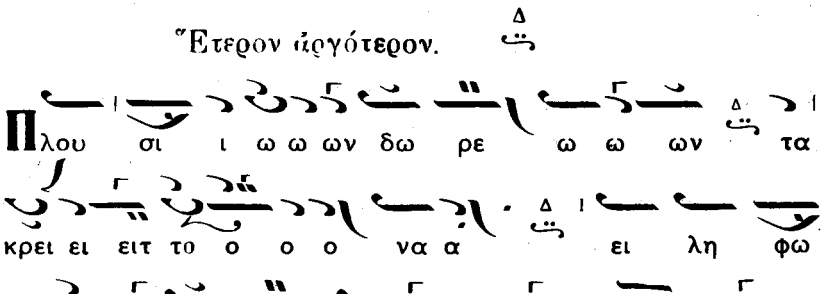

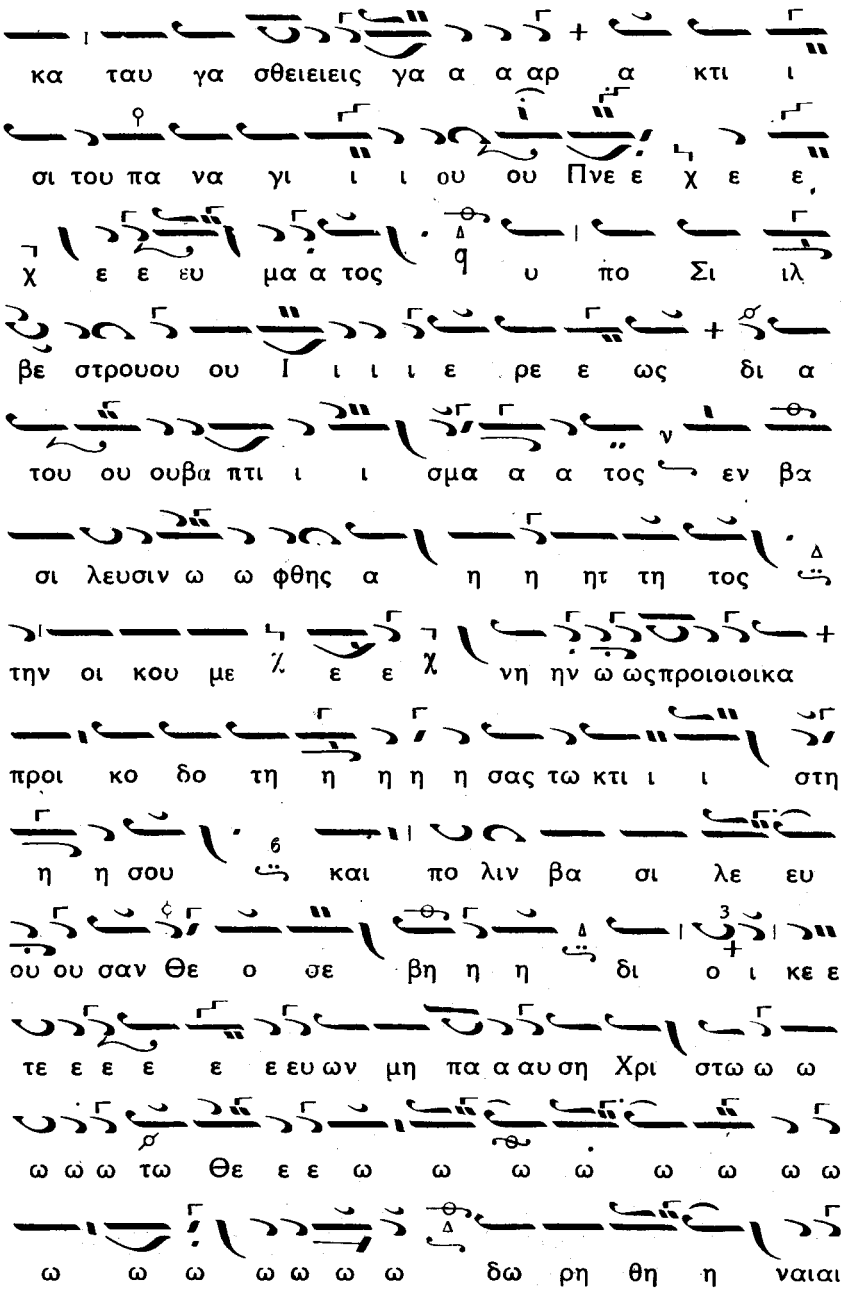

κα ταυ γα σθειειεις γα α α αρ α κτι ι

σι του πα να γι ι ι ου ου Πνε ε χ ε ε,

χ ε ε ευ μα α τος υ πο Σι ιλ

βε στρουου ου Ι ι ι ι ε ρε ε ως δι α

του ου ουβα πτι ι ι σμα α α τος εν βα

σι λευσιν ω ω φθης α η η ητ τη τος

την οι κου με ε ε νη ην ω ωςπροιοιοικα

προι κο δο τη η η η η σας τω κτι ι ι στη

η η σου και πο λιν βα σι λε ευ

ου ου σαν Θε ο σε βη η η δι ο ι κε ε

τε ε ε ε ε ε ευ ων μη πα α αυ ση Χρι στω ω ω

ω ω ω τω Θε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω δω ρη θη η ναι αι

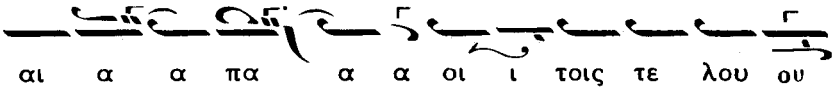

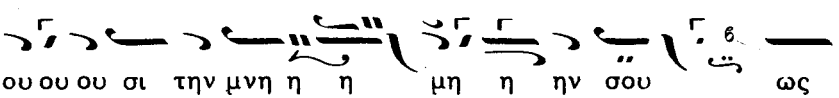

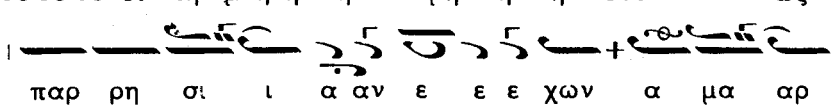

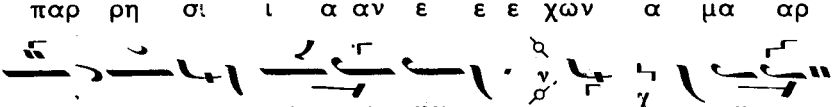

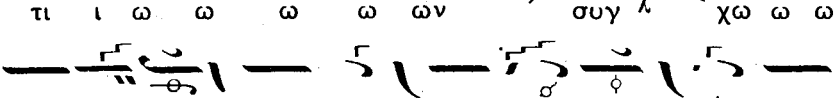

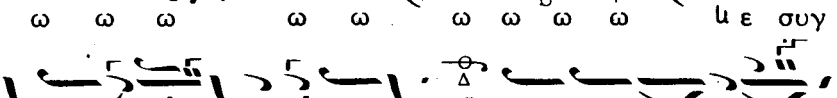

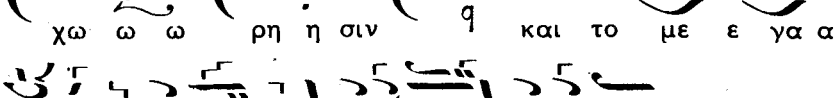

Εἰς τὸν Στίχον

Δ΄ξα΄ Ἦχος πλ. Νη

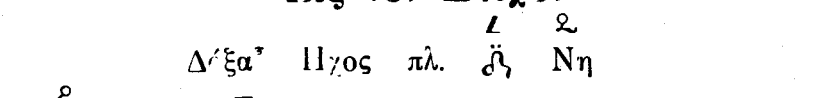

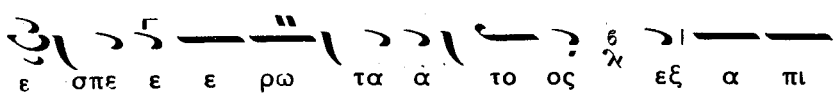

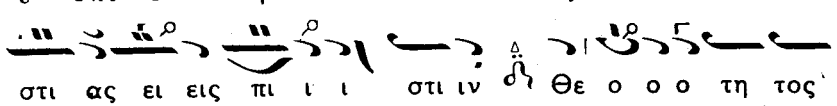

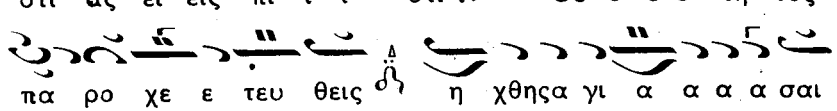

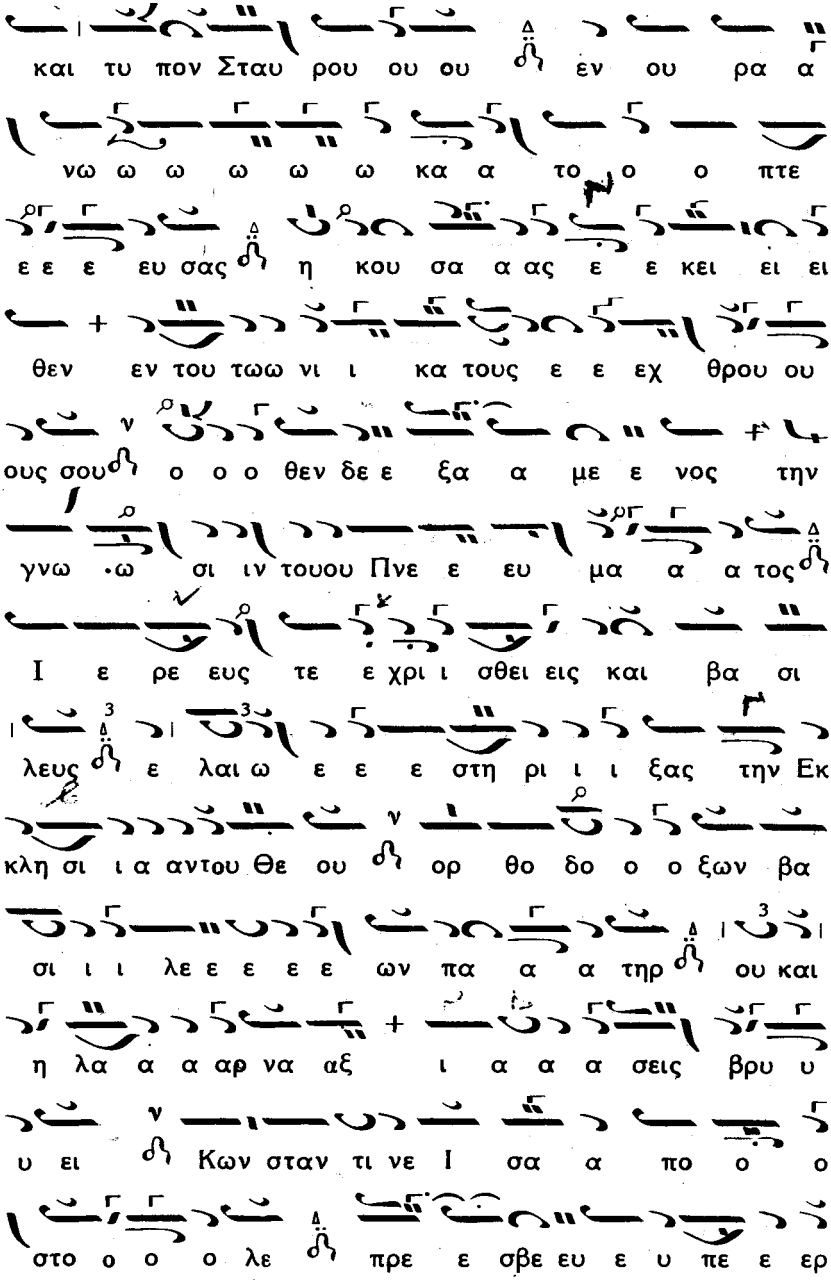
και τυ πον Σταυ ρου ου ου εν ου ρα α
νω ω ω ω ω ω κα α το ο ο πτε
ε ε ε ευ σας η κου σα α ας ε ε κει ει ει
θεν εν του τωω νι ι κα τους ε ε εχ θρου ου
ους σου ο ο ο θεν δε ε ξα α με ε νος την
γνω ·ω σι ιν τουου Πνε ε ευ μα α α τος
Ι ε ρε ευς τε ε χρι ι σθει εις και βα σι
λευς ε λαι ω ε ε ε στη ρι ι ι ξας την Εκ
κλη σι ι α αντου Θε ου ορ θο δο ο ο ξων βα
σι ι ι λε ε ε ε ε ων πα α α τηρ ου και
η λα α α αρ να αξ ι α α α σεις βρυ υ
υ ει Κων σταν τι νε Ι σα α πο ο ο
στο ο ο ο λε πρε ε σβε ευ ε υ πε ε ερ

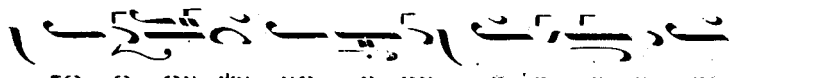

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

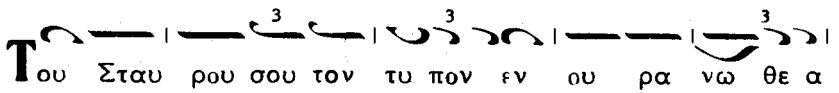

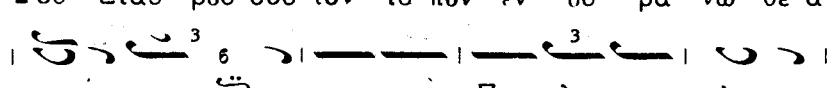

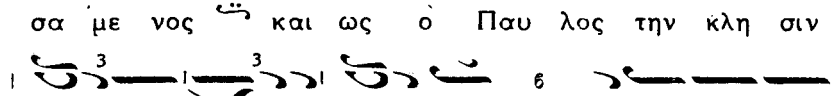

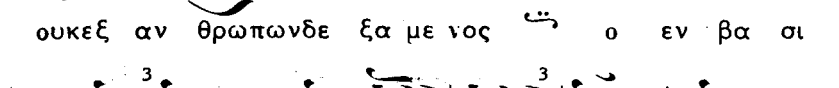

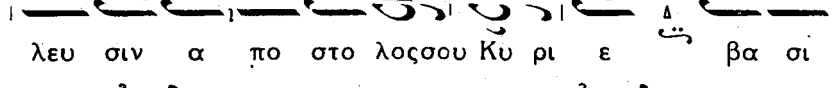

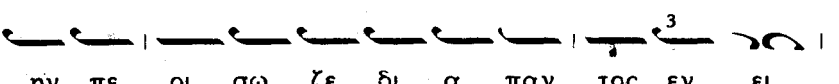

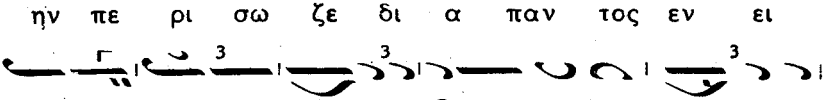

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα Ἦχος πλ. δ΄ Νη

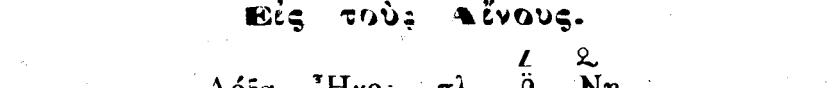

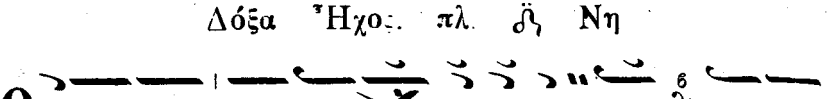

ων τουους α α α ξι ι ι ι ους αυ τος ου

ρα α νο ο ο θεν ως περ Παυλον τον α οι δι ι

μον δι α ση μει ει ου του Στα ρου σε Κωνσταν

τι ι νε ε ε ζω ω ω γρη η η

ας εν τουουου τω ω φη η σα α α α ας

νι ι ι κα του δυς ε ε εχ θρου ου ους

σου ον α να ζη τη σα α ας συν μη τρι

θε ε ε ο φρο ο ο νι και ευ ρων ω ω ως

ε ε πο ο θεις τουουου τουςκα α τα α κρα α α

τος ε ε τρο ο ο πω ω ω σω συν αυ

τη η ου ουν ι ι κε ε ε τε ε ε ευ

ε υ περ ορ θο δο ο ξων βα α α σι ι λε

ε ε ων και αιτουφι λο χρι ι ι στου στρα α

α του ν ϩ και παν των των την μνη μη ην σου τε

λουουν των πι στω ω ως ϩ τον μο ο ο νον φι

λα αν θρωω πον ϩ λυ τρω θη η ναι πα α α

σης ο ο ορ γης Ἕτερον ἀργότερον ν ϩ

0 των α να α ακ των Α α α ναξ

και αι Θε ε ο ο ο ο ο ϩο ο ο ο ος ν΄ ϩϩ

ο πλουου σι ι αι αιαις δω ρε αι αι αις κα

τα κο σμων του ου ους α α ξι ι χ ι ι χ

ι ι ι ι ι ους ϩ αυ τος ου ου ου ρα α

νο ο ο θεν ως περ Παυ λον τον α οι οι οι

οι οι οι οι οι δι ι ι μο ον ϭ λ δι α ση μει ει

ου ου ουτου Στα αυ ρουου ου ου ου ϩου ου ου ου ου ϩϩ

σε Κων σταν τι ι νε ε ε ζω ω ω γρη η

η η σε ε ε ε εν τουου τω ω φη η η σας

νι : κα του ου ου ους ε εχ θρουουους σου ου

ον α να ζη τη η σα α ας συν μη τρι ι

θε ε ε ο ο ο φρο ο νι ι και ευ

ρω ω ων ω ω ω ω ω ως ε ε ε πο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο θης του ου ου ου τους

κα α τα α κρα α τος ε ε τρω ω ω πω ω

ω σω συν αυ τη ου ουν ι ι κε ε ε

τε ευ ε ε ε ε ε υ περ ορ θο δο ο ο ξον

βα α α σι ι λε ε ε ων καιαιτουφι λο χρι ι ι

στου στρα α α του και παν των των την

μνη μη η σου τε ε λου ουουντων πι στω ω ως

τον μο ο ο νον φι ι λα α χ α α χ α α αν

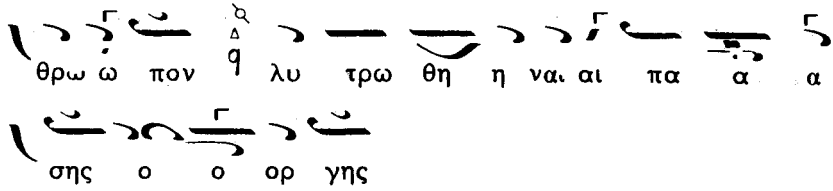

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ κδ΄ Τὸ γενέθλιον τοῦ Τιμίου, Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄ Πα

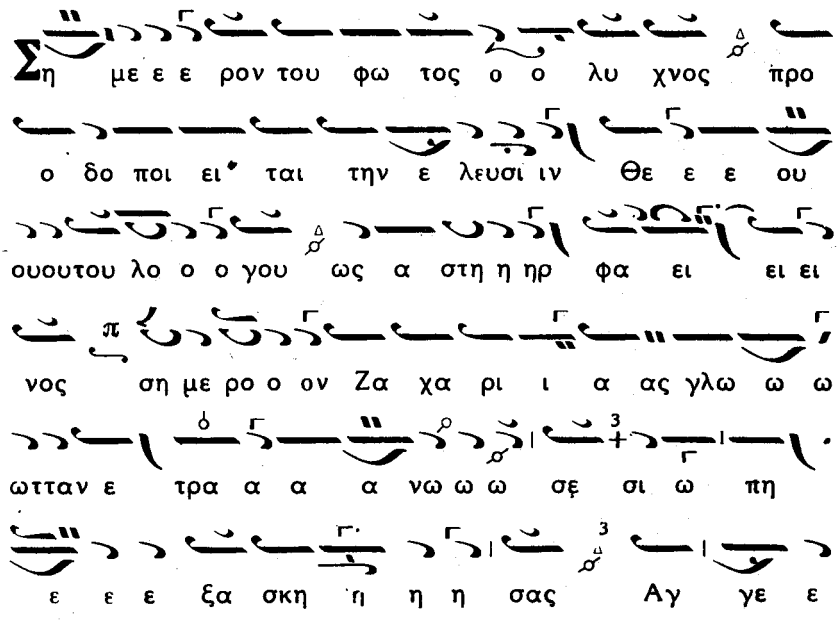

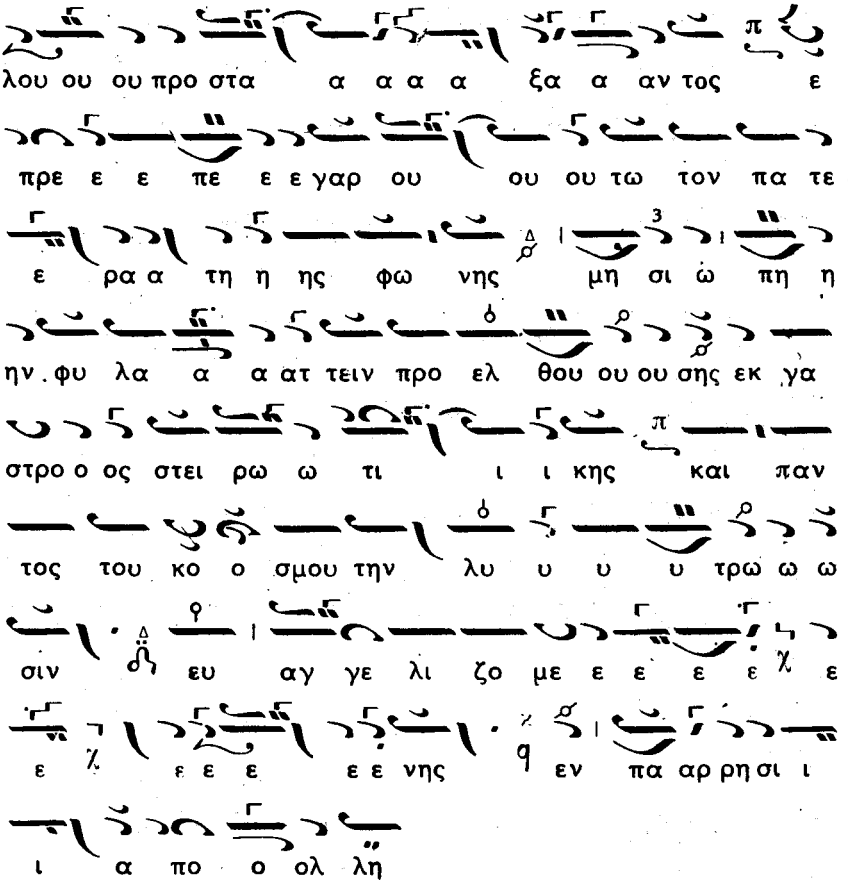

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς

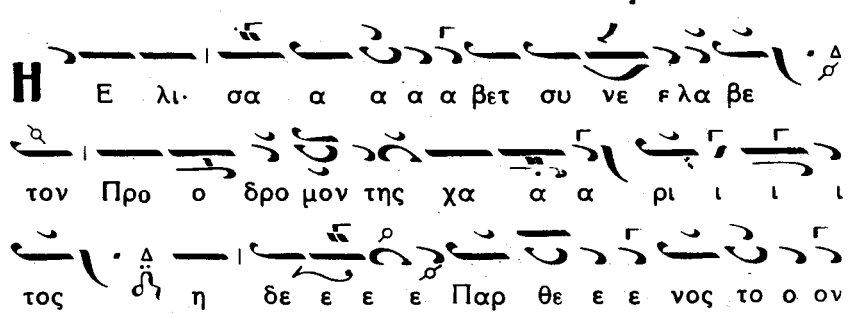

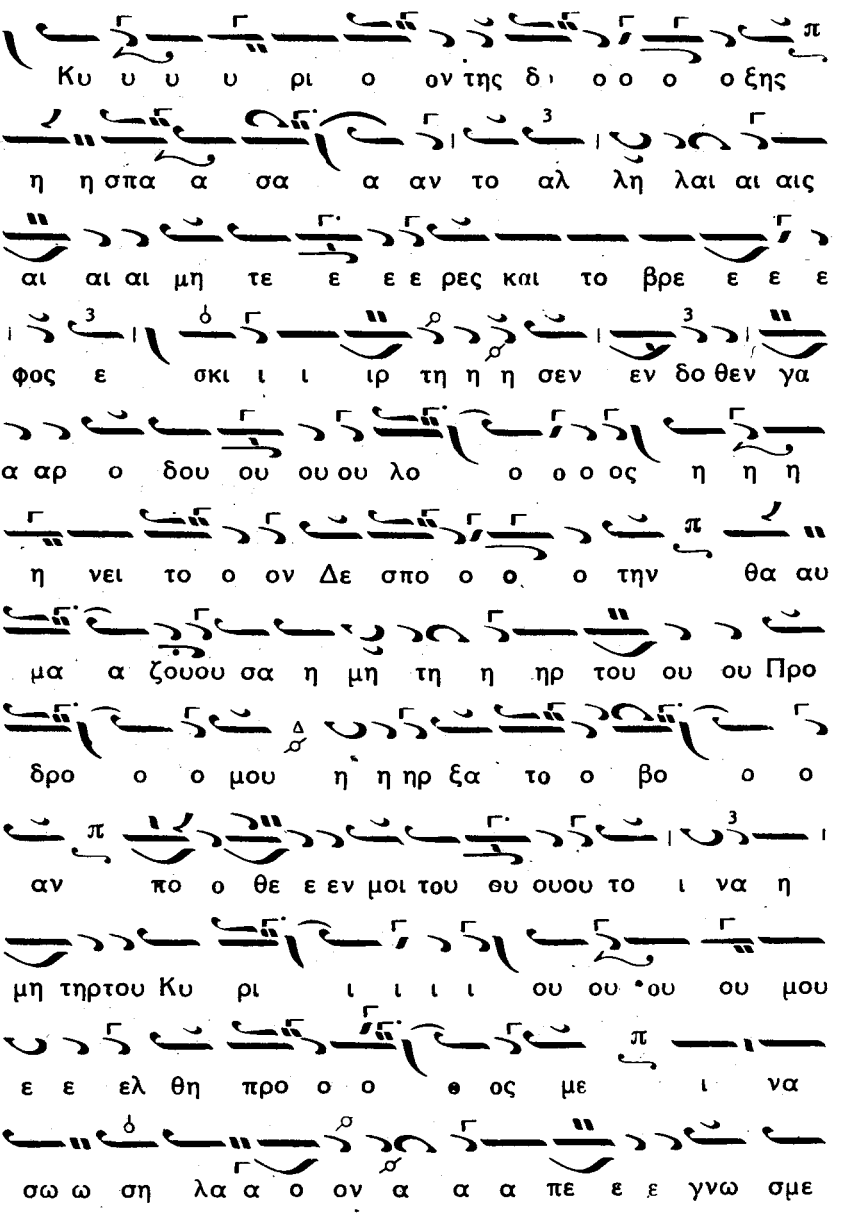
Κυ υ υ υ ρι ο ον της δ ο ο ο ο ξης
η η σπα α σα α αν το αλ λη λαι αι αις
αι αι αι μη τε ε ε ε ρες και το βρε ε ε ε
φος ε σκι ι ι ιρ τη η η σεν εν δο θεν γα
α αρ ο δου ου ου ου λο ο ο ο ος η η η
η νει το ο ον Δε σπο ο ο ο την θα αυ
μα α ζουου σα η μη τη η ηρ του ου ου Προ
δρο ο ο μου η η ηρ ξα το ο βο ο ο
αν πο ο θε ε εν μοι του θυ ουου το ι να η
μη τηρτου Κυ ρι ι ι ι ι ου ου ου ου μου
ε ε ελ θη προ ο ο θ ος με ι να
σω ω ση λα α ο ον α α α πε ε ε γνω σμε
ε ε ε νον ο ε χων το με γα ε ε ε

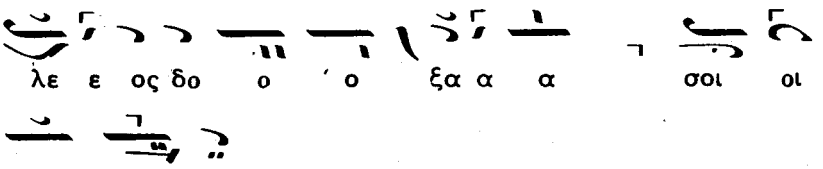

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα Ἦχος πλ. Ζ Ν η

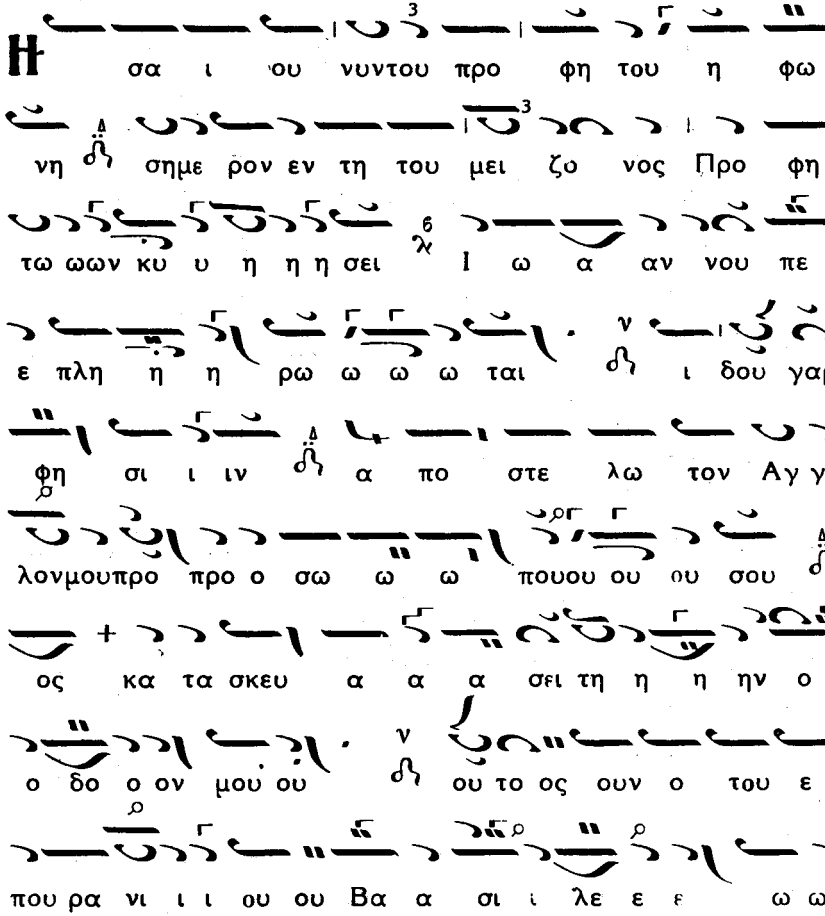

σρα τι ω ω της προσ δρα μω ω ων ὡς α

λη θως εὐ θει ας ε ε ποι οι οι ει τα ας τρι ι βους

του Θε ου ου ου η η η η μων ἀν θρω πος

με ε εν τη η φυ υ υ σει Ἀγ γε λὸς δε ε

το ον βι ι ι ι ι ι σν υ υ υ πα

α αρ χων ἀ γνει αν γαρ παν τε λη η

η ἀ και σω φρω συ υ νην α σπα σα α α

με ε ε ε νος ἐ ει χε με εν το κα τα φυ

υ υ σι ιν ἀ ε ε ε φυ γε ε ε δε

το πα α α ρα α φυ υ υ σιν υ περ φυ υσι ἀγω νι

σα α α με ε ε ε νος ἀ αυ τον α παν

τες πι στοι οι οι ἀ εν α ρε ταις μι ι ι

μου με ε νοι οι πρε σβε ε ευ ειν υ περ η η

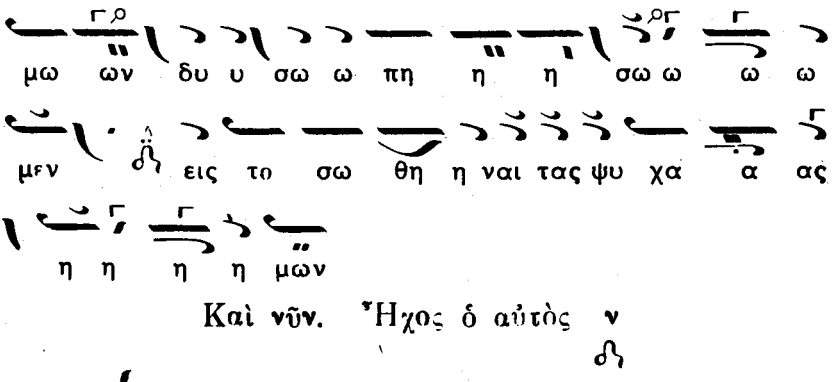

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς ν

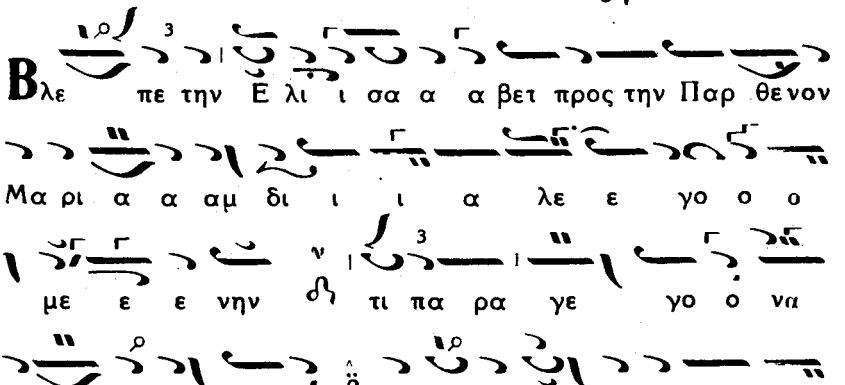

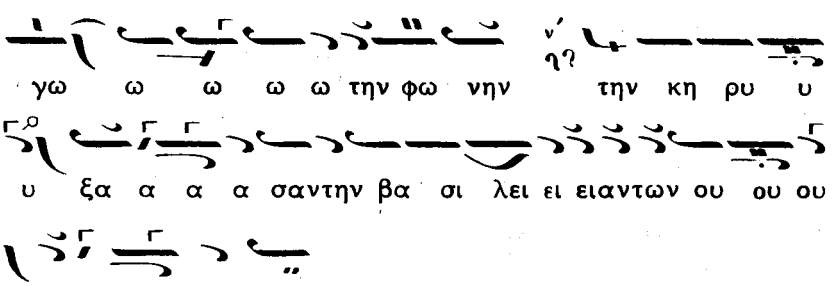

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

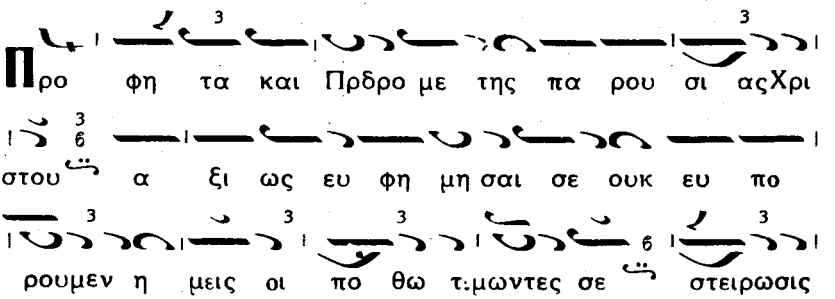

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

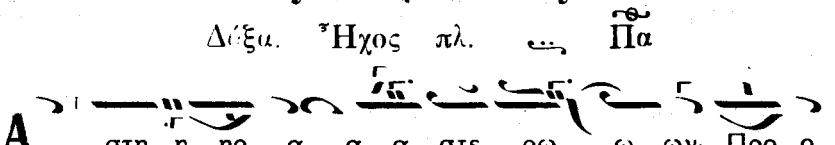

δρο ο μος στει ρω τι κης ε ε ε εκ νη δυ

υ υ υ ος ε πι γης τι κτε ε ε ται ση

η η με ε ε ε ρον Ι ω α αν νη ης ο

ο ο ο θε ο πο ο ο ο θη η η τος και Χρι

στου ε πι ι φαι νει τη ην α α αυ γην

α να το λην τη η η η ηην ε ε εξ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ψους εις ευ

θει ει ει α αν πι στοι οι οις δι α α α

βα α α α σιν

Τῇ κθ΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος δ΄ Πα

Τω τριτ τω της ε ρω τη η η σε ε ως τω ω ω

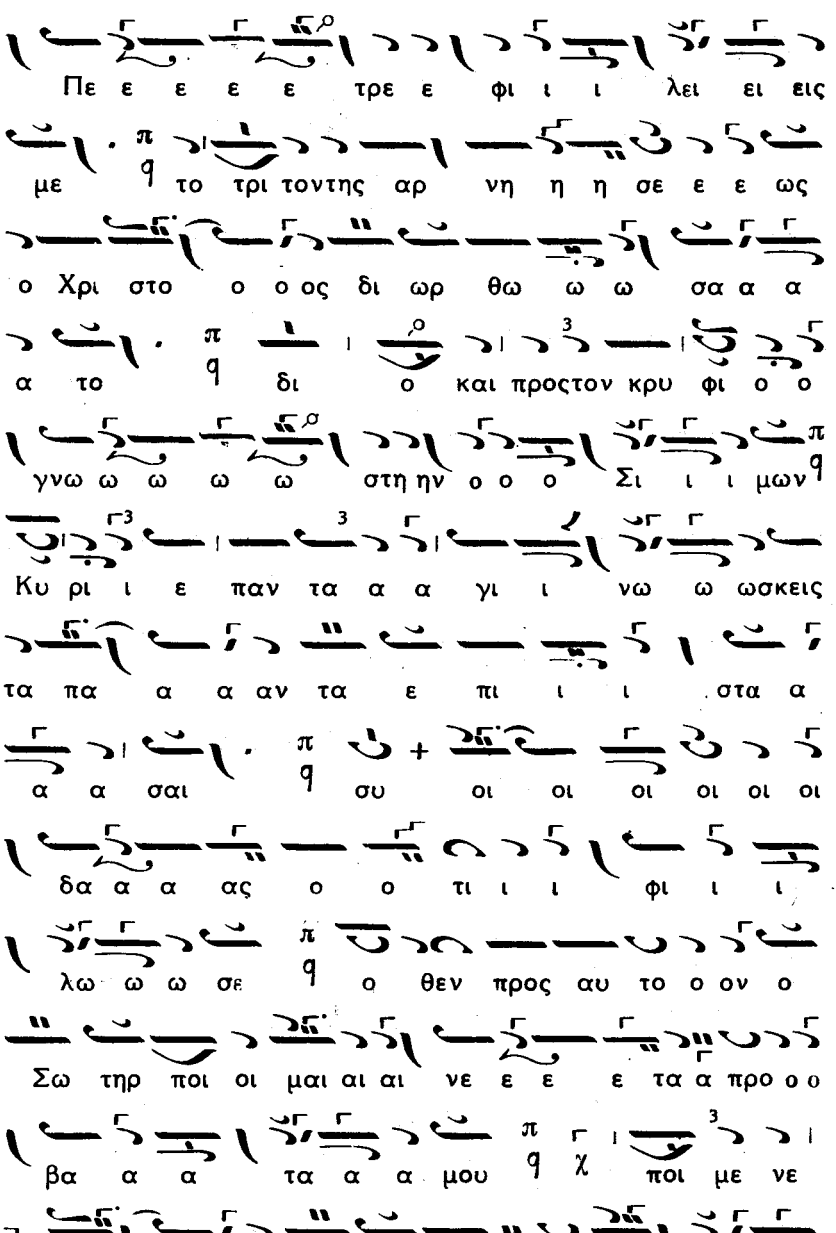
Πε ε ε ε ε τρε ε φι ι ι λει ει εις
με το τρι τοντης αρ νη η η σε ε ε ως
ο Χρι στο ο ο ος δι ωρ θω ω ω σα α α
α το δι ο και προςτον κρυ φι ο ο
γνω ω ω ω ω στη ην ο ο ο Σι ι ι μων
Κυ ρι ι ε παν τα α α γι ι νω ω ωσκεις
τα πα α α αν τα ε πι ι ι στα α
α α σαι συ οι οι οι οι οι οι
δα α α ας ο ο τι ι ι φι ι ι
λω ω ω σε ο θεν προς αυ το ο ον ο
Σω τηρ ποι οι μαι αι αι νε ε ε τα α προ ο ο
βα α α τα α α μου ποι με νε
τη η η ην εκ λο γα α α α δα α α

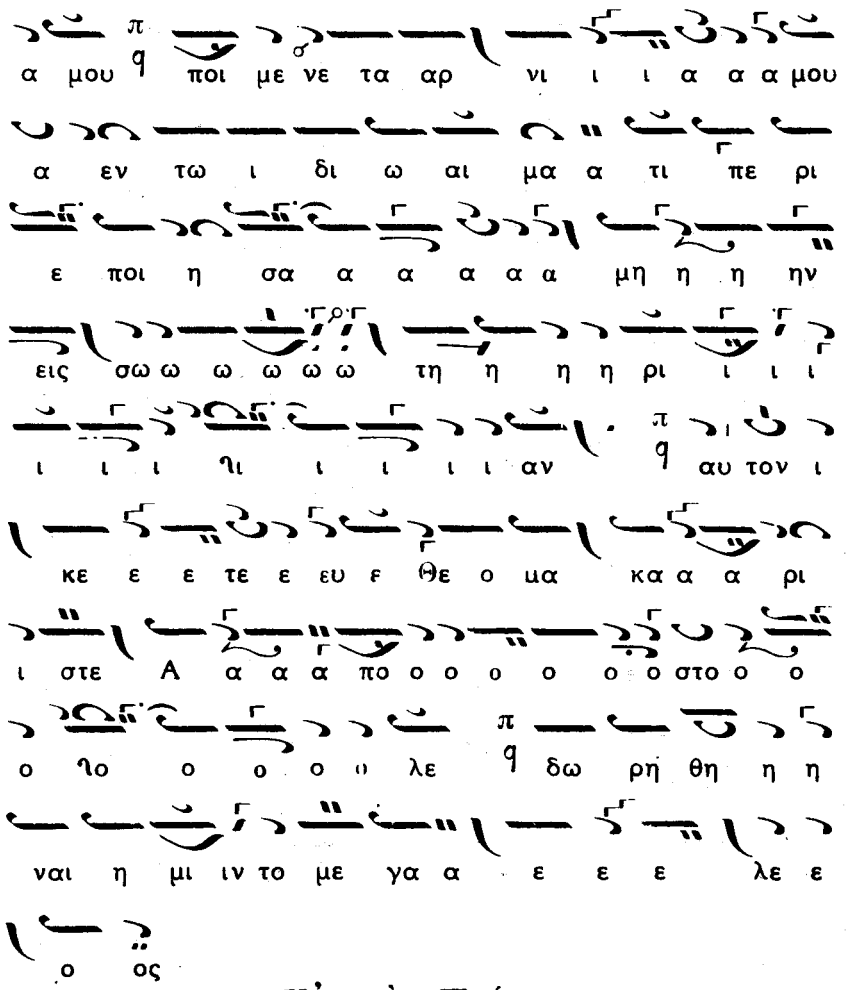

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα. Ἦχος ᾳ Πα

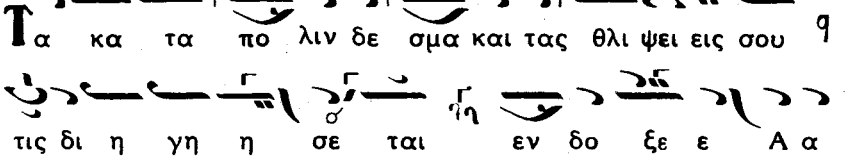

πο ο ο ο στο ο λε ε ε Πα α αυ

λε η τις πα ραστη σει τους α γω νας και

τους κο ο πους σου ους ε κο πι α σας

εν τω Ευ αγ γε λι ω του ου ου Χρι ι ι

στου ι να πανταςκερ δι σης και Χρι στωπροσα

γα α α α γη η ης την Ε εκ κλη σι ι

ι αν αλ λα ταυτην αι τη σαι φυλαττειντην

κα λην σου ο μο λο γι ι ι αν με χρι τε

λευ ται αι α ας α να α α πνο ο ο ο ης

Παυλε Α πο ο στο λε και δι δα α σκα λε

των Εκ κλη η η σι ι ι ων

Τα κα τα πο λινδε σμα καιτας θλι ι ψει εις σου

τις δι η γη η σε ται εν δο ξε Α α πο ο ο

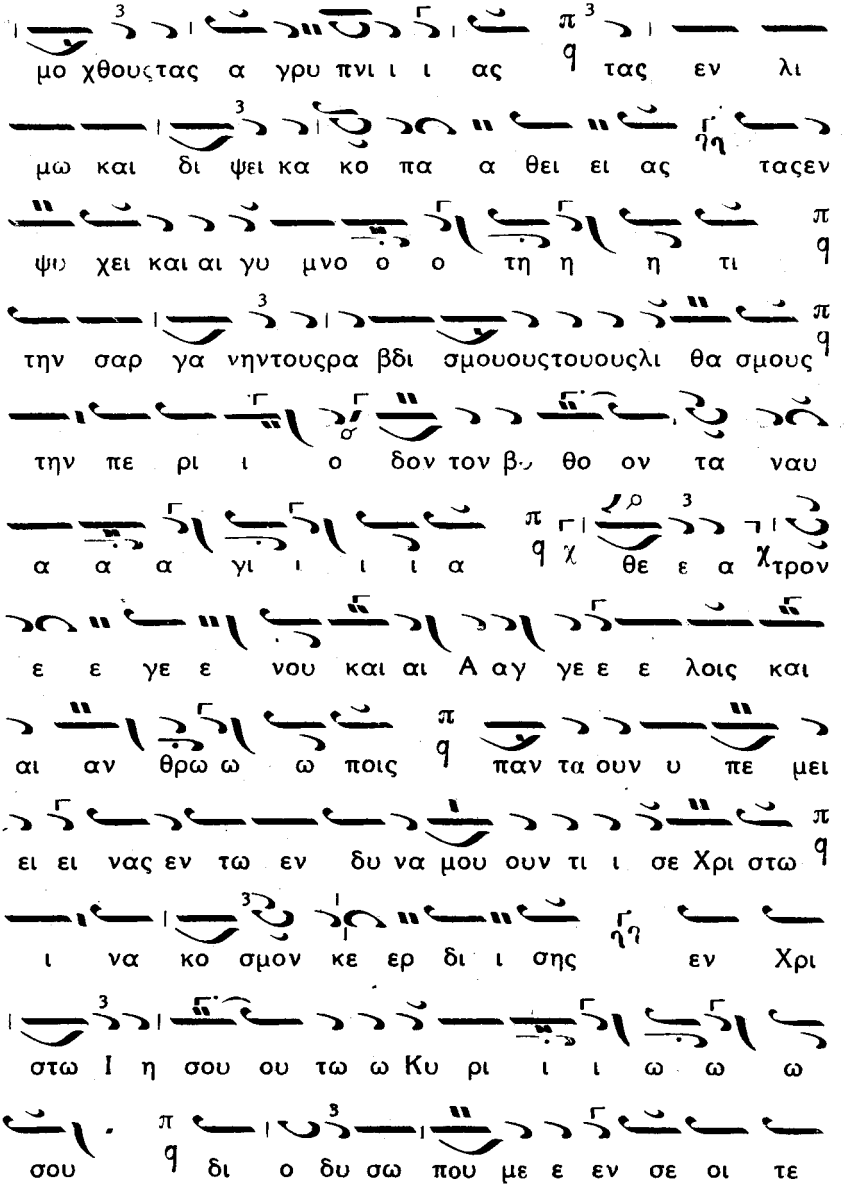
ο στο ο λε Πα α αυ λε τουςπονους τους
μο χθουςτας α γρυ πνι ι ι ας τας εν λι
μω και δι ψει κα κο πα α θει ει ας ταςεν
ψιο χει και αι γυ μνο ο ο τη η η τι
την σαρ γα νηντουςρα βδι σμουουςτουουςλι θα σμους
την πε ρι ι ο δον τον β. θο ον τα ναυ
α α α γι ι ι ι α θε ε α χτρον
ε ε γε ε νου και αι Α αγ γε ε ε λοις και
αι αν θρω ω ω ποις παν τα ουν υ πε μει
ει ει νας εν τω εν δυ να μου ουν τι ι σε Χρι στω
ι να κο σμον κε ερ δι ι σης εν Χρι
στω Ι η σου ου τω ω Κυ ρι ι ι ω ω ω
σου δι ο δυ σω που με ε εν σε οι τε

λουντεςτηνμνη μην σου πι στω ω ως α δι α

λειπτως ι κε ε τευ ε του σω θη ναι τας ψυ

χα α ας η η η μων

Τους φω στη ραςτουςμε γα λουςτης Εκ κλη σι ι ι

ας Πετρον και Πα αυ λον ευ φη μη η η

σω ω ω μεν υ περ η λι ον γαρ ε ε ε

λα α αμ ψαν εν τω της πι στεως στε ρε ω μα α

τι και τα ε θνη ταις α κτι σι του κη ρυ

υγ μα τος εκ της α γνοι ας ε πα νη

η η γα α α γον ο μεν τωσταυρω προ

ση λω θεις προς ου ρα νον την πο ρει αν ε

ποι η σα α το εν θα της βα σι ι λε ει

ας πα ρα Χρι στουταςκλειςε ε γκε χει ει ει

ρι ι ι στο ο δε τω ξι ι φει

α πο τμη θεις προςτον Σω τη ρα εκ δη μησας

ε πα ξι ως μα α κα ρι ι ι ζε ε ε ται

και αμ φο τε ροι τον Ι σρα ηλ κα ταγ γελ λου ου

σιν ως εις αυ τον τον Κυ υ ρι ον

χει ρας α δι ι κω ως εκ τει ει ει να α

αν τα δι ο ευ χαιςαυτων Χρι στε ο Θε

ο ος η μων τους κα θη μω ων κα τα α α

βα α α λε και την ορ θο δο ξον πι

στιν κρα α τυ υ νον ω ως φι λα α αν

θρω ω ω πος

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄ Ἱα

Ε ορ τη η η χα αρ μο ο συ υ νος ε

πε λαμψε τοις πε ρα σι ση η η με ε ε ε

ρον η παν σεπτοςμνημη των σο φω τα α τω ω

ων Α α α πο στο ο ο λων και κο ρυ φαιων Πε

ε ε ε τρουουου και Πα α α α αυ λου

δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο ρε ε ε ε

ευ ου ουου ου ου σα εν ω δαι αι αι αιςκαι

υ υ υ μνοις ε ορ τα α σω μεν και η μει εις

α α α δελ φοι την παν σε βα σμι ον

τα αυ τη η ην η με ε ε ραν ε ε εκ τε

λε ε ε ε ε σα α α αν, τες χαι ρε

Πε ε τρε Α πο ο ο ο στο ο ο λε

και γνη η σι ι ι ε φι ι ι λε του

σου Δι δα σκα λου Χρι στου ου του ου ουθε ου ουου

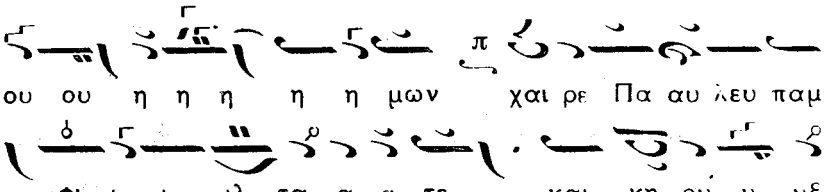

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

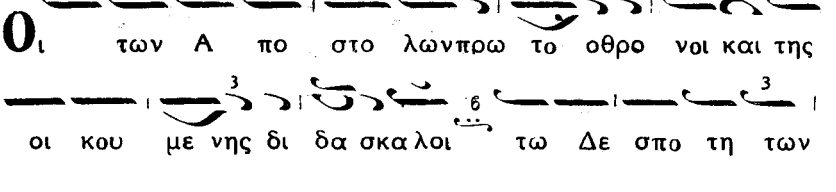

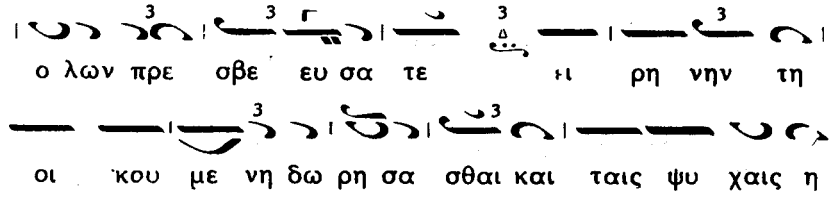

Εἰς τὸν ν΄. ψαλμόν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος Δι

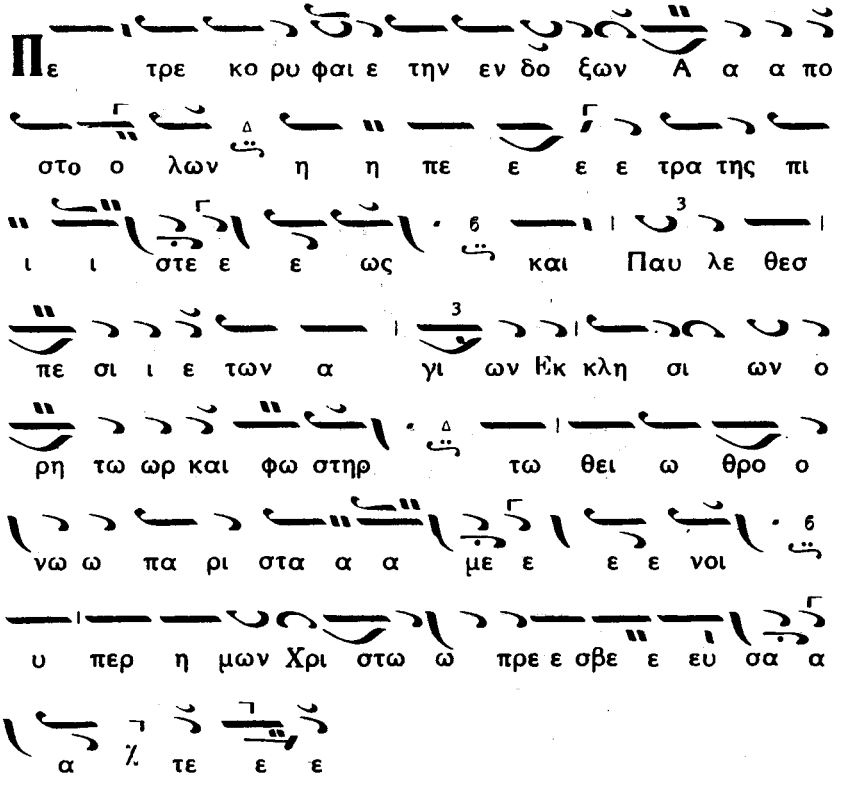

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

Η πανσεπτοος τω ω ων Α α α πο στο ο ο

λων ε πε χ δη η μη χ σε ε ε ε εν

ε ε ε ορ τη τη Εκ κλη σι ι ι α

Χρι ι ι στου προ ξε νου σα σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι αν η η η μιν μυ στι

κω ω ω ω ω ως ουν κρο ο ο τη η σα α α

α α αν τες τοι ου ου τοι οι οις προ σει ει ει

πω ω ω μεν χαι ρε τε φω στη ρε ε ες τω

ω ων εν σκο ο ο τει του η λι ι ι ου ου

α κτι ι νε ε ες υ πα α α α αρ χο

ο ο ον τες χαι ρε τε Πε ε τρε ε ε και

Πα α αυ λε δογ μα των των θει ων θε

με ε λι οι οι α α αρ ρα γεις φι ι

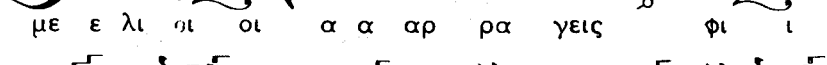
λοι οι του ου Χρι ι ι στου σκε ε ευ η τι

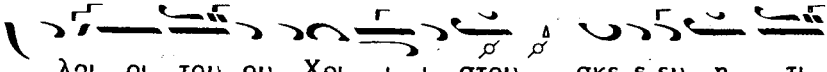
ι μι ι ι α πα ρε στε με ε ε

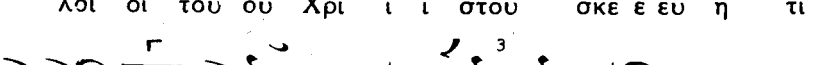
σον η μων α α α ο ο ο ρα α α τω ως

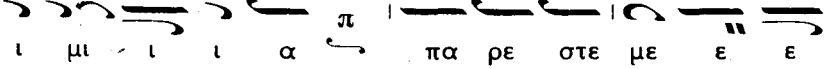
κα τα ξι ουν τεςδω ρε ω ω ων α υ υ υ λων τους

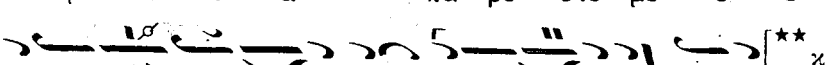
την υ μω ω ω ων ε ο ο ορ τη η η η

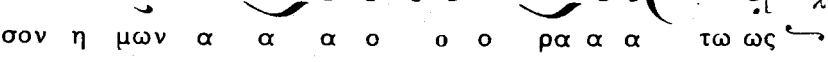
η η η η η η η η η ην ευ φη μου ουντας

Ἕτεροι πέσει :
α α α σμα α α α σιν

χαι ρε τε Πε ε ε τρε ε ε ε ε ε και

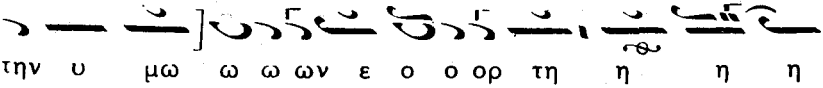
αι αι Πα α α α α α α α α α α

α αυ λε δογ

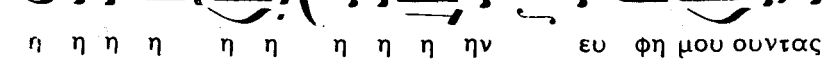
κα τα ξι ου ου ουν τε ε ε ες δωω ω

ρε ω ων α υ υ υ λων τους την υ μω

Τῇ λ'. Ἡ σύναξις τῶν Δώδεκα Ἁγίων Ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Γα

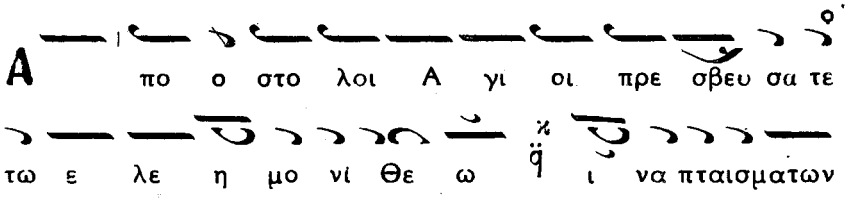

Δόξα τῶν Αἴνων. Ἦχος πλ. Νη

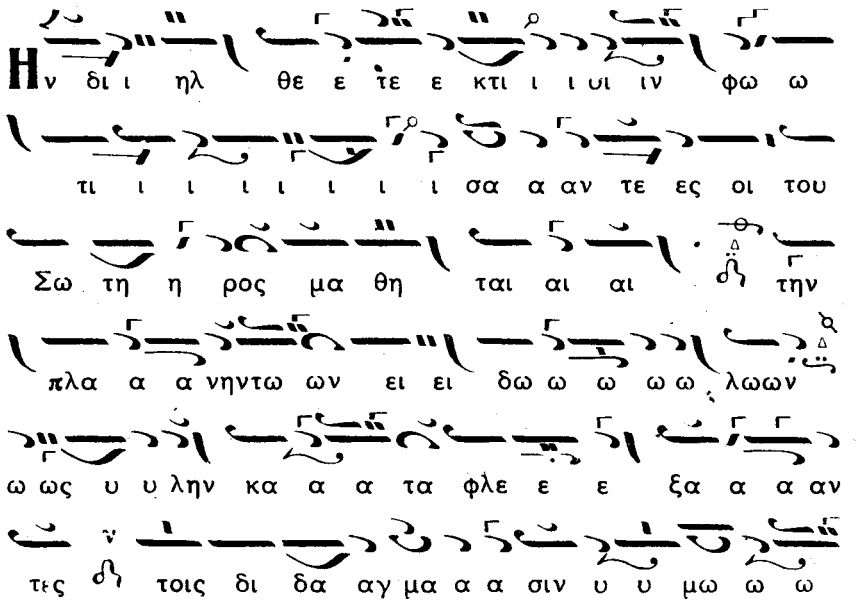

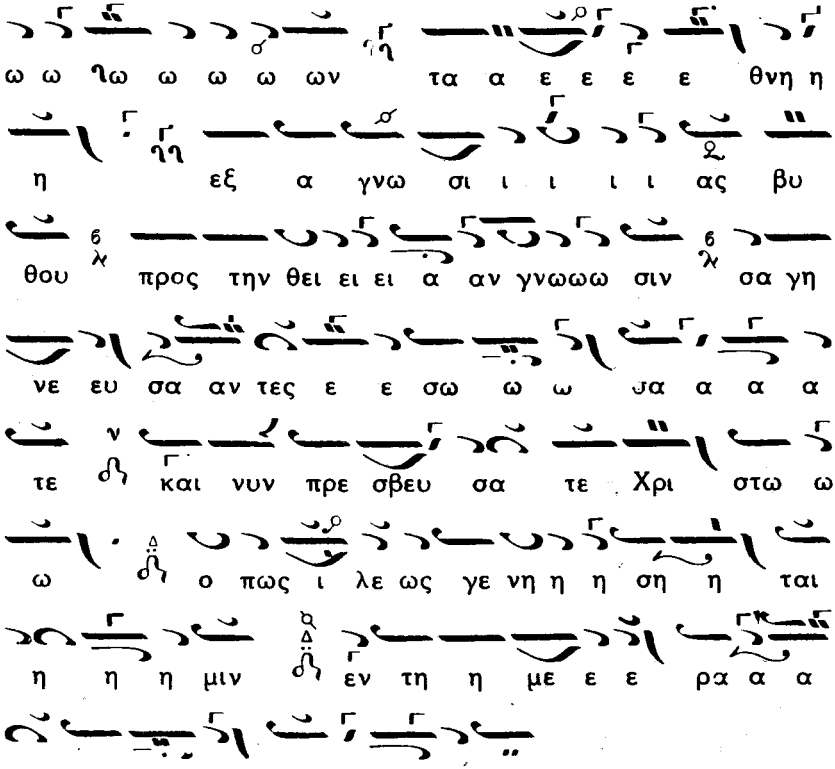

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ β'. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Λόξα. Καὶ νῦν Ἦχος Δι

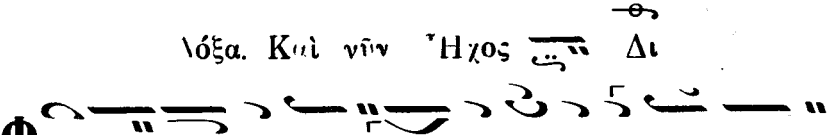

νου ου ουν συν τοις Αγ γε λοις καὶ η μει εἰς

πα α νη γυ ρι ι ι σω ω ω ω μεν

φαι δρως ε ε ξα αρ χο ο ον τες Δα βι τι

κην με ε ε ε λω ω ω δι ι ι α αν

τη νε α νι ι δι ι Νυ υ υμ φη του Βα σι

λε ως Χρι στου ου ου του Θε ου ου ου η

η η η μων α ναστη η η θι ι

Κυ υ ρι ι ε λε γοντες εἰς την α α α να

α α α παυ σι ιν σου συ υ υ καὶ η Κι ι

βω το ος του ου ου α α α α γι α α σμα

το ο ο ος σου ως γαρ πα α λα α

τι ι ι ον τερ πνον τα αυ την κα α τε κο

ο ο σμη η η η σας καὶ κα τε κλη

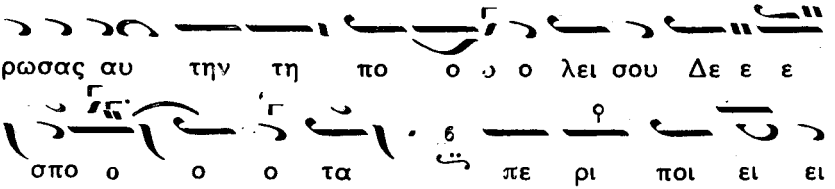

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα. Καὶ νῦν Ἦχος Δι

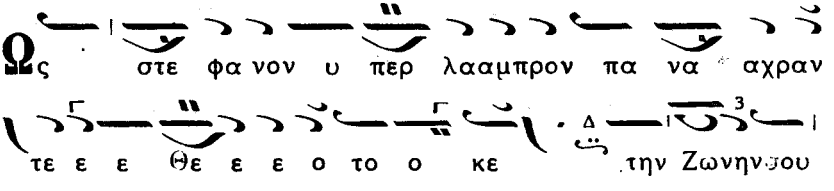

δρυ νε ται χαι αι ρου σα ση η η με ρον

και μυ στι κωςχο ο ρε ε ευ ει ει Δε σποι να α α

α εκ βο ω ω ω σα α α σοι χαι αι ρε δι

α α δη μα τι ι ι μι ον και στε

φα νε της θει ας δο ξης αυ του ου ου χαι

αι ρε η μο νη δο ξα του ου πλη ρω ω ω ω

μα α α τος και αι ω ω ω νι ι ι

ι ος ε ευ φρο συ υ ε νη χαι ρε των

εις σε ε προ ο οστρε χο ον των λι μη ην και

αι σι προ υ ο σα σι ι α και σω τη ρι ι

α τω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω

χ ω ων

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. Νη

Θε ο το κε α ει παρ θε νε των αν

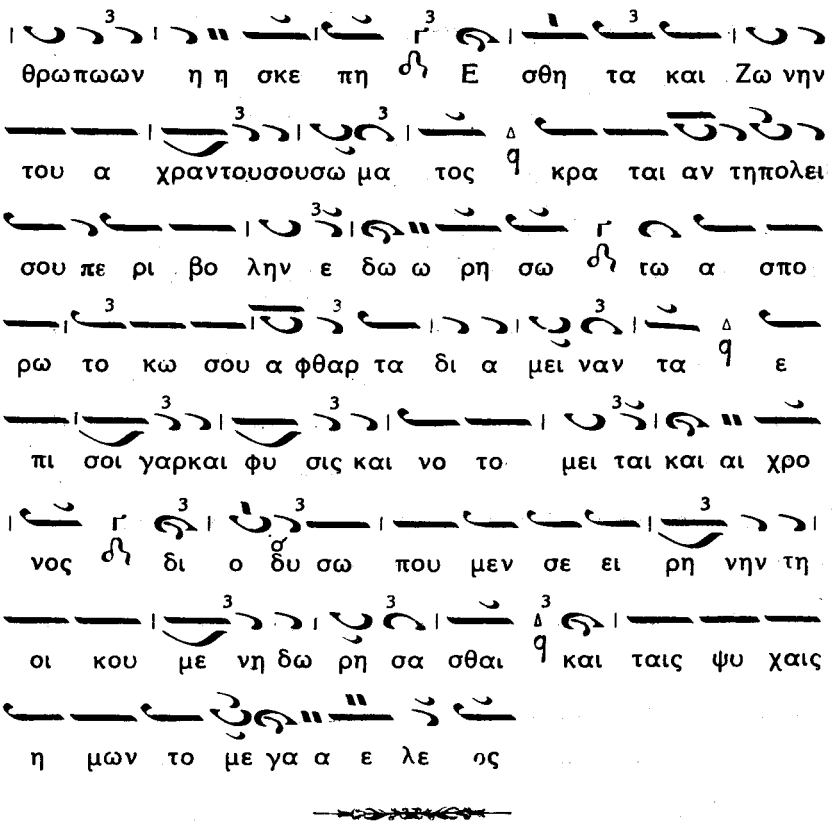

Τῇ ια'. Τῆς Ἁγίας Εὐφημίας.

Ζήτει τὴν ἀκολουθίαν αὐτῆς κατὰ τὴν ιϛ' Σεπτεμβρίου.

Κατὰ ἢ μετὰ τὴν ιγ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων.

Ζήτει τὴν ἀκολουθίαν μετὰ τὴν ια'. Ὀκτωβρίου.

Τῇ κ'. τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

Δε ε ε ευ ευ τε των ορ θο δο ξων το
συ υ στη μα συ να θροι σθε εν τες η η με ε ε
ρον εν τω παν σε ε πτω ω ω να ω των
θε η γο ο ο ρων προ ο φη η η των ψαλ
μι κω ως α α σω ω ω μεν ε ναρ
μο νι ι ον με ε ε λο ος τον του τους δο
ξα α σα α αν τα Χρι στο ον τω ο ον Θε
ο ο ο ο ον η η η η μων και αι
εν χα α ρα α και α γαλ λι α α
α α α α α α α α α α α σει α

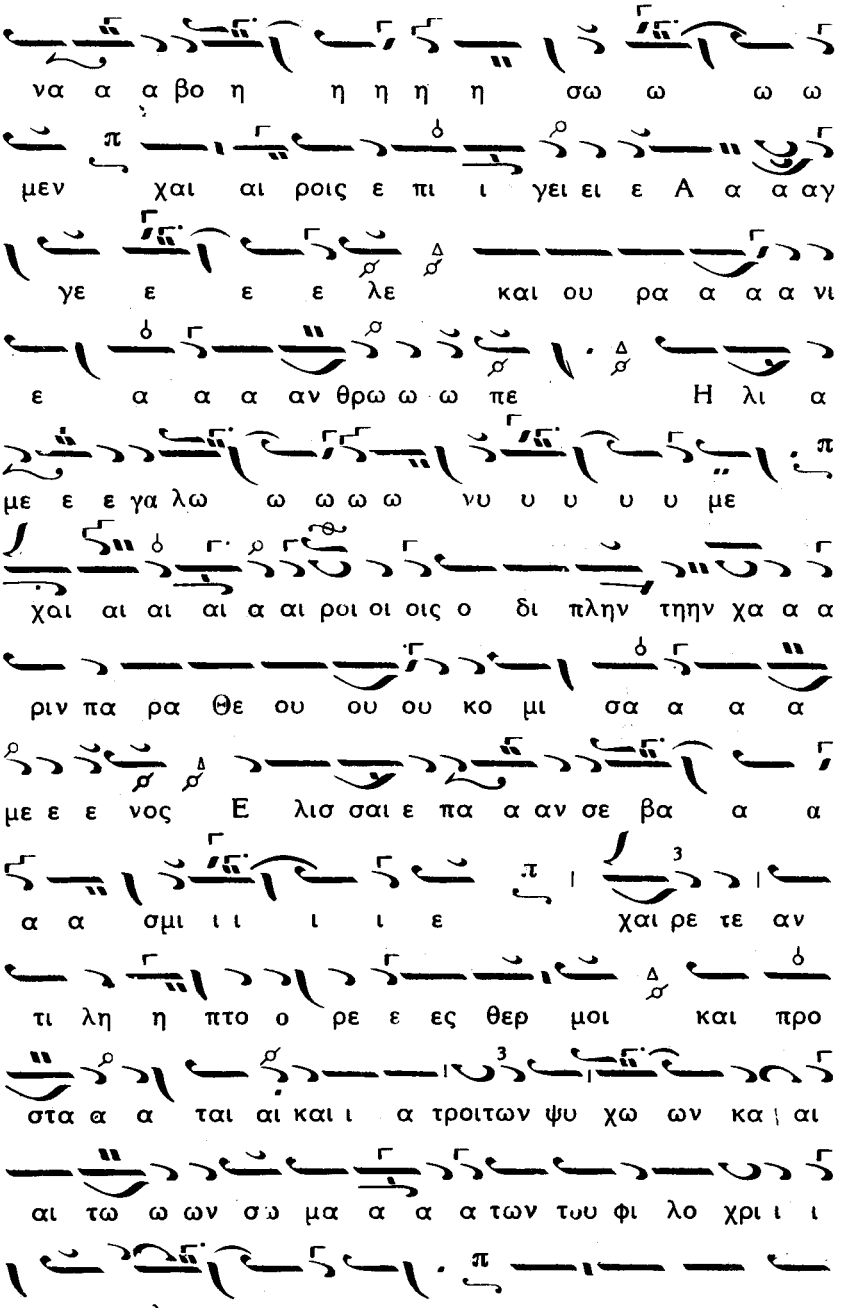
να α α βο η η η η η σω ω ω ω
μεν χαι αι ροις ε πι ι γει ει ε Α α α αγ
γε ε ε ε λε και ου ρα α α α νι
ε α α α αν θρω ω ω πε Η λι α
με ε ε γα λω ω ω ω ω νυ υ υ υ υ με
χαι αι αι αι α αι ροι οι οις ο δι πλην τηην χα α α
ριν πα ρα Θε ου ου ου κο μι σα α α α
με ε ε νος Ε λισ σαι ε πα α αν σε βα α α
α α σμι ι ι ι ι ε χαι ρε τε αν
τι λη η πτο ο ρε ε ες θερ μοι και προ
στα α α ται αι και ι α τροιτων ψυ χω ων κα | αι
αι τω ω ων σω μα α α α των του φι λο χρι ι ι
στου λα α α ου α πο πα σης

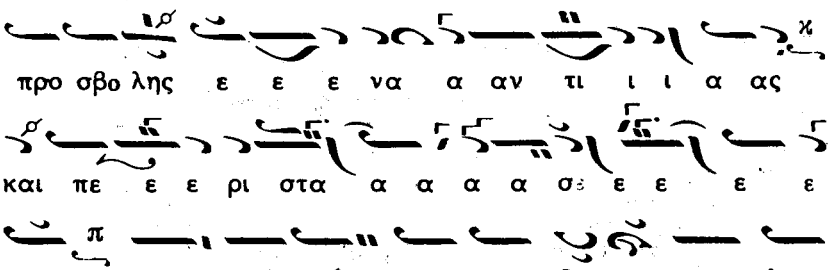

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

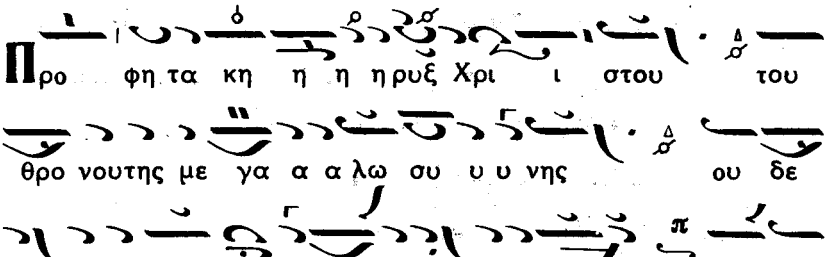

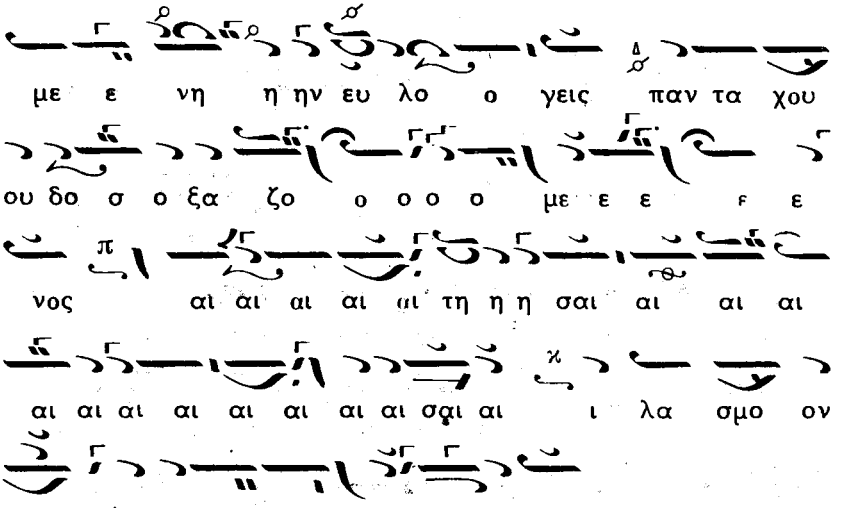

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

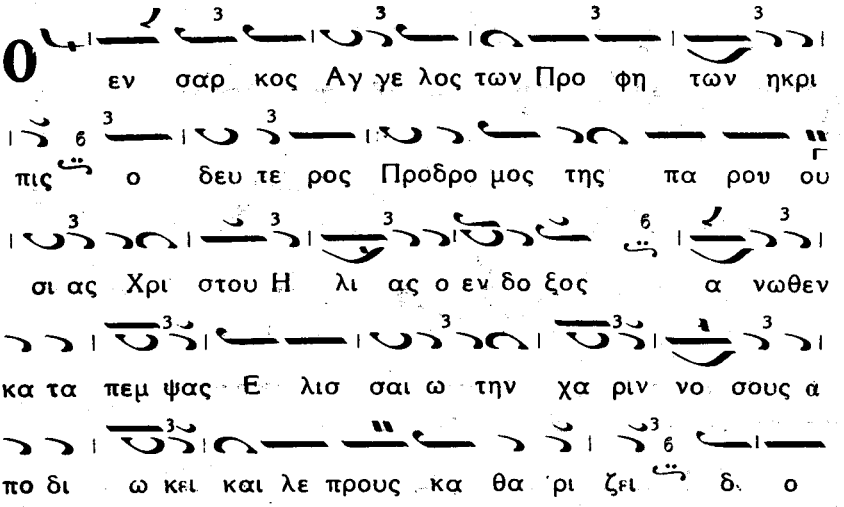

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Ἦχος πλ. Νη

Των Προ φη τωντους α α α κρε μο ο να

ας και παμ φα εις φω ω στη η η ρας της οι οικου με

ε ε νη ης εν υ υ υ μνοιςτι ι μη η σω μεν

πι στόι οι οι Η λι αν και Ε ε ε λι ι

σαι αι αι ον και Χρι στω ω εκ βο ο η η σωμεν χα

α α αρ μο νι ι κως ευ σπλαγχνε ε Κυ

υ ρι ε πα ρα σχουτω ω ω ω λα α ω ω ω

σου ου ι κε σι ι ι ι ι αι αι αις

των Προ ο φη η η τω ω ων σου α α

φε σιν α μα αρ τι ι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων και το με ε ε ε γα ε ε

ε ε λε ε ε ε ος

Τῇ κϛ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος καὶ Ἀθληφόρου τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ δ Πα

Παρ θε νο μα αρ τυ υ υς α α α θλη

φο ο ο ρε Πα ρα σκευ η η η πα νε εν

δο ο ο ξε τους την α α θλη η η

σι ιν τη ην σην α ξι ι ι ως εκ

τε ε λουουου ουουν τα ας αι αι τη η η

σαι αι αι αι ρυ σθη η η ναι πει ρα σμω ω ων

και θλι ι ι ψε ε ε ε ων ταις προς Θε

ο ο ον πρε σβει ει αι αι αις σου και της

μελ λουουου σης κρι ι ι ι ι ι ι σε ε ε ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως

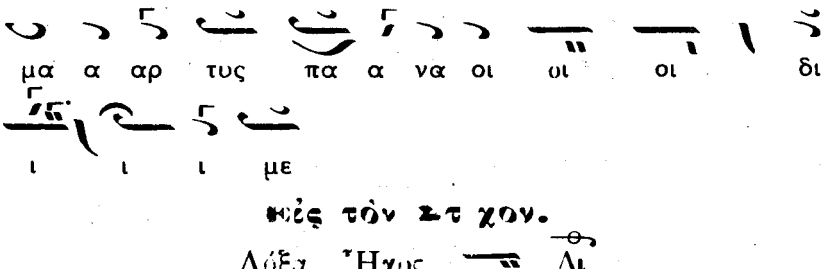

κείς τὸν Ἀτ χον.

Δόξα Ἦχος Δι

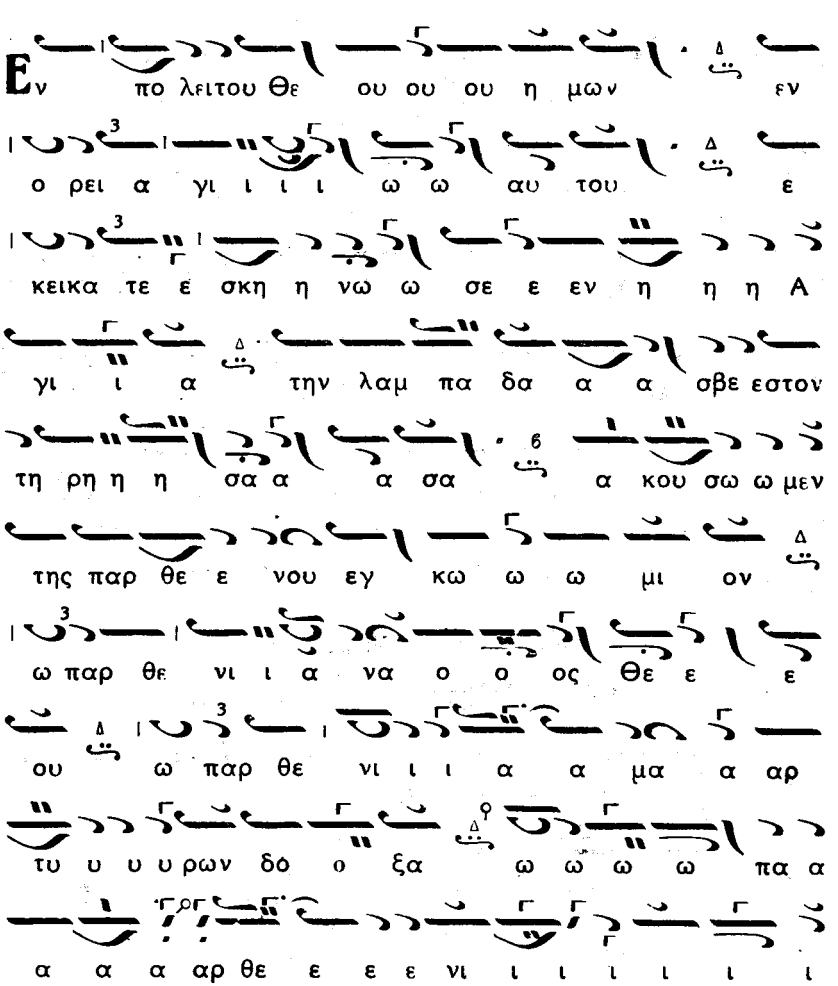

ηι ι ι ι ι α Α αγ γε ε ε λω ων

συ υμ με ε ε το ο ο ο χε

Ἀπολυτίκιον Ἦχος ᾱ Πα

Τ ην σπου δην σου τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ

γα σα με ε νη φε ρω νυμε την ο μω ω νυ

μον σου πι στιν εις κα τοι κι ι αν κε κλη ρωσαι

Πα ρα σκευ η α θλη φο ρε ο θεν προ χε ε

εις ι α μα τακαιπρε σβευ εις υ περ των ψυ

χω ων η μων

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα Ἦχος πλ. Πα

Δ ε ε ε ε ε τε πα α αν τα α της γη

η ης τα πε ε ε ε ε ε ε ρα τα πνευ μα

τι κην χο ο ρει αν ε πι κρο τη η σω ω

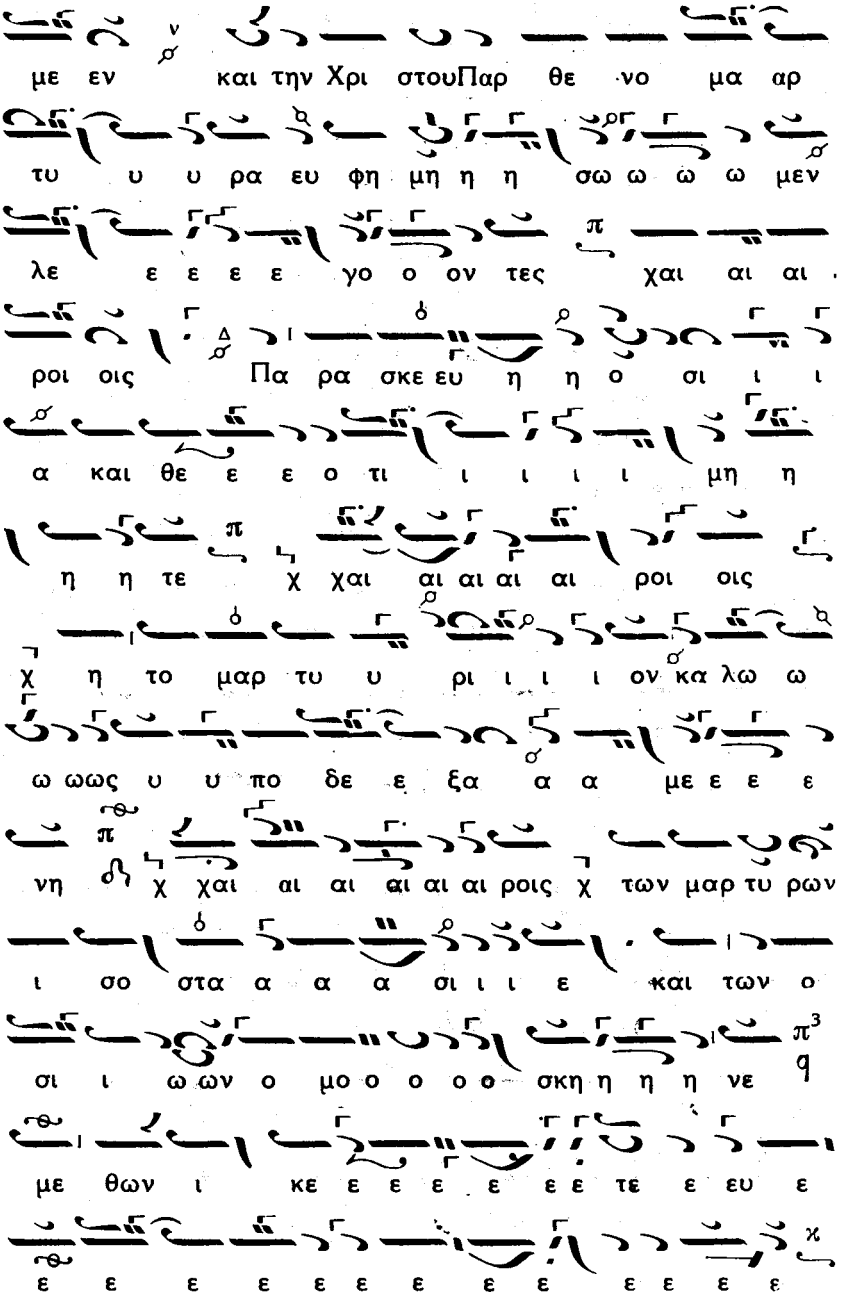
με εν και την Χρι στουΠαρ θε νο μα αρ
του υ υ ρα ευ φη μη η η σω ω ω ω μεν
λε ε ε ε ε γο ο ον τες χαι αι αι
ροι οις Πα ρα σκε ευ η η ο σι ι ι
α και θε ε ε ο τι ι ι ι ι μη η
η η τε χ χαι αι αι αι αι αι ροι οις
χ η το μαρ του υ ρι ι ι ι ον κα λω ω
ω ωως υ υ πο δε ε ξα α α με ε ε ε
νη χ χαι αι αι αι αι αι ροις χ των μαρ τυ ρων
ι σο στα α α α σι ι ι ε και των ο
σι ι ω ων ο μο ο ο ο ο σκη η η η νε
με θων ι κε ε ε ε ε ε ε τε ε ευ ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Τῇ κζ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ Πα

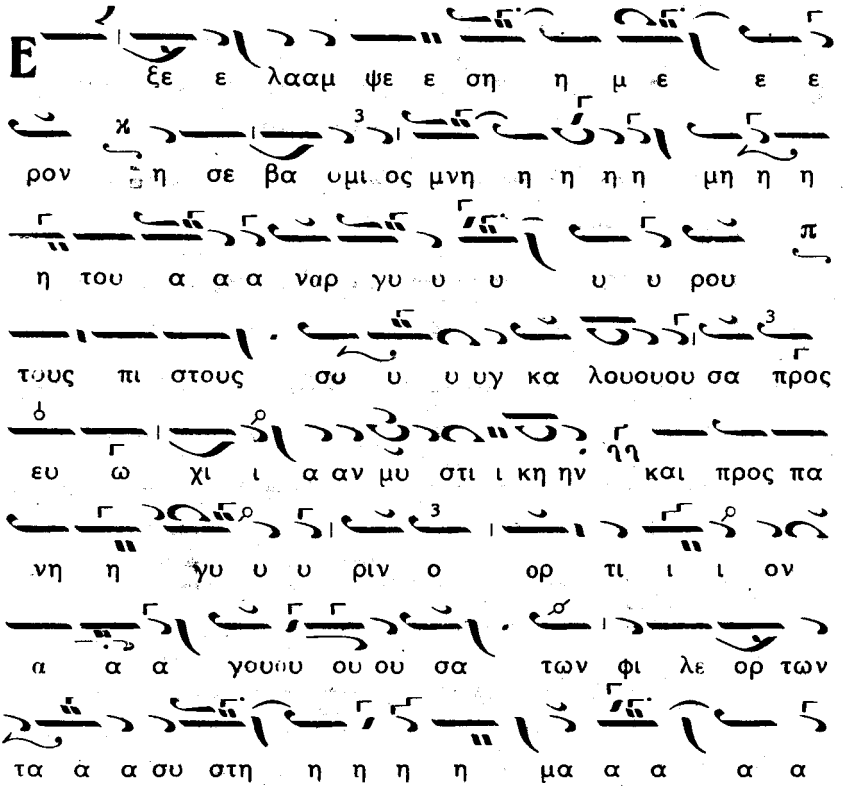

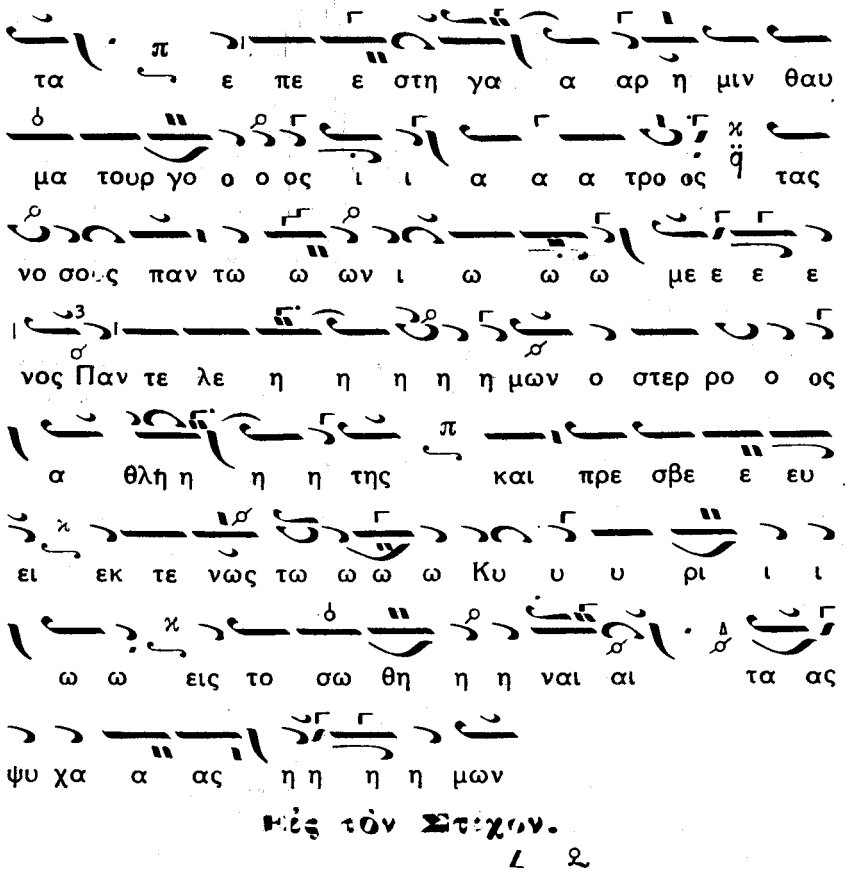

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα. Ἦχος πλ. ἀ Νη

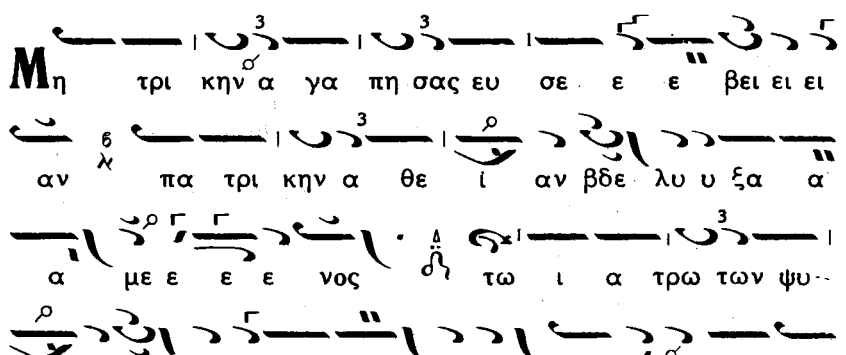

κω ως σε α αυ το ὀν ε ξε παι αι αι δε ε

ε ευ σας κοι θει α α χα α ρι ι τι

εν αμ φο τε ροις ευ δο κι μων των πα

θω ων ο λο θρευ τη η ης και των ψυ χων

θε ρα πε ευ τη ης α να δε ε ε δει ει

ει ει ξαι αλ ως εν α θλοις το

ε ευ το ο νον και εν πρε σβει ει

αι αις το ο ε ε εμ μο ο ο νον

κε κτη με ε ε νο ος Παν τε λε η μων μαρ

τυς του Χρι στου εκ τε νω ως ι κε

ε ε τε ε ε ευ ε του σω θη η ναι τας

ψυ χα α ας η η η η μων

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Γα

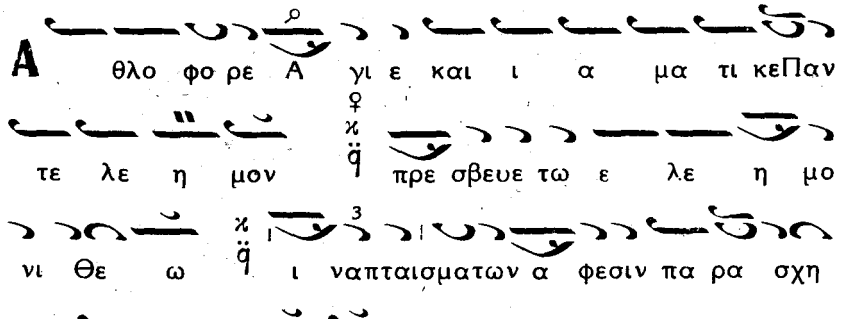

Εἰς τὸν ν΄. ψαλμόν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος Δι

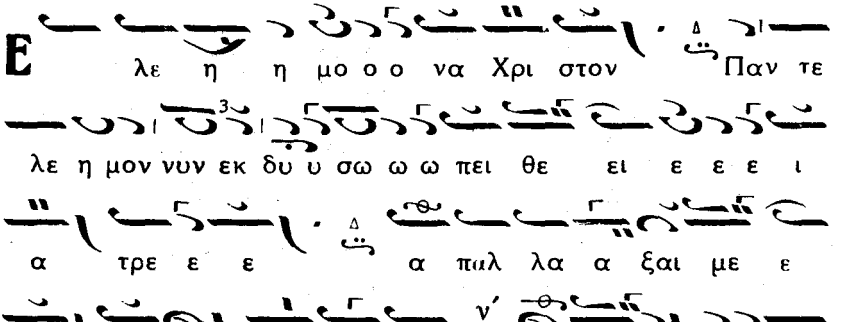

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα. Ἦχος Πα

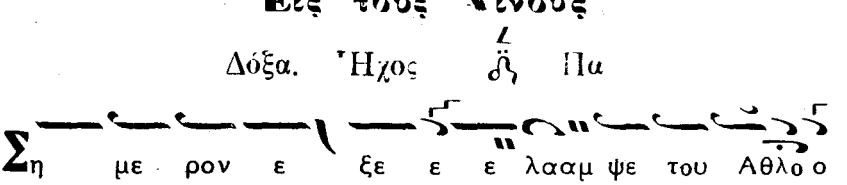

φο ο ο ο ο ρου ου η η η μνη η η

μη δευ τεπιστοιπνευ μα τι κως ευφρα αν θω ω ω

μεν και τοις α α σμα α σι ι τουτονκα α τα α

στε ε ε ε ψω ω ω μεν τον γαρ α ο

ρα τον εχ θροντη δυ να α μει του Σταυ ρου ου αν

δρι κω ως ε ε ε τρο πω ω ω σα α α α

το και των τυ ρανωντας α πει ρουςβα α σα

α α νου ου ου ους μη δει ει λι ι ι α α

α σας νο μι μως το βρα βει ει ει ο

ο ον ε ε δε ε ξα α το της α νω ω

ω κλη σε ε ε ως και νυν με ε ετ Α αγ

γε ε ε λων εις αι ω νας συ υ να α γα α αλ

λε ε ε ται Αλ λω μαρ τυ υς του Χρι στου

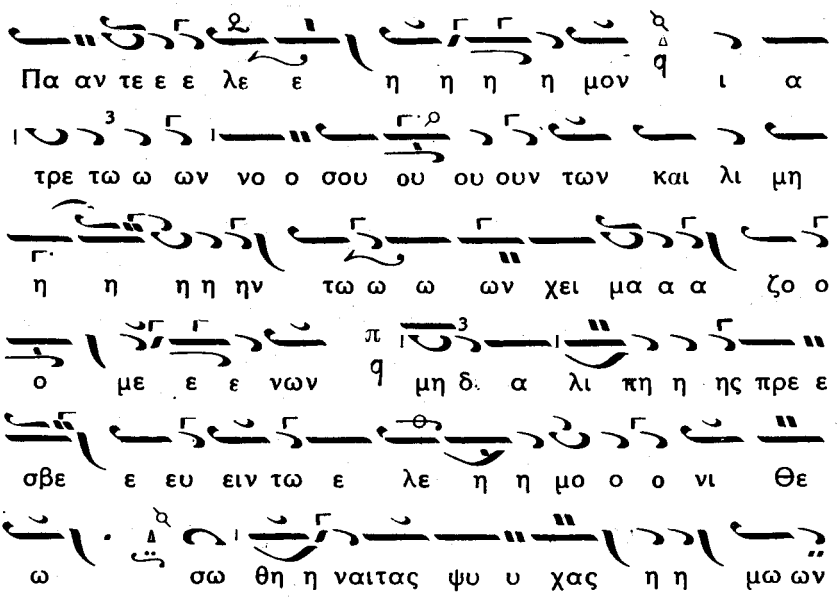

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ ϛ'. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἰδιόμελα. Ἦχος δ' Πα

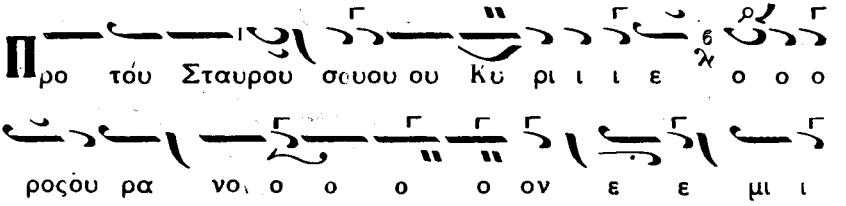

ι μει ει ει ει το νε φε λη ως σκη η

νη η η η η ε ε φη πλου ου ου το

σου με τα μο ο ορ φου με ε ε ε νου υ ποΠατρο

ο ο ο ο ος δε ε ε ε μαρ τυ υ υ ρου ου

ου με ε ε νου παρην ο Πετροςσυν Ι α

κω βω και Ι ω ω α α αν νη ως

μελ λον τας συ νει νααι σοικαι εν τω καιρω τηης

πα α α α ρα δο ο σε ω ω ως σου ι

να θε ω ρη σαν τες τα θαυ μα α α α σι ι

ι ι ι α μη δειλι α σω ω σι ι ι ι ι

τα α α πα θη η μα α α τα α α σου

α προσκυ νη η η η η σαι η μας εν ει ρη η

η νη κα τα α ξι ω ω σο ον δι α το

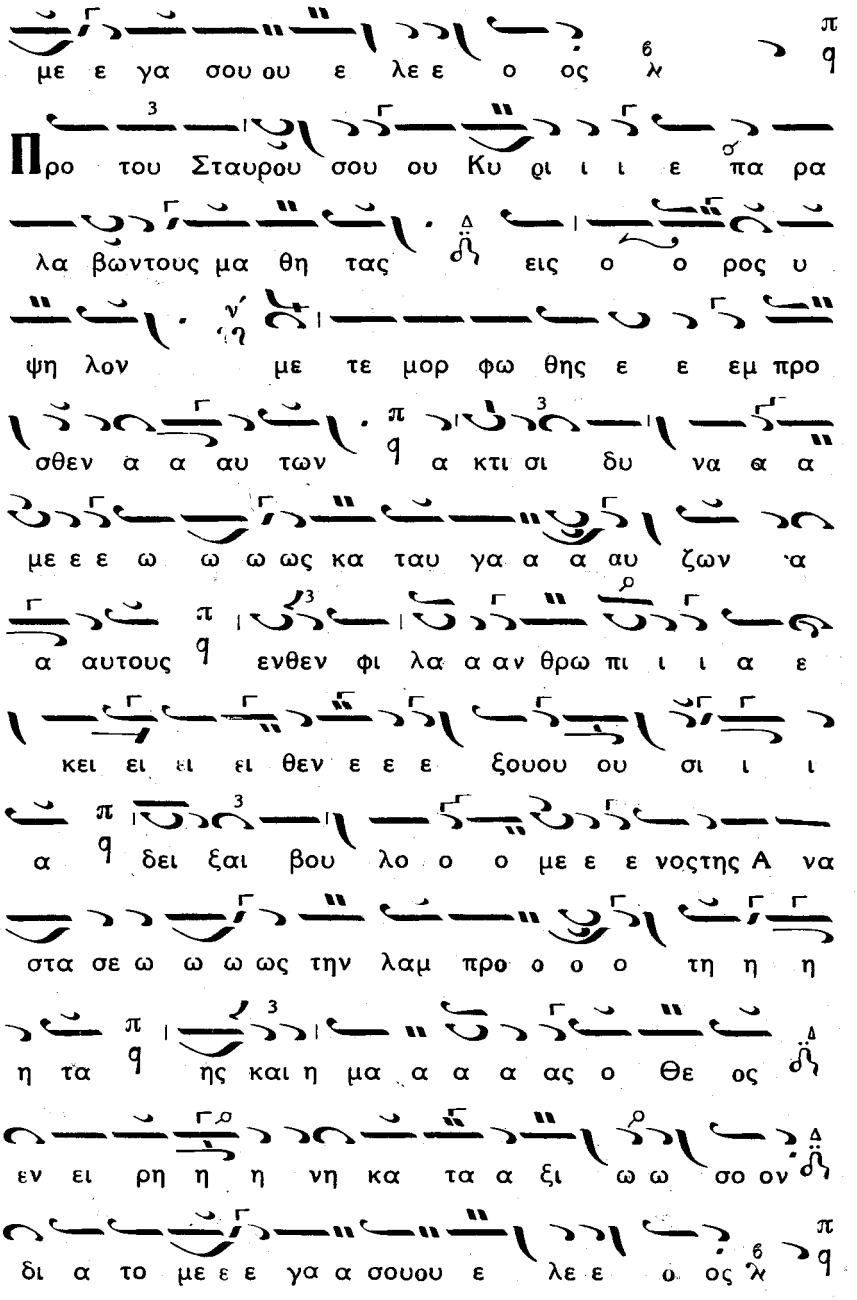
με ε γα σου ου ε λε ε ο ος
Προ του Σταυρου σου ου Κυ ρι ι ι ε πα ρα
λα βωντους μα θη τας εις ο ο ρος υ
ψη λον με τε μορ φω θης ε ε εμ προ
σθεν α α αυ των α κτι σι δυ να α α
με ε ε ω ω ω ως κα ταυ γα α α αυ ζων α
α αυτους ενθεν φι λα α αν θρω πι ι ι α ε
κει ει ει ει θεν ε ε ε ξουου ου σι ι ι
α δει ξαι βου λο ο ο με ε ε νοςτης Α να
στα σε ω ω ω ως την λαμ προ ο ο ο τη η η
η τα ης και η μα α α α ας ο Θε ος
εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω ω σο ον
δι α το με ε ε γα α σουου ε λε ε ο ος

Εις ο ο ρος υ ψη λον με τα μορ

φω θει ει ει εις ο Σω τηρ τους κο ρυ φαί

ους ε εχωντων μα θη των ε εν δοξω ω ως

ε ξε ε ε ε λα α α αμ ψας δη λων

ο τι οι τω υ ψει των α ρε τωνδι α α α

πρε ψα α αν τες και της εν θε ου δο ξης α

ξι ι ω ω θη η η σο ο σν ται συλ λα

λουντες δε τω Χρι στω Μω υ σης και Η λι ας ε ε

ε δει κνυ υ ον ο τι ζων τωνκαινε κρω ω ων

κυ ρι ε ε ευ ει και ο πα λαι δι α

νο μουκαι προ φη των λα λη η η η σας υ πα

α αρ χει ει Θε ος ω και φω νη του Πα

τρος εκ νε φε ε λης φω τει νης ε μαρ

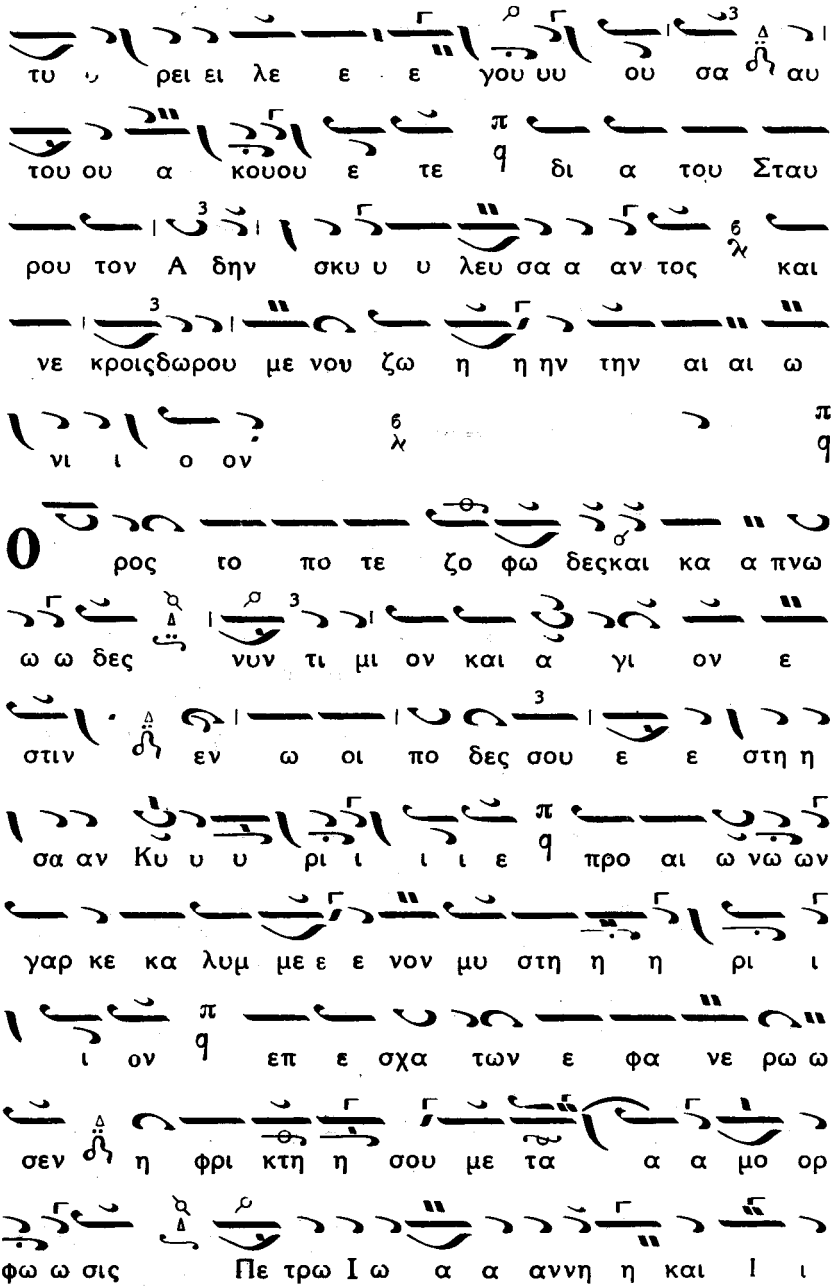
τυ ρει ει λε ε ε γου υυ ου σα αυ
του ου α κουου ε τε δι α του Σταυ
ρου τον Α δην σκυ υ υ λευ σα α αν τος και
νε κροιςδωρου με νου ζω η η ην την αι αι ω
νι ι ο ον
ρος το πο τε ζο φω δεςκαι κα α πνω
ω ω δες νυν τι μι ον και α γι ον ε
στιν εν ω οι πο δες σου ε ε στη η
σα αν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε προ αι ω νω ων
γαρ κε κα λυμ με ε ε νον μυ στη η η ρι ι
ι ον επ ε σχα των ε φα νε ρω ω
σεν η φρι κτη η σου με τα α α μο ορ
φω ω σις Πε τρω Ι ω α α αννη η και Ι ι

α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α

κτι να του προ σω πουσου μη η η φε ρο ο ον

τες και την λαμ προ τη τα των χι τω νω ων σου

ε πι προ σωπονεις γη ην κα α τε ε βα ρυ νον

το ο οι και τη εκ στα σει συ νε ε ε

χο με ε ε νοι ε θα αυ μα α ζον βλε πο ον

τες Μω υ σην και Ἡ η λι ι ι αν συλ λα λουνταςσοι

τα με ελ λον τα α συ υμ βαιαι αι νει ει ει ειν

σοι και φω νη εκ του Πα τρος ε μαρ τυ υ

ρει ει λε ε ε γουου συ σα ου τος ε στιν

ο Υι ο ος μου ο α γα πη τος ε νω

ηυ δο ο ο κη η η η σα Αυ του ου

α κουου ε ται οσ τις και δω ρει ται τω ω

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ Πα

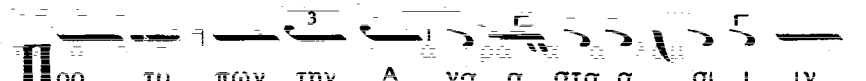

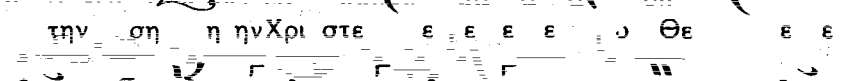

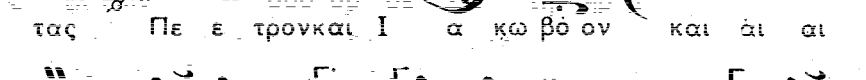

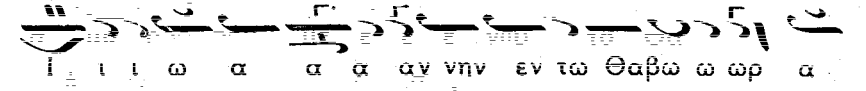

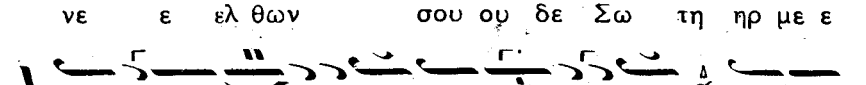

μα θη ται αιαι σου ου Λο γε ε ερ ρι ι ι ψαν

ε ε α αυ τους εν τω ε δα α φει

τη ης γη η ης μη φε ε ρο ο ον τες

ο ο ραντην α α θε ε α το ον μο ο ορ

φην Αγ γε λοιοι οι δι η κο ο ο νουν φο

βω ω ω και αι αι τρο ο ο μω ω ω ω ω

ου ρα νοι ε ε ε ε ε ε φρι ι ι ξα α

α α α α α α α α α α α αν γη

η ε τρο ο ο ο ο ο μα α ξεν

ο ρω ων τε ες ε ε ε πι γης

της δο ο ξη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι

χ ο ο ο ο ον

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα. Ἦχος ἀ Πα

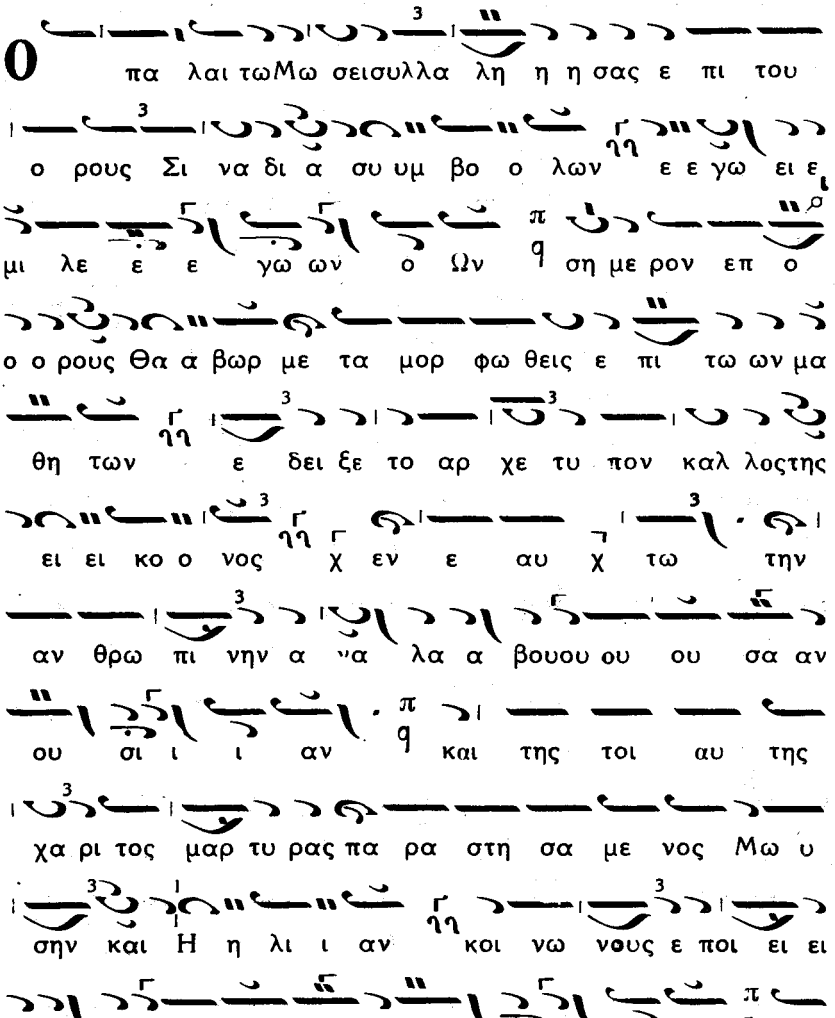

σω τη η ρι ον Α να α α α στα α α σιν

Τ ην οην του μο νο γε νουςΥι ου προ ο ρω με ε

νος εν Πνευμα τι δι ι α σαρ κος προς αν

θρω ω ω ω πουου ους ε πι ι δη μι ι ι

αν ο Θε ο πα τωρ Δα βιδ πορ ρω

θενπρος ευ φρο συ νην συγ κα λει ται αι τη ην

κτι ι σιν και προ φη τι κω ω ω ως α α να

κρα α α ζει Θα βωρκαιΕρ μων εν τω

ο νο μα τι σουά γαλ λι ι α α α σο ο

ον ται εν του τω γαρ ε πι βας τω

ο ρειΣωτ;ρ με τα των μα θη η τω ων σου την

α μαυ ρω θεισαντου Α δαμ φυ υ σιν με τα μορ

φω θεις α πα στρα ψαι πα α λιν πε ποι οι οι

η η η κας με τα στοι χει ω ω ωσας

αυ την εις την σηντης θε ο ο τη η τος δο

ο ξαν τε και λαμ προ ο ο τη η η τα

δι ο βο ω ω μεν σοι Δη μι ουρ

γε του παν το ος Κυ υ ρι ε δο ο ο ο

ξα α α σοι

Το α σχετοντης σης φω το χυ υ σι ι ι ας και

α προ σι τον της Θε ο ο τη τος θε

α σα μενοιτων Α πο στολων οι προ ο κρι ι

τοι οι ε πι του ο ρουςτης με τα μορ φω σεως

Α ναρ χε ε ε ε Χρι ι ι στε την θει αν

ηλ λοι ω θησαν εκσταα σιν και νε φε λη πε ρι

λαμφθεντεες φω τει νη φω νη ης η η κουον πα

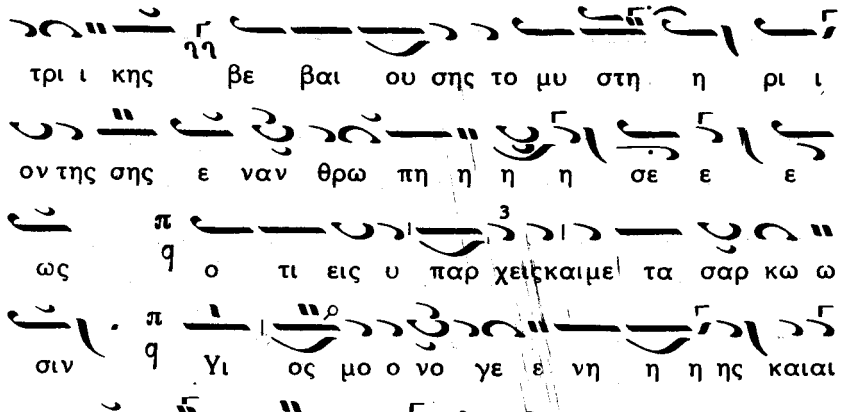

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα

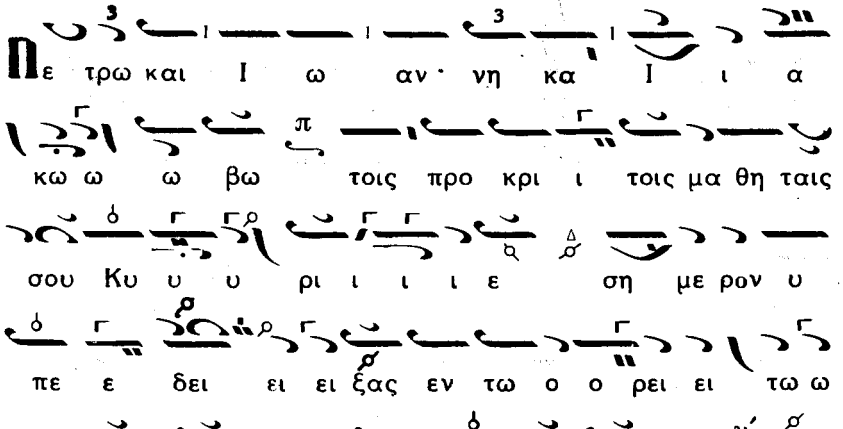

ατρα αψαντα ω ω ως το φως και το προ σω

πον σου υ πε ε ερ τον η η η λι ι ι

ον και μη φε ε ρο ο ο ον τες ο ο

ραν το α στεκτον της ση η ης ελ λα α αμ

ψε ε ε ε ως εις γη ην κα τε ε ε

ε ε ε πι ι πτον μη δο λως α τε νι σαι

ι σχυ υ υ υ υ ο ο ο ο ον τες φω

νης γαρ η η κου ον μαρ τυ ρου ου ου σης α α

νω ω ω θεν ου τος ε στιν ο Υι ος

μου ο α γα α α α πη η η το ος ο ελ

θων ει ει εις το ο ον κο ο ο σμο ον

σω ω σαι αι τον α α αν θρω ω ω πο

ο ο ο ον

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Γα

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα
θως η δυναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω
λοις το φως σου το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο
το ο κου φω το δο τα δο ο ξα σοι

Κοντάκιον.

Επι του ο ο ρους με τε μορ φω θης και ως
ε χωρουν οι μα θη ται αι σου την δο ξαν σου Χρι
στε ο Θε ος ε θε α σαν το ι να ο ταν σε
ι δω σι σταυ ρου με νον το μεν παθος νο η σω σιν
ε κου σι ον τω δε κο ο σμω κη ρυ ξω ω
σιν ο τι συ υ παρ χεις α λη θως του Πα τρος

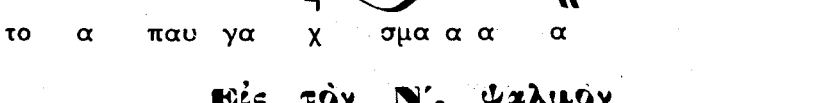

Εἰς τὸν Ν'. ψαλμὸν

Ἰδιόμελον. Ἦχος Δι

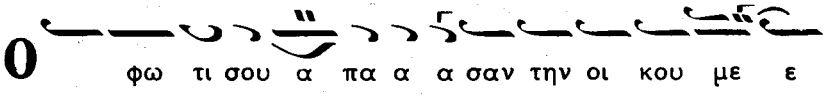

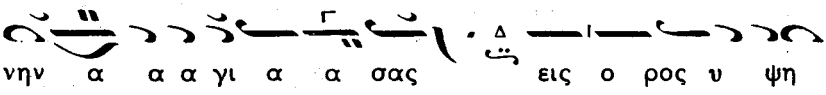

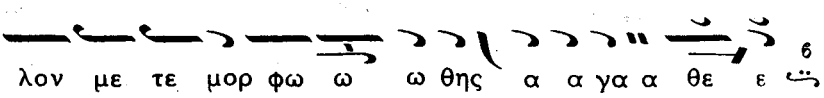

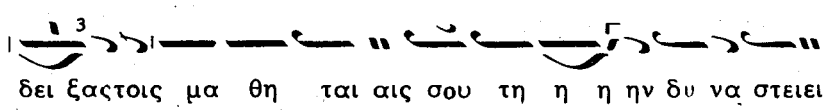

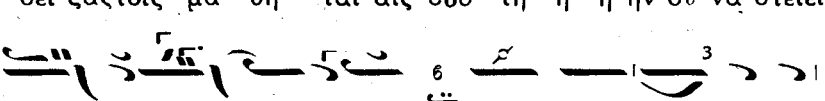

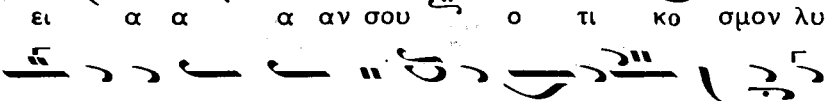

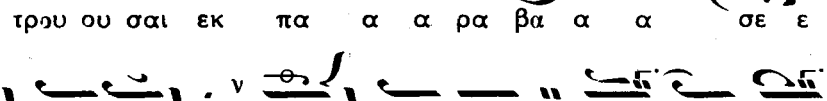

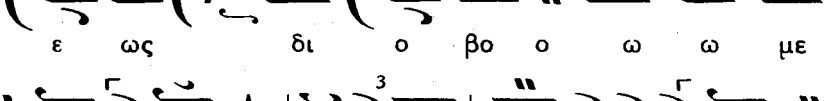

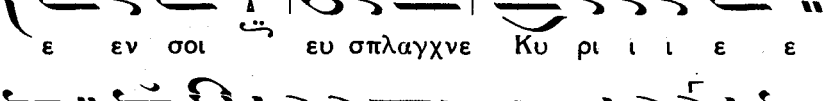

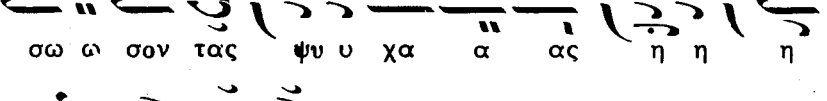

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ϡ Νη

Πα ρε ε λα βε εν ο Χρι οτο ο ος ϡ τον

Πε τρονκαι Ι α α κω ω ω βο ο ον και Ι ι

ω ω ω α α αν νην ϡ εις ο ο ρος

υ ψη λον κατ ι ι δι ι ι ι ι ι

ι ι ηι ι ι αν ϡ και με ε τε μορ

φω ω θη ε εμ προ σθεν αυ τω ω ων ϡ

και ε λα αμ ψε τοο προ ο σω πον α αυ του ου

ω ως ο ο η η η λι ι ι ι ος ϡ τα

δε ι μα α τι ι α α α αυ του ου ου ε ε

γε ε νο ον το λε ευ κα α α ως το ο ο

φως ϡ και ω ω ω ωφ θη η η η σαν ϡ Μω

υ σης και αι αι αι αι αι Η η η λι ι ι

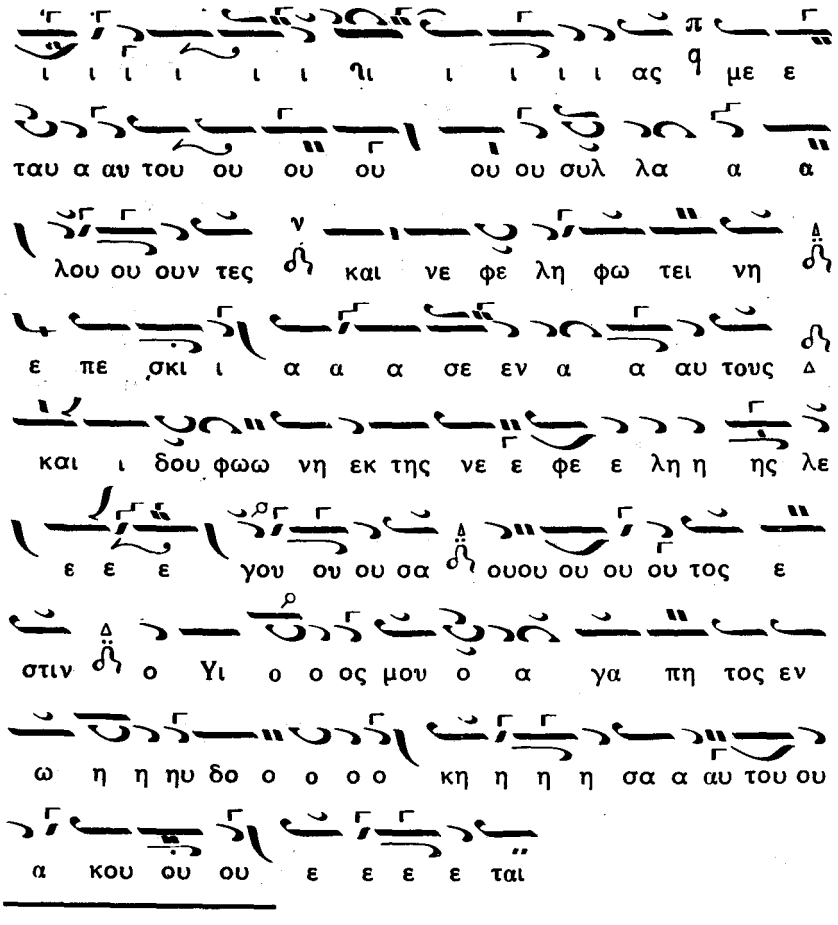

Ἕτεραι θέσεις :

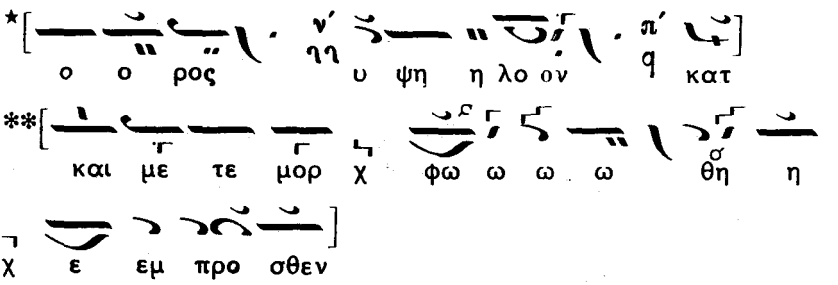

Τῇ ιε'. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Προσόμοια εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος.

Ἦχος ᾱ Πα

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη
η της ζω ης εν μνη μει ω τι θε ται και
κλι ι μαξ προς ου ρα νον ο τα φο ος γι ι νε ε
ται ευ φραι αι αι νουΓεθση μα νη της Θε
ο το κου το α α α γι ον τε με νος βο
η η σω μεν οι πι στοι τον Γα βρι ηλ κε κτη
με ε ε νοι τα ξι αρ χον Κε χα ρι τω
με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ο
πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το με γα α
ε ε λε ε ος

Βα χ βαι αι αι αι αι των χ σω
ω ων μυ στη ρι ων Α γνη του Υ ψι στου
θρο ο ο νος α νε δει χθης Δε σποινακαι γη η θεν προς
ου ρα νον με τε στη ης ση η με ε ρον η
δο ο ο ξα σουευ πρε πης θε ο φεγ γε σιν εκ
λα α αμ που σα χα ρι σι παρ θε ε ε νοι
συν τη Μη τρι ι του Βα σι λε ως προς υ
υ ψος ε παρ θη τε Κε χα ρι τω με νη
χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ο πα
ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το με γα α ε
ε λε ε ος
Την σην δο ξα α ζου σι κοι μη σιν ε
ξου σι αι θρο ο νοι αρ χαι κυ ρι ο ξ

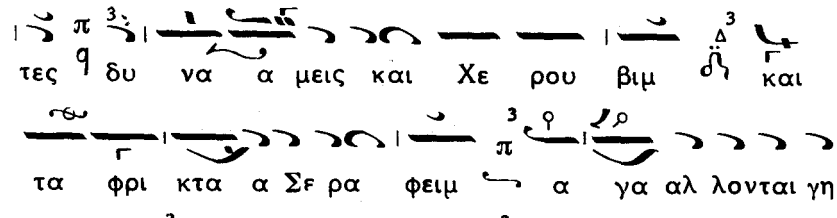

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὀκτάηχον.

Ἦχος ἃ Πα

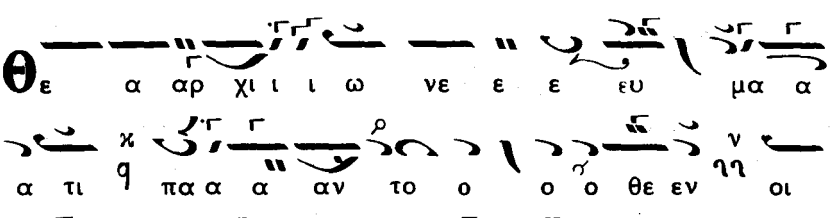

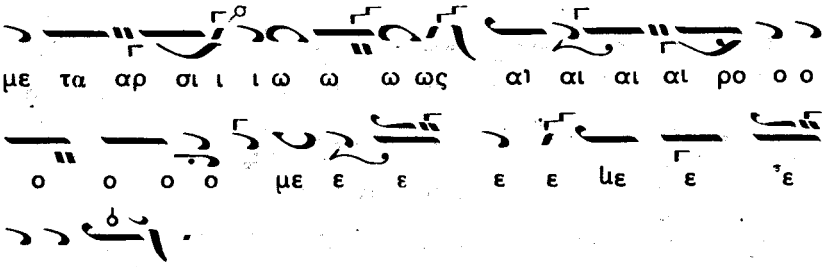

Ἦχος πλ. α΄.

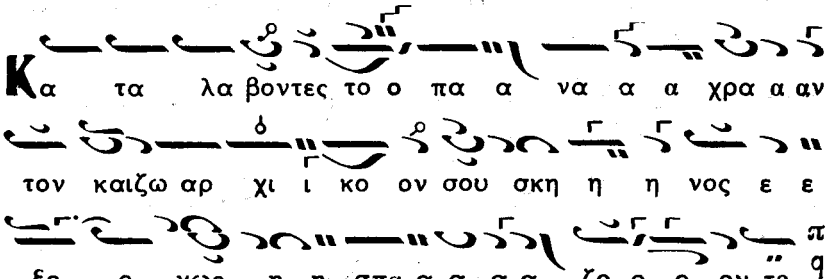

Ἦχος β΄.

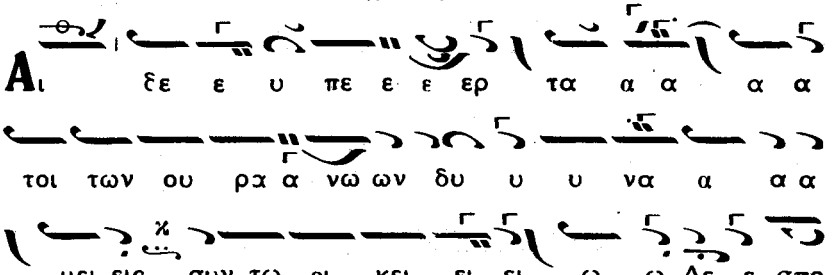

Ἦχος πλ. β΄.

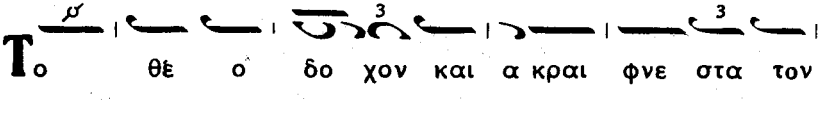

σω ω μα προ ο ο πε ε ε εμ που ου ου σι

τω δε ε ε ε ε ει κρα του ου ου με ε ναι αι

υ περ κο σμι ι ι ως δε ε προ ο ω ω

χο ο ον το και α ο ρα α τω ω ω ως ε

βο ο ο ο ων ταις α νω τε ε ε ε ε

ραι αις τα ξι ι ι ι α α αρ χι ι ι αι αις

ι δου η η η Παν τα α α α να α α ασ σα

θε ο παις πα α α ρα γε ε ε ε ε γο ο ο

νεν

Ἦχος γ'.

A ρα τε πυ υ υ υ υ υ λας και τα α α

αυ αυ την υ περ κο σμι ι ω ω ως υ πο ο δε

ε ε ξα α α α σθε ε ε ϟ την του α εν να α α

α α α ου φω ω το ο ος μη τε ε ε ε ρα α ϟ

Ἦχος βαρύς.

Δι α ταυ τη ης γαρ η παγ γε νη η η η ης

των βρο των σω τη ρι ι α α γε ε

γο ο ο νεν η α α τε νι ι ι ι σαι

ου ουκ ι ι σχυ ο ο με εν και τα α αυ τη

α α α α ξι ι ον γε ε ε ε ε ε

ρας α πο νε ε ε μει ειν α α δυ υ υ υ υ

να α τον

Ἦχος δ'.

Ταυ της γαρ το ο υ υ υ πε ερ βα α αλ λον

υ πε ρε ε χει πα α σα αν ε ε ε εν νοι

οι οι σν

Ἦχος πλ. δ'.

Δι ο α α χρα αν τε Θε ε ο ο ο το

ο ο κε ε α ει συν ζω η φο ο ο ρω ω

Βα α σι ι ι λει ει ει και το ο κω

ω ω ζω ω ω σα πρεσβε ε ευ ε δι η νε

κω ω ως πε ε ρι φρου ρη η η σαιαι

αι αι αι αι και αι αι σω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω σαι α πο πα α ση ης

προσβοολης ε ε ε ε ε να αν τι ι ι ι α ας

τη ην νε ο ο λαι αι αι α αι α α α αν σου

την γαρ σηνπροστα σι ι ι α α αν κε κτη

η η με ε ε ε θα Ἦχος α΄.

Εις τους αι ω ω ω ω ω να ας α γλα

ο φα α νω ως μα α α κα ρι ι ι

ζο ο ο ον χ τε ε ες

Εἰς τὸν Στέχον.

Ἰδιόμελα. Ἦχος δ̈ Πα

Δευ τε α νυ μνη σω ω ω μεν λα οι την

πα να γι αν Παρ θε ε ε νο ον α

γνην εξ ης αρ ρη τως προ ηλ θε σαρ κω

θεις ο Λο ο γο ος του Πα τρο ος κραζον τε ες και

αι λε ε ε γο ο ον τες ευ λο γη με

νη συ εν γυ ναι ξι ι ι ι μα α κα α ρι ι α α

η γα στηρ η χω ρη η η σα σα α Χρι

στον αυ του ταιςα γι αις χερ σι την ψυ χη

η ην πα ρα α α θε με ε ε νη πρε σβευ ε

α χραναν τε σω θη η ναι τα ας ψυ υ χας η η

μω ων

Την παν σε πτον σου κοι μη σιν Πα να

γι α Παρ θε νε Α γνη των Αγ γε λων τα

πλη η η θη ε εν ου ρα νω και αν θρω πων το

γε νοςε πι της γης μα α κα α ρι ι ι ζο ο

ο μεν ο τι Μη τηρ γε γο ο νας του ποι

η του τωνα πα α α αν των Χρι στου ου ου του

Θε ε ε ου αυ τον ι κε τευ ου ου

σα υ περ η μωνμη παυ ση η δε ε ο ο ο με ε

ε θα α α α τω ων ει εις σε ε με ε τα Θε

ον τας ελ πι ι ι ι δα ας θε με ε

ε νων Θε ο το κε πα νυ μνη η τε κα αι

αι α α πει ει ρο γα α με ε

Δα βι τι κην ω δην ση η με ε ρον λα

οι α α σω με εν Χρι ιστωω ω τω ω Θε

ω α πε νε χθη σονται φη σι τω Βα σι λειπαρ

θε ε ε ε νοι ο πι ι ι σω ω αυ της

α πε νε χθη σο ον ται εν ευ φρο συ υ νη η η

και αι αι α γα αλ λι α α α σει ει ει

η γα αρ ε εκ σπε ερ μα α τος Δα βιδ δι

ης η μεις ε ε θε ε ω ω ω θη η η μεν

εν ταις χερ σι του ε συ της Υι ου και Δε ε

σπο ο ο του εν δο ξως και υ πέρ λο ο γον

με ε τα α τι ι ι θε ε ε ται ην ως Μη

τε ρα Θε ου α νυ μνουντες βο ω ω μεεν

καιαι λε ε ε γο ο ο μεν σω σον

η μας τους ο μο λο γου ου ουν τα ας σε Θε ο

το ο ο κον α πο πα α ση ης πε ρι ι

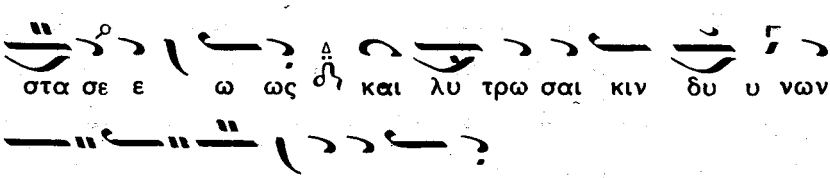

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς Πα

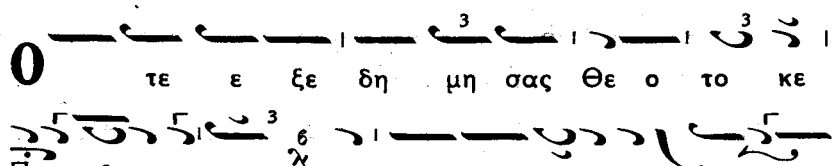

μνο λο ο γου ου ουν τες π q το θει ον και ε

ξαι σι ι ον της Χρι στου του Θε ου οι κο νο μι

ι ι ι ας μυ στη η η ρι ι ι ον π q

και το ζω αρ χι κον και Θε ο δο χον σου σω μα

κη η η δευ σα αν τε ες ε ε χαι ρο ον πα α

νυ υ υμ νη η η τε π q υ περ θεν δε αι πα

να γι αι και πρε σβυ τα α ταιτων Αγ γελων δυυ

να α α μεις το θα αυ μα ε εκ πλη η το ο ο

με ε ε ναι π q κε κυ φυι υι αι α αλ λη λοις

ε ε ε λε ε ε γον π q α ρα τε

η μωντα ας πυ υ υ λας και υ πο δε ξα σθαι

την τε κόυ ου σαν των ου ρα νου Δ ῆ και γη η ης

ποι οι η την π q δο ξο λο γι ας τε

α νυ μνη η η σω ω ω μεν το σε πτονκαι α γι

ο ον σω ω ω μα το χω ρη σαντονη

μιν α θε ω ω ρη το ον και αι Κυ υ υ

ρι ι ι ον δι ο περ και η μεις την

μνημηνσου ε ο ο ορ τα ζοοντες εκ βο ω ω

μεν σοι οι πα α νυ υ υ μνη η η τε

Χρι στι α νων το κε ρας υ ψω ω σο ον

και σω ω ω σον τας ψυ υχας η ἡ χ μω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ᾱ Πα

Εν τη γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φω λα

ξας ἐν τη κοι μη σειτον κο σμον ον κα τε λι

πες Θε ο το κε με τεστης προς την ζω ην

μη τηρ υ παρχουσα της ζω ης καὶ ταις πρε

σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα νατουτας ψυ

χας η μων

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. Δι

Τη εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο

ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον

ελ πι ι δα τα φος και νε κρω σις ουκ ε

κρα τη σεν ως γαρ ζω ης μη τε ρα προς την ζω

ην με τε στη σεν ο μη τραν οι κη σας α ει παρ θε

χ νο ο ον

Εἰς τὸν Ν΄. ψαλμόν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Πα

Ο τε η με τα στα σις του α χραν του σου

σκη νους ηυ τρε πι ι ι ι ζε ε ε το το

τε οι Α πο ο στο λοι πε ρι κυ κλουουν τε ε ες

την κλι ι ι νην τρο ο μω ω ω ε ω ω ω ω ρω ω

ων σε και οι μεν α τε νι ζο ο

ον τε ε ες τω σκη η η νει θα αμβει ει ει συ

νει ει ει ει χο ο ον το ο δε Πε ε

τρος συ υν δα α κρυ υ σιν ε βο ο ο ο α α α

σοι Ω παρ θε ε ε νε ο ρω ω σε ε

ε τρα νως η πλω με νην υ πτι ι αν

την ζω η ην τω ω ων α πα α αν των και κα α

α τα πλη η η ητ το ο ο μαι εν η

ε σκη νω σε της μελ λουσης ζω η ης η η α α

πο ο ο λα α αυ σις αλλ ω Α

α χραν τε ι κε τευ ε ε ε, ε ε εκ τε νως

τον Υι ον σουυκαι Θε ε ον του σω

ζε σθαι την πο ο λι ιν σου α τρω χ το ο

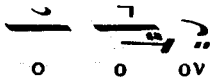

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα

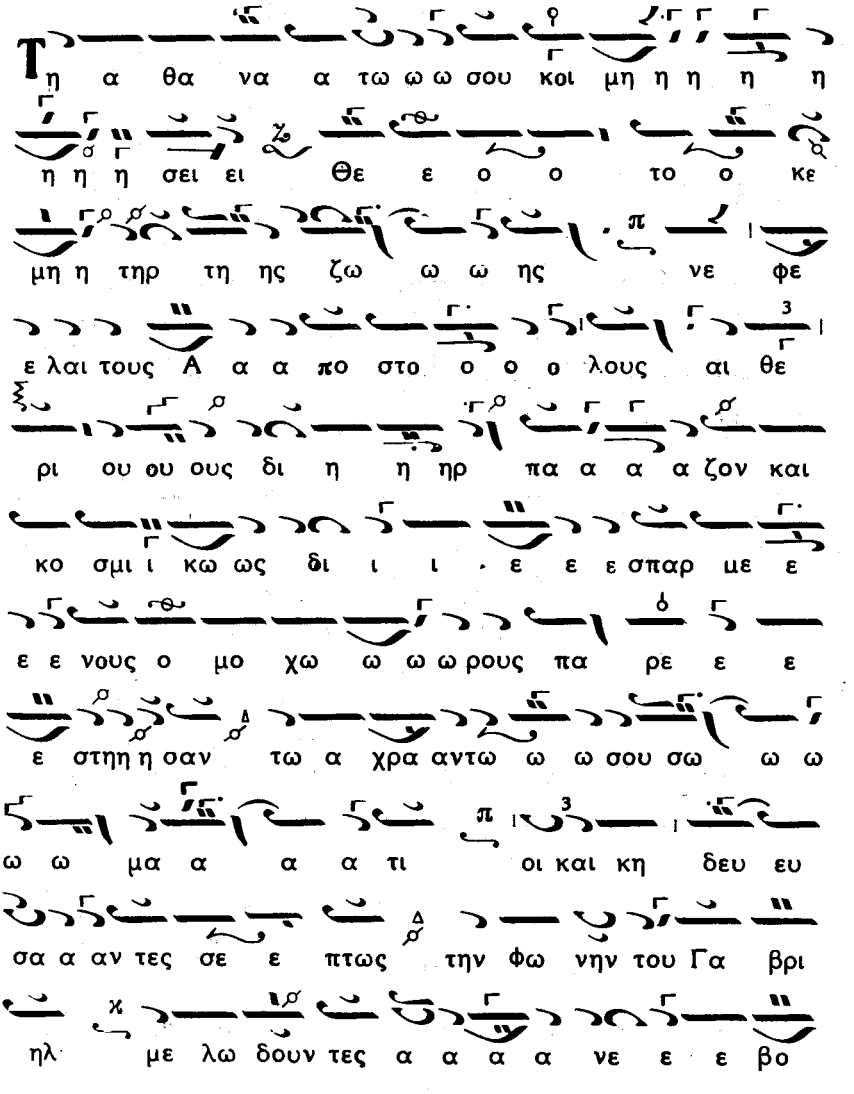

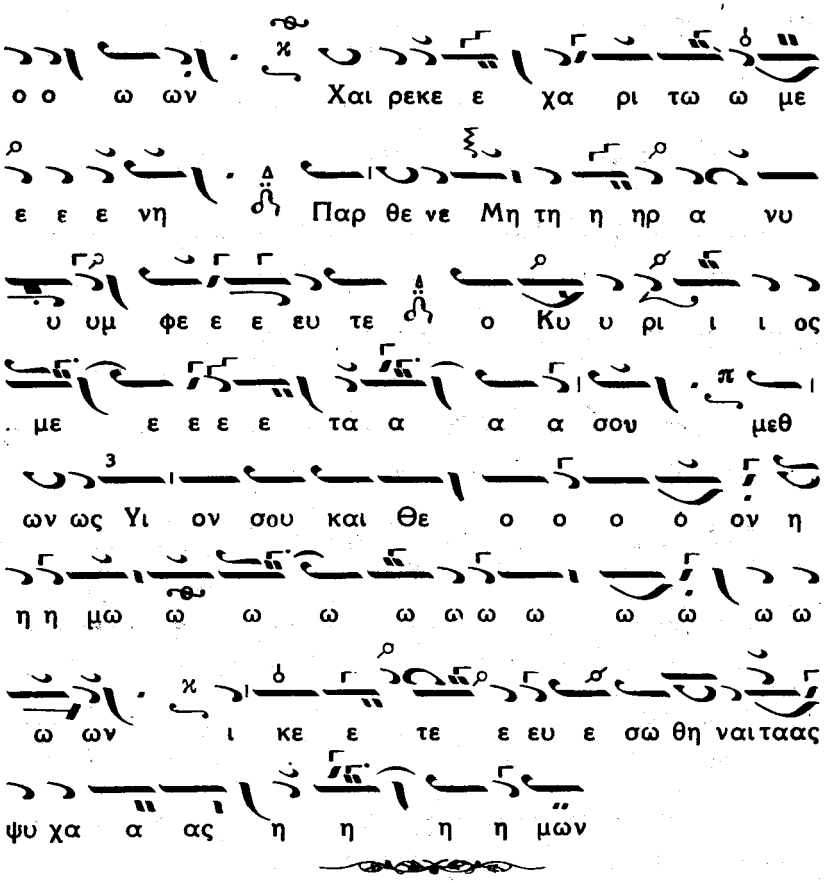

Τῇ κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. Πα

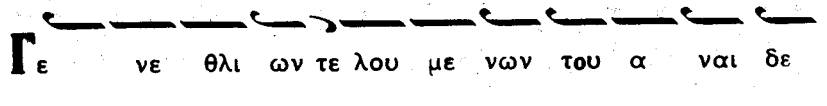

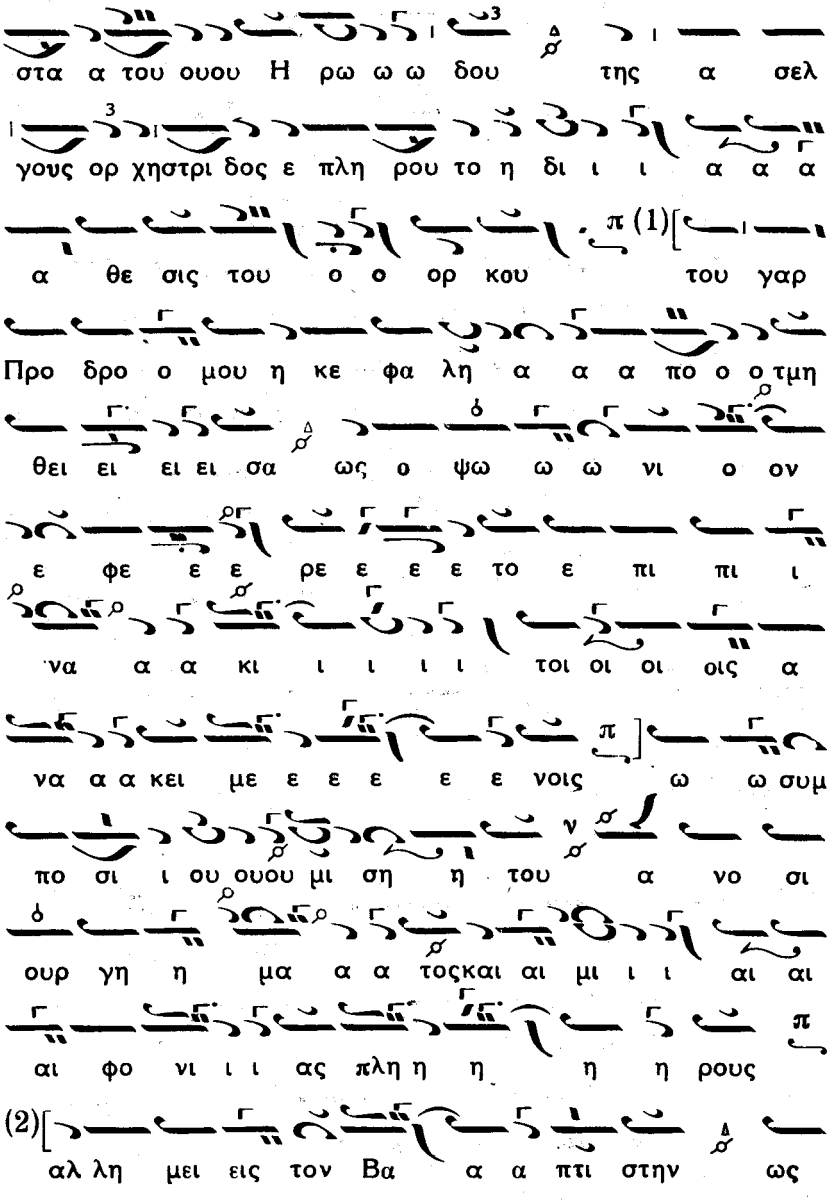

στα α του ουου Η ρω ω ω δου της α σελ

γους ορ χηστρι δος ε πλη ρου το η δι ι ι α α α

α θε σις του ο ο ορ κου του γαρ

Προ δρο ο μου η κε φα λη α α α πο ο ο τμη

θει ει ει ει σα ως ο ψω ω ω νι ο ον

ε φε ε ε ρε ε ε ε το ε πι πι ι

να α α κι ι ι ι ι τοι οι οι οις α

να α α κει με ε ε ε ε ε νοις ω ω συμ

πο σι ι ου ουου μι ση η του α νο σι

ουρ γη η μα α α τοςκαι αι μι ι ι αι αι

αι φο νι ι ι ας πλη η η η η ρους

αλ λη μει εις τον Βα α α πτι στην ως

εν γεν νη τοις γυ ναι κων μει ει ει ει ζο

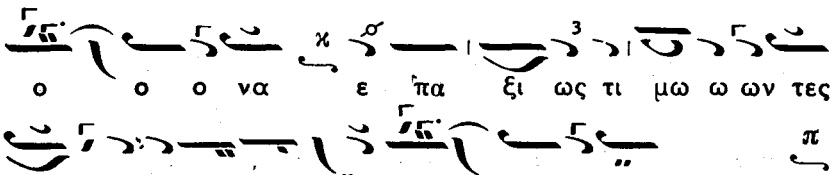

Προκειμένου τὸ Ἰδιόμελον τοῦτο νὰ ψαλῇ ὡς Δόξα τοῦ Ἑσπερινοῦ αἱ μεταξὺ τῶν ἀγκυλῶν (1) κα (2) θέσεις ἀντικαθίσταται οὕτω :

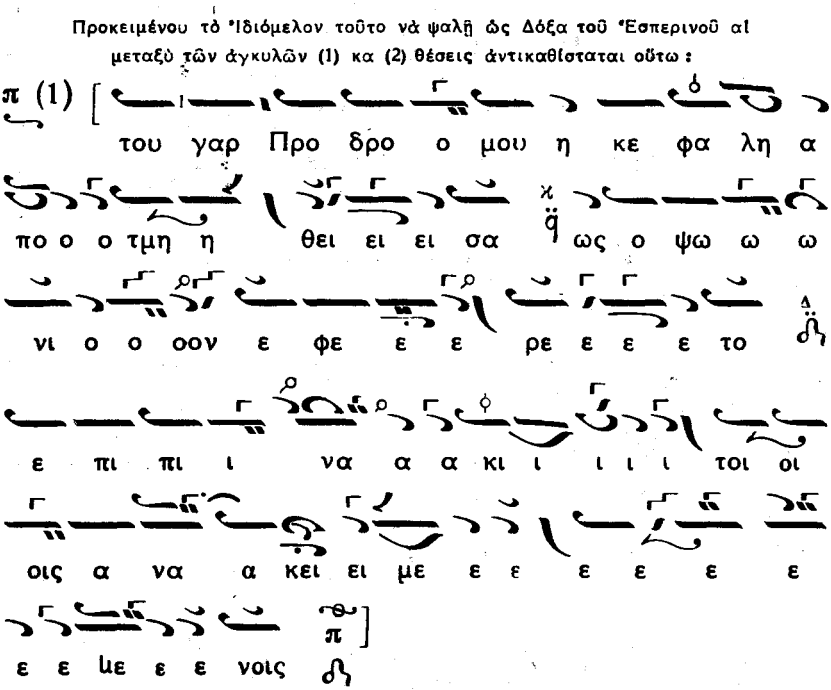

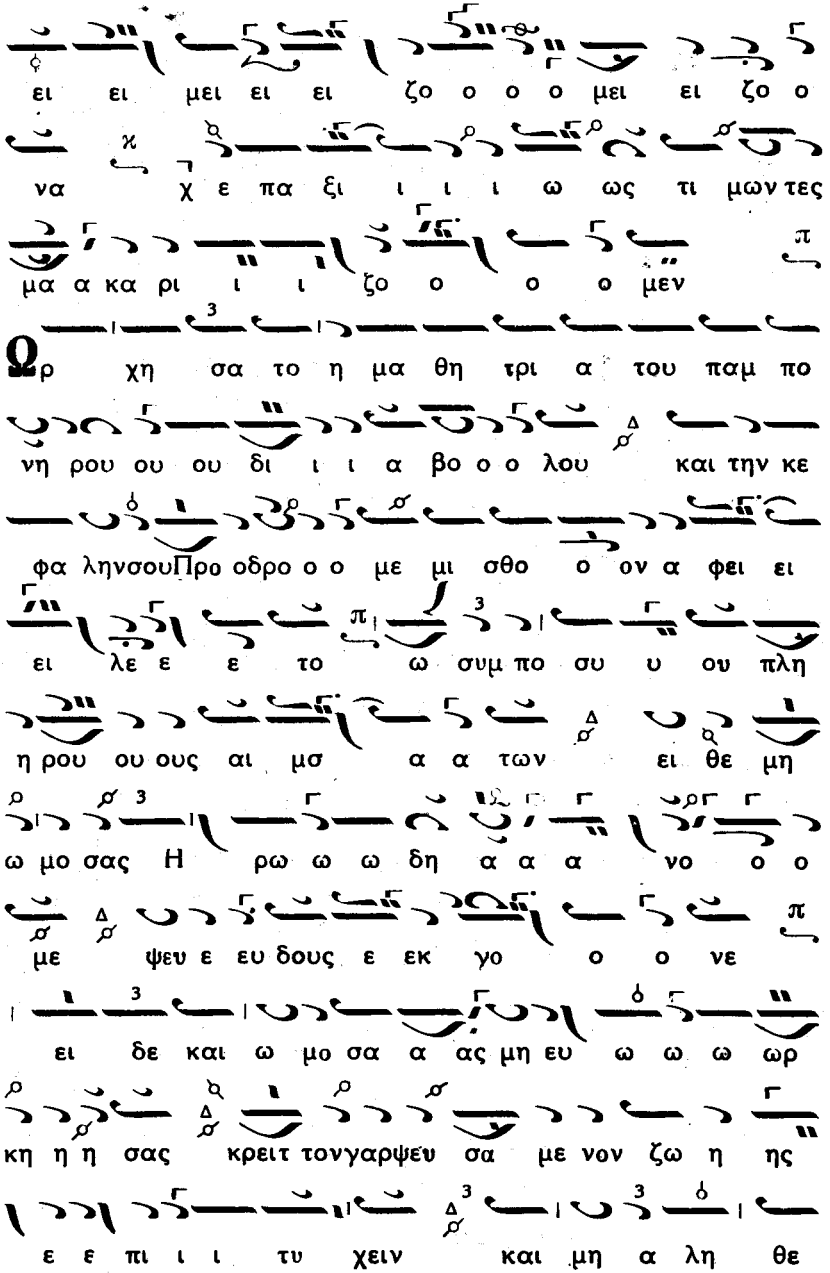
ει ει μει ει ει ζο ο ο ο μει ει ζο ο
να χ ε πα ξι ι ι ι ω ως τι μων τες
μα α κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν
Ωρ χη σα το η μα θη τρι α του παμ πο
νη ρου ου ου δι ι ι α βο ο ο λου και την κε
φα ληνσουΠρο οδρο ο ο με μι σθο ο ον α φει ει
ει λε ε ε το ω συμ πο συ υ ου πλη
η ρου ου ους αι μσ α α των ει θε μη
ω μο σας Η ρω ω ω δη α α α νο ο ο
με ψευ ε ευ δους ε εκ γο ο ο νε
ει δε και ω μο σα α ας μη ευ ω ω ω ωρ
κη η η σας κρειτ τονγαρψεν σα με νον ζω η ης
ε ε πι ι ι τυ χειν και μη α λη θε

ευ σα α αν τα την καραν του Προ δρο αμου ου

ου α πο ο ο ο ο τε ε ε μειν αλλ η μει

εις τον Βα α α πτι στην ως εν γεν νη

τοις γυναικων μει ει ει ζο ο ο να

ε πα ξι ως τι μω ω ων τες μα α κα ρι ι ι

ζο ο υ ο μεν

Ο υκ ε ε δει ει σε ε ε ω ω ω Η ρω

ω ω δη τον της μοι χι ας ε λεγχον δι ε ε ρω τα

σα τα νι κον και οι οι στρονθη λυ υ υ

μα νι ι ι ας θα α α να α τω κα α τα κρι

ι ναι ουκ ε δει σε του του την

παν τι μον κα ρανπα ρα νο ο μω ω γυ υ υ ναι

κι δι ορκον ο ορ χη η σε ε ως πα ρα

δουου ου ναι σφα α λε ε ε ρως ω πω

ως ε ε το ολ μη η η σαςτοι ου τον φο ο

νο ο ον τε λε ε ε σαι πως δε ου κα τε φλε

ε ε χθη η α σελ γης ορ χη η η στρι ι ι

α εν με ε σωτου συ υ υμ πο σι ι ι ου ε

πι πι να κι βα α στα α α α ζου σα

τα α αυ την αλλ η μει εις τον Βα α α

πτι ςτην ως εν γεν νη τοις γυ ναι κων μει ει

ει ει ζο ο ο να ε πα ξι ως τι

μω ω ωντες μα α κα ρι ι ι ζο ο ο μεν

Πα α α α λιν Η ρω ω ω δι ας μαι αι αι

νε ε ε ε ται πα α λι ι ιν τα ρα α α α ατ

τε ε ε ε ται ω ο ο ορ χη μα α

δο ο ο ο ολ ι ι ον καιαι αι πο ο ο ο

τος με ε ε τα δο ο ο ο ο λου

(1)[ο Βα πτι στης α πε τε ε μνε το και

Η ρω ω ω ω δης ε ε τα ρα α α α

α α α τε το πρε σβει αι αις Κυ υ

ρι ι ι ε ε του ου ου σου ουουΠρο δρο ο

ο ο μου την ει ρη η η νη ην πα

ρασχου ταις ψυ χα α αις η η η η μων

---

(1)[ο Βα πτι στη η ης α πε τε ε μνε το ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο και Η]

(2)[μου ου την ει χ ρη η η η η η η η η

χ την ει ρη η η η η νην πα]

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα. Ἦχος Δι

Της με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η η Βα

πτι στα εκ τμη θεις σουτην κα ραν την γη η ην η

γι ι α σας ο ο ο τι τον νο μοντουθε

ου τοις πι στοι οις ε τρα α α νω ω ω σας

και πα ρα νο μι ι α αν ε ξη φα α α

νι ι ι σας ως πα ρε στη κως τω ω θρο ο ο

νω του ε που ρα νι ου Βα σι λε ε ε ε ως Χρι

στσου ου ου αυ τ ον ι κε ε ε τε ε

ευ ε ε λε η θη η ναι τας ψυ υ χα

χα ας η η η μων

Δι α τον νο μονΚυ ρι ου την κε φα α λη ην

α α α πε τμη η θης ω Πα να α γι ι ε ε

ε Ι ι ι ω ω α α αν νη η λεγξας βα
σι λε α α δυσ σε βη πα ρα νο μη η
σα αν τα παρ ρη η σι ι α α α α με εμ
πτω δι ο θαυ μα ζου ου οι ι ι σε στρα τι
αι τω ω ων Α α αγ γε ε ε λω ων δο
ξα ζου σι σε χο ροι των Α πο στο λων και αι αι
μα αρ τυ υ υ ρων τι μω ωμενσουκαι
η μεις την ε τη σι ον μνη η η μην πα
νε ε εν δο ο ο ξε δο ξα ζοντεςτην
Α γι ι α α αν Τρι α α δα την
σε στε φα νω σα α σαανν Προ δρο με ε μα α
κα α α ρι ι ι στε
Ο εκ προ φη τουΠρο φη της και μει ζωνΠρο φη

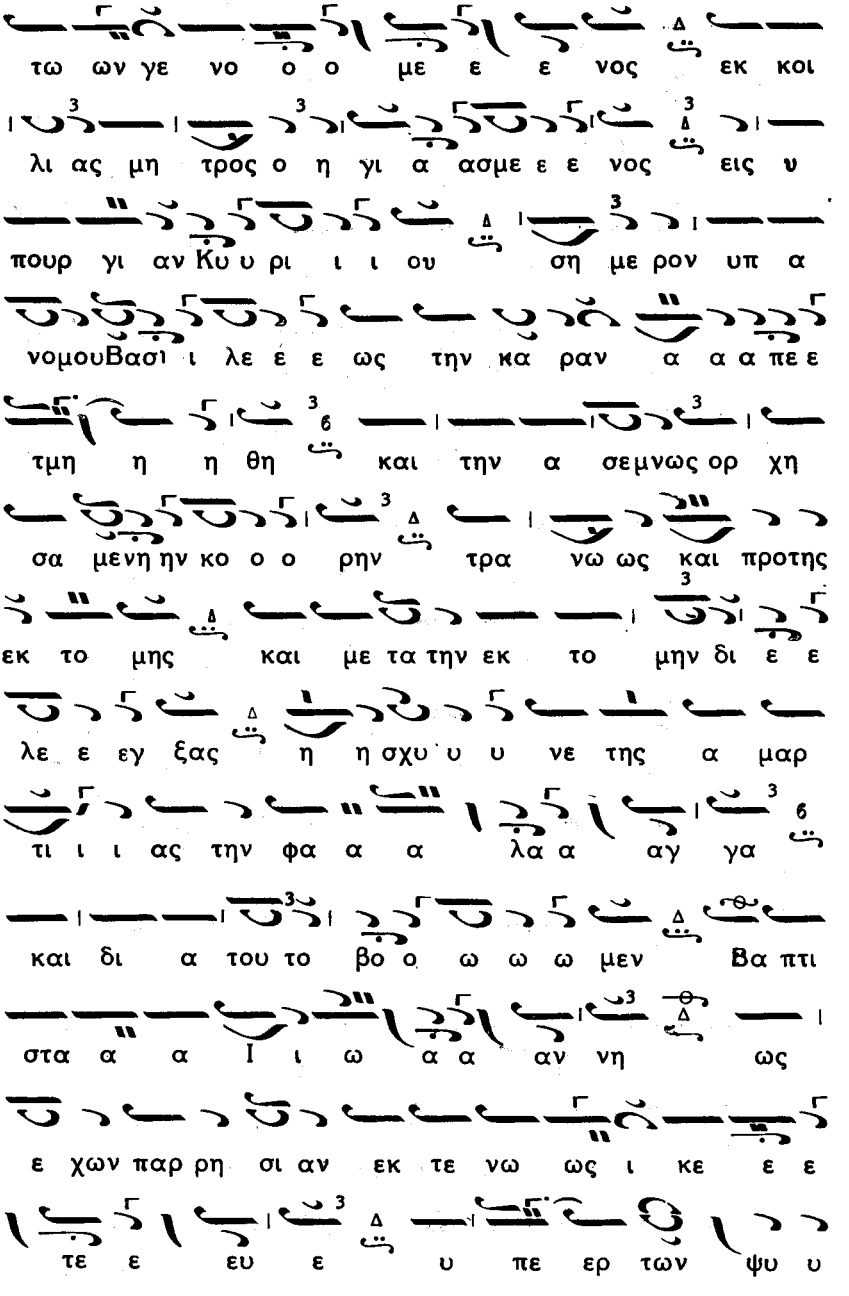
τω ων γε νο ο ο με ε ε νος εκ κοι
λι ας μη τρος ο η γι α ασμε ε ε νος εις υ
πουρ γι αν Κυ υ ρι ι ι ου ση με ρον υπ α
νομουΒασι ι λε ε ε ως την κα ραν α α α πε ε
τμη η η θη και την α σεμνως ορ χη
σα μενη ην κο ο ο ρην τρα νω ως και προτης
εκ το μης και με τα την εκ το μην δι ε ε
λε ε εγ ξας η η σχυ υ υ νε της α μαρ
τι ι ι ας την φα α α λα α αγ γα
και δι α του το βο ο ω ω ω μεν Βα πτι
στα α α Ι ι ω α α αν νη ως
ε χων παρ ρη σι αν εκ τε νω ως ι κε ε ε
τε ε ευ ε υ πε ερ των ψυ υ

χω ω ων η η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Νη

Προ δρο ο με του ου ου ου Σω ω τη η η ρο

ος σου υ υ Βα σι λει ει εις η λε

ε εγ ξας πα ρα νο μι ι α α αν

μη ερ γα α α ζε ε ε ε σθαι δι

ο παι γνι ον α νο ο μου ου γυ υ ναιαι

κος ε πει σε το ο ον Η η ρω ω ω δην

α πο τε ε μει ειν σου τη η η ην κε φα α

λην καὶ ἀι δι α του ου το α πο α

να το λω ων η λι ι ι ου ου με ε

ε ε χρι δυ σμων αι αι νε ε ε το ον το

ο ο νο ο ο μα α α σου παρ ρη

σι αν ε ε χω ων προος Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ε κτε νω ως ι κε ε ε τε

ε ε ευ ε ε του σω θη η ναι τας ψυ

χα α ας η η ἡ η μων

(*) [ου ου ου με ε χρι δυ σμω ων αι

νε τον το ο ο ο ο νο ο μα α α σου

σου ν]

Ἀπολυτίκιον

«Μνήμη δικαίου». Βλέπε 7 Ἰανουαρίου σελ. 56.

Δόξα τῶν Αἴνων.

«Πάλιν Ἡρωδιάς» σελ. 185.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ η'. Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. Πα

Ση με ε ε ρον ο τοις νο ο ε ροις θρο

ο νοις ε πα να παυ ο ο ο με νο ος

Θε ε ε ος θρο ο νον α α γι ι ι

ον ε ε ε πι γης ε αυ τω ω προ ο

ο η τοι οι οι οι οι μα α α α σεν

(1) ο στε ρε ω ω σας εν σο φι ι α

τουους ου ου ου ρα νους ου ρα νο ο ον

εμ ψυ υ υ χον εν φι λαν θρω πι α

κα α α τε σκε ε ε ε ευ α α α α σεν

εξ α κα αρ που ου ου γαρ ρι ι ι ζης φυ

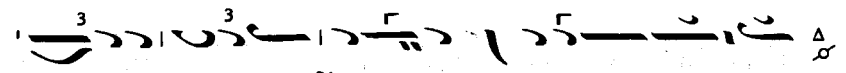

τον ζω η φορον ε· βλα α στη η σε ε εν η μιν

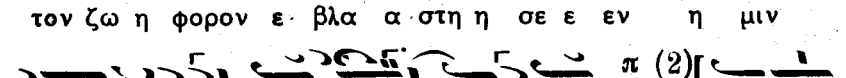

την Μη τε ε ε ρα α α αυ του ο των

θαυ μα σι ι ω ω ων Θε ος και των α νελ

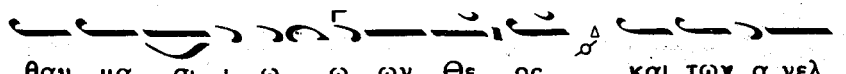

πι ι ι ι στων ε ελ πις Κυ υ ρι ι ε δο

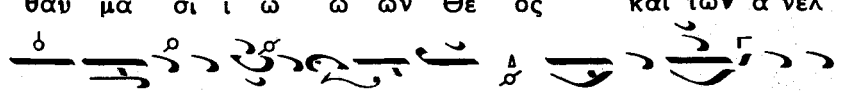

ο ο ξα α α α σοι

Προκειμένου τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἀκολούθως νὰ ψαλῇ ὡς «Δόξα καὶ Νῦν» αἱ ἀγκύλαι (1) καὶ (2) ἀντικαθίστανται μὲ τὰς ἑξῆς θέσεις:

(1)

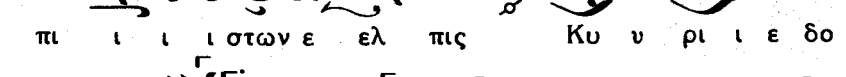

ο στε ρε ω σας εν σο φι ι ι ι ι

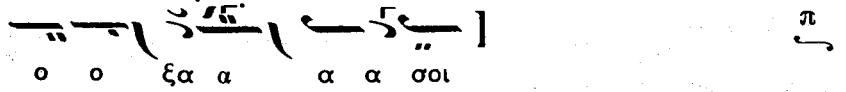

α τους ου ου ρα νους ου ρα νο ο

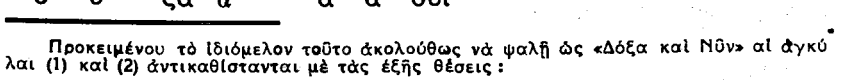

ο ον ε εμ ψυ χον

(2)

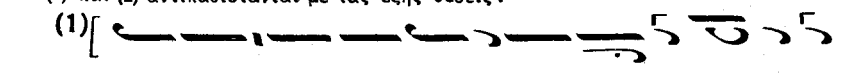

ο των θαυ μα σι ι ι ι ι ι ων Θ ε ε ο

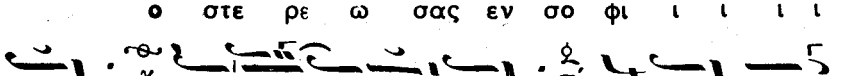

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και των

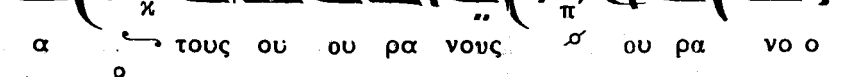

α νελ πι ι ι στων ε ελ πι ις Κυ υ ρι ι ε

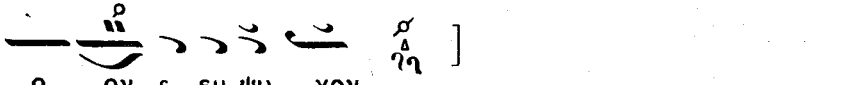

δο ο ο ξα α α χ σοι οι οι οι οι

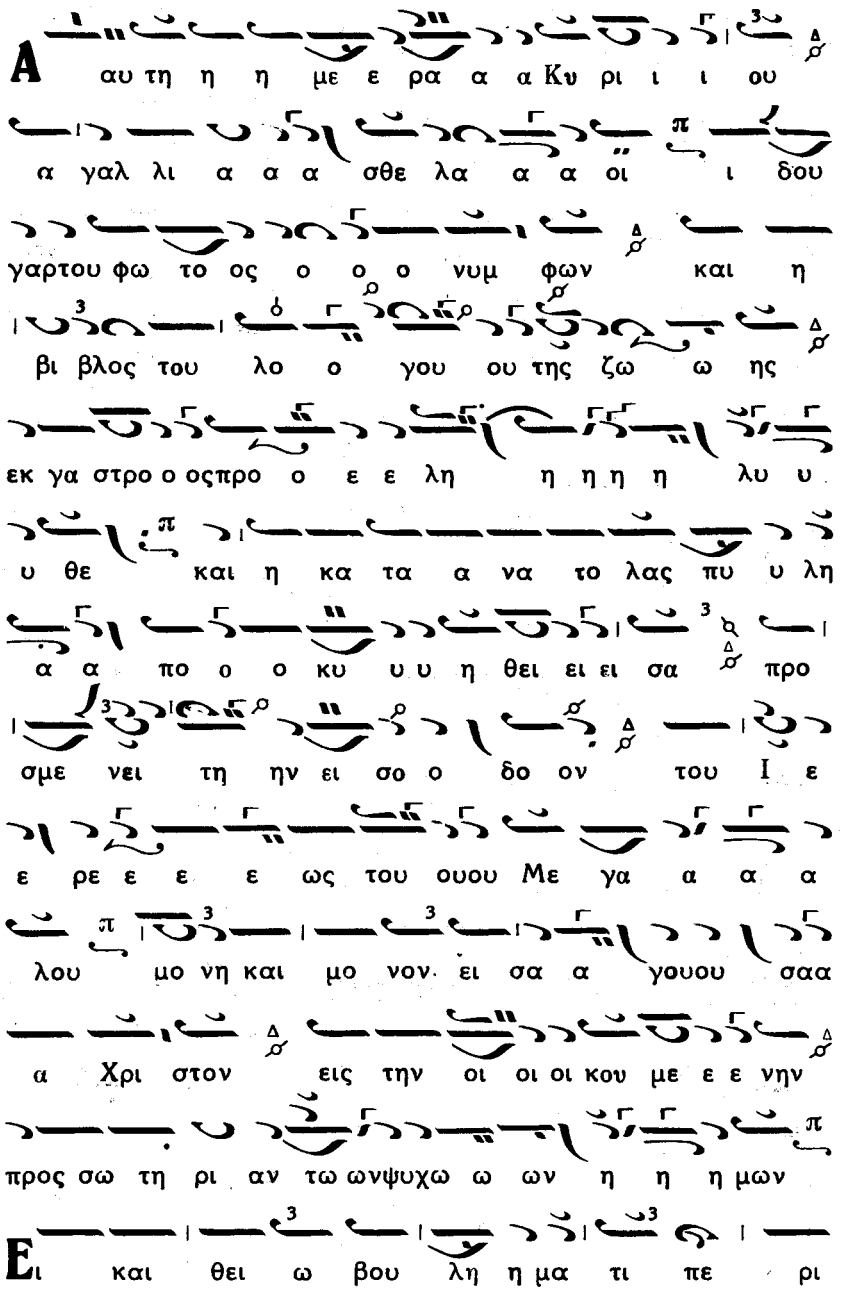
Α αυ τη η η με ε ρα α α Κυ ρι ι ι ου
α γαλ λι α α α σθε λα α α οι ι δου
γαρτου φω το ος ο ο ο νυμ φων και η
βι βλος του λο ο γου ου της ζω ω ης
εκ γα στρο ο οςπρο ο ε ε λη η η η η λυ υ
υ θε και η κα τα α να το λας πυ υ λη
α α πο ο ο κυ υ υ η θει ει ει σα προ
σμε νει τη ην ει σο ο δο ον του Ι ε
ε ρε ε ε ε ως του ουου Με γα α α α
λου μο νη και μο νον ει σα α γουου σαα
α Χρι στον εις την οι οι οι κου με ε ε νην
προς σω τη ρι αν τω ωνψυχω ω ων η η η μων
Ει και θει ω βου λη η μα τι πε ρι

φα νεις στειραι γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α α στη η

η σαν αλ λα παν των η Μα ρι ι

α α τω ω ων γε ε εν νη θε ε εν των

Θε ο πρε πω ω ω ως υ πε ρε ε ε ε

λα α αμ ψεν ο τι και εξ α γο νου πα ρα

δο ξως τε χθει σα α α μη τρος ε τε κεν

εν σαρ κι των α πα α α αντων Θε ε ον

υ περ φυ σιν εξ α σπο ο ο ρου ου γα

στρος η μο ο ο ο νη πυ υ υ λη του μο

νο γε νουςΥι ου του Θε ου η η η ην δι

ελ θων κε κλει σμε νην δι ι ι ε φυ υ υ

λα α α ξε κσι παν τα σο φως οι κο

ο ο νο μη η η σας ως οι οι δε ε εν αυ τος

πα σι τοιςαν θρωποιςσω τη ρι αν α α πειργα α α

σα α α τθ

Ση με ε ε ρον στει ρω τι και πυ υ λαι αι α

νοι οι οι γο ο ον ται και πυ λη πα αρ

θε ε ε νι κη θει ει ει α α α προ ε ε

ερ χε ε ε ται ση με ρονκαρπο γο νειν η

γα α α α ρις α πα α α αρ χε ε ε ται εμ

φα νι ζουσα τω κο κο ο ο σμω ω Θε ου ου

Μη τε ε ε ρα δι η ης τα α ε πι

ι ι γει ει ει α τοις ου ρα νοις συ

να α α πτε ε ε ται εις σω τη ρι αν

τω ων ψυ χω ω ων η η η μων

Ση με ρον τηςπαγκο μι ι ου χα α ρα α α ας τα

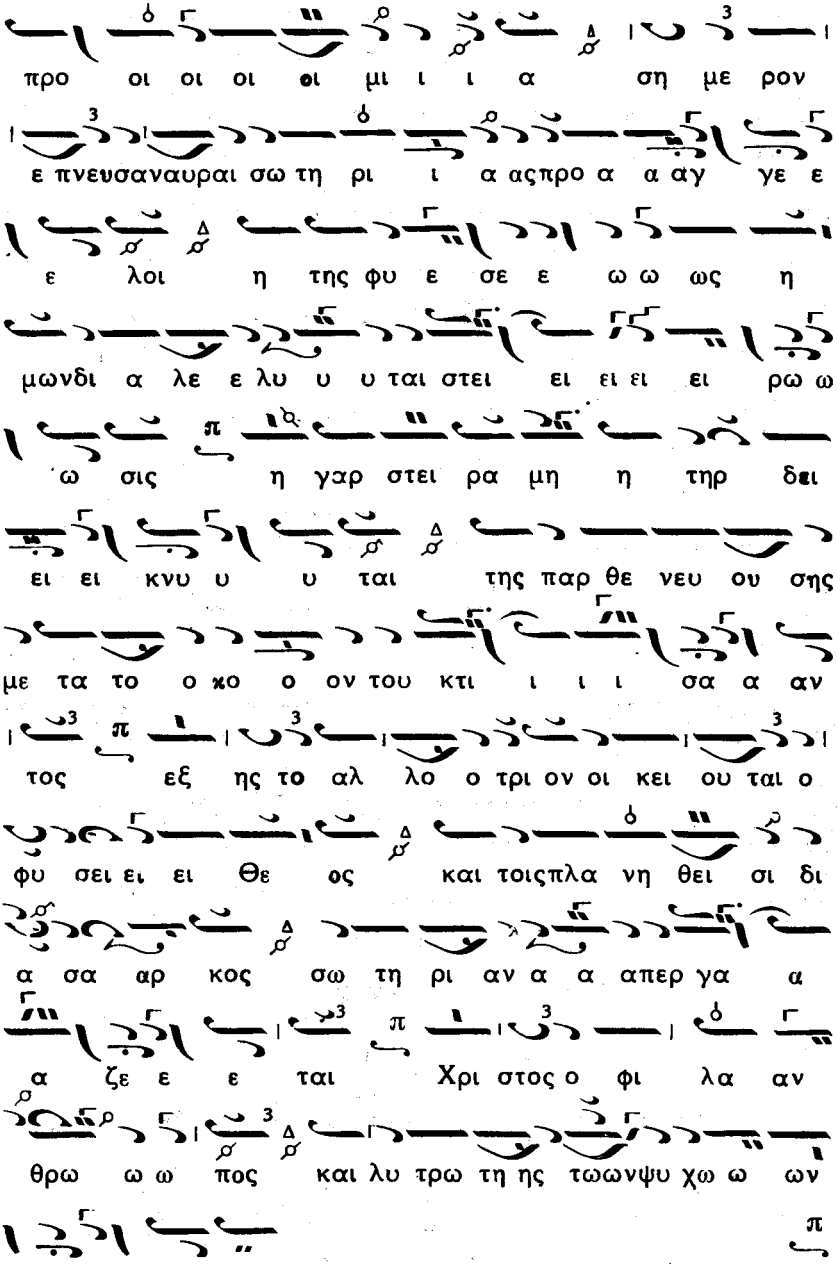

προ οι οι οι οι μι ι ι α ση με ρον

ε πνευσαναυραι σω τη ρι ι α αςπρο α α αγ γε ε

ε λοι η της φυ ε σε ε ω ω ως η

μωνδι α λε ε λυ υ υ ται στει ει ει ει ρω ω

ω σις η γαρ στει ρα μη η τηρ δει

ει ει κνυ υ υ ται της παρ θε νευ ου σης

με τα το ο κο ο ον του κτι ι ι ι σα α αν

τος εξ ης το αλ λο ο τρι ον οι κει ου ται ο

φυ σει ει ει Θε ος και τοιςπλα νη θει σι δι

α σα αρ κος σω τη ρι αν α α απερ γα α

α ζε ε ε ται Χρι στος ο φι λα αν

θρω ω ω πος και λυ τρω τη ης τωωνψυ χω ω ων

η η η μων

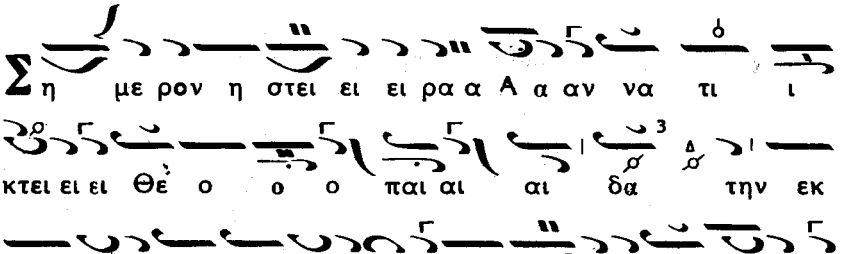

Εἰς τὸν Στέχων.

Ἦχος Πα

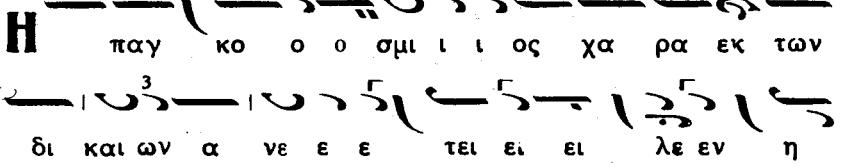

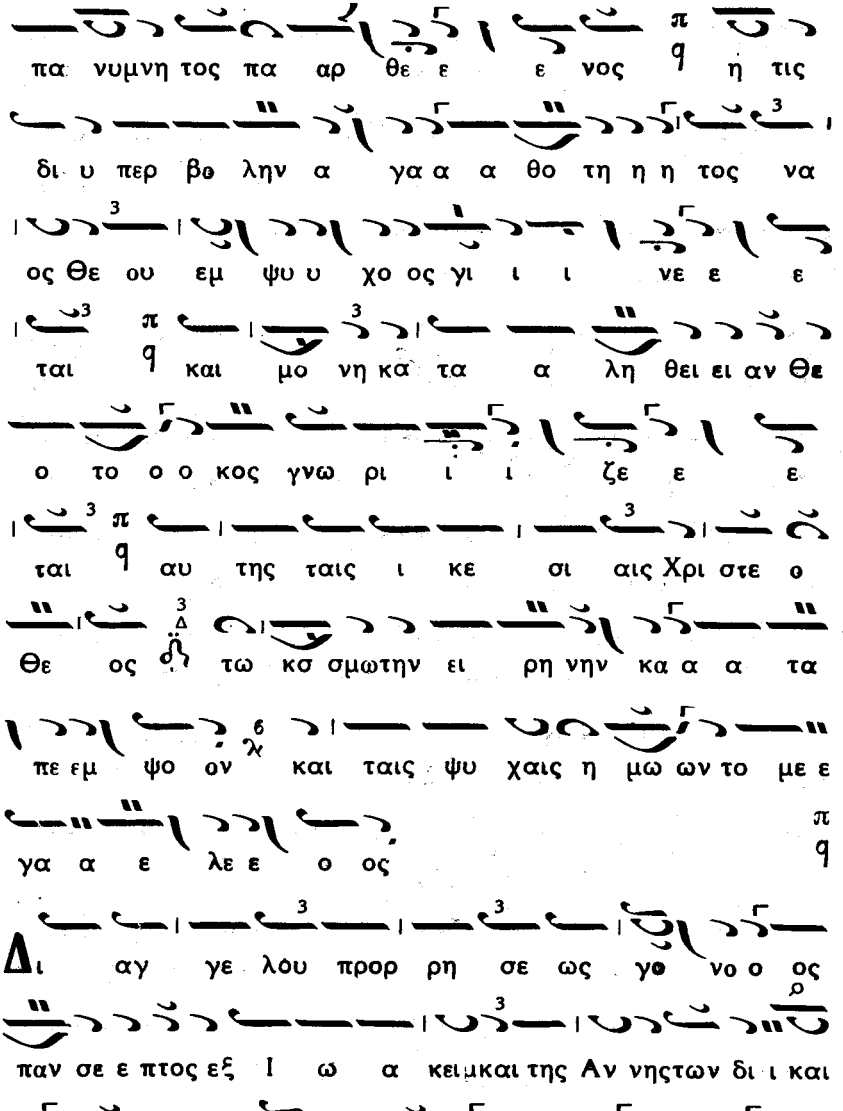
μιν εξ Ι ω α κειμ και της Α αν νης η
πα νυμνη τος πα αρ θε ε ε νος η τις
δι υ περ βθ ληνα γα α α θο τη η η τος να
ος Θε ου εμ ψυ υ χο ος γι ι ι νε ε ε
ται και μο νη κα τα α λη θει ει αν Θε
ο το ο ο κος γνω ρι ι ι ζε ε ε
ται αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο
Θε ος τω κσ σμωτην ει ρη νην κα α α τα
πε εμ ψο ον και ταις ψυ χαις η μω ων το με ε
γα α ε λε ε ο ος
Δι αγ γε λου προρ ρη σε ως γθ νο ο ος
παν σε ε πτος εξ Ι ω α κειμκαι της Αν νηςτων δι ι και
αι αι ων ση με ρονπροο η η ηλ θε ες Πα α αρ

θε ε ε νε ου ρα νος και θρο νος Θε ου

και δο χει ον κα θα α α ρο τη η τος την χα ραν προ

μη νυ ου ου σα α α παν τι τω κο ο ο σμω

της ζω η η ης η μων προ ο ο ξε ε ε νε

κα τα ρας α ναι ρε ε σις ευ λο γι ι ας η η

α αν τι ι ι δο ο ο σις δι ο εν τη

γεν νη σει σου κο ρη θε ε ε ο κλη η τε την ει

ρη η η νην αι αι τη η σαι και ταις ψυ χαις η

μω ωντο με ε γα α ε λε ε ο ος

Σ τει ρα α γο νος η η Α α αν να ση με ρον

χει ρας κρο τει τω φαι δρως λαμ προ φο ρει τω

τα α ε ε πι ι ι γει ει ει α βα σι

λεις σκιρ τα τω ω σαν ι ε ρεις εν ευ λο γι ι

αι αις ευ φραι νε ε ε σθω ω ω υαν ε

ορ τα ζε ε ε τω ω ω ο συ υ υμ πα α ας

κο ο ο σμος ι δου γαρ η Βα σι λισ

σα και α μω μος νυ υμ φη του Πα τρος εκ της

ρι ζης του Ι εσ σαι α α νε ε βλα α α στη η

η σεν ου κε τι γυ ναι κες εν λυπαιςτεξον

ται αι τε ε ε κνα η χα ρα γαρ ε ξην

θη η σε και η ζω η τω ω ων α αν θρωω ω

πων εν κο σμω πο ο λι ι τε ε ευ ε ε ε

ται ου κε τι τα δω ρα του Ι ω α κει

ει ει ειμ α πο στρε ε ε φο ο ον ται ο

θρη νος γαρ τηης Ἀα αννης εις χα ρα α α αν

με ε τε ε ε βλη η η θη αυγ χα ρη

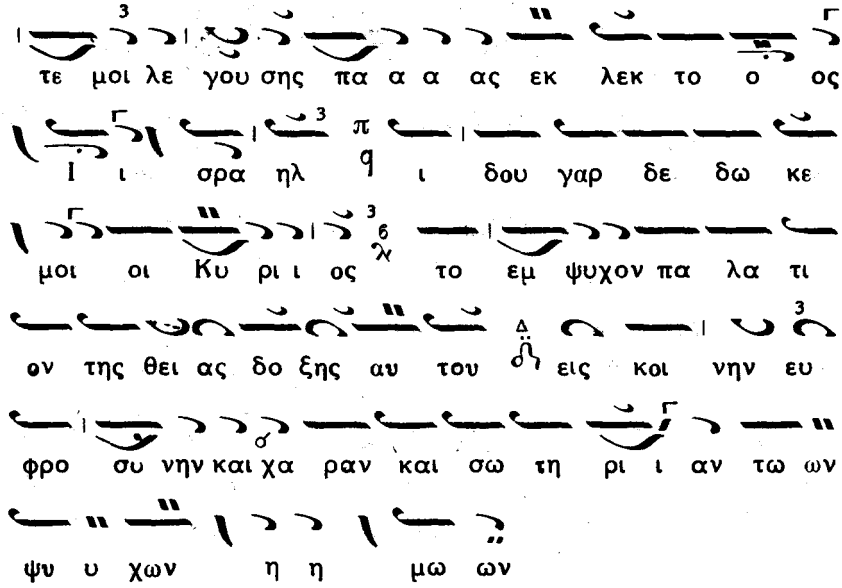

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος πλ. Νη

η σα σα α α ρα α αβ δος εκ της

ρι ζης του Ι εσ σαι των προ φη τω ων το ο κη

η η ρυ υ υγ μα και των δι ι και αι αι

ων Ι ω α κειμ και Αν νης το βλα α α α

στη η η η μα γεν να ται αι τοι οι οι νυν

και ο ο κο ο ο σμοςσυν αυ τη η α να και νι ι ι

ζε ε ε ε ται τι κτε ε ται και η Ε ε εκ

κλη η σι ι ι α την ε αυ της ευ πρε πει αν κα

τα στο λι ι ι ζε ε ε ε ται ο να ος

ο ο Α γι ι οξ το της Θε ο τη το ο ο ος

δο ο χει ει ει ο ον το παρ θε νι κον

ορ γα α νον ο βα σι λι κος θα α α

λα α α α μος εν ω το πα α α ρα δο ο

ξο ον της α πορ ρη η του ου ε ε νω ω

ω σε ε ε ε ως των συ νελ θου σων ε πι

Χρι ι στου ου ου φυ σε ε ε ων ε τε

λε σι ουρ γη η θη μυ στη η η ρι ι ι

ι ον ον προ σκυ νουντες α α α α νυ υ

υ υ μνουου ου ου ου ου ου ου ου· ου ου

μεν την της παρ θε ε ε ε νου πα να α μωμον

γε ε εν νη η η χ σι ι ι ιν

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ Δι

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μυ νη σε

πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α

νε τει λεν ο Η λι ος της δι και ο συ νης Χρι

στος ο Θε ος η μων και λυ σας την κα τα

ραν ε δω κε την ευ λο γι αν και κα ταρ

γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω

ην την αι ω νι ον

Κοντάκιον

ω α κειμ και Αν να ο νει δι

σμου α τεκ νι ας και Α δαμ και Ευ α εκ

της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη σαν

α α χραν τε εν τη α γι α γεν νη σει σου

αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σου ε

νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω

κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο

το ο κον και τρο φον της ζω ης η

χ μω ω ων

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος πλ. Πα

A αυ τη η η με ε ρα α α Κυ ρι ι ι

ου α γαλ λι ι α α σθε λα α α

οι ι δου γαρτουφω το ος ο ο ο νυμ

φων και η βι βλος του λο ο γου ου ου

της ζω η ης εκ γα στρο ο ος προ ο ο ε

λη η η η η λυ υ υ θε και η κα τα

α να το λας πυ υ λη α α πο ο ο

κυ υ υ υ θει ει ει σα προ σμε νει τη ην

ει σο ο δο ον του Ι ε ε ε ρε ε ε

ως του ου ου με γα α α α α α α α α

α λου μο ο ο νη και μο ο ο νον ει

σα γου ου σα α Χρι ι στο ο ο ον εις την οι κου

με ε χ ε ε χ ε ε ε ε ε νην προς σω

τη ρι αν τω ων ψυ χω ω ων η η η μων

Τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος Δι

Δε ε ευ τε ε ε α α πα α αν τα α α α

τα ε ε θνη το ευ λο γη με ε νον ξυ υ

λο ον προσκυ νη η η σω ω ω ω μεν δι

ου γε ε γο ο νε η αι αι ω νι ος δι ι ι

και αι αι ο ο συ υ υ νη τον γαρ

προ ο πα α τε ο ο ρα Α δα α αμ ο α

πα τη η η σα ας ε εν ξυ υ υ λω τω Στα α

α αυ ρω ω ω ω δε λε ε ε α α α ζε ε ε ε

ται και χ πι ι ι ι ι ι ι χ πτει κα

τε ε ε νε χεις πτω ω μα α α ε ξαι αι αι αι αι

σι ι ι ι ον ο τυ ρα αν νι ι

δι ι ι κρα τη η σας του βα σι λει ει ου

πλα α α α σμα α α α τος αι μα τι Θε

ου ο ι ο ο ος του ο ο ο φε ε ε ε

ως α α α πο πλυ υ υ υ υ νε ε

ε α ται και κα τα α α ρα λε

ε ε λυ υ υ υ ται αι κα τα δι κη η

ης δι ι ι και αι αι α ας α δι κω ω

δι ι ι κη του δι και αι αι αι αι ου ου ου

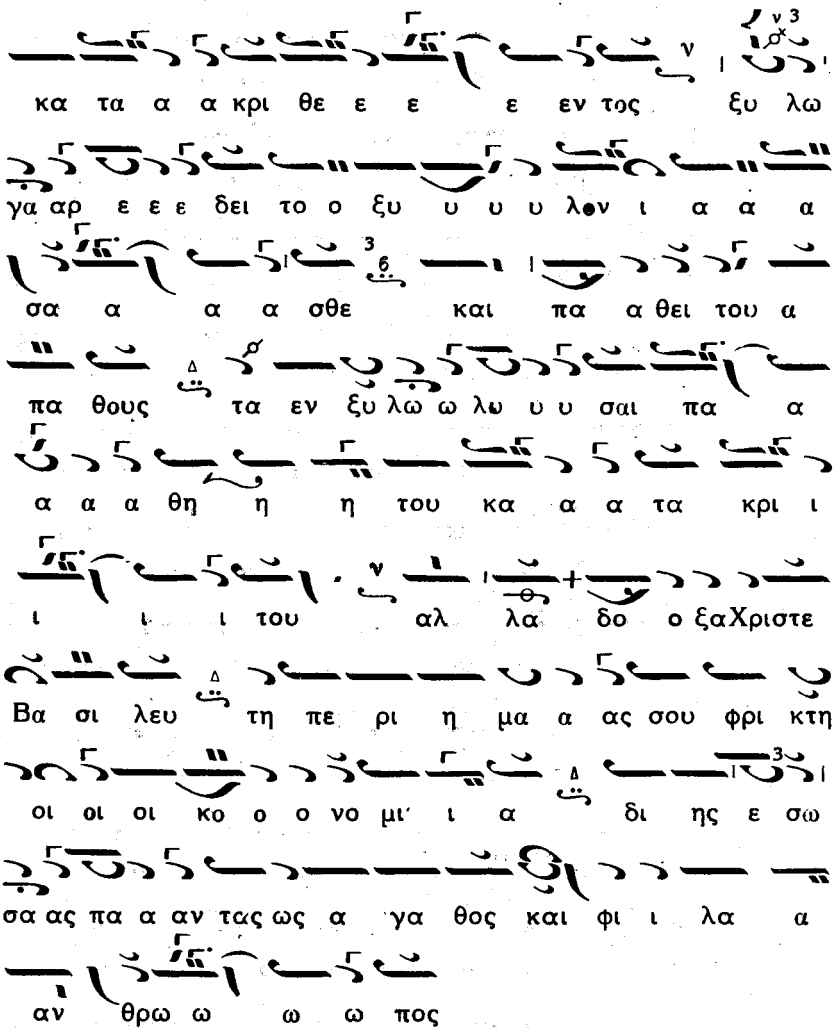

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος πλ. Νη

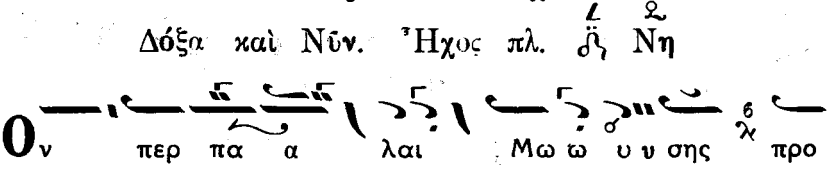

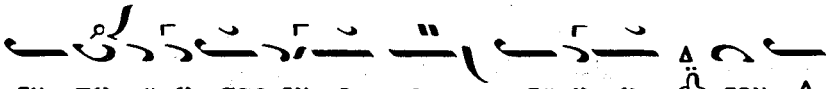
τυ πω ω ω σας εν ε αυ τω ω ω τον Α

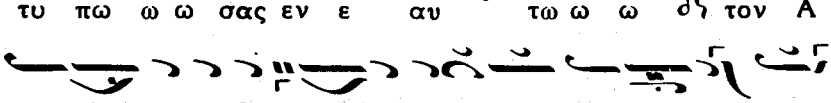
μα ληκ κα τα βα α λω ων ε τρο πω ω ω σα α

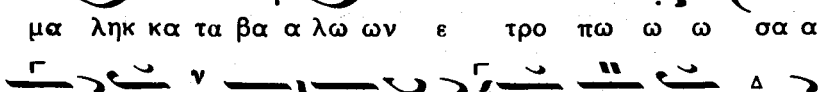
α α το και Δα βιδ ο με λω δος υ

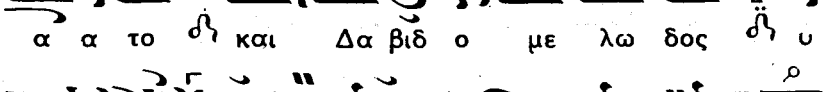
πο πο δι ο ον σοι βο ων προ σκυ νει ει σθαι αι

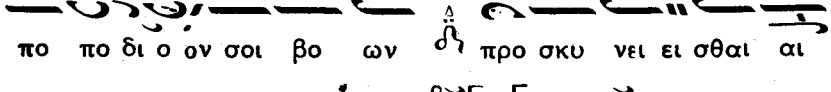
δι ι ε ε τα α α ξα α α το τι μι ον

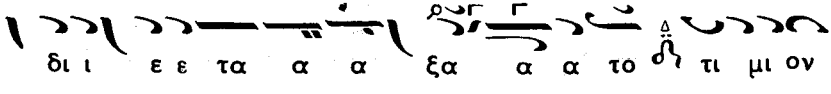
Σταυ ρο ον σου Χρι στε ε ε ο Θε ε ε ος

στη με ε ρον α μα αρ τω λοι οι οι οι προοσκυ

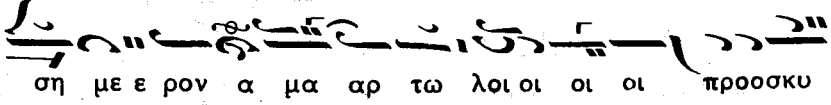
νου ου ου μεν χει ει ει λε ε σιν α να α α

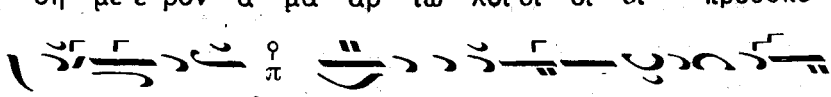
ξι ι ι οις σε τον κσ τα ξι ω σα αν τα

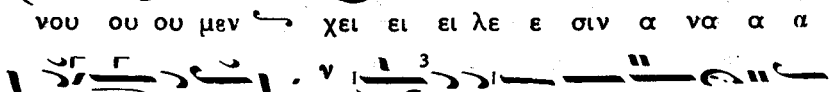
πα γη ναι εν αυ τω α νυ μνου ουν τε ες βοο

ω ω ω με ε εν σοι Κυ ρι ι ε συν τω λη

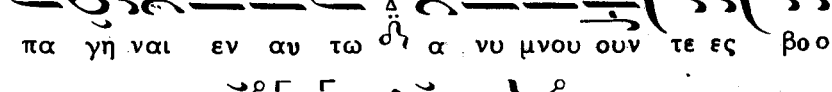
στη της Βα σι ι λει α ας σου ου α ξι ι ι ω σο

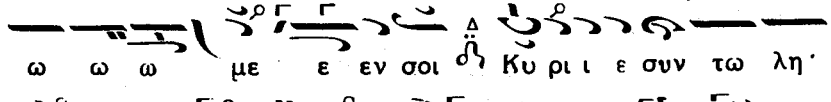
ο ον η η η η Χ μα ς α ας

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄ Πα

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου καὶ ευ λο γησον

τὴν κλη ρο νο μι αν σου νι κᾶς τοῖς βα σι λε εὐ σι

κα τα βαρ βα α ρων δω ρου με νος καὶ το σον

φυ λα ατ τον δι α του Σταυ ρου σου πο λι τευ μα

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Δι

Ο υ ψω θεὶ εἰς ε ε εν τῷ Σταυ ρῷ ε κου

σι ὡς τῇ ε πω νυ υ μῷ ῳ ῳ σου καὶ νῇ

πο λι τει α τοὺς οἰ κτιρ μοὺς σου δω ρη σαι Χρι

στε ὁ Θε ὸς εὐ φρα νον εν τῇ δυ νά μει εἰ εἰ

σου τοὺς πι στοὺς βα σι λεῖς ἡ μῶν νι κᾶς

χο ρη γῶν α α αὐ τοῖς κα τα τῶν πο λε μι ι

ῶν τὴν συμ μα χι αν ε χοι εν τῇ σὴν

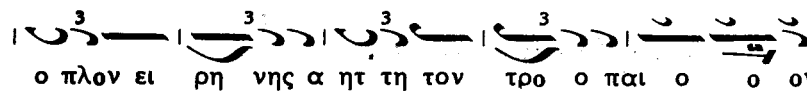

Εἰς τὸν Ν'. ψαλμόν.

Ἦχος Δι

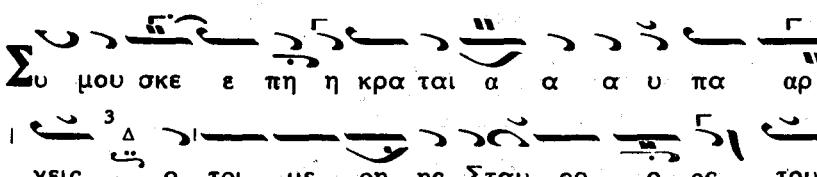

Ἦχος πλ. Πα

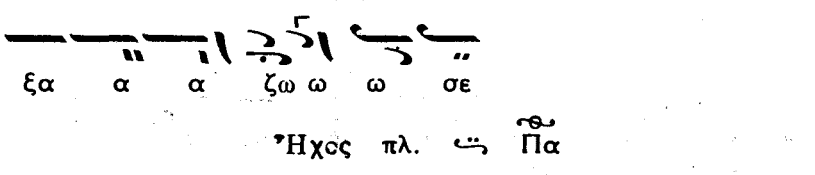

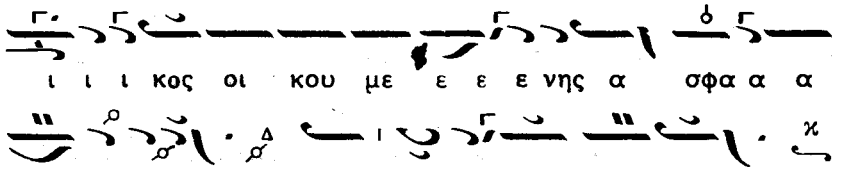

(*) καὶ οὕτω [

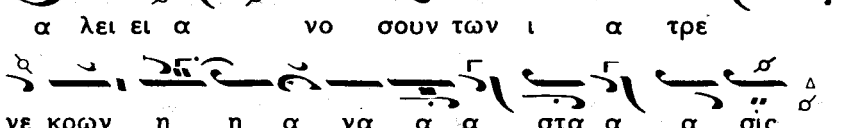

]

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πᾶ

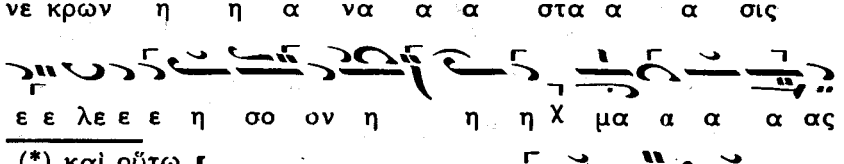

*[

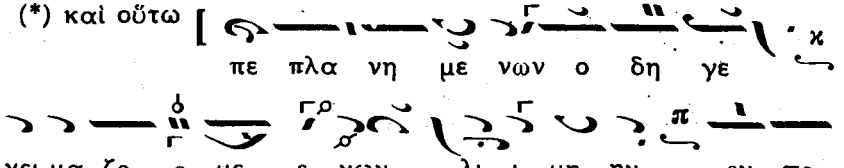

τα ψυ χης τε και σω ω μα α α τος

και αι πα α α α σης μα α λα κι ι ι ι ι

ας αυ το ον α α σπα α σω ω

με ε ε θα τη χα ρα και αι αι τω ω

ω φο ο ο βω ω φο ο ο βω δι α α

τη η ην α α α μαρ τι ι ι ι αν ως α

να α α α ξι ι ι οι ο ο ο ο ον

τες χα χ ρα α α α α α δε ε

δι α την σω τη ρι ι ι ι α α αν

η ην πα α ρε ε ε ε χει ει ει τω κο

ο ο σμω ο εν αυ τω ω προ ο ο

σπα γεις Χρι στος ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

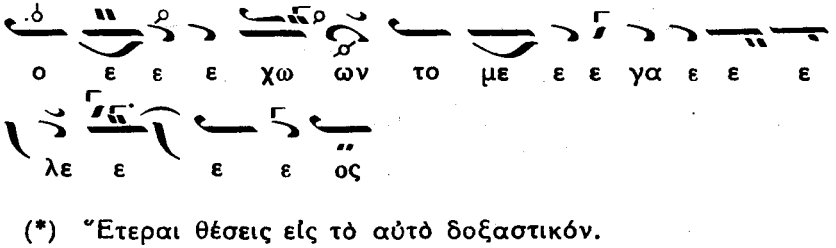

(*) Ἕτεραι θέσεις εἰς τὸ αὐτὸ δοξαστικόν.

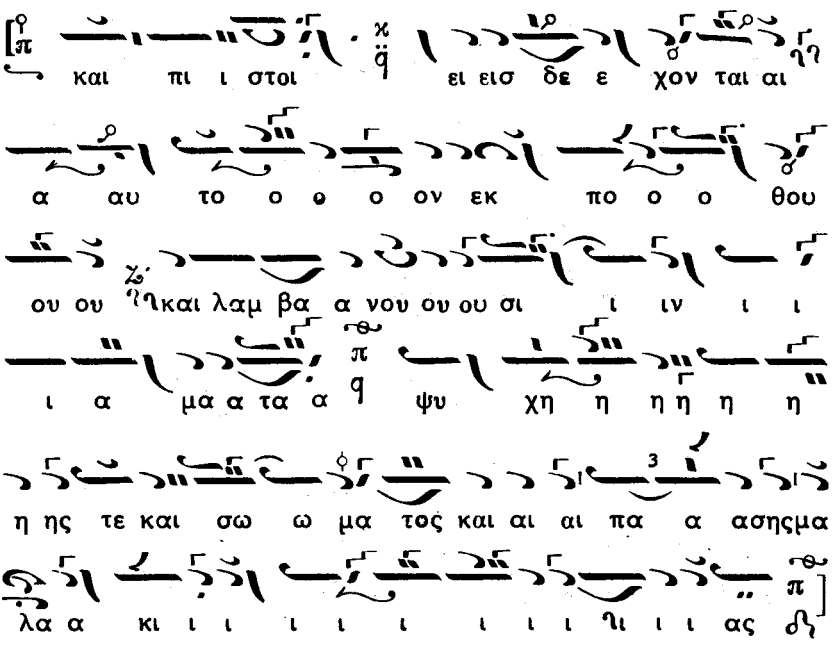

Τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς Ἁγίας Εὐφημίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

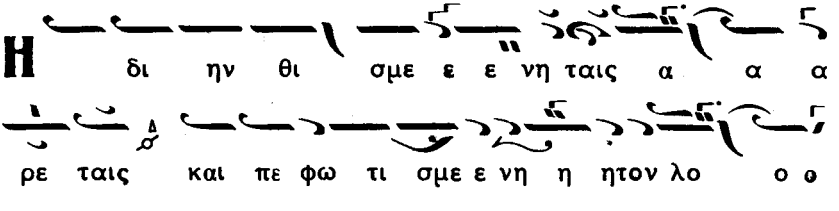

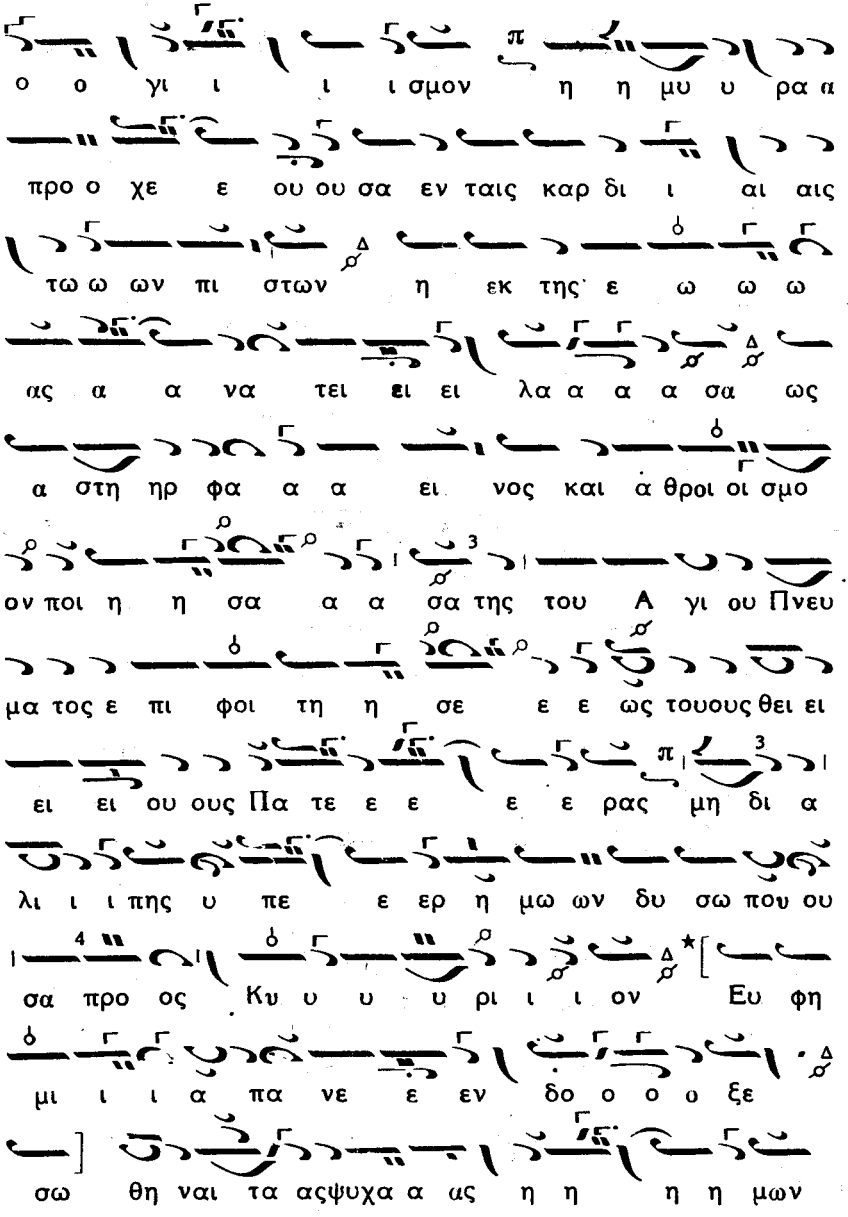
ο ο γι ι ι ι σμον η η μυ υ ρα α
προ ο χε ε ου ου σα εν ταις καρ δι ι αι αις
τω ω ων πι στων η εκ της ε ω ω ω
ας α α να τει ει ει λα α α α σα ως
α στη ηρ φα α α ει νος και α θροι οι σμο
ον ποι η η σα α α σα της του Α γι ου Πνευ
μα τος ε πι φοι τη η σε ε ε ως τουους θει ει
ει ει ου ους Πα τε ε ε ε ε ρας μη δι α
λι ι ι πης υ πε ε ερ η μω ων δυ σω που ου
σα προ ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ον Ευ φη
μι ι ι α πα νε ε εν δο ο ο ο ξε
σω θη ναι τα αςψυχα α ας η η η η μων
(*) καὶ οὕτω
Ευ φη μι ι ι α πα α α νε

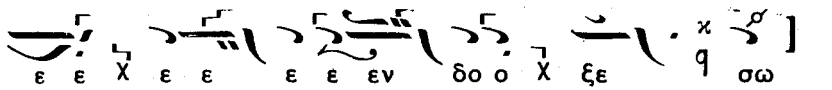

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα. Ἦχος πλ. Νη

κω ων πο ο ο νω ων τον τυ υ υρ ρανον ε εχ

θρο ον κα τα α βε ε ε βλη η η η ται ν

ου ρα νι ω ω δε και θει ω σθε ε νει κο ο σμη

η θει ει ει ει σα αι τει ει ει ται τω Νυμ

φι ι ω και Θε ω δω ρη θη η η ναι η η

μι ιν το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'. Γα

Λι αν ευ φρα νας τους ορ θο δοξουςῆ και κα

τη η σχυ νας τους κα κο δοξουςῆ Ευ φη μι

α Χρι στου ου καλλι ι παρ θε ε νε της γαρ τε

ταρ τησου νο ο δου ε κυ ρω σας α οι Πα

τε ρες κα λω ως ε δο ογ μα τι ι σαν μαρ τυς εν

δο ξε Χρι στο ον τον Θεον ι κε τευ ε

δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. ϖ Πα

Εκ δε ξι ω ων του ου ου Σω ω τη η η η η
ρο ος πα χ ρε ε ε στη η η χ η πα αρ
θε ε ε νο ος και α θλη φο ο ρο ο ος και
μα α α αρ τυς πε ρι ι βε βλη χ με ε
ε ε ε χ νη η ταις α ρε ται αις το ο ὁ α
η η η η ητ τη η η η τον και πε
ποι κιλ με ε ε νη ε λαι αι ω ω ω τη
η ης α γνει ει ει ει ας και το αι μα τι της
α θλη η αε ε ε ως και βο ω σα προς αυ
τον εν α γα α α αλ λι α α α α σει·
την λαμ πα α δα α κα τε ε ε ε χου ου

ου ου σα εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα

μον Χαι στε ε ο ο ο Θε ος ο τι τε ε

τρω ω μαι αι της σης α γα α πης ε ε

γω ω μη χω ω ρι ι ση η ης με

Νυ μ φι ε ε ε ε ε που ρα α α νι ι ι

ε αυ της ται αι αις ι ι ι κε σι ι

ι ι ας κα τα α πε εμ ψο ο θν η μιν παν

το δυ ναμε Σω τη ηρ τα α ε λε ε ε η

η η η σου

(*) καὶ οὕτω η μι ιν παν το δυ να α με ε

Σω ω ω τη ηρ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνός, τῶν Αγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἑβδόμης Συνόδου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα Ἦχος πλ. Πα

Τα α α α ας μυ στι κας ση η με ρον του Πνε

ευ μα τος σα α αλ πι ι ι ιγ γας τους Θε ο

φο ο ρου ου ους Πα τε ε ε ε ρας α νε ε ευ φη

μη η η η η σω ω ω ω μεν

*) [τους με ε λω ω δη η σα α αν τας εν

με ε σωω τη η ης Ε ε εκ κλη σι ι ι ι

ας (**) [με λος ε ναρ μο ο νι ι ι ο ο ον Θε

ο ο ο λο γι ι ι ι ι ας Τρι α

α α δα α μι α α αν α α πα ρα α α

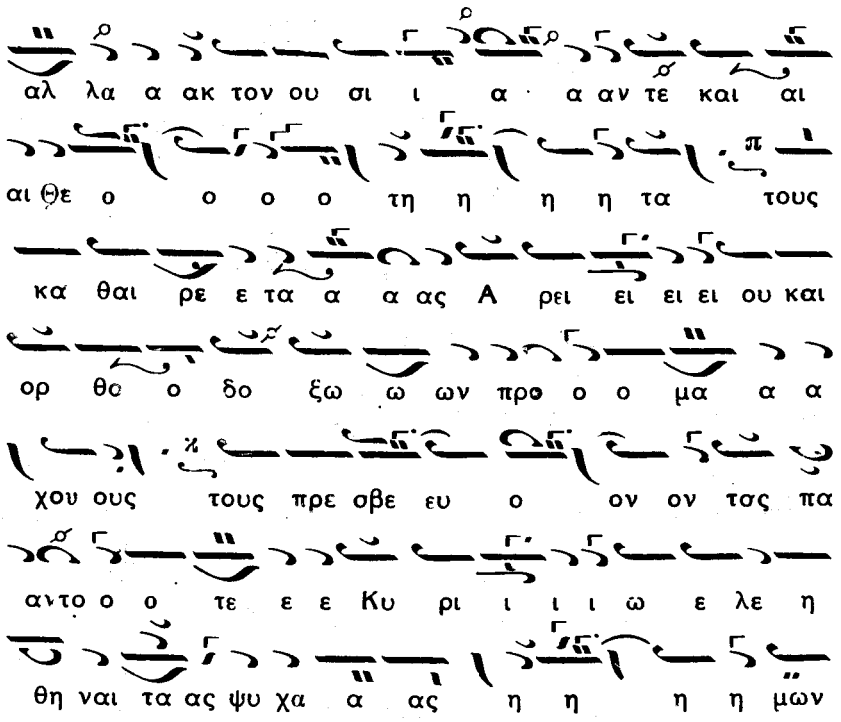

αλ λα α ακ τον ου σι ι α α αν τε και αι
αι θε ο ο ο ο τη η η η τα τους
κα θαι ρε ε τα α α ας Α ρει ει ει ει ου και
ορ θο ο δο ξω ω ων προ ο ο μα α α
χου ους τους πρε οβε ευ ο ον ον τας πα
αντο ο ο τε ε ε Κυ ρι ι ι ι ω ε λε η
θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Ἕτεραι θέσεις :

(*) [τους με ε λω ω δη η η η η η
η σα αν τας]

(**) [Χ με ε ε ε λο ο ος ε ναρ μο
ο νι ε ναρ μο ο νι ι ο ο ον θε ο ο
λο ο ο γι ι ι ι ι ι ι ι ι ας]

Εἰς τὴν Λιτήν

Δόξα. Ἦχος γ΄ α

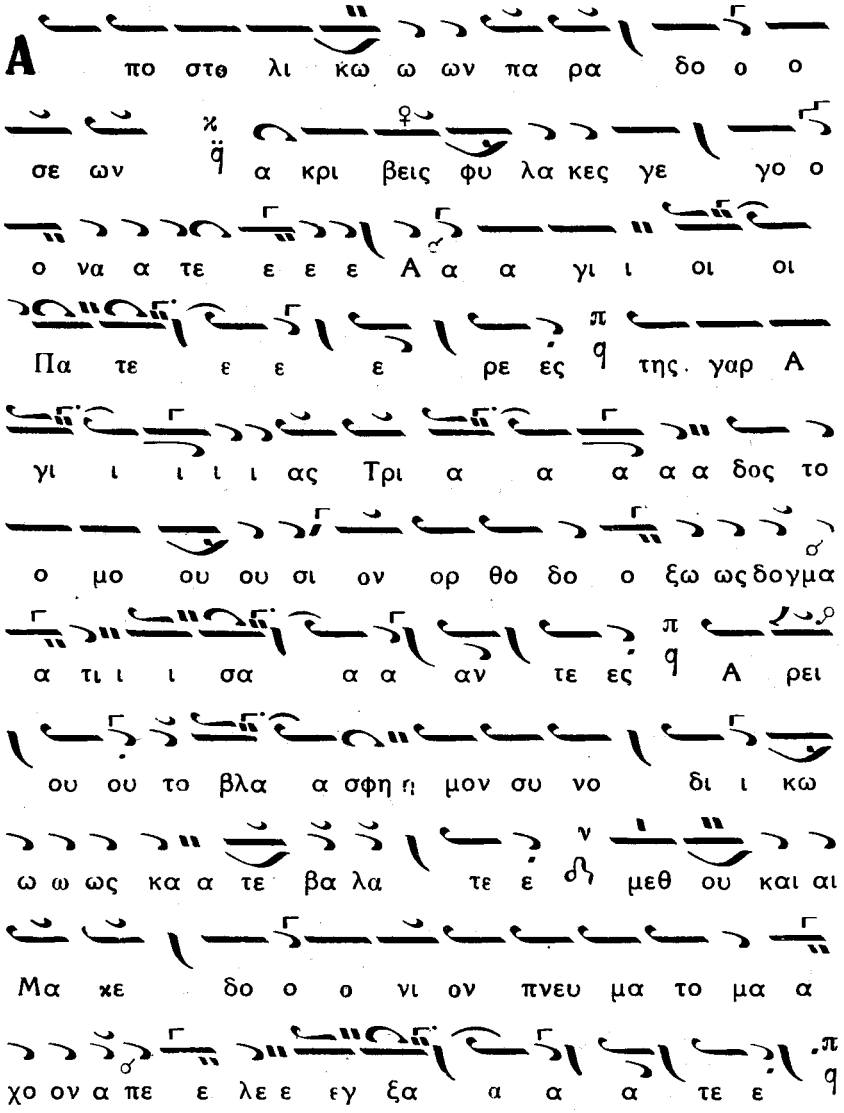

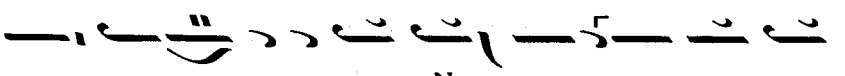

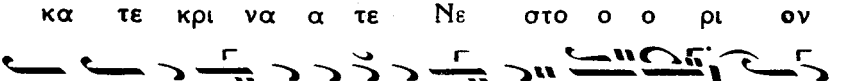

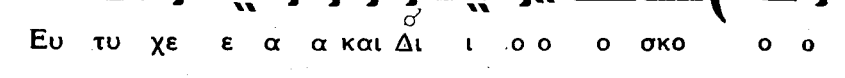

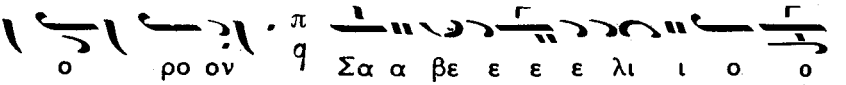

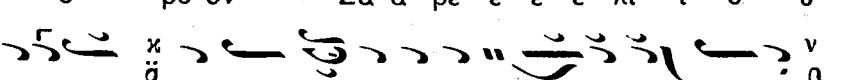

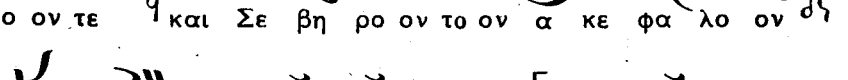

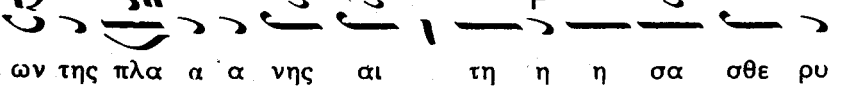

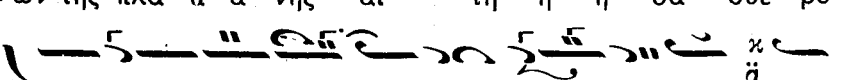

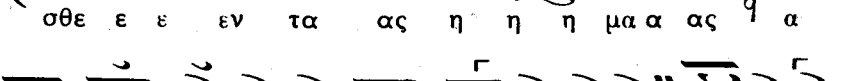

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα. Ἦχος Πα

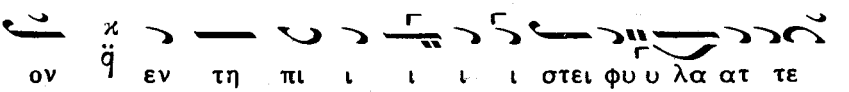

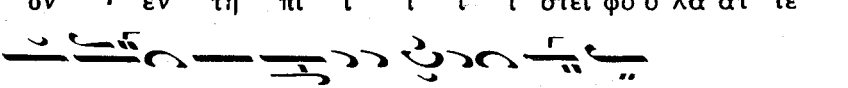

τε ε ε ρων π q των εκ πα σης της οι κου

με νης συ να θροι οι σθε ε εν των π q εν

τη λαμ πρα α α α α πο ο ο λει Νι ι ι

κα α α ε ε ε ων π q των ορ θο δο

ξων τα συ στη μα α τα ευ σε βουντες πι στω

ως ε ε ο ορ τα α α σω ω ω μεν π q ου τοιγαρ

του δει νου Α α ρει ει ει ου το α θε

ο ον δο ο ογ μα ευ σε βο ο φρο ο ο ο ο

νω ως κα α α θει ει ει λον π q και της Κα

θο λι κης Εκκλη η σι ι ι ας συ νο δι κω ως

του τον ε ε ξω ω στρα α α κι ι ι σαν π q και

τρα νως τον Υι ον του Θε ου ο μο ου οι ον

και συ να ι δι ον προ των αι ω νωων ο ο ον τα

πα σιν ε δι δα ξαν ο μο λο γειν εν τω

τη ης Πι ι ι στε ω ω ως Συ υ υμ βο ο

λω α κρι βως και ευ σε βως του ου ου ου

το εκ θε ε ε με ε ε νοι ο θεν και

η μεις τοις θει οις αυ των δογ μασιν ε ε ε

πο με ε ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τε ες

λα α τρευ ε ευ ο ο ο μεν συν Πα

τρι τον Υι ον και το Πνε ευ μα α το Πα να α α

γι ι ι ον εν μι α α Θε ε ο τη η

τι Τρι α α δα ο μο ο ου σι ι ο ον

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ ἃ Νη Γα

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

ος η μων ἃ ο φω στη ρας ε πι γης τους Πα

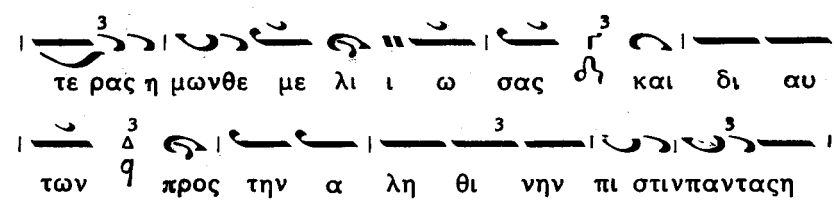

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος πλ. Νη

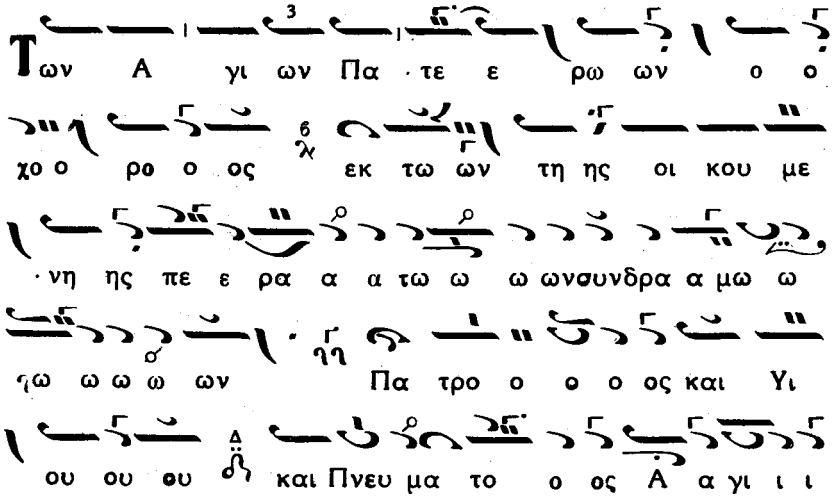

η η η η ρι ι ο ον της θε ο λο

γι ι ι ι ι α ας τρα νως πα α

ρε ε ε δω ω ω κε τη Εκ κλη σι ι ι ι ι

ι ι ηι ι ι α ους ευ φη μου ου ουν τε

ε ε ε ε ες ε ε εν πι ι ι ι ι ι ι ι ι

ηι ι ι ι στε ει μα κα ρι ι σω με εν

λε ε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο λε ε γοντες

ω θει ει ει ει ει ει ει α πα α α ρε ε ε εμ

βο ο ο πα ρεμβο ο λη η ηη η η η η θε η

γο ο ροι ο ο πλι ι ι ται πα α ρα α α τα α

α ξε ω ως Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι

ι ι ου α στε ε ε ε ρε ες

πο λυ υ υ υ υ φωω ω ω πο ο λυ υ

φω ω τοι του νο η του ου στε ρε ε ω ω ω

ω ω ω ω ω μα α α στε ρε ω ω μα τος της

μυ υ στι κη η ης Σι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω ω ω ω ων οι α α κα α α

θαι αι αι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υρ γοι

τα μυ ρι ι ι ι ι πνο α α α α

α α αν θη η χ του Πα α α ρα α δει ει ει

σου τα παγχρυυ σα α α α α στο μα α τα α

του ου ου Λο ο ο γου Νι και αι ας

το ο ο κα α α α α α αυ χη η η

μα α οι κου με ε νη ης α α γλα α α

α α α ι σμα εκ τε νω ως πρε σβε ε

ευ σα α α τε ε υ υ πε ε ερ τω ων

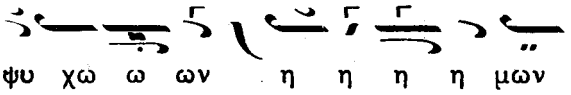

Τῇ κϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

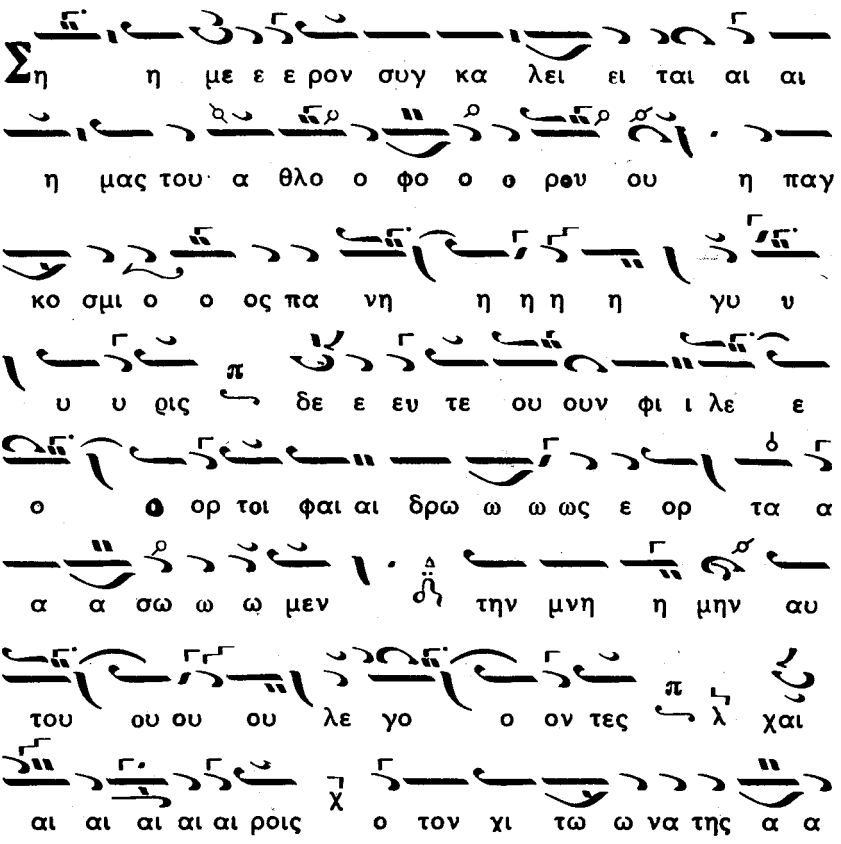

α σε βει ει ει ει ας δι αρ ρη η η ξα ας δι

α α α της πι ι ι ι ι στε ε ε ε ως

την δε αν δρει α α αν του πνε ε ευ μα α α

α τος σε αυ τω ω πε ε ε ρι θε ε ε ε ε με

με ε ε νος χαι αι αι αι αι ροι

οις ο κα ταρ γη η η σας τας ε πι

νοι οι α ας τω ω ων πα α α ρα νο ο ο ο

μων τη ι σχυ ι τη δο θει ει ση η η σοι

πα ρα του μο ο ο νου Θε ε ε ου χαι

αι αι αι αι αι ροις Χ ο λογ χευ θε ε εν τωων

τω ων με λων το μα κα ρι ον πα α α θο ος ΗΗ

πνευ μα τι κω ως η μιν α να ζω γρα φη η η

σας του ου Χρι ι ι στου ο ον κα α

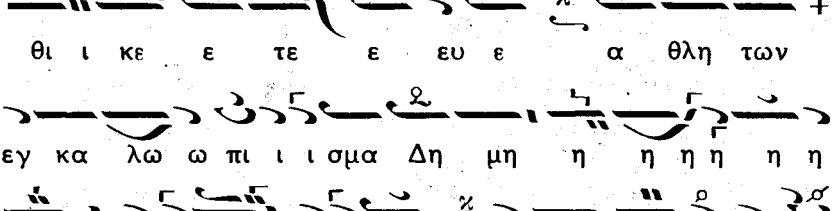

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς

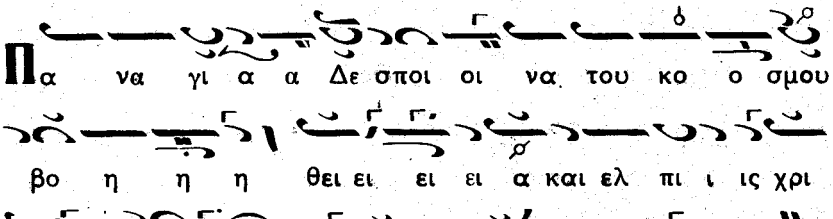

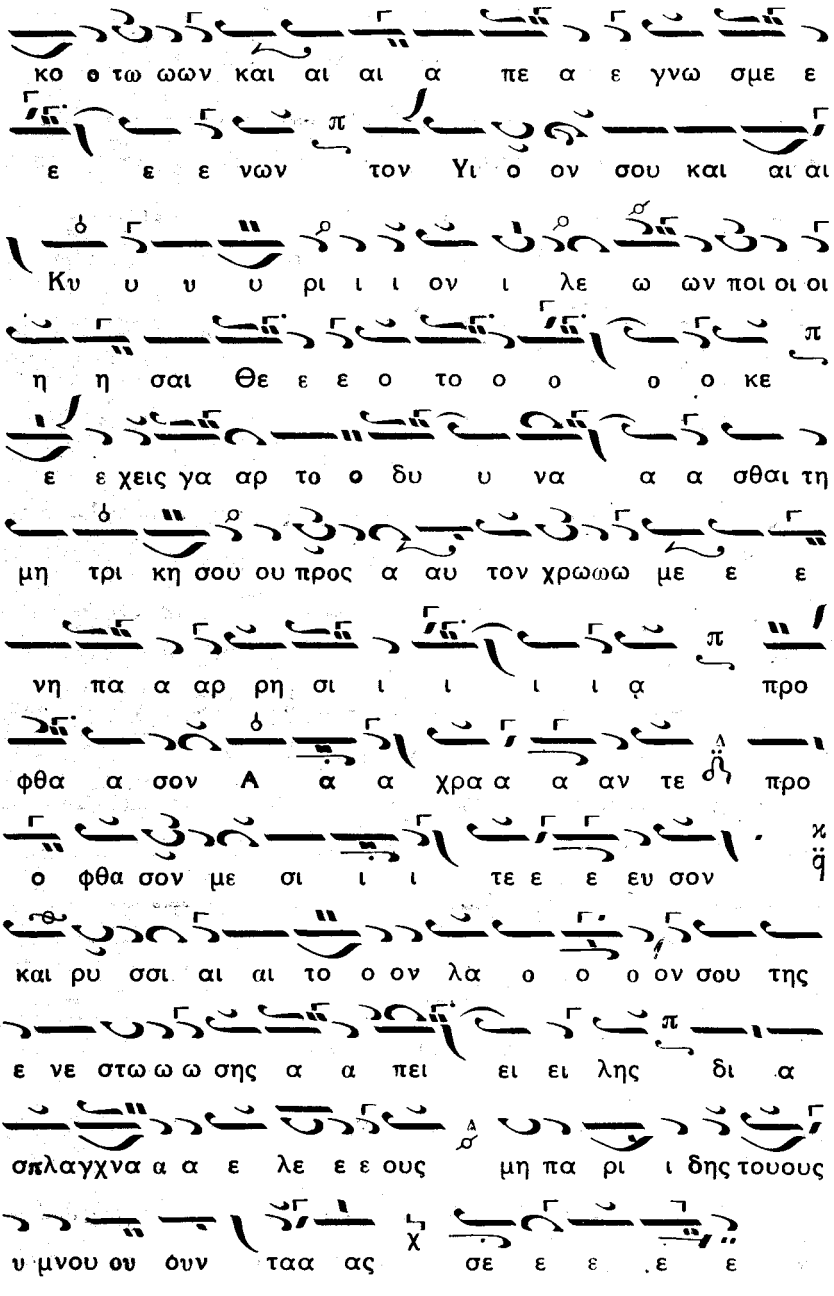

κο ο τω ωων και αι αι α πε α ε γνω σμε ε

ε ε ε νων τον Υι ο ον σου και αι αι

Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ι λε ω ων ποι οι οι

η η σαι Θε ε ε ο το ο ο ο ο κε

ε ε χεις γα αρ το ο δυ υ να α α σθαι τη

μη τρι κη σου ου προς α αυ τον χρωωω με ε ε

νη πα α αρ ρη σι ι ι ι ι α προ

φθα α σον Α α α χρα α α αν τε προ

ο φθα σον με σι ι ι τε ε ε ευ σον

και ρυ σσι αι αι το ο ον λα ο ο ο ον σου της

ε νε στω ω ω σης α α πει ει ει λης δι α

σπλαγχνα α α ε λε ε ε ους μη πα ρι ι δης τουους

υ μνου ου ὀυν ταα ας σε ε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα τοῦ σεισμοῦ. Ἦχος ⲡ Δι

Τη ς γη ς συν τα ρασ σο με νη ς τω τη ς ορ γη η ησου

φο ο βω βου νοι και τα ο ρη συ σει ει ει

ον ται Κυ υ υ ρι ι ι ε αλλ ευσπλαγ

χνι ας ομ μα α τι εφ η μα ας ε ε ε πι βλε

ε ψας μη τω θυ μω ω σουθυ ορ γι σθει ει

εις η η η μιν αλ λασπλαγχνι σθεις ε

πι το πλα σμα τω ω ων χει ρω ων σου τη ς φο

βε ρας η μας του σει σμου α πει λη ς ε λευ

θε ε ε ρω ω ω σον ως α γα θος

και φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος πλ. ⲡ Πα

Φο βε ρος ει ει Κυ ρι ι ε και τις υ πο

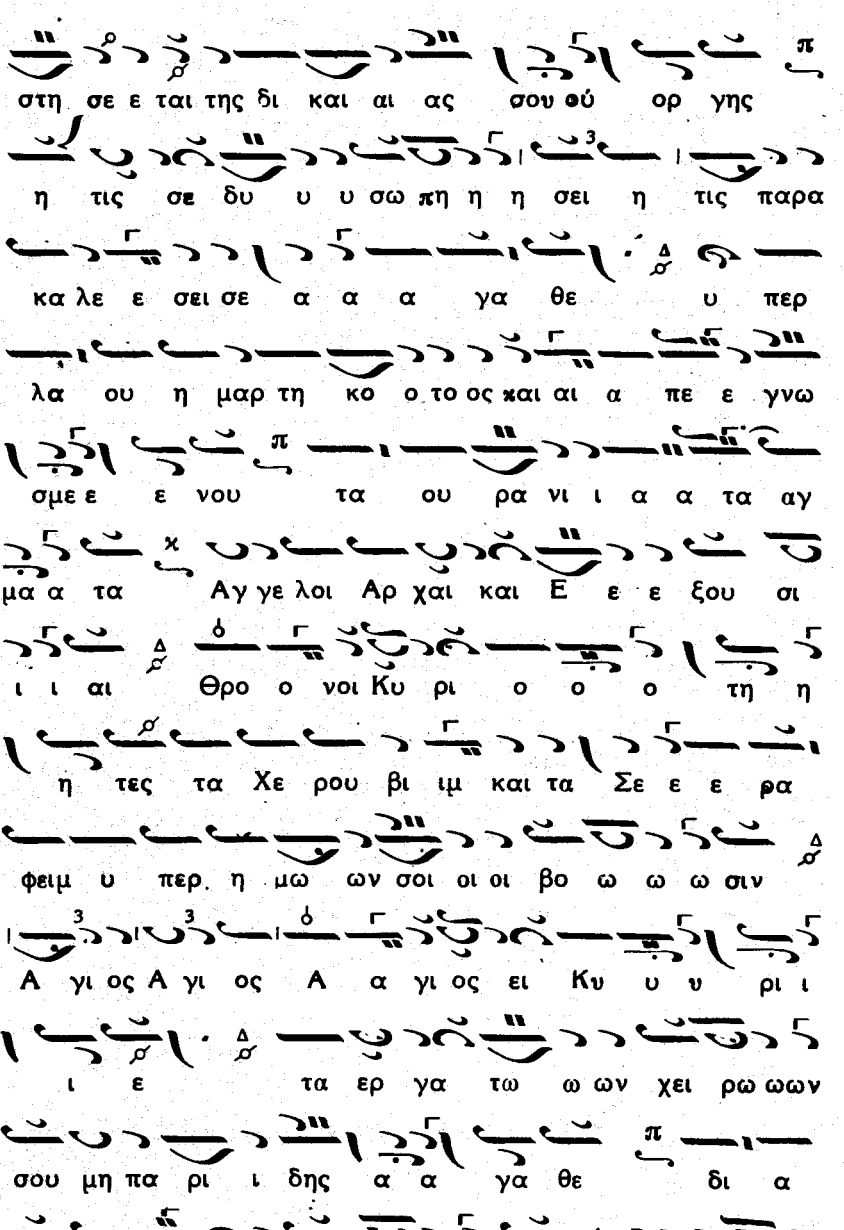

στη σε ε ται της δι και αι ας σου θύ ορ γης

η τις σε δυ υ υ σω πη η η σει η τις παρα

κα λε ε σει σε α α α γα θε υ περ

λα ου η μαρ τη κο ο το ος και αι α πε ε γνω

σμε ε ε νου τα ου ρα νι ι α α τα αγ

μα α τα Αγ γε λοι Αρ χαι και Ε ε ε ξου σι

ι ι αι Θρο ο νοι Κυ ρι ο ο ο τη η

η τες τα Χε ρου βι ιμ και τα Σε ε ε ρα

φειμ υ περ η μω ων σοι οι οι βο ω ω ω σιν

Α γι ος Α γι ος Α α γι ος ει Κυ υ υ ρι ι

ι ε τα ερ γα τω ω ων χει ρω ωων

σου μη πα ρι ι δης α α γα θε δι α

σπλαγχνα α α α ε λε ε ε ους σω ζε πολιν

κι ιν δυ νε ε ευ ου ου ου σαν

Νι νευ ι ται τοις πα ρα πτω ω μα σι την δι

α της του σει σμου α πει λης κα τα α χω ω ωσιν

η η η κουου ου ον εν δε τω με σι

τευ ον τι ση μει ει ω ω ω του κη η η τους την

δι α του Ι ω να α να α α στα α α σιν

η με τα νοι α α α πα ρα α α α α α

λε αλλ ως ε κει ει νους βο η η η λα

ου ου ου σου με τα νη πι ι ω ων και αι αι

κτη νων οι κτει ρας προ ο ο σε δε ε ε

ξω η η μα α ας παι δε ευ ο με ε ε ε ε

νους δι α της τρι η με ε ρου Α να

στα α α σε ε ε ως φει σαι τω ων ψυ χα

ω ων η η η μων

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. Νη

E χει ει μεν η θει ο τα τη σου ψυ χη

και αι α μω ω ω μος α οι οι δι ι με Δη μη

η η τρι ι ι ι ε τη ν ου ρα νι ι ο ο ον

I ε ρου σα λη ημ κα τοι κη τη η η ρι ι

ι ι ον ης τα α τει ει ει χη εν ταις α χρα α

α α αν τοις χερ σι του α ο ρα ατου Θε ε

ου ου ε ζω γρα α α φη η η ην ται

ε χει δε ε καιαι το πα α νεν τι ι ι μον και α

θλη τι κω τα τονσουου σω ω ω μα τον πε

ρι ι κλυ το ον του ου ου τον να ο ο ο ον ε

ε πι ι γης τα μει ει ο ο ον α α συ λο ον

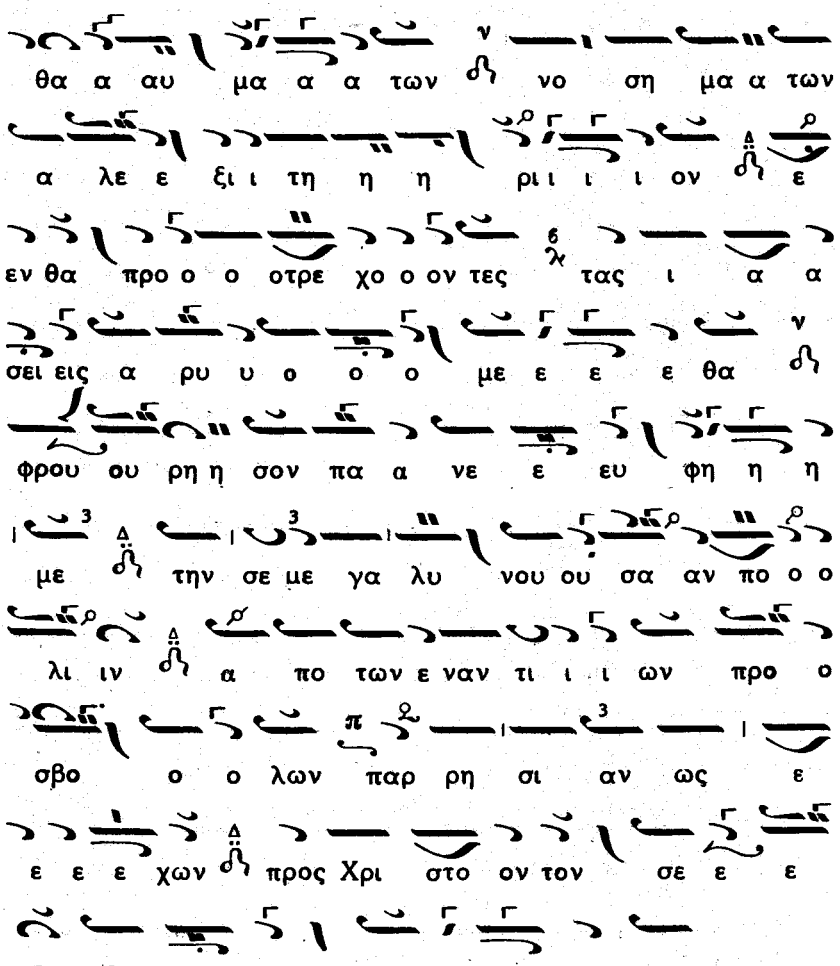

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ᾱ Γα

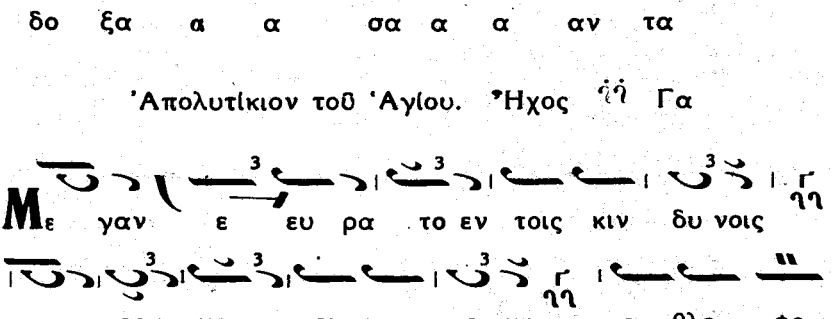

ρε τα ε ε θνη τρο που με ε νον ως ουν Λυ

αι ου κα θει λες την ε παρ σιν εν τω

στα δι ω θαρ ρυ υ νας τον Νε ε στο ο ο ρα

ου τως α γι ε με γα λο μαρτυςΔη μη τρι ε Χρι

στο ον τονΘε ον ι κε τε ευ ε δω ρη σα

σθαι η μιν το με γα ε ε λε ος

Ἕτερον τοῦ σεισμοῦ. Ἦχος πλ Γα

Ο ε πι βλε πον ε πι την γην και ποι ων αυ την

τρε μειν ρυ σαι η μας της φο βε ρας του σει

σμουου α πει λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων

και κα τα πεμ ψον η μιν πλουσι α τα ε

λε η σου πρε σβει αις της Θε ο το κου

μο νε φι ι λαν θρω πε

Εἰς τὸν ϟ΄. ψαλμόν.

Ἦχος Δι

Εἰς τα υ περ κο σμι α σκη νω μα α τα το
πνευ μα σου Δη μη τρι ε μαρ τυς σο φε Χρι
στος ο Θε ος προ ση η κα α το α μω ω ω
μη η η τον σου γαρ της Τρι α δος γε γονας
υ πε ε ερ μα χος εν τω στα δι ω
αν δρει ως ε να α θλη η η σας ως α δα α α α
μα ας στε ερ ρο ος λογ χευ θεις δετηνπλευραν την
α κη ρα τον σογπαν σε βα α α σμι ε μι
μου με ε νος τον ε πι ξυ λου τα α α νυ σθε
εν τα εις σω τη ρι αν παν τος του ου κο ο ο
σμου των θαυ μα α των ει λη φα α α ας την ε
νε ε ερ γι ει ει αν αν θρωποιςπαρε ε ε

χων τας ι α α α σειεις α φθο ο ο

νως δι ο σου ση με ρον την κοι μη σιν ε ορ τα

ζο ον τες ε πα ξι ως δο ξα ζο μεν τον σε δο

ξα σαν τα α Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ον

Εἰς τοὺς Ἕνους

Δόξα. Ἦχος ἡ Πα

Τον λογ χαι αις κλη ρω σα α α με ε ε ε

νον π q της σω τη ρι ι ι ι ι ου ου ου

ου πλευ ρα α ας τη η ην χα α α ριν π q της νυ

γει σης τη η λο ο ογ χη π q εξ ης η μιν

πη γα α α ζει ει ει ο Σω τη η ηρ ἡ ζω

ης και α φθα αρ σι ι α α ας να μα α α

τα π q (*) [Δη μη η τρι ι ο ον τι ι ι ι]

μη η η η η η η σω ω ω ϩω ω ω ω

μεν q τον σο φω ω ω τα τον ε εν δι δα

χαι αι αις καί στε φα νι ι τη η ην εν

μα α αρ τυ υ υ υ σι q τον δι αι αι

μα α τος τε ε ε λε ε σά αν τα τοντης

α θλη η η η η σε ω ως δρο ο υ ο μον

και θαυμα α σιν ε εκ λα α αμ ψα α αν τα πα α

α α α ση η η η τη οι οι οί κου ου ου με

ε ε νη q τον ζη λω την τουΔεσπο ο ο του και

συ υμ πα α θη η φι λο ο ο πτω ω ω ω

χον q τον εν πολ λοις και πολ λα α κις κιν

δυ υ νοι οι οις χα λε ποις των Θεσ σα λο

νι κε ε ων προ ο ι ι στα α α με ε ε ε

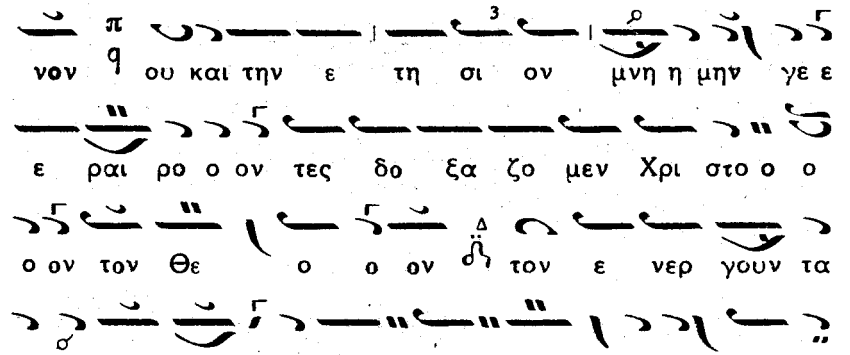

Καὶ οὕτω (*)

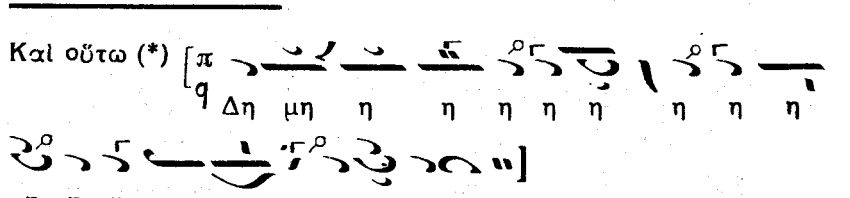

Ἕτεραι θέσεις εἰς τὸ Δόξα τῶν Αἴνων τῶν Ἁγίων Πατέρων σελὶς 227.

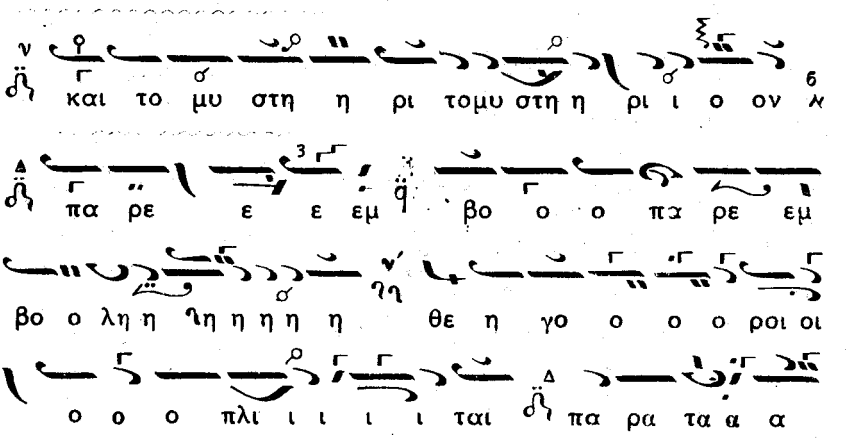

α α α α α ξε ε ε ε ε με ε ε ε ε ως

Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ου

τα μυ χ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

πνο ο ο τα α μυ ρι ι ι πνο ο ο

α α α α α α α α α α α αν θη η

η η η (*) του Πα ρα χ δει ει ει ει

ει ει ει ει ει σου

(*) του Πα α α α α α ρα α α α δει ει

ει ει ει ει ει ει μει ει ει ει σου τα πα α

αγ χρυ υ υ υ υ σα στο ο μα α τα του ου λο

ο ο ο ο ο ο ηο ο ο γου

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Πα

Συγ χα α ρη η η τε η η μιν α
α α πα α α σαι αι αι των Αγ γε ε ε ε ε
λω ω ων τα ξι ι ι αρ χι ι ι ι ι
αι ο πρω το στα α α της γα α αρ η
μω ων και η με ε τε ε ε ρο ο ος προ στα
α α α της ο με ε γας Α α
αρ χι στρα α α α α τη η η η γος την
ση η η με ε ε ρον η η με ε ε ρα αν
εν τω σε πτω ω α α αυ του ου ου τε με

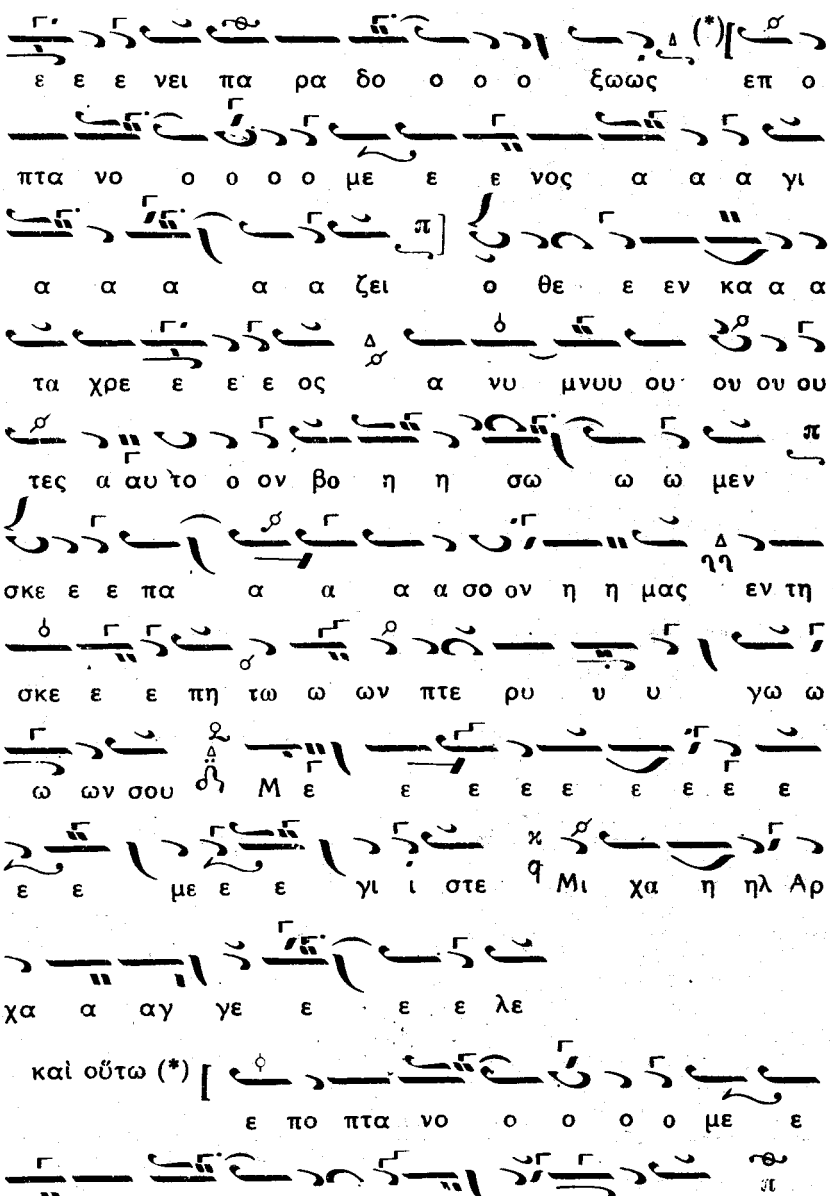

ε ε ε νει πα ρα δο ο ο ο ξωως επ ο

πτα νο ο ο ο ο με ε ε νος α α α γι

α α α α α ζει ο θε ε εν κα α α

τα χρε ε ε ε ος α νυ μνυυ ου ου ου ου

τες α αυ το ο ον βο η η σω ω ω μεν

σκε ε ε πα α α α α σο ον η η μας εν τη

σκε ε ε πη τω ω ων πτε ρυ υ υ γω ω

ω ων σου Μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ε γι ι στε Μι χα η ηλ Αρ

χα α αγ γε ε ε ε λε

καὶ οὕτω (*)

ε πο πτα νο ο ο ο ο με ε

ε νος α α γι ι ι α α α ζει

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς Πα

Συγ χα α ρη η τε η η μιν α α α

πα α α α σαι αι των παρ θε ε ε ε ε νω ω

ων χο ρο ο ο στα σι ι ι ι ι ι αι

η προ στα σι ι ι α γα α αρ η μω ων και

με ε σι τρι ι ι α α α και σκε ε ε ε

πη και με ε γα κα α α τα φυ υ υ

υ υ γι ι ι ι ον την ση η η με ε

ε ρον η η με ε ε ε ρα αν εν τη σε

πτη η η α αυ της και αι θει ει ει α α α προ

ο ο στα σι ι ι ι α τους θλι βο με ε

ε ε νου ους πα ρα α α μυ θει ει ει ει

ει ει ται ο θε ε εν κα α α τα χρε ε

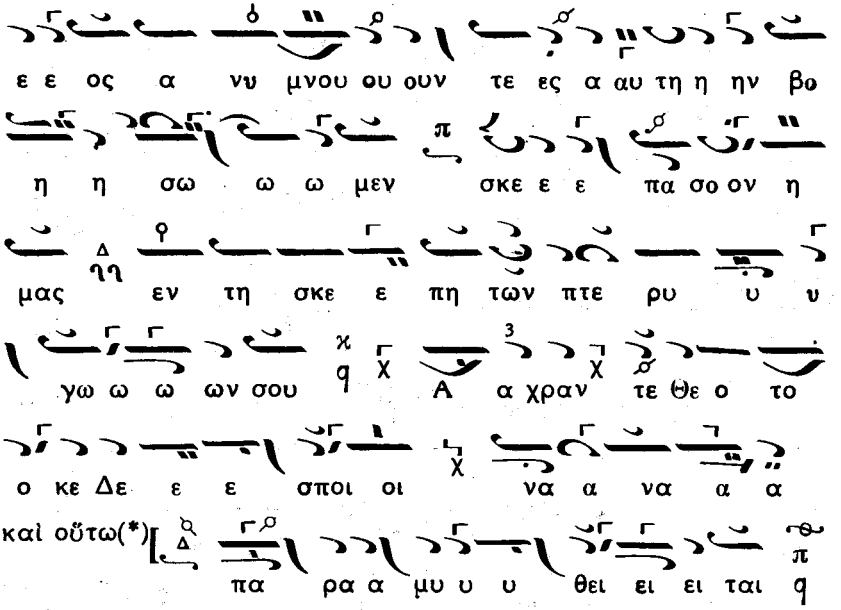

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος πλ. Νη

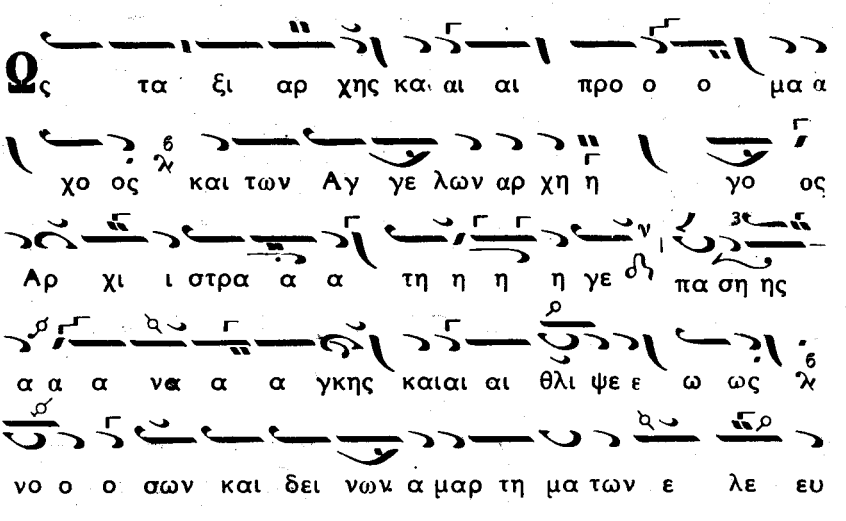

θε ρω ω σο ον τους ει λι κρι ι νως α νυ υ

μνου ου ουν τας και αι του με ε ε νοις σε ε ε

ε εν δο ο ο ξε ε ναρ γως ω ως

α υ υ υ λος τον α υ λον κα θω ρων και τω

α προ σι ι ι τω φω ω ω τι της του Δε

σπο ο του ου δο ο ο ξης κα α τα λα αμ πο ο ο

με ε ε ε νος (*) αυ τος γαρφι λαανθρω ω ω

πως σα αρ κα α δι η μας εκ Παρ θε ε

νου ου προ ο σει ει ει λη η η η φε σω σαι

αι αι βου λη η θει ει εις το αν θρω ω ω

πι ι ι νο ο ο ον

καὶ οὕτω (*)

αυ τος γαρ φι ι ι ι ι ι λα α

α αν θρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

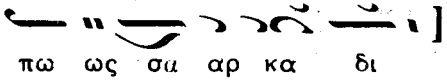

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Δι

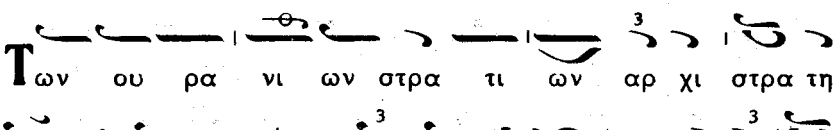

Εἰς τὸν ν΄. ψαλμόν.

Ἰδιόμελον Ἦχος Δι

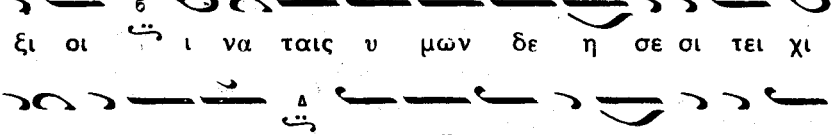

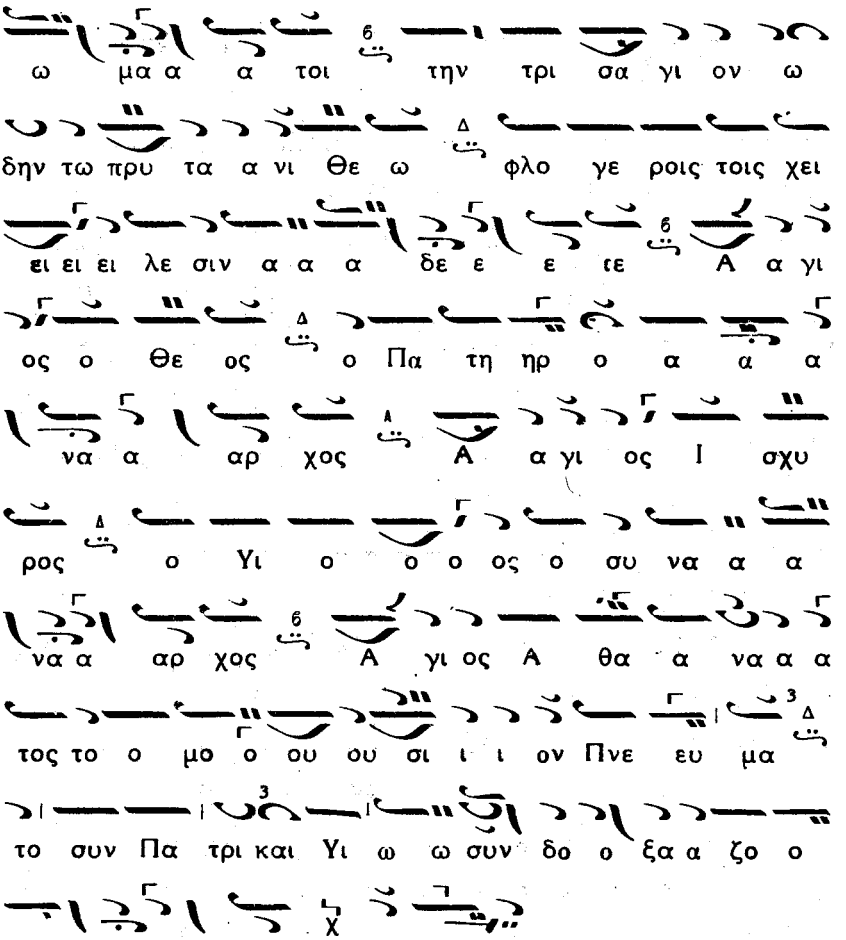

Εἰς τοὺς Ἀίνους

Δόξα. Ἦχος πλ. ᾳ Ἱα

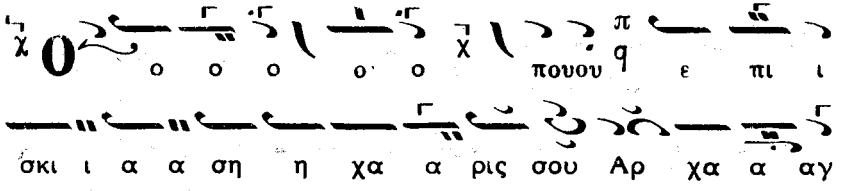

γε ε ε ε λε ε κει θεντου δι ι ι α α

βο ο ο ο λου δι ι ω ω κε ται η η δυ υ υ

υ υ να α α α μις ου φε ε ρει ει

ει ει γαρτω φω ω τι ι ι σου προ ο σμε ε ε

ε ε ε νειν ο πε σω ω ω ων Ε ε ε ω ω

ω σφο ο ο ρος δι ο αι του ου ου

με ε εν σε τα πυρ φο ρα αυ του ου βε ε ε

ε ε ε λη καθ η μων κι ι

νου ου ου ου με να α α πο ο ο ο σβε ε ε ε

σον τη με ε σι ι τει α α σου λυ τρου με ε

νο ος η η μα ας εκ τω ων σκαν δα α α

λων α α αυ του α ξι υ υ υ υ

υ υ υ υ μνη η η α ξι υ μνη η τε ε

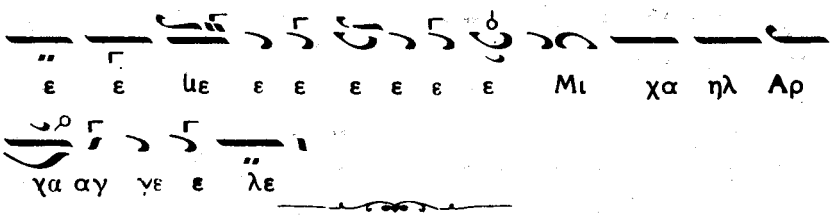

Τῇ κα'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ ἐν τῷ Ναῷ εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ἡ Νη

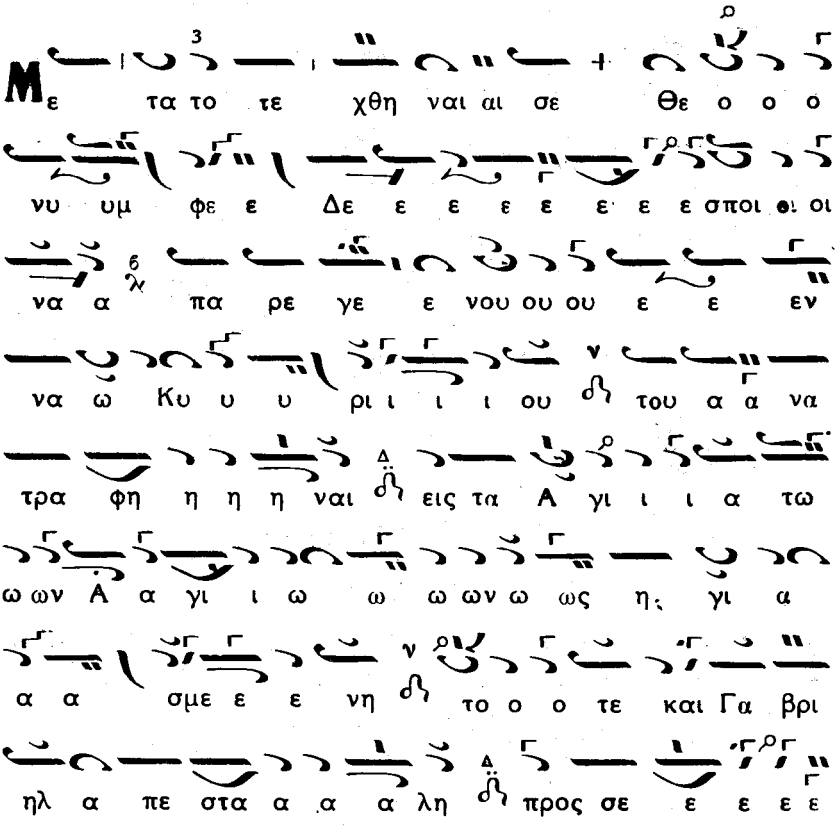

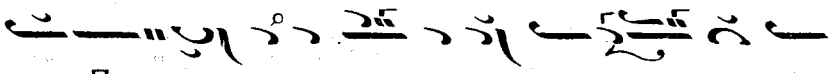

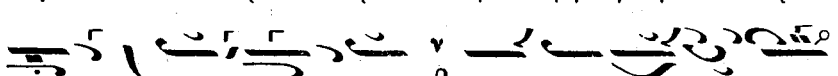

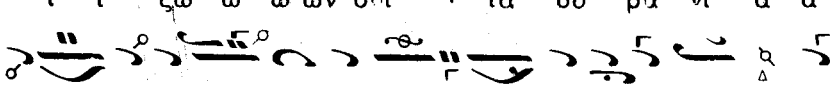

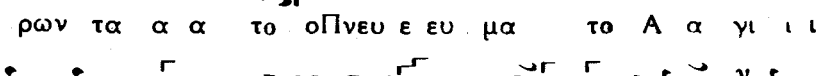

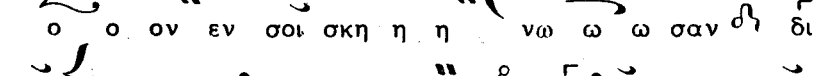

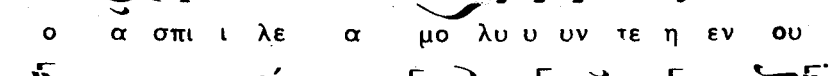

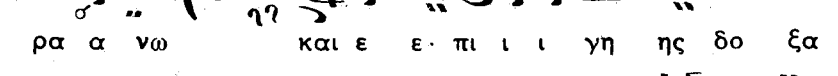

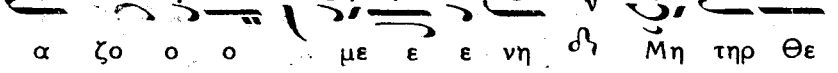

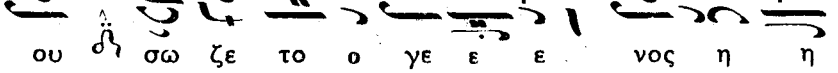

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Πα

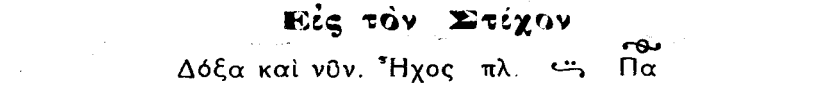

πα νη η η γυ ρι ι ι σω ω ω μεν και την

Θε ο παι δα παρ θε ε νο ον και αι αι

Θε ε ε ο το ο ο ο κον εν να ω Κυ

ρι ι ου ου προ ο ο σα α α γο με ε ε ε

νην εὐ σε βως α νε ε ευ φη μη η η σω ω

ω μεν την προ εκ λε χθει σαν εκ πα σω

ων τω ων γε ε εν νε ων εἰς κα τοι κη

τη ρι ον του παν τα να α ακ το ος Χρι ι ι

στου ου ου ου και αι Θε ου ου των ο ο ο

λων παρ θε ε νοι λαμ πα δη φο ρου θυ

σαι αι αι αι προ πο ρε ε ε ευ ε ε ε σθε

της α ει παρ θε νου ου τι ι μω ω ω σαι αι

την σε βα ασμι ι ι ον προ ο ο ο ο ο δον

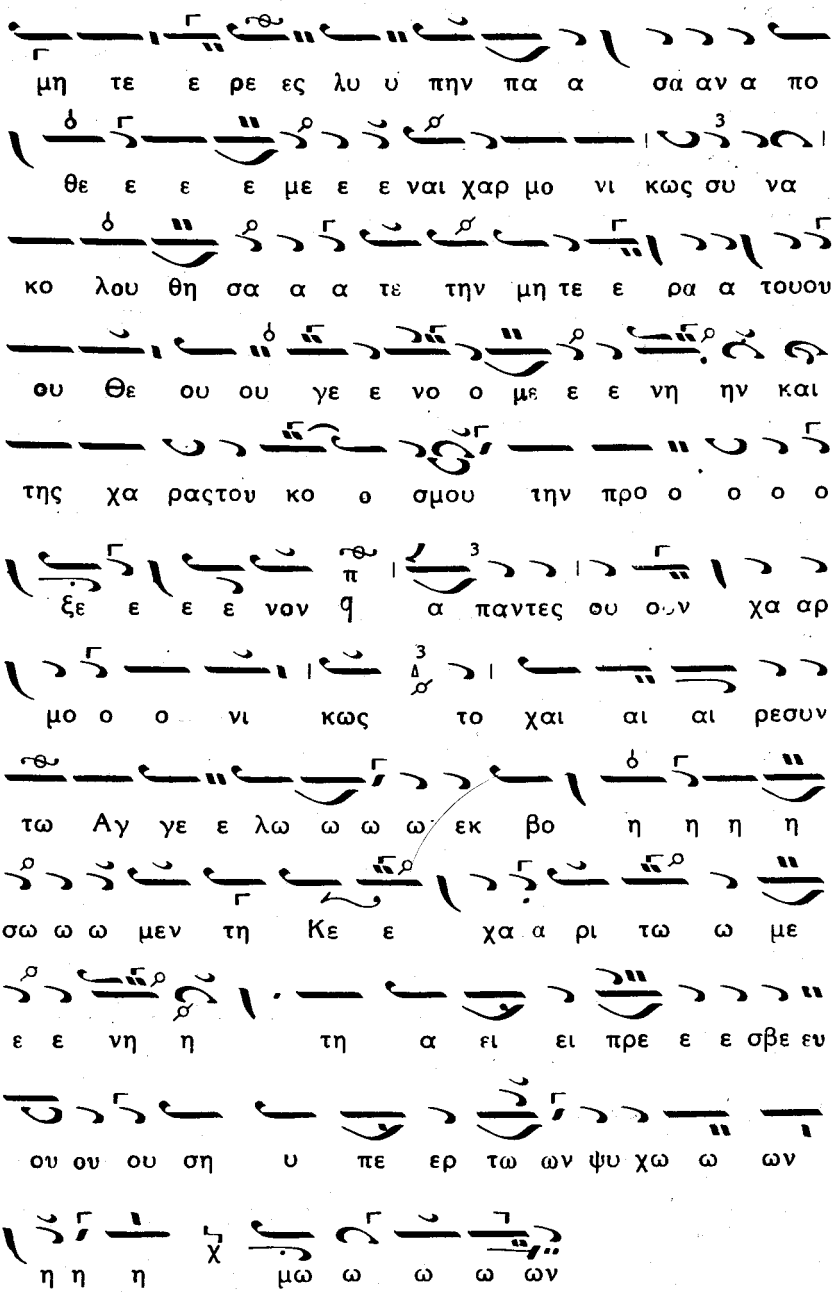
μη τε ε ρε ες λυ υ πην πα α σα αν α πο
θε ε ε ε με ε ε ναι χαρ μο νι κως συ να
κο λου θη σα α α τε την μη τε ε ρα α τουου
ου Θε ου ου γε ε νο ο με ε ε νη ην και
της χα ραςτου κο ο σμου την προ ο ο ο ο
ξε ε ε ε νον q α παντες ου ο ν χα αρ
μο ο ο νι κως το χαι αι αι ρεσυν
τω Αγ γε ε λω ω ω ω εκ βο η η η η
σω ω ω μεν τη Κε ε χα α ρι τω ω με
ε ε νη η τη α ει ει πρε ε ε σβε ευ
ου ου ου ση υ πε ερ τω ων ψυ χω ω ων
η η η μω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ' Δι

Ση με ρον της ευ δο κι ας θε ου τοπρο οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προκη
ρυ ξις εν να ω του θε ου τρα νως η παρ θε
νοςδεικνυται και τον Χρι στον της πα σι προ κα ταγ γε
λε ται αυ τη και η μεις με γα λο φω νωςβο η
σω μεν Χαι ρε της οι κο νο μι αςτου κτιστου η εκ πλη
ρω σις

Κοντάκιον. Ἦχος δ' Δι

«Πρὸς τὸ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ»

Ο κα θα ρω ω τα α α τος να ος του Σω
τη ρος η πο λυ τι ι μη η η τος πα στας και
παρ θε νος το ι ε ρον θη σαυ ρισματης δο
ξηςτουθε ου ση με ρον ει σα γε ε ε ται

εν τω οι οι κω Κυ ρι ου τη ν χα ριν συ νει

σα γου ου σα τη ν εν πνευ μα τι θει ω η ν

α νυ μνουσιν Αγ γε λοι Θε ου αυ τη υ

παρ χει σκη νη ε που ρα α νι ο ο ος

Μετὰ τὸν Ν΄. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Δι

Ση με ε ρον ο να ο ος ο ε εμ

ψυ υ υ υ χος του με ε γα λου ου

ου βα α α σι λε ε ως εν να ω ει

ει ει σε ερ χε ε ται αυ τω ε ε ε τοι

οι οι μα α σθη η η ναι εις θει ει αν

κα τοι οι κη η σιν λα α α οι οι οι οι

α γα α λι α α α α σθε

Τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος Πα

Ση με ρον ο θε ο χω ρη η τος να ος η

θε ο το κος εν να ω Κυ ρι ου ου προ σα

α α γε ε ε ε ται και Ζα χα ρι ας τα

αυ τη ην υ πο δε ε χε ε ε ε ται

Ση με ρον τα των Α γι ων Α γι α α α α

γαλ λο ο ον ται και ο χο ρος τω ω ων α αγ

γε ε ε λων μυ στι κω ω ως πα νη γυ υ υ ρι ι

ι ι ζει μεθ ων και η μεις ε ορ τα

α ζο ον τες ση η με ε ε ε ρον

συν τω Γα βρι η ηλ ε εκ βο η η η

η σω ω ω ω μεν χαι ρε κε χα ρι τω με

νη ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ο ε

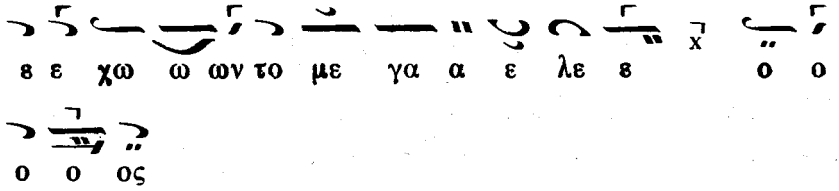

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα καὶ νῦν

Ἦχος Δι

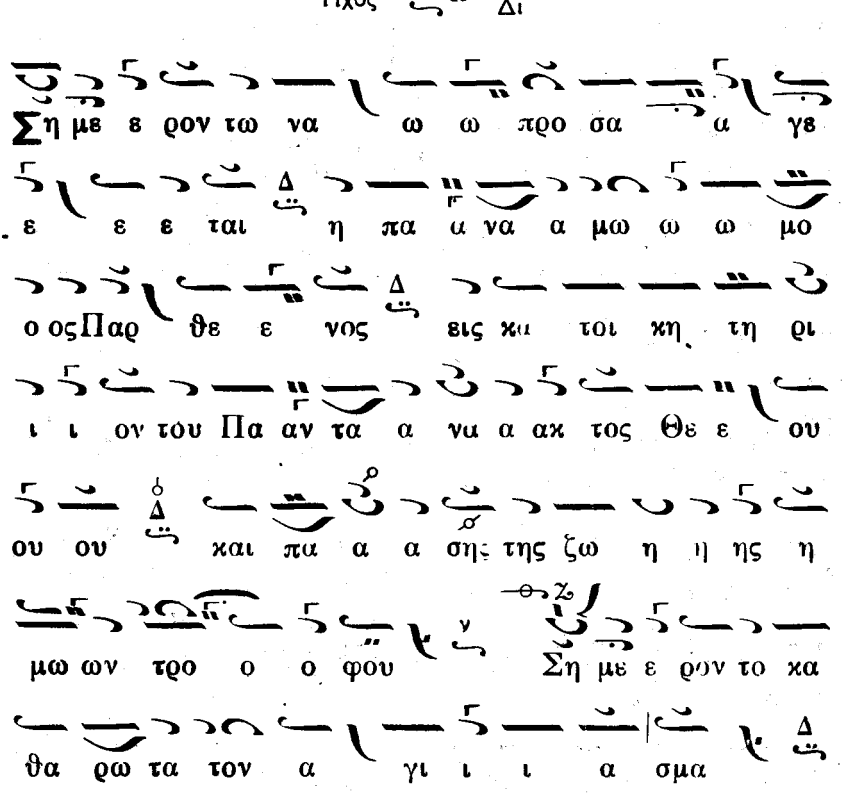

σα α α γε ε ε ε ται τα αυ τη η εκ

βο η η σω ω μεν ως ο Α αγ γε λο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Χαι

ρε ε μο ο ο νη εν γυ ναι ξιν ευ λο γη η

η με ε ε ε ε νη

Ἕτερον

Ση η με ε ρον τω Να ω ω προ σα α

α α γε ε ε ε ται η Πα να α μω

ω ω μο ο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι

κη τη η ρι ι ι ι ον του Παν τα α

να κτο ος Θε ε ε ου και πα α α α σης της ζω

η η ης η μω ων τρο ο ο· φου ση η

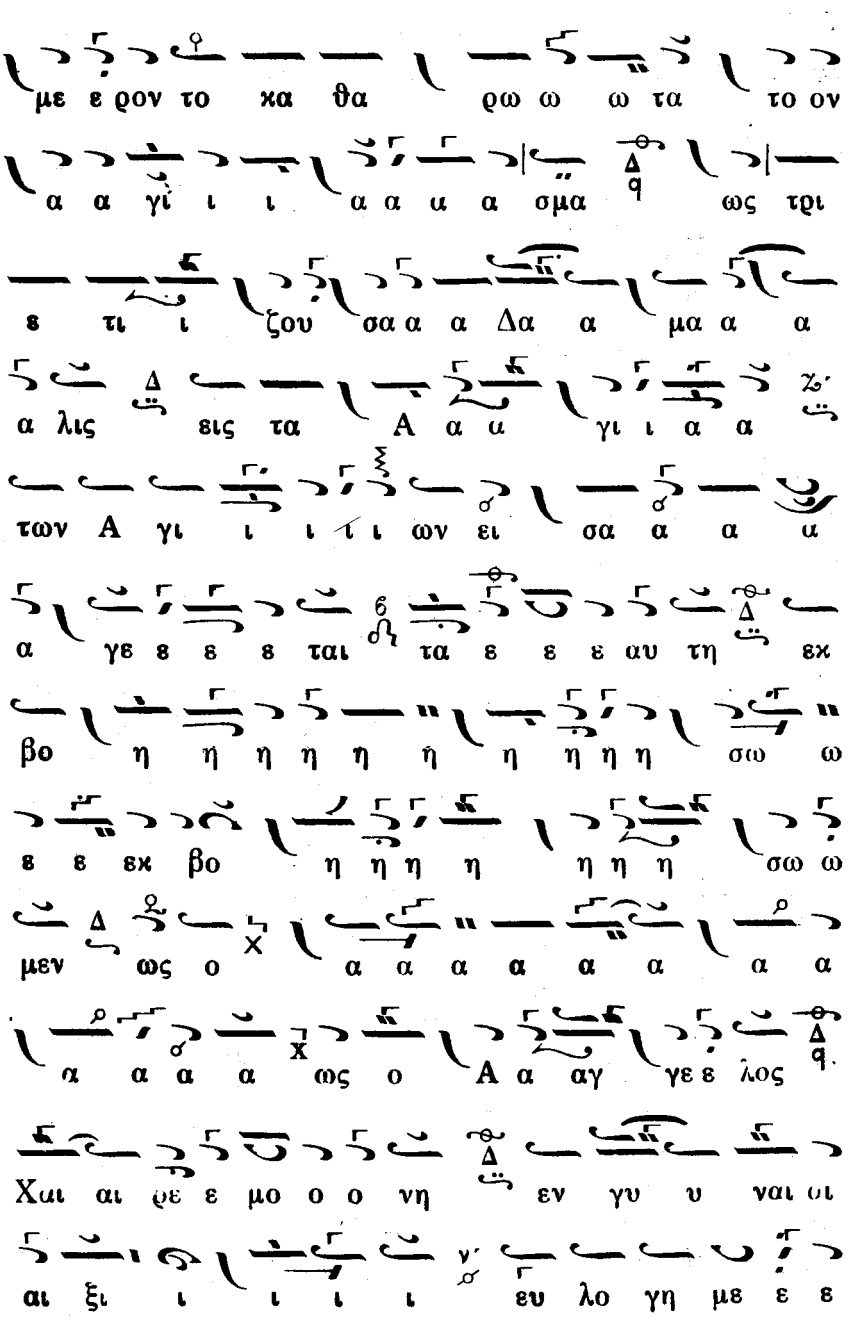
με ε ρον το κα θα ρω ω ω τα το ον
α α γι ι ι α α α α σμα ως τρι
ε τι ι ζου σα α α Δα α μα α α
α λις εις τα Α α α γι ι α α
των Α γι ι ι ι ι ων ει σα α α α
α γε ε ε ε ται τα ε ε ε αυ τη εκ
βο η η η η η η η η η η σω ω
ε ε εκ βο η η η η η η η σω ω
μεν ως ο α α α α α α α α
α α α α ως ο Α α αγ γε ε λος
Χαι αι ρε ε μο ο ο νη εν γυ υ ναι ει
αι ξι ι ι ι ι ευ λο γη με ε ε

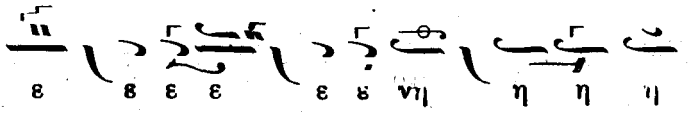

Τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. Ἦχος Πα

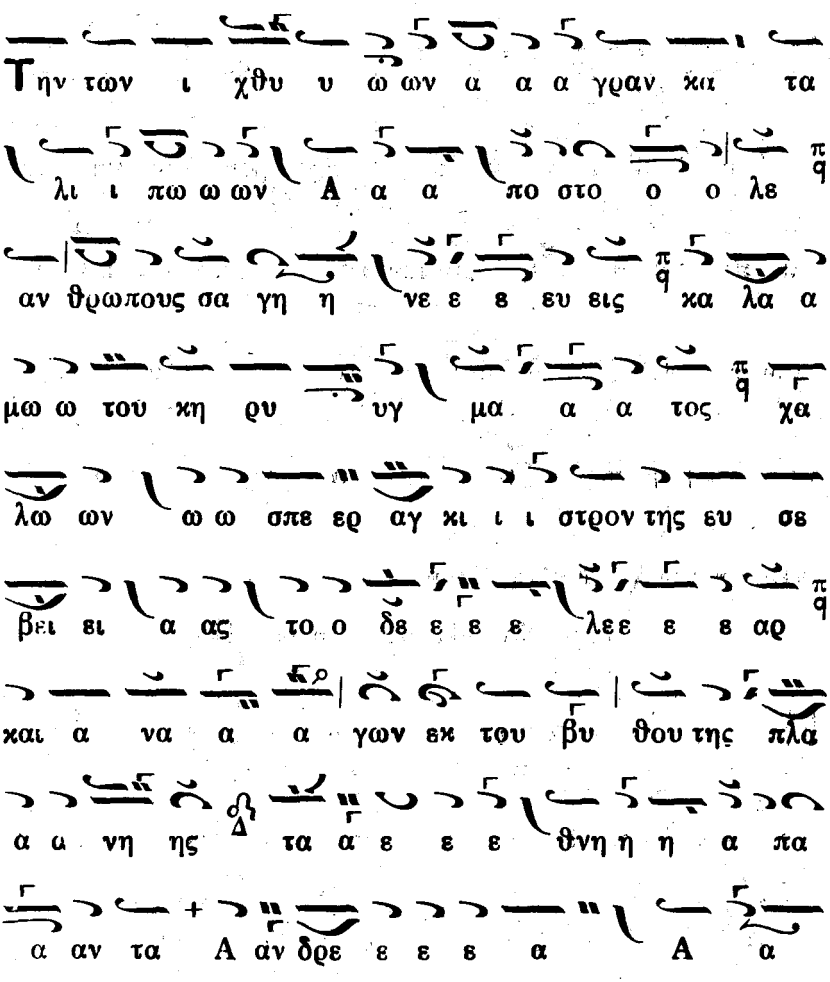

α πο ο ο ο ο ο ο στο ο ο ηο ο ο ο

λε τον κο ρυ υ φαι αι αι αι αι ου ου ου

ο ο ο μαι αι αι αι μων και της οι κου

με νης υ φη γη τη ή ή ή η ης δι α πρυ

υ σι ι ι ι ε πρε σβευ ων μη ελ

λι πης υ υ περ η μων των εν πι στει και αι πο ο ο

θω ώ ευ φη η μου ουν τω ω ων Πα νε

ευ φη ή η ή με την α ει σε ε ε βα

στο ον μνη μη ην σου

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς Πα

Η σα ι α α α χο ο ο ρε ευ ευ ε λο

ο γον θε ε ου ου υ υ υ υ πο δε ε ε

ξαι προ φη τε ευ σον τη η κο ο ρη Μα

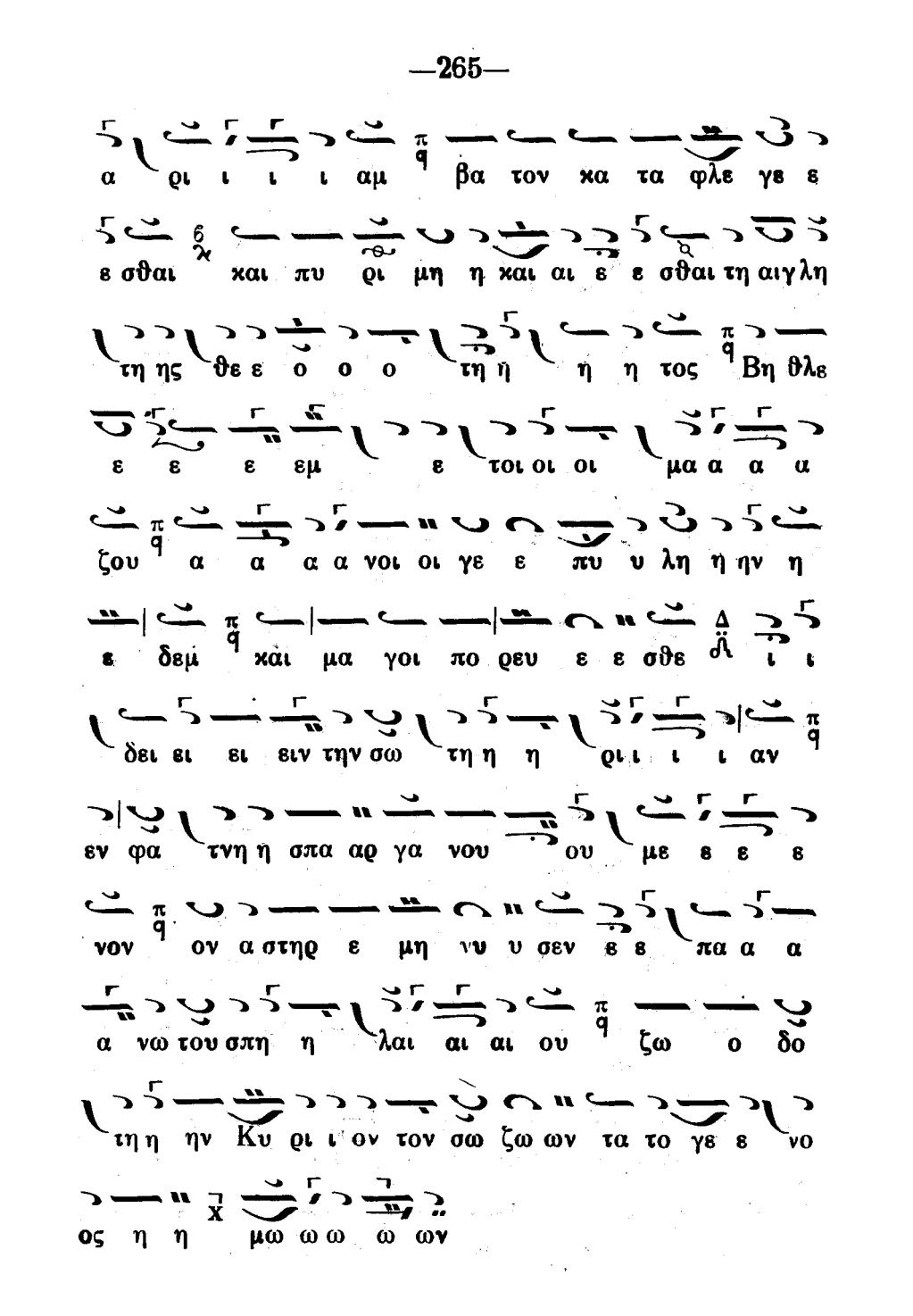

α ρι ι ι ι αμ βα τον κα τα φλε γε ε

ε σθαι και πυ ρι μη η και αι ε ε σθαι τη αιγ λη

τη ης θε ε ο ο ο τη η η η τος Βη θλε

ε ε ε εμ ε τοι οι οι μα α α α

ζου α α α α νοι οι γε ε πυ υ λη η ην η

ε δεμ κάι μα γοι πο ρευ ε ε σθε ι ι

δει ει ει ειν την σω τη η η ρι ι ι ι αν

εν φα τνη η σπα αρ γα νου ου με ε ε ε

νον ον α στηρ ε μη νυ υ σεν ε ε πα α α

α νω του σπη η λαι αι αι ου ζω ο δο

τη η ην Κυ ρι ι ον τον σω ζω ων τα το γε ε νο

ος η η μω ω ω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα. Ἦχος Γ΄ Πα

Τον συ ναι μο ο ο ο να α Πε ε ε τρο

ον και Χρι στου υυ ου ου μα α θη η

η την των ι χθυ ων α α γρε ε ευ την και

α α λι ι ε ε ε α τω ων α αν

θρω ω ω ω ω πω ων εν υμνοι τι μη σω

μεν Αν δρε α αν τοον Α ποστο λο ον του

γαρ Ι η σου ου ου ου τα δι δα α αγ μα τα

πα α αν τας ε ξε παι αι δε ευ σε τοι οις

δο ογ μα α α α α σι ι και ως

δε λε α α α αρ ι ι χθυ υυ σι ι

τα ας σα α αρκας τοις α νο ο ο μοις πα α

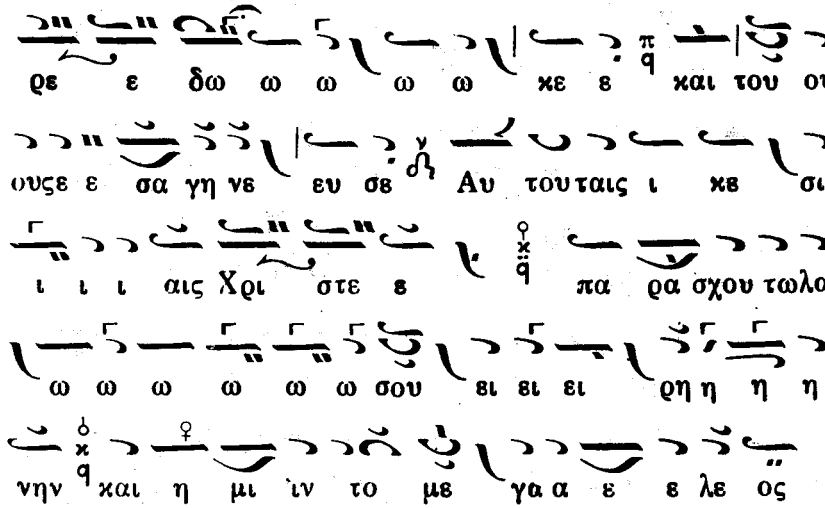

Καὶ νῦν. Ἦχος γ΄ Γα Πα «Εἰρμολογικὸς»

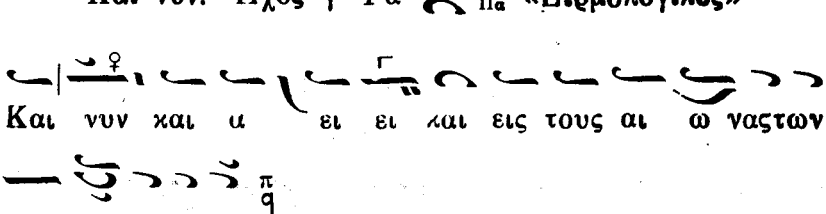

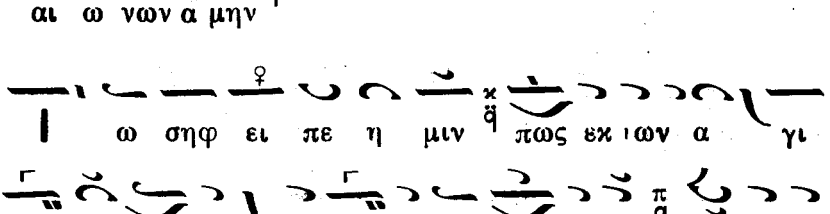

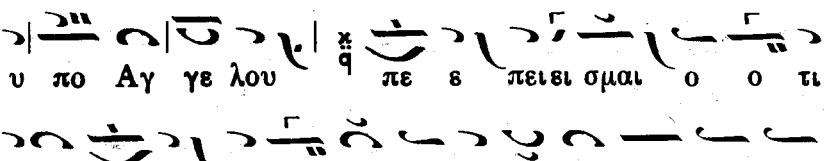

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄

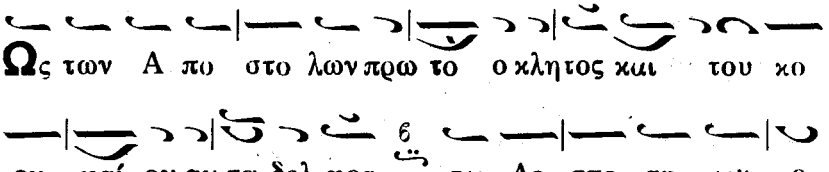

Κοντάκιον προεόρτιον. Αὐτόμελον

Ἦχος Γα

Η παρ θε νος ση με ρον τον προ αι ω νι ον

Λο ο ο γον εν σπη λαι ω ερ χε ται α πο

τε κει να πορ ρη η η τως χο ο ο ρευ ε

η οι κου με ε ε νη α κου τι σθεισι εισι σα

δο ο ο ξα σον με τα Αγ γε ε ε λων και των

ποι με ε ε νων βου λη θεν τα ε πο φθη η

ναι παι δι ον νε οντονπρο αι ω νωνθε ο ο ο ον

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν. Ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

Ο πρω το κλη τος μαθη της καιμι μη της του πα α

θους συμ μορ φου μενος σε Κυ ρι ι ε

Αν δρε ε ας ο ο Α πο ο στο ο ο ο

λος τους εν βυ θω της α γνοι ας πλα νω με. ε νους

πο ο τε τω αγ γι στρωτου Σταυρουσου α νελ κυ

ν υ υ σα α ας προ ση η γα γε ε ε ε

σοι ταις πρε. σβει αις αυ του Υ πε ρα α γα α

θε την ζω ην η μων ει ρη η νευ σον

και σω ω συν τας ψυ χα ας η η η

η μω ω ω ων

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα Ἦχος λ δ΄ Νη

Τον κη ρυ υ υ κα τη ης πι στε ε ω ως δ και

υ πη ρε τη ντου ου λο υ ο γου Α αν δρε α α αν

ευ φη η μη η σω ω ω ω μεν ν ου ου

το ος γαρ του ου ους α αν θρω ω ω πους εκ του βυ

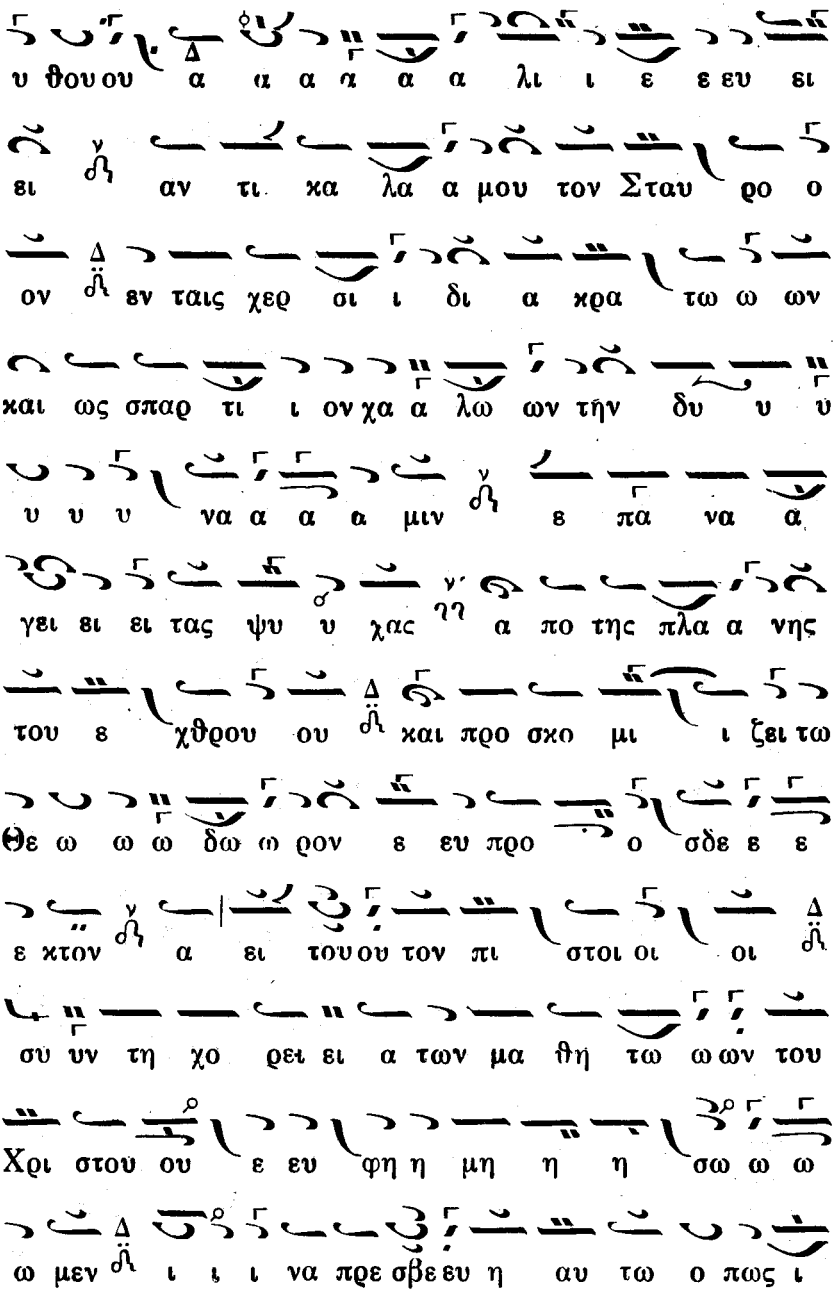

υ θου ου α α α α α α λι ι ε ε ευ ει

ει αν τι κα λα α μου τον Σταυ ρο ο

ον εν ταις χερ σι ι δι α κρα τω ω ων

και ως σπαρ τι ι ον χα α λω ων τὴν δυ υ υ

υ υ υ να α α α μιν ε πα να α

γει ει ει τας ψυ υ χας α πο της πλα α νης

του ε χθρου ου και προ σκο μι ι ζει τω

Θε ω ω ω δω ω ρον ε ευ προ ο σδε ε ε

ε κτον α ει τουου τον πι στοι οι οι

συ υν τη χο ρει ει α των μα θη τω ω ων του

Χρι στου ου ε ευ φη η μη η η σω ω ω

ω μεν ι ι ι να πρε σβε ευ η αυ τω ο πως ι

ι λε ε ως γε ε νη ται η μι ι ιν εν

τη η με ρα τη ης Κρι ι σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν. Ἦχος λ δ΄ Νη

Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε ε εμ την του

Θε ε ου ου μη τρο ο πο ο ο ο λιν

φω ω ως γαρ το ο α α δυ υ υ υ τον

ε πι σε ε γε νη η η η σαι αι η η η

κει ει Αγ γε λοι θα α αυ μα α σα α τε

εν ου ρα α ω α αν θρω ποι δο ο ξα α

σα τε ε ε πι τη ης γης μα γοι εκΠε ερ σι

ι δος το τρι σο κλεον δω ωρονπρο σκο μι

ι σα α α α τε ποι με ε ε νες α α

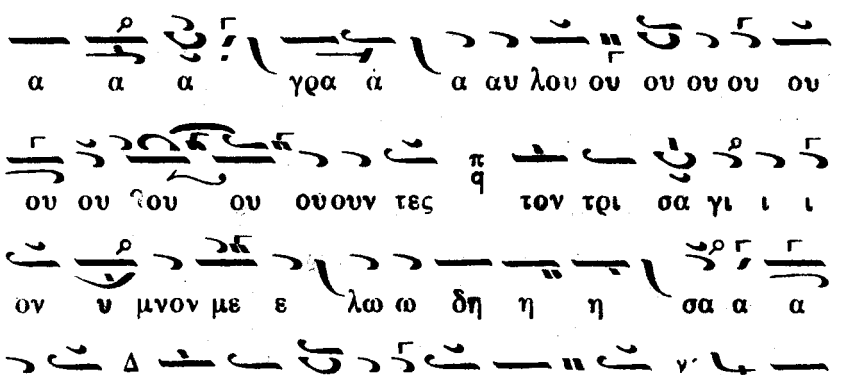
α α α γρα α α αυ λου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ουουν τες τον τρι σα γι ι ι
ον υ μνον με ε λω ω δη η η σα α α
α τε πα α α α σα πνο ο η αι νε
σα α α α τω το ον παν τουρ γε ε ε ε την

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. Ἦχος ᾱ ⲥ Πα

Πα τρι ι δα γε νος υ υ υ υ πα α αρ

ξιν κα τα λι που ου ου ου σα α Βαρ βα α

α α α ρα και το ον α σε βη πα τε ρα

μι ση η σα α α α σα Θε ο ο ο ον

η γα α πη η ῆ σας ω ε ε ε νυμ

φε ε ευ θης και γε ε γο ο ο νας

με γα λεμ πο ρο ο ο ο ο ος κλη η η

η θει ει ει ει ει ει ει ει ηει ει ει ει σα

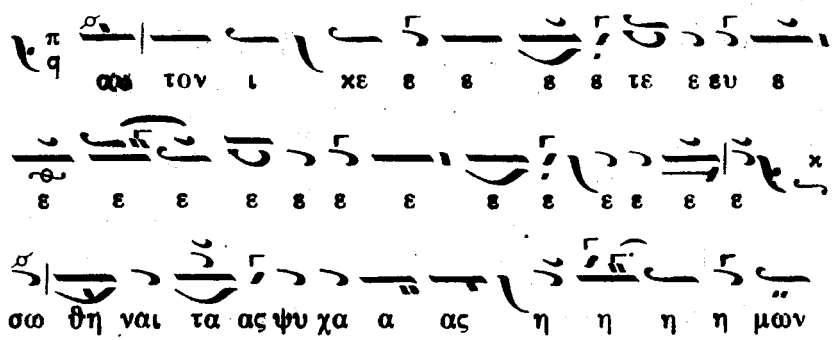

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ

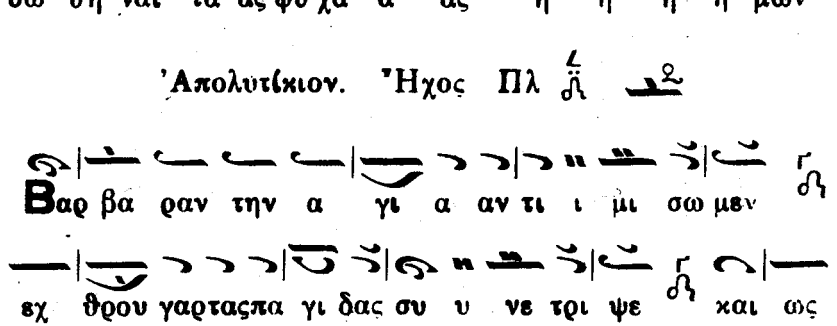

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος Πα

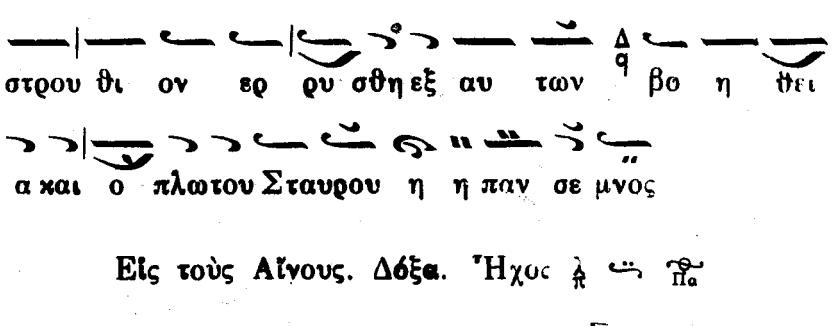

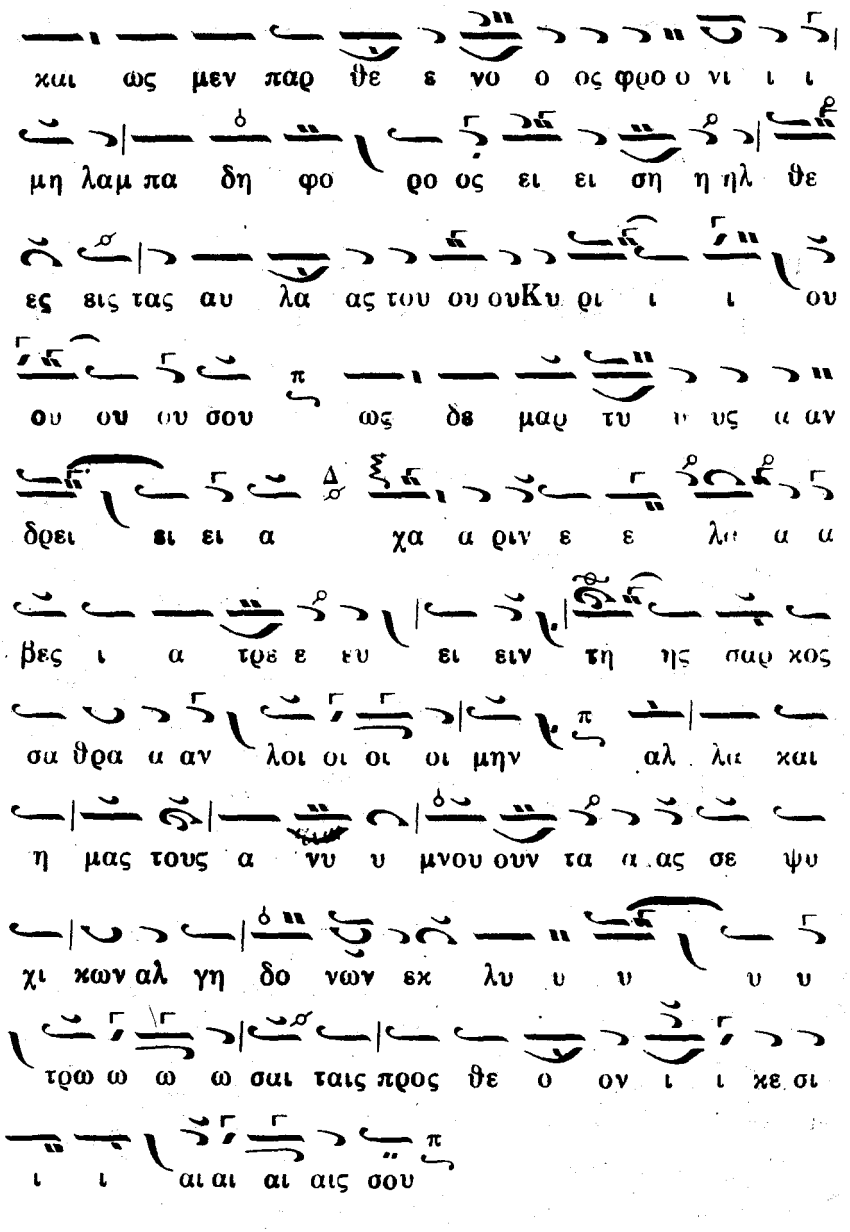
και ως μεν παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι
μη λαμ πα δη φο ρο ος ει ει ση η ηλ θε
ες εις τας αυ λα ας του ου ουΚυ ρι ι ι ου
ου ου ου σου ως δε μαρ τυ ν υς α αν
δρει ει ει α χα α ριν ε ε λι α α
βες ι α τρε ε ευ ει ειν τη ης σαρ κος
σα θρα α αν λοι οι οι οι μην αλ λι και
η μας τους α νυ υ μνου ουν τα α ας σε ψυ
χι κων αλ γη δο νων εκ λυ υ υ υ υ
τρω ω ω ω σαι ταις προς θε ο ον ι ι κε σι
ι ι αι αι αι αις σου

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον. Ἦχος ὁ αὐτός. Εἱρμολογικῶς

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θε ον εκ σου σαρ κω θεν τα ε γνωμεν θε ο

το ο κε Παρ θε νε αυ τον ι κε τευ ε σω θη

ναι τας ψυ χας η η μω ων

Τῇ ΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. Ἦχος

ε ραρ χω ω ων την κα α αλ λο νην και των

πα τε ε ε ρω ων κλε ε ε ε ε ο ο ος

την βρυ υ υ σι ι ιν των ἱπ α αυ μα α

α α τω ων και αι των πι στων αν τι λη

η η πτο ρα με ε ε γι ι ι ι στον συ νελ θο

ον τες ω ω φι ι λε ε ο ο ορ τοι α
σμα τι χοι οις ε ε εγ κω μι ι ι οις υ μνη
η σω ω ω μεν λε ε ε γο ο ο ον τες
χαι αι αι ροις ο των Μυ ρε ε ε ε ε ωων
φρου ρος και πρυ ε ε δρος πι ι στος
καὶ στυ λος α α α πε ρι ι ι τρε ε ε ε
πτος χαι αι ροις φω ω στη η ηρ πιμφα ε ε
ε ε στα α α τε ο τα του ου κο ο σμου
πε ε ρα α α τα ὀλ ὀι α λι αμ πωωντοις
θα α α αυ μα α α σι χαι αι αι αι
αι αι ροις των θλι βο με ε ε νω ων η
θει ει α χα α α αρ μο ο συ υ υ νη η

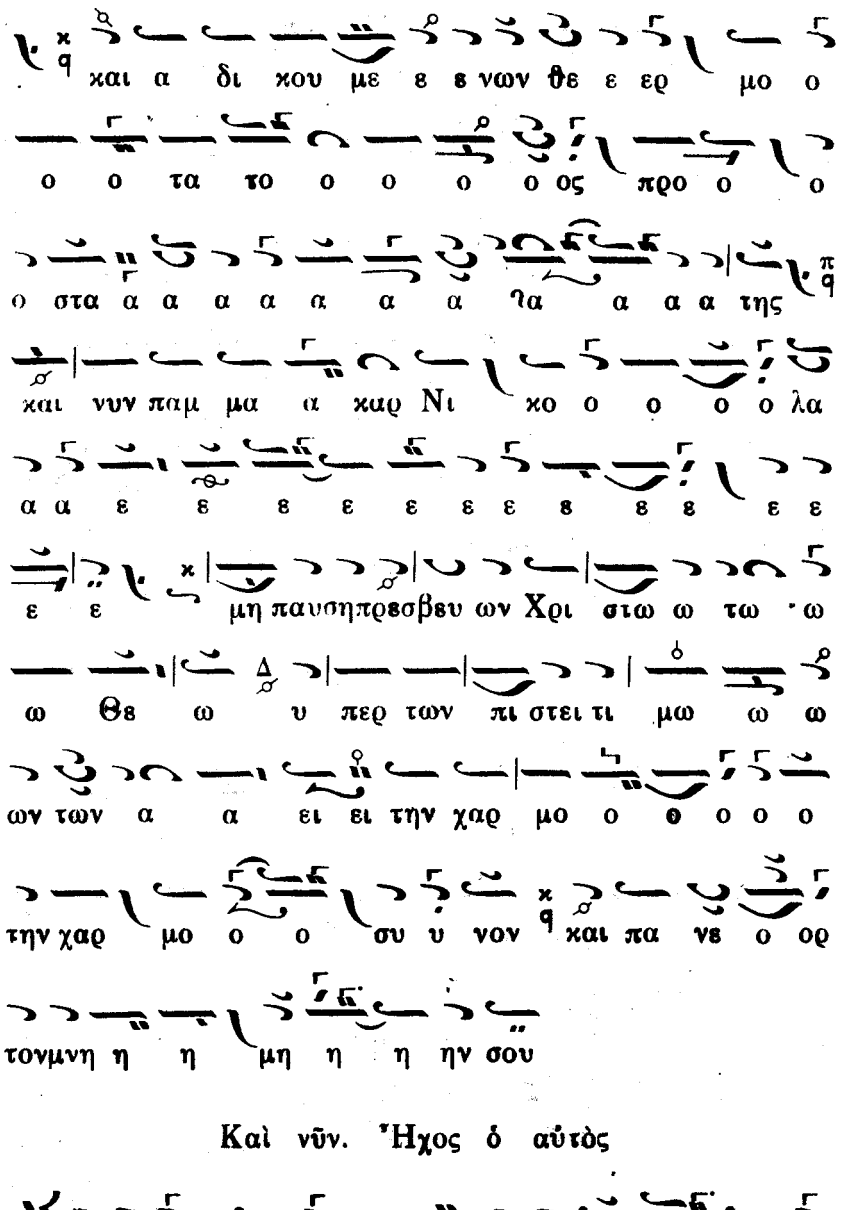

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς

ζου η α α μνα ας γα αρ η η η ή κει εμ

βρυον φε ε ρου σα Χρι ι ι στον φα ατνη η

δε ε ε υ υ υ πο δε ε ε χου ον

των λο γω λυ σαν τα της α λο γου προ α

ξε ε ε ε ως η μα ας τους γη η γε

ε νεις ποι με ε νε ε ες α α α γραυ

λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ

μα το ο φρι ι ι κτον και μα γοι οι

οι ε ε εκ Περ σι ι ι δος χρυ σον και λι

βα α α νο ο ον και σμυ υ υ υρ ναν τω βα

σι λει ει ει προ σα α ξα α α τε ο τι

ω φθη Κυ ι ρι ι ι ος ἐκ Παρ θε ε ε νου

μη η τρος ον περ και κυ ψα α σα

δου ου ου λι κως η μη τηρ προ ο σε κυ

υ υ νη η η η σε και προ σε φθεγξα

το τω εν αγ κα α λαι αι αις αυ της πως

ε νε σπα α ρη η η ης μοι η πως

μοι οι οι ε ε ε νε φυ υ υ ης ο λυ τρω

τη η ης μου και Θε ο ο ος

Εἰς τὸν στίχον. Λόξα. Ἦχος λ Πα

Α ανθρωπε ε τουου ου Θε ου ου ου ου ου

και αι αι αι πι στε ε ε θε ρα α α α α

πων λει τουρ γε ε ε Κυ ρι ι ι ου α

νερ ε πι ι θυ υ υ μι ων σκε ευ ος ε ε

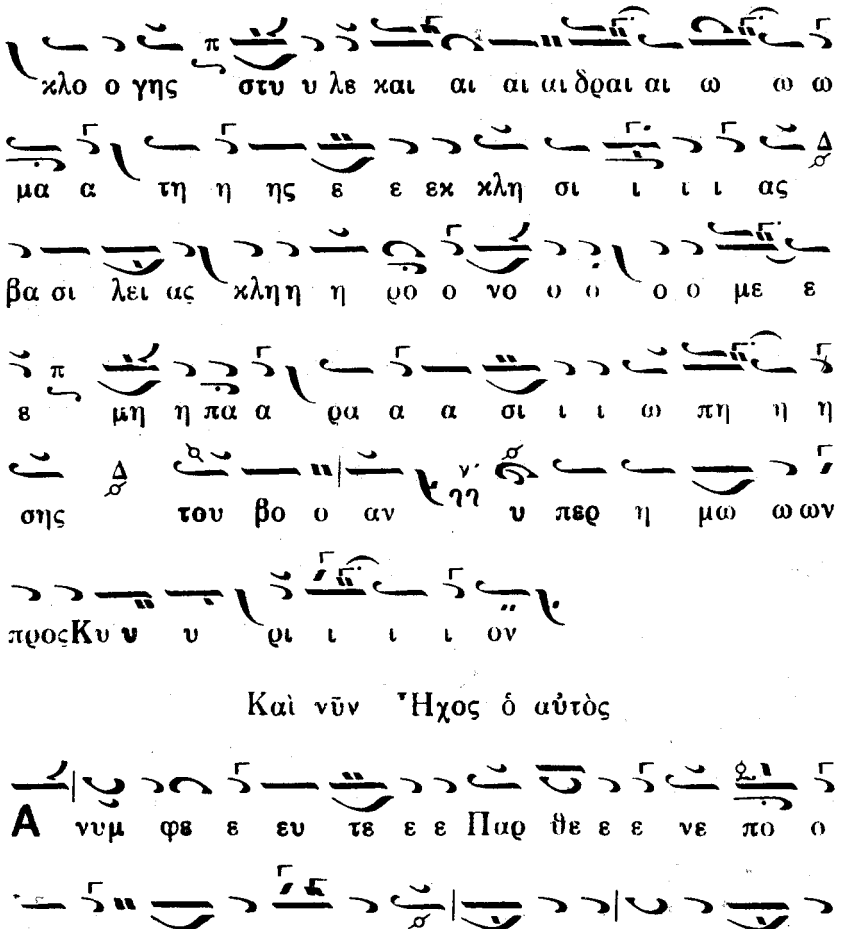

Καὶ νῦν Ἦχος ὁ αὐτὸς

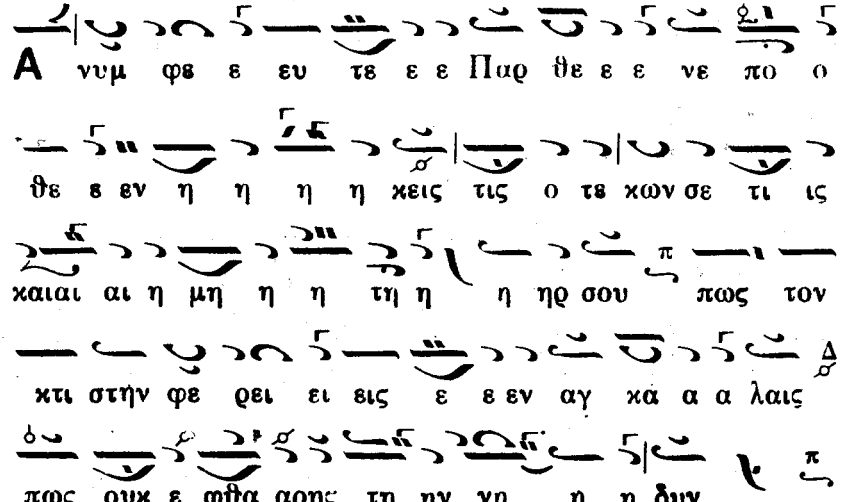

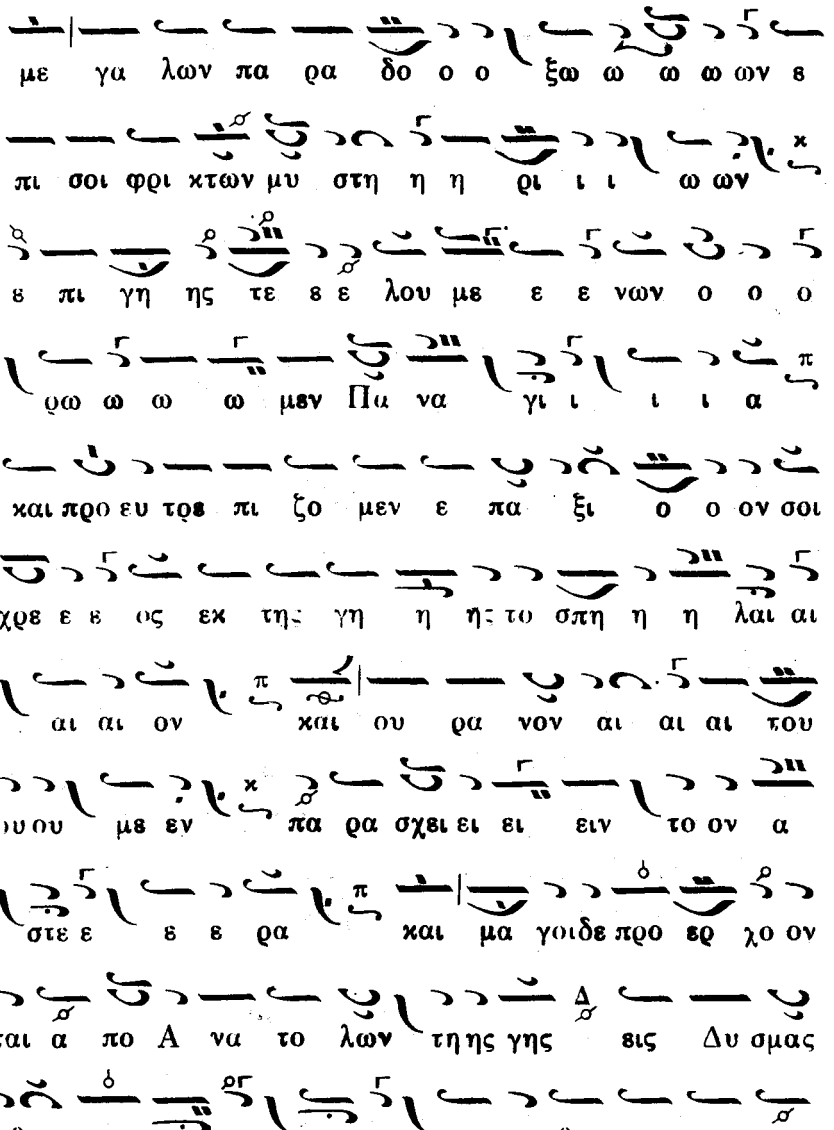

με γα λων πα ρα δο ο ο ξω ω ω ω ων ε

πι σοι φρι κτων μυ στη η η ρι ι ι ω ων

ε πι γη ης τε ε ε λου με ε ε νων ο ο ο

ρω ω ω ω μεν Πα να γι ι ι ι α

και προ ευ τρε πι ζο μεν ε πα ξι ο ο ον σοι

χρε ε ε ος εκ τη: γη η η: του σπη η η λαι αι

αι αι ον και ου ρα νον αι αι αι του

ου ου με εν πα ρα σχει ει ει ειν το ον α

στε ε ε ε ρα και μα γοιδε προ ερ χο ον

ται α πο Α να το λων τη ης γης εις Δυ σμας

θε α α σα α α α σθαι την σω τη

ρι ι α αν τω ων βρο των ως βρε φος

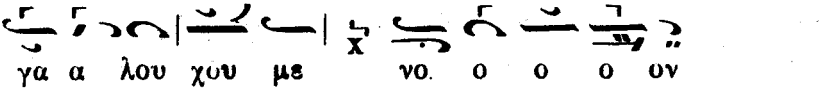

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος

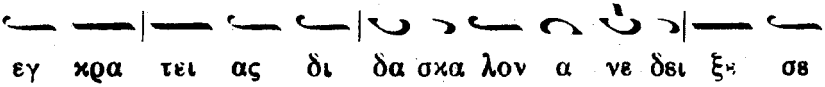

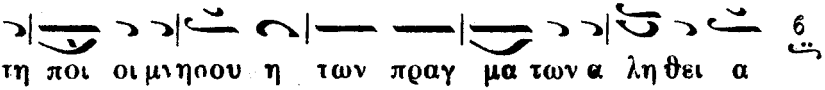

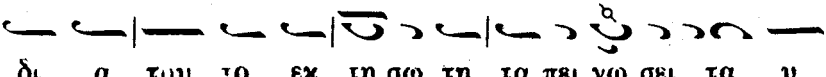

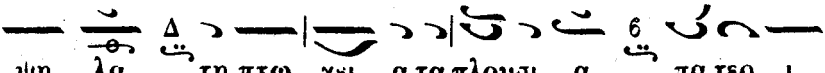

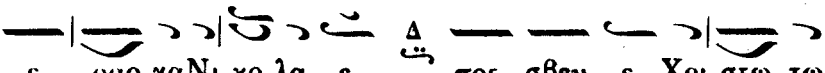

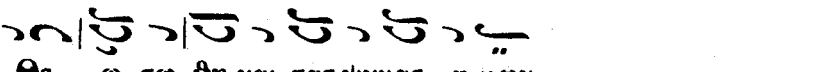

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἰδιόμελον. Ἦχος

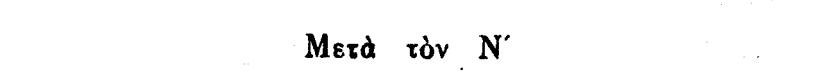

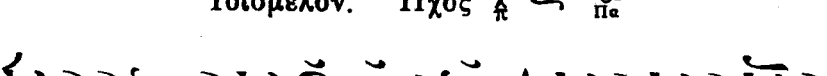

ρος της η με ρας ε βα α στα α α

α σας συ καιτο δο θεν σοι τα α λαν τον ε πη

ηυ ξη η η η σας και τοις με τα σε ε

ε ελ θου ουου σιν ου ουκ ε φθο ο νη η

σας δι ο πυ υ υλη σοι ου ρα νων η νε

ε ω ω ω ω κτωι ει σελθε εις την χα

ραν του Κυ ρι ι ου ου ου ου σου

και πρε σβευ ε υ υ περ η μων α γι ε

ε Νι κο λα ε ε ε ε ε

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος λ ἀ Πα

Σα αλ πι ι ι ι ι σω ι ι ω μεν εν

σαλπι γγι ι ι ι α α σμα α α τω ων σκιρ

τη σωμεν ε ο ο ορ τι ι ι α και χο

ρευ σω μεν α α γα αλ λο ο ο με ε ε ε

νοι η ε τη σι ω πα νη γυ υ υ ρει

του ιθε ε ο ο φο ο ο ο ο ρου πα α α

τρος βα σι λεις και α α αρ χο ο ον τες

συν τρε ε χε ε ε τωω ω ω σαν καιτον

δι ο νει ει ει ρου φρι κτης ε πι στα σι ι ι

ας βα σι ι λε ε α πει ει θο ο ον τα

α ναι τι ουςχρατου με ε νου ουςτρεις α

πο ο λυ σαι στρατη λα α τας α νυ υ μνη η

η η η τω ω ω ω σαν ποι με νες και δι

δα α α σκα α α λοι τον του κα λου υυ ου

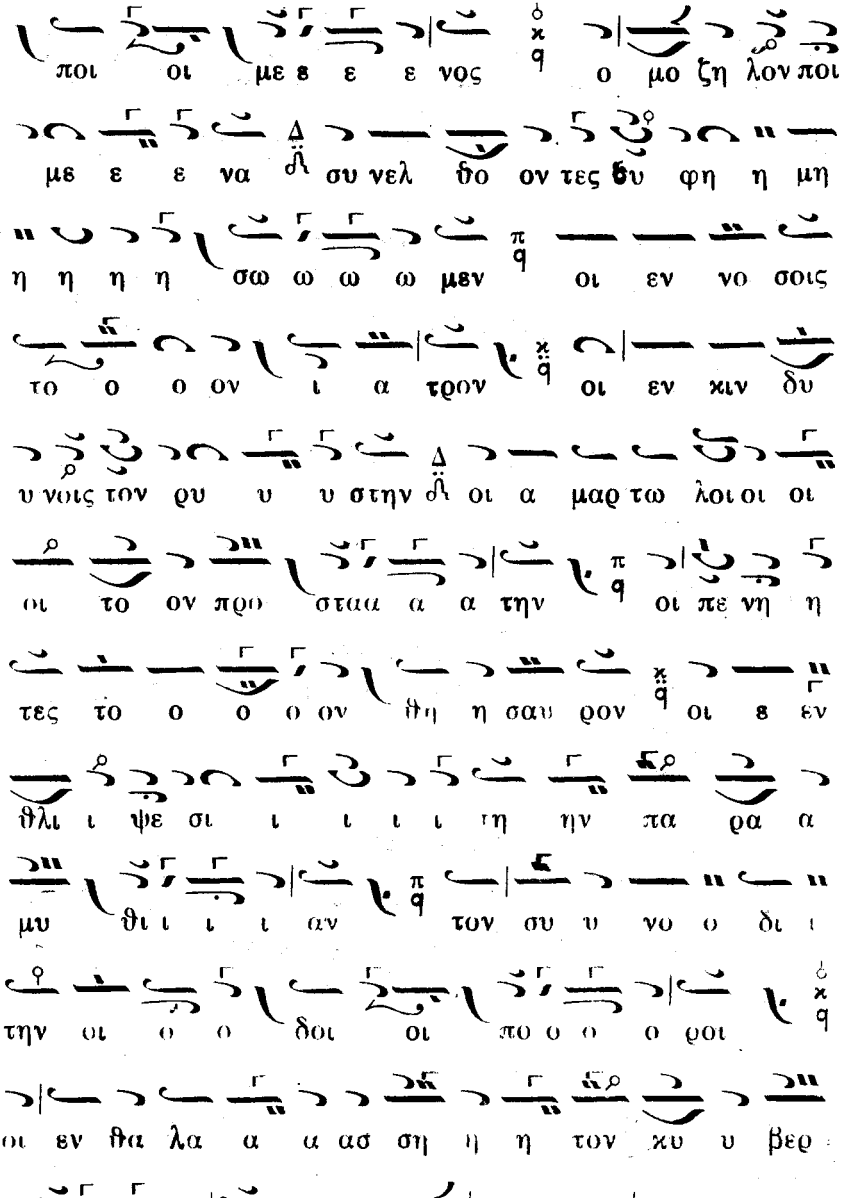
ποι οι με ε ε ε νος ο μο ζη λον ποι
με ε ε να συ νελ θο ον τες θυ φη η μη
η η η η σω ω ω ω μεν οι εν νο σοις
το ο ο ον ι α τρον οι εν χιν δυ
υ νοις τον ρυ υ υ στην οι α μαρ τω λοι οι οι
οι το ον προ σταα α α την οι πε νη η
τες το ο ο ο ον θη η σαυ ρον οι ε εν
θλι ι ψε σι ι ι ι ι τη ην πα ρα α
μυ θι ι ι ι αν τον συ υ νο ο δι ι
την οι ο ο δοι οι πο ο ο ο ροι
οι εν θα λα α α ασ ση η η τον χυ υ βερ
νη η η η την οι παν τες τον παν τα χου

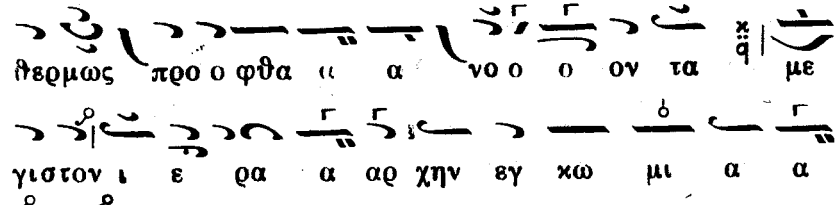

Ἑτέρα θέσις

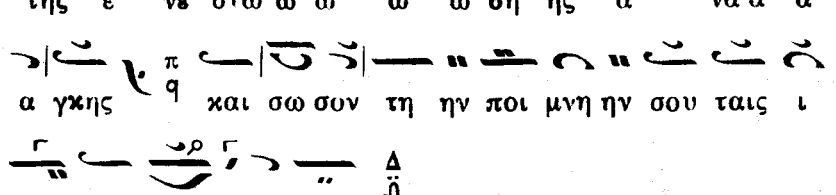

Ἑτέρα θέσις

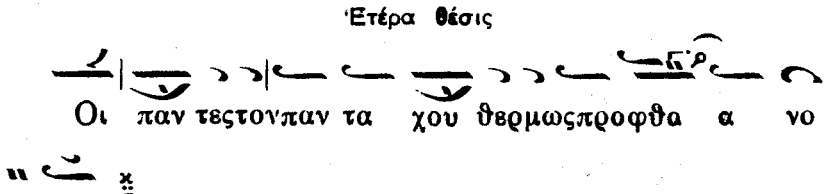

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων

Εἰς τὸ ἑσπερινόν

Δόξα. Ἦχος λ πα

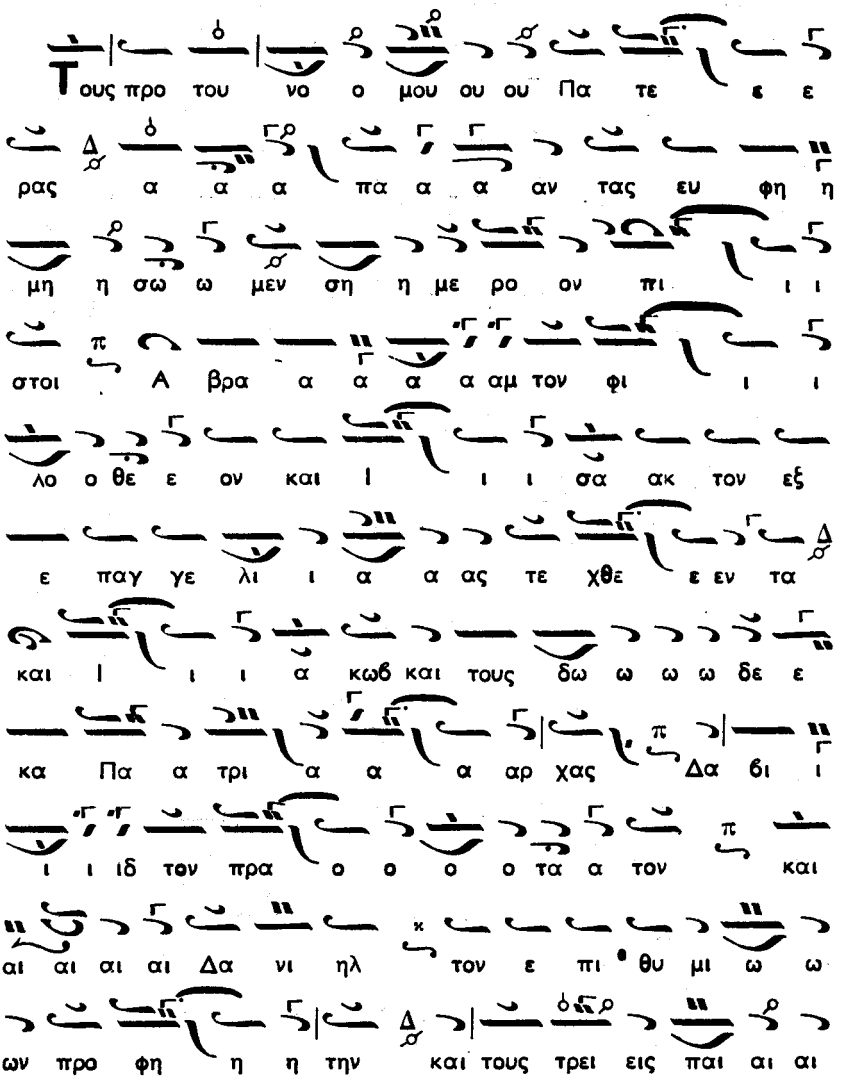

δα ας συν αυ τοι οι οις γε ραι αι αι

ρο ο ο ον τες τους τη ην κα α μι ι νον

εις δρο ο ο ο ο σο ο ον με τα σ α βα

λο ο ο ο ον τας αι του ου με νοι

οι οι α α α α φε ε ε σιν πα ρα Χρι

στου ου του ου ου Θε ου του ε εν δο ο

ξα ζο ο με ε ε νου ου εν τοι οις Α γι

ι ι οις α α αυ του

Εἰς τὸν στίχον

Δόξα. Ἦχος Γ΄ Γα

Των Προ πα το ο ο ο ο ρων το συ υ υ

στη μα οι φι λε ε ε ο ο ο ορ τοι οι δε

ε ευ τε ψαλ μι κω ω ω ως ευ φη η μη η η

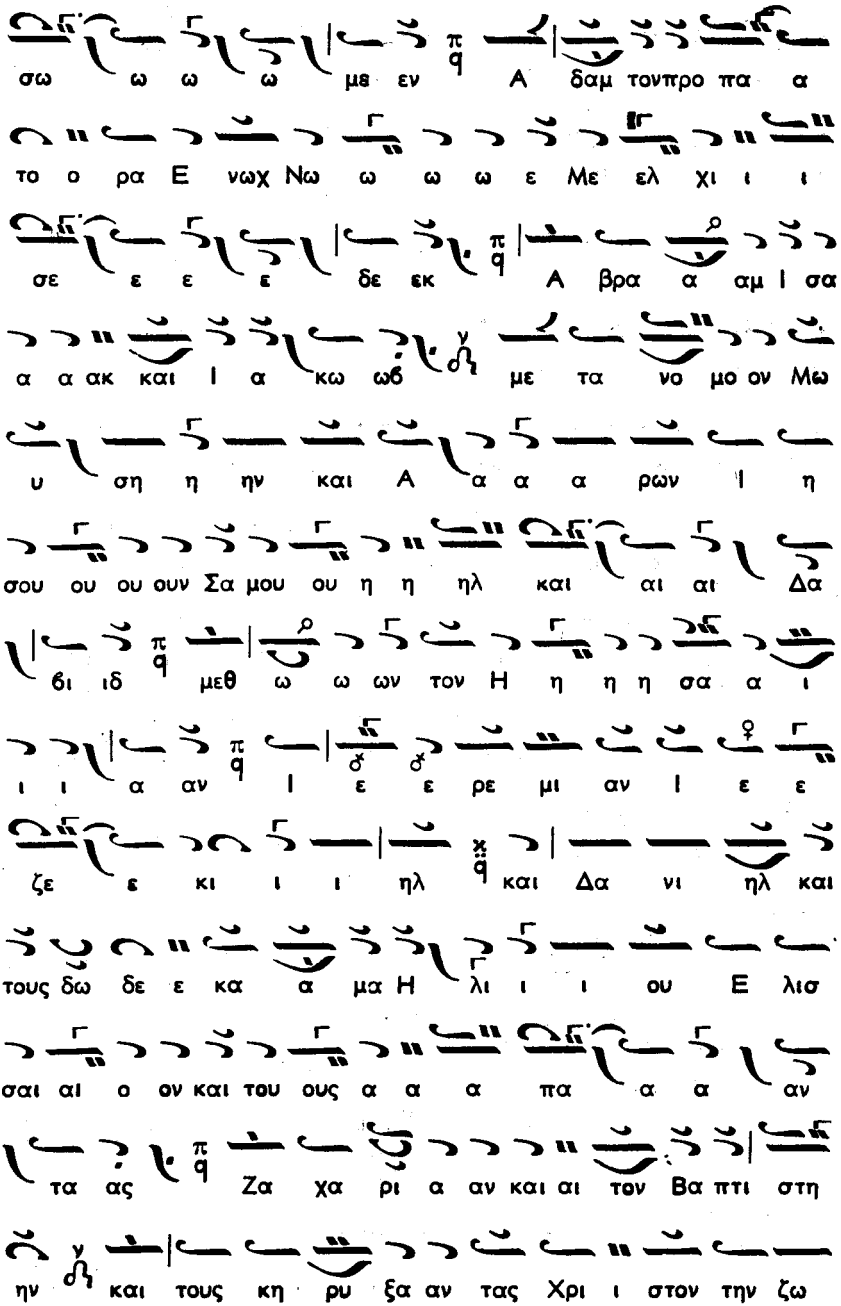
σω ω ω ω με εν Α δαμ τονπρο πα α
το ο ρα Ε νωχ Νω ω ω ω ε Με ελ χι ι ι
σε ε ε ε δε εκ Α βρα α αμ Ι σα
α α ακ και Ι α κω ωδ με τα νο μο ον Μω
υ ση η ην και Α α α α ρων Ι η
σου ου ου ουν Σα μου ου η η ηλ και αι αι Δα
βι ιδ μεθ ω ω ων τον Η η η η σα α ι
ι ι α αν Ι ε ε ρε μι αν Ι ε ε
ζε ε κι ι ι ηλ και Δα νι ηλ και
τους δω δε ε κα α μα Η λι ι ι ου Ε λισ
σαι αι ο ον και του ους α α α πα α α αν
τα ας Ζα χα ρι α αν και αι τον Βα πτι στη
ην και τους κη ρυ ξα αν τας Χρι ι στον την ζω

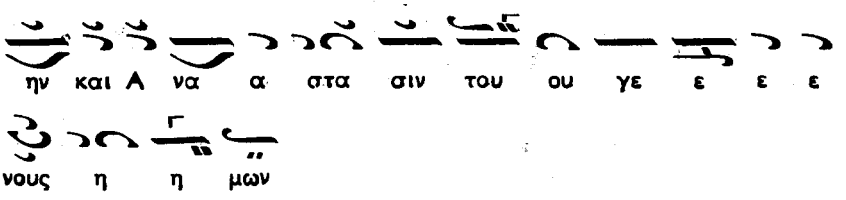

Καὶ νῦν.

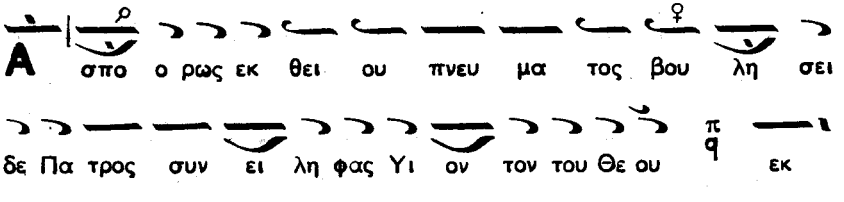

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

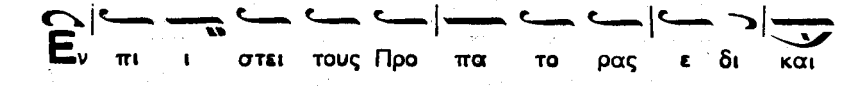

αι ω σας την εξ ε θνων δι αυ των προ μνη

στευ σα με νος Εκ κλη σι ι ι ι αν καυ χων

ται εν δο ξη οι Α α γι οι ο τι εκ

σπερ μα τος Δα διδ υ παρ χει καρ πος ευ κλε

ης η α σπο ρως τε κου σα Σε ταις αυ των ι

κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ χα

α ας η μων

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Γα

Δευ τε α α πα α αν τες πι στῶς πα νη η

γυ ρι σω με εν των προ νο ο μου ου συ

Πα α τε ε ε ρω ων Α βρα αμ και των

συν αυ τω την ε τη η η η η σι ι ι

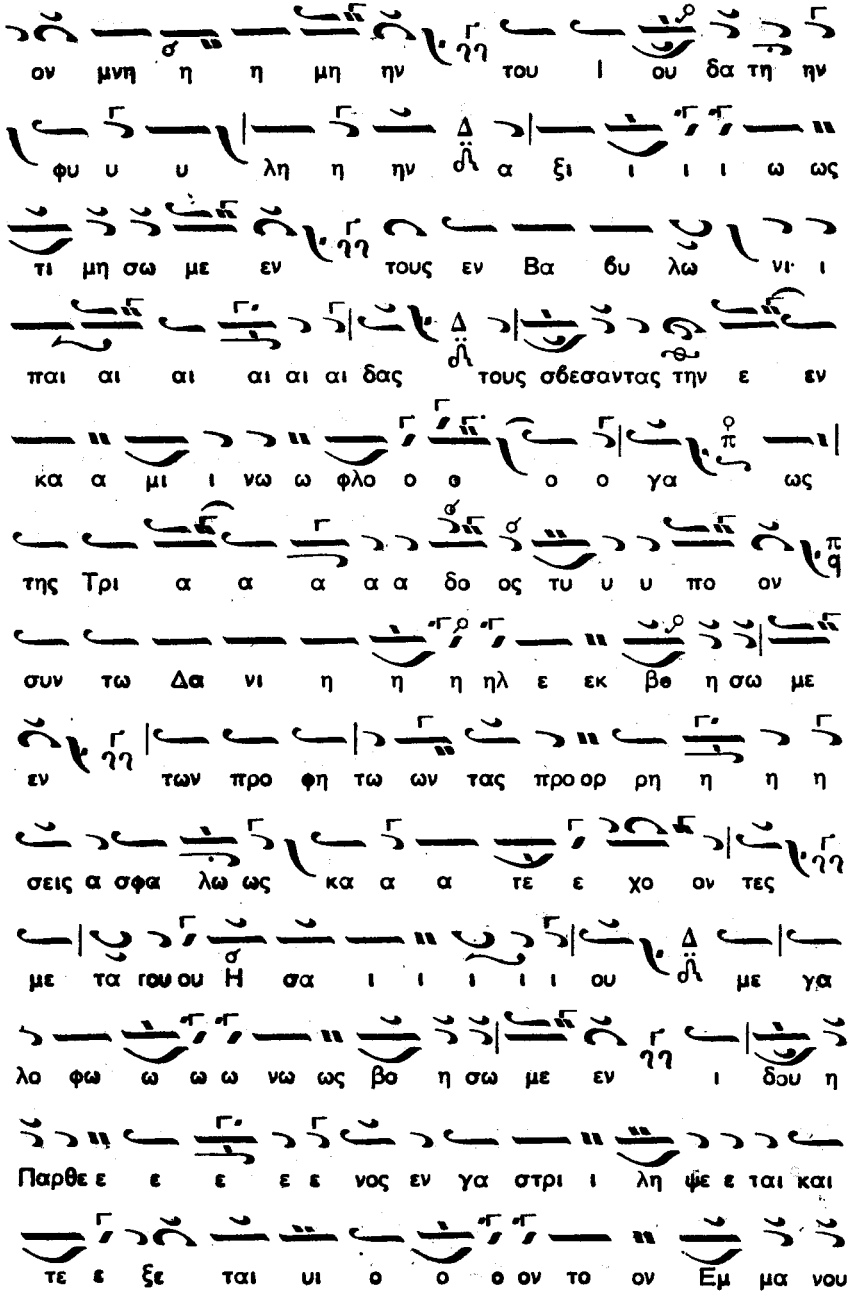
ον μνη η η μη ην του ι ου δα τη ην
φυ υ υ λη η ην α ξι ι ι ι ω ως
τι μη σω με εν τους εν Βα βυ λω νι ι
παι αι αι αι αι αι δας τους σβεσαντας την ε εν
κα α μι ι νω ω φλο ο ο ο ο γα ως
της Τρι α α α α α δο ος τυ υ υ πο ον
συν τω Δα νι η η η ηλ ε εκ βο η σω με
εν των προ φη τω ων τας προ ορ ρη η η η
σεις α σφα λω ως κα α α τε ε χο ον τες
με τα του ου Η σα ι ι ι ι ι ου με γα
λο φω ω ω ω νω ως βο η σω με εν ι δου η
Παρθε ε ε ε ε νος εν γα στρι ι λη ψε ε ται και
τε ε ξε ται υι ο ο ο ον το ον Εμ μα νου

η ηλ ο ε στι ι ι μεθ η η η μω ω ω ω

ων ο Θε ος

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα. Ἦχος λ Πα

Δα νι ηλ α νη ηρ ε πι ι θυ υ υ μι

ων λι θον α α νε ευ χει ει ει ρο ο ος τμηη

θε ε ε εν τα θε ω ρη η η σα α ας σε

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε βρε φος α α α

α α νε ε ευ σπο ρας τε χθη ναι προ ο η

γο ο ρε ε ε ευ σε σε τονεκ Παρ θε ε

ε ε ε νου ου ου ου τε χθε εν εν τα Λο

ο ο ο ο γον τον α ναλ λοι οι ω το ον

Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

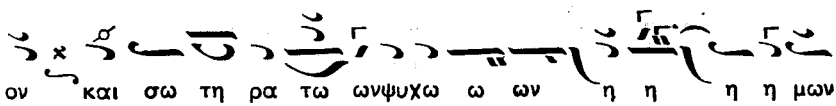

Καὶ νῦν „Σπήλαιον εὐτρεπίζου" (ἴδε ἐν σελίδι 279)

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα. Ἦχος

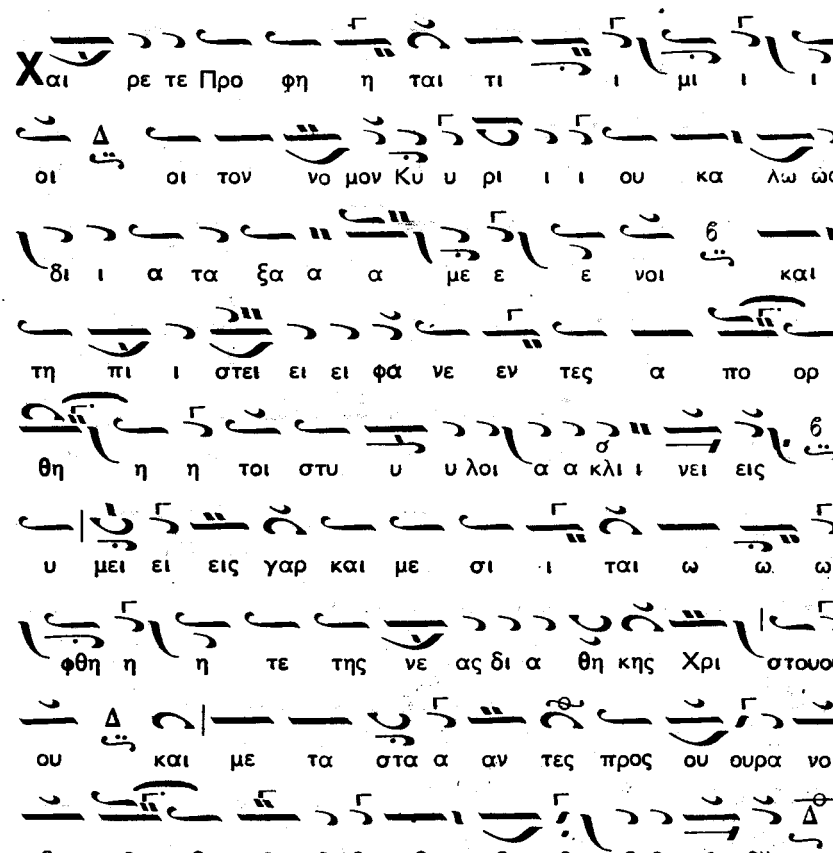

α αυ το ο ο ον ι κε τε ε ευ σα α α

τε ει ρη νε ευ σαι αι αι τον κο ο σμον

και σω ω σαι τας ψυ χα α ας η η η μων

Καὶ νῦν Δ

Ω θαυ μα το ος και αι αι νου παν τω ων πα α

λαι σι αι θαυ μα α των Δ τις γαρ εγ νω μη η τε

ε ε ρα α νευ αν δρος τε ε ε το ο κυι υι υι

αν και εν α γκα λαι αις φε ε ρου ου σαν

τον α πα σαν την κτι ι σιν πε ρι ε ε ε

χο ο ον τα Θε ου ου ου ε στι ι βου λη

η η το κυ υ η η θε εν ον ως βρε φος Πα

να α γνε ε σαις ω λε ε ε ναις βα στα α α σα α

α σα και μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος ὁ αὐτὸς

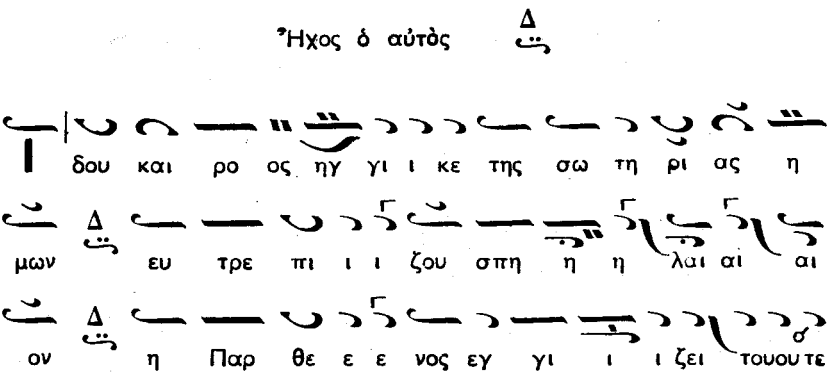

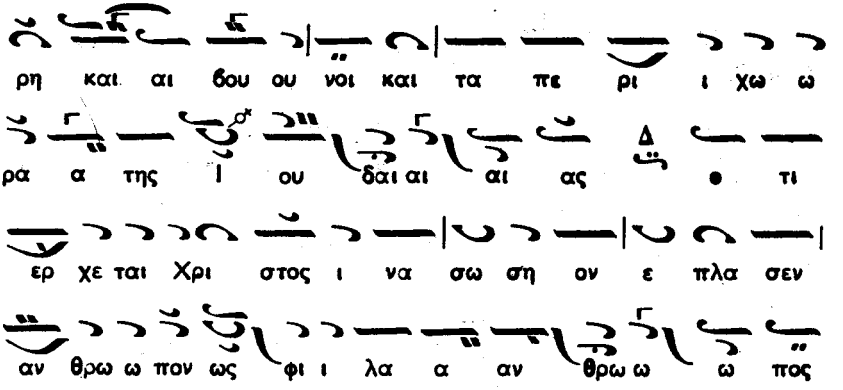

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Ἦχος λ ζ ϩ Νη

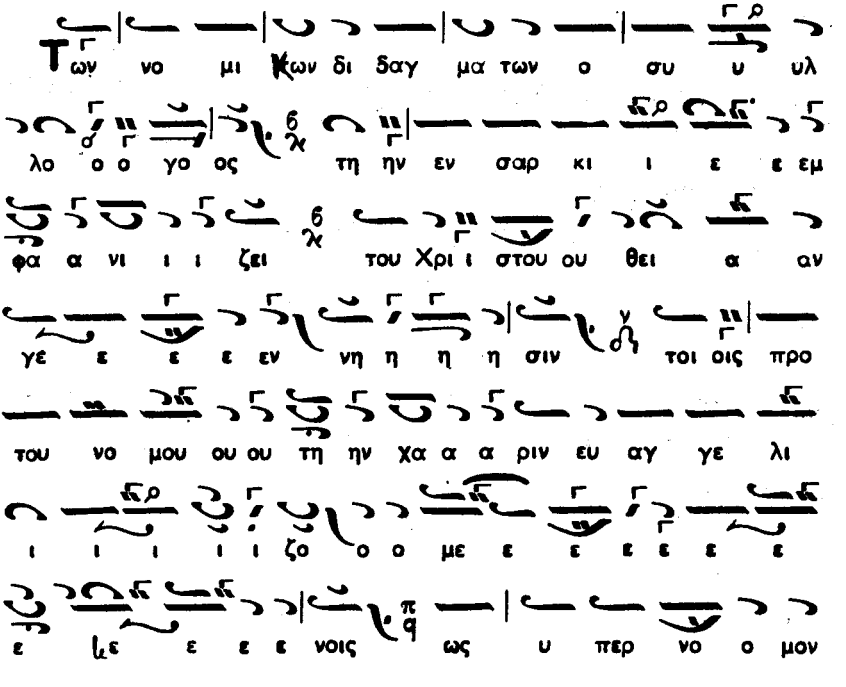

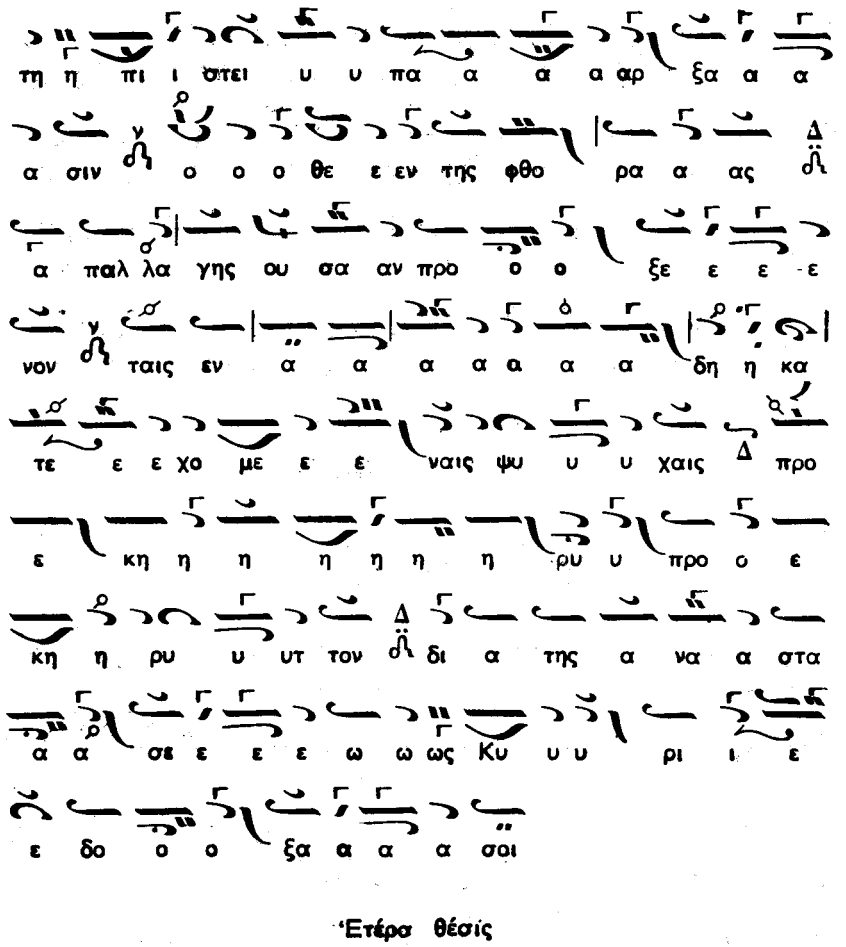
τη η πι ι ὀτει υ υ πα α α α αρ ξα α α
α σιν ο ο ο θε ε εν της φθο ρα α ας
α παλ λα γης ου σα αν προ ο ο ξε ε ε ε
νον ταις εν α α α α α α α δη η κα
τε ε ε χο με ε ε ναις ψυ υ υ χαις προ
ε κη η η η η η η ρυ υ προ ο ε
κη η ρυ υ υτ τον δι α της α να α στα
α α σε ε ε ε ω ω ως Κυ υ υ ρι ι ε
ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἑτέρα θέσις

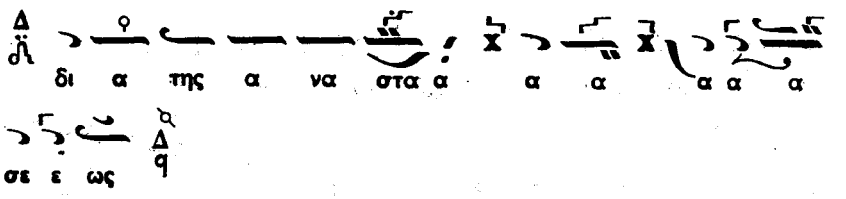
δι α της α να στα α α α α α α
σε ε ως

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω

μα τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ

δα τος α να παυ σε ως οι Α γι οι τρεις παι

δες η γα αλ λον το και ο Προ φη της Δα νι

ηλ λε ον των ποι μην ως προ βα των ε δει κνυ το

ταις αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος

σω σον τας ψυ χα α ας η μων

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παραμονὴ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΩΡΑΣ

Ὥρα Α'

Ἦχος Νη

Ἄρχεται ὁ Α' Χορὸς

Βη θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε ε πι ι ζε ε

ε ε σθω η η η φα α α ατ νη το σπη
λαι ον δε χε ε ε υθω ω η α λη θει
ει α α η η ηλ θεν η σκι ι α α πα ρε
ε ε δρα α α α με και Θε ος α αν θρω
ω ω ποις εκ Παρ θε νου ου πε ε φα α νε ε
ε ρω ω ω ω ται μορ φω θει εις το ο
κα αθ η η μας και Θε ε ω ω σας το ο προ
ο ο σχη η η η μα δι ο Α α δαμ α α
να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη η Ε εν
α α κρα α α α ζο ο ο ον τες ε πι
ι γης ευ δο κι α ε πε ε φα α α νη η
σω σαι το γε ε ε νος η η η μων

Ἦχος Γα

Ο Θε ος α πο θαι μαν η ξει και ο Α

γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ω ως

Νυ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σις πλη

ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στικως η η φα α

α σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε

ε ε ε εμ γη η ι ου ου ου ου ου δα ου

δα μω ω ω ω ως υ υ πα α α αρ χεις ε

λα χι ι στη η εν τοι οις η η γε μο ο ο

ο σι ι προ ευ τρε πι ι ζου ου σα α τα

σπηλαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε ξε λε ε

ευ σε ται η γου με ε νος των ε θνων δι α

σα α αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου ου κο ο ο

ρης Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο ος η η η

η μω ων ο ος ποι μα νει ει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του τον νε ο ον ι ι ισ ρα α α

α η ηλ δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες

με γα λω ω συ υ υ υ υ υ υ νην

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος λ ⲗ Ⲛⲏ

Τα δε ε λε ε ε γει ι ι ω ω ση ηφ προς την

Πα α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι

το δρα μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε θε ε ε ε

α α α α μαι α πο ρω ω ω ω ω

και ε ε ε ξι ι στα α α μαι και τον

νου ουν κα α τα α πλη η ητ το ο ο ο μαι Δ

λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου ου γε

νου εν τα α α α χει Μα ρι ι α τι

το δρα μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι

τε θε ε α α α α μαι αν τι τι μη

η η η ης αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ

φρο ο συ υ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

πην αν τι του ε παι αι νει ει ει σθαι τον ψο

ο γον μοι προ ση η γα α α α γες ουκ

ε τι φε ε ρω λοι πον το ο ο ο ο ο

νει δο ος α α αν θρωω ω ω πων υ

πο γαρ ι ι ε ε ρε ε ε ω ων εκ του

να ου ω ως α με εμπτον Κυ ρι ι ου ου σε ε πα

α ρε ε ε λα α α α βον και τι ι

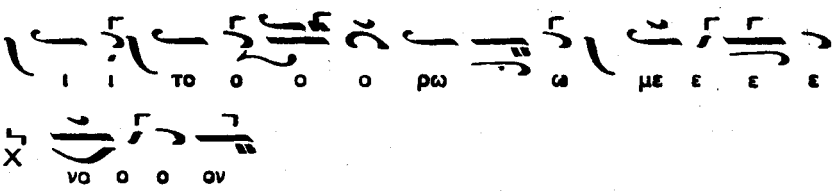

Ὥρα Γ'

Ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος

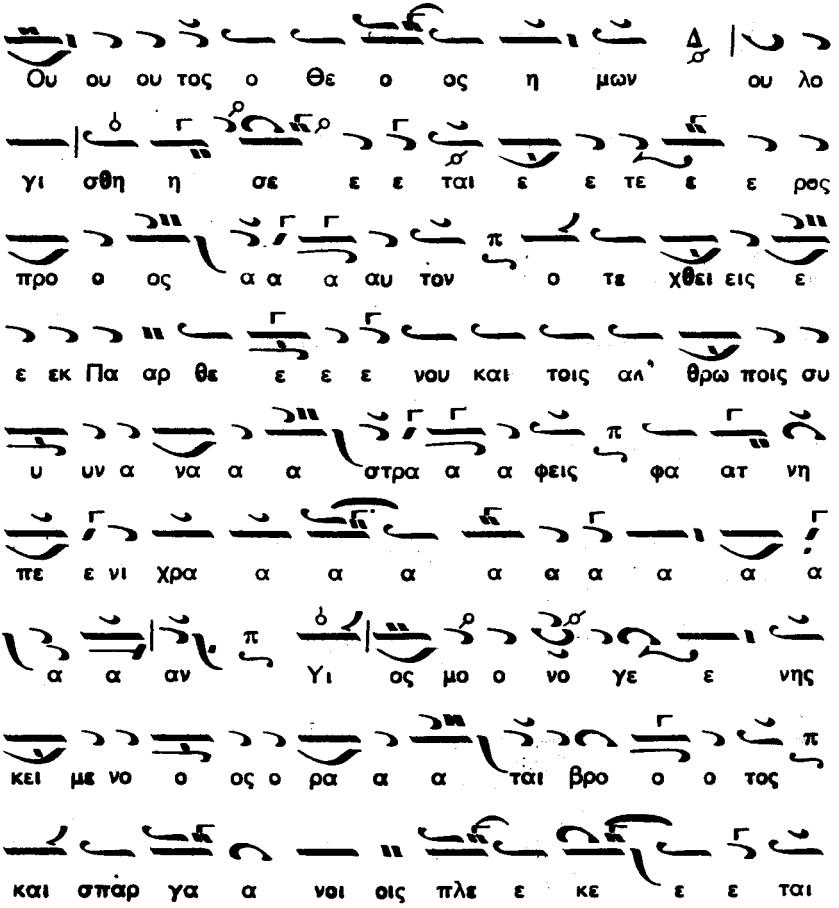

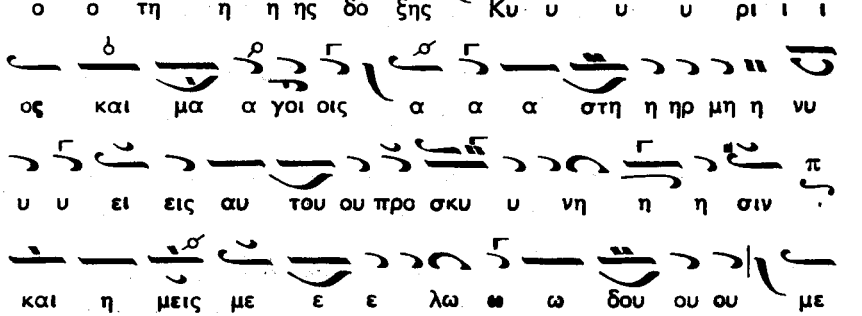
ο ο τη η η ης δο ξης Κυ υ υ υ ρι ι ι
ος και μα α γοι οις α α α στη η ηρ μη η νυ
υ υ ει εις αυ του ου προ σκυ υ νη η η σιν
και η μεις με ε ε λω ω ω δου ου ου με
εν τρι α α ας Α α γι ι ι α α σω
σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος Νη

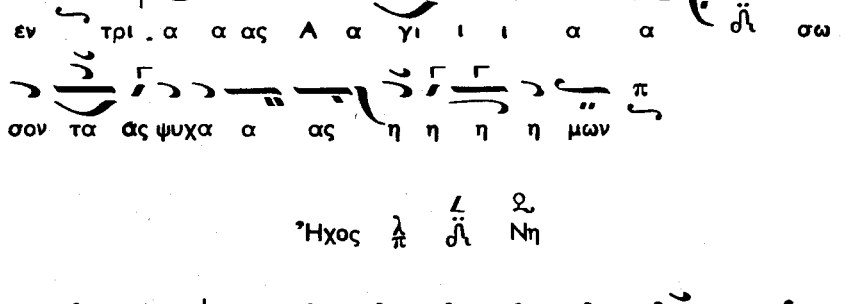
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο
Α γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι
ου ου δα α α σε ε ε ε ος

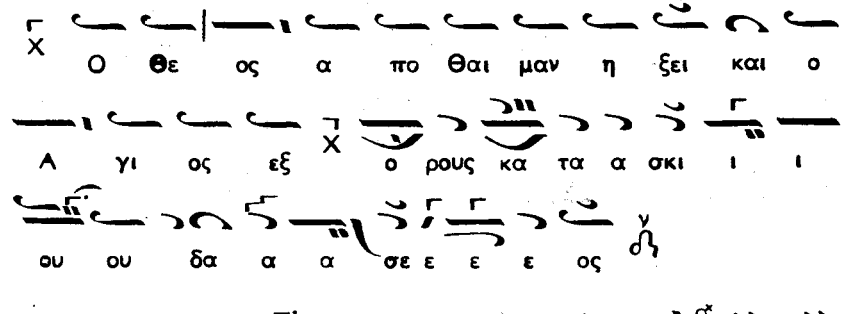
Προ της γεν νη η σε ως τη ης σης τρο μω ο
ρω ω ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ο ον Κυ
ρι ι ε ε αι νο ε ραι αιστρα τι ι αι αι κα

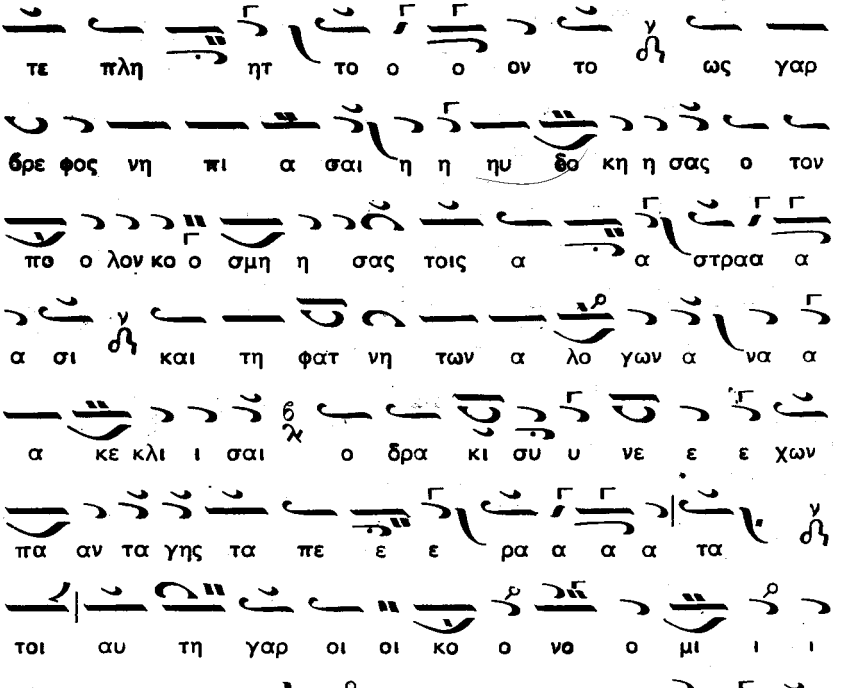

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος Γ΄ Γα

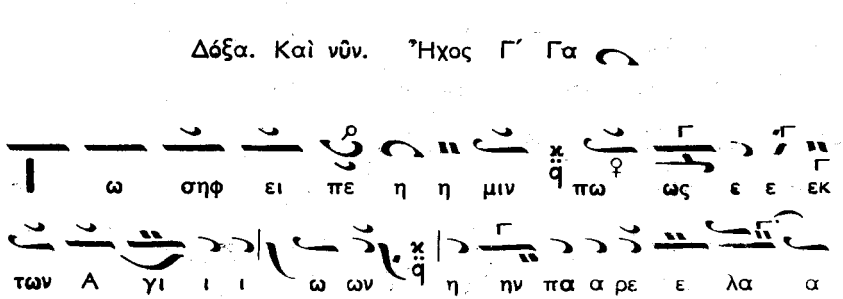

δες κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε

ε ε ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ

φη η τα ας ε ρευ νη η η η η σας και χρη

μα τι σθεις υ πο ο ο ο Α αγ γε ε ε ε λου

πε ε ε πει σμαι ο ο ο ο ο τι ι Θε ε

ε ον γεν νη σει η Μα ρι ι ι ι α α α νε ερ

μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις

προ σκυ νη σι ιν Μα α γοι εξ Α να α το

λω ων η ξου ου σι συν δω ω ω ροις τι μι ι ι ι οις

λα α τρε ε ευ ο ο ο ον τε ες ο σαρ

κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ

υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι

οι οι

Ὥρα ΣΤ'

Ἄρχεται ὁ α' χορὸς

Ἦχος ⸗ Πα

Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε ως και

κα τι δω με ε ε εν συ υγ κα τα α α σ βα α

α σι ιν Δ θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν

Βη θλε ε εμ προ ος η μα ας ε εμ φα

νως και νουν κα θαρ θε εν τες τω ω βι ι

ω προ σε νε εγ κω ω μεν α α ρε ε τα α

α ας α αν τι μυ υ υ ρου προ ευ τρε

πι ζον τες πι στω ω ως των γε νε θλι

ι ι ων τα α α ας ει ει σο ο ο δου ους ε

πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα τωωνκρα α α

ζο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δθ ο

ο ξα α θε ω ω ω τω ε ε Τρι α α α

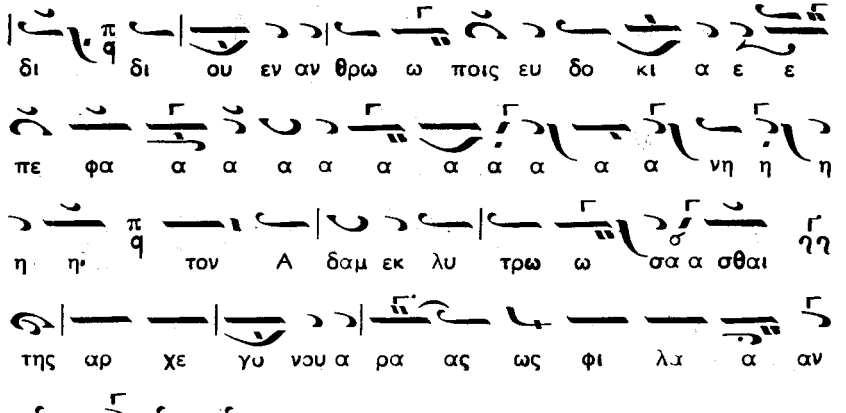

Ἦχος Πα

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ Ἅγιος

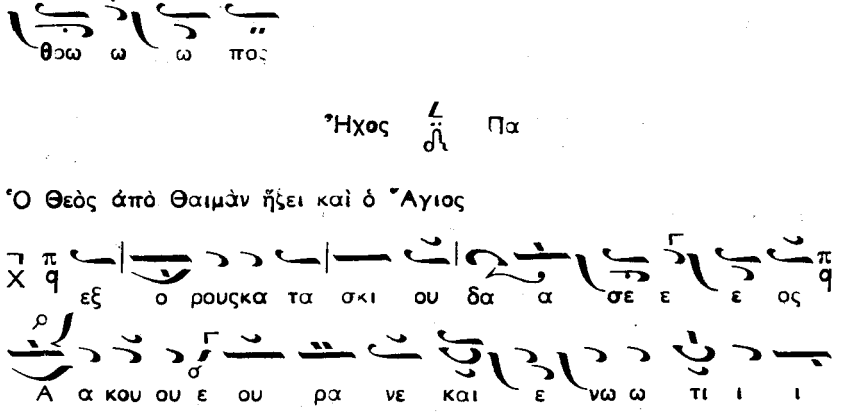

κρα ται α κτι ι ι σάς χει ρι ι τη ην κτι ι

ι σι ιν σπλα γχνοον ο ο ρα α α ται πλα

α α α σμα α α τος π q ω βα θο ος

πλου ου ου του π q και σο φι ι ι α ας και γνω

ω ω σε ε ε ως Θε ε ε ου π q ως α νε

ξε ρευ νη η τα τα κρι μα τα αυ του Δ ἀ και

α νε ξι χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι αυ αυ

του ου

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος λ π ἐ q Πα

Δε ε ε ε ευ τε ε π q χρι στο φο ο ο ο ο

ροι λα οι κ q κα τι ι δω με εν θα α α α αυ

μα κ q πα α σαν ε εν νοι οι οι αν ε εκ πλη

ητ τον και αι συ νε ε ε χον π q και ε

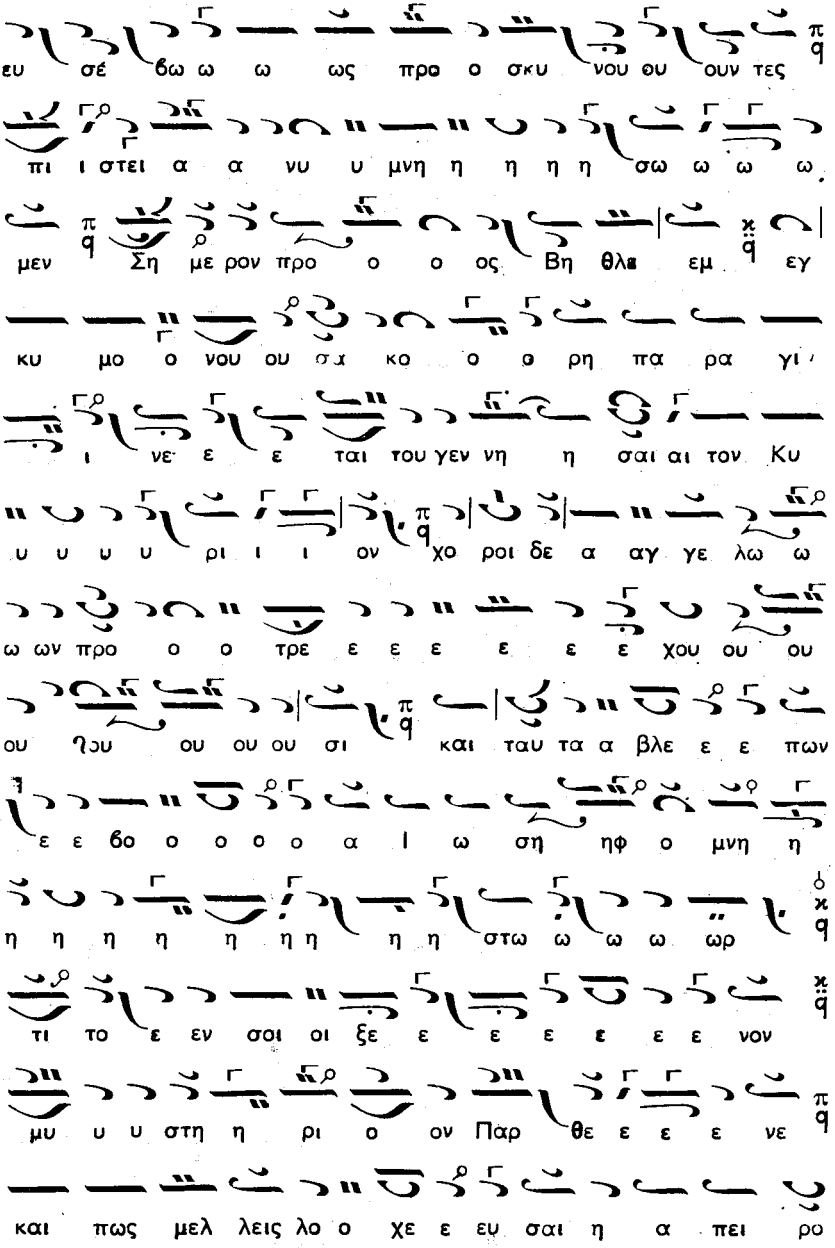
ευ σέ βω ω ω ως προ ο σκυ νου ου ουν τες
πι ι στει α α νυ υ μνη η η η η σω ω ω ω
μεν Ση με ρον προ ο ο ος Βη θλ εμ εγ
κυ μο ο νου ου σκ κο ο ο ρη πα ρα γι
ι νε ε ε ται του γεν νη η σαι αι τον Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ον χο ροι δε α αγ γε λω ω
ω ων προ ο ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου
ου ηου ου ου ου σι και ταυ τα α βλε ε ε πων
ε ε βο ο ο ο ο α ι ω ση ηφ ο μνη η
η η η η η η η η η στω ω ω ω ωρ
τι το ε εν σοι οι ξε ε ε ε ε ε ε νον
μυ υ υ στη η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε
και πως μελ λεις λο ο χε ε ευ σαι η α πει ρο

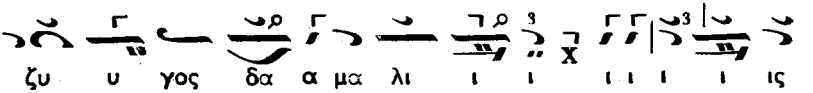

Ὥρα Θ'

Ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

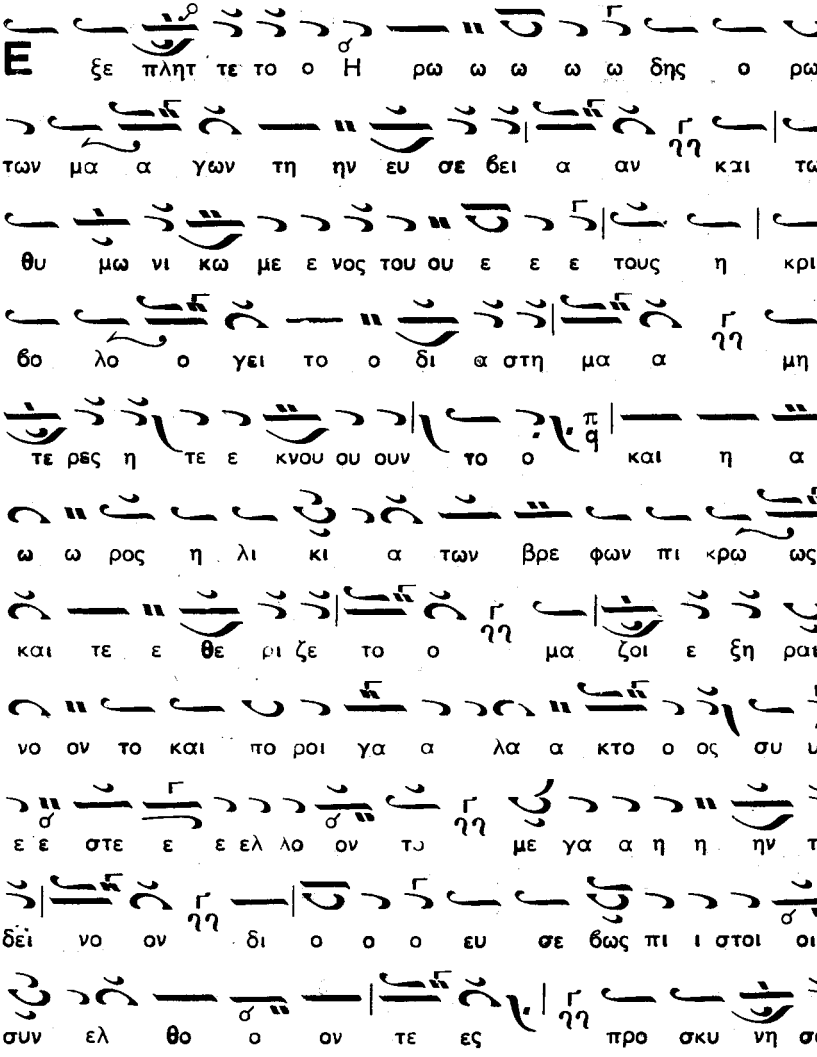

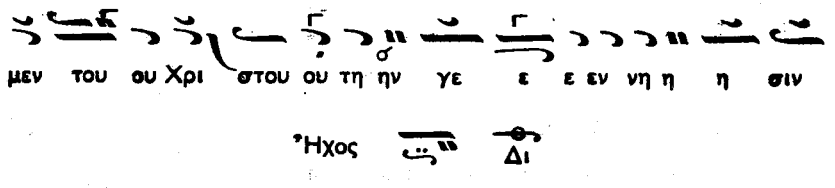

Ἦχος Δι

Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος

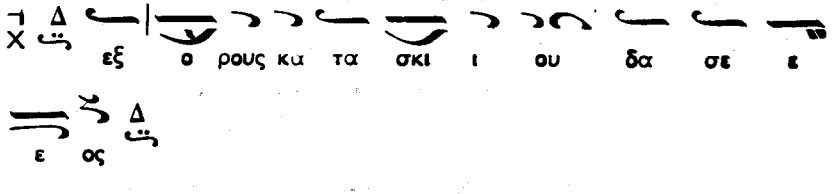

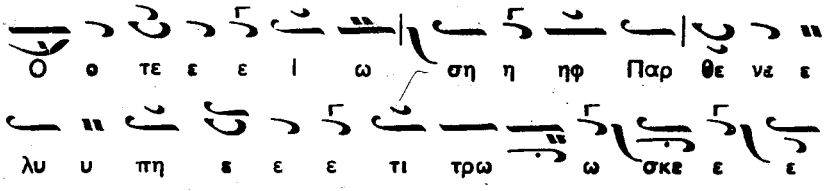

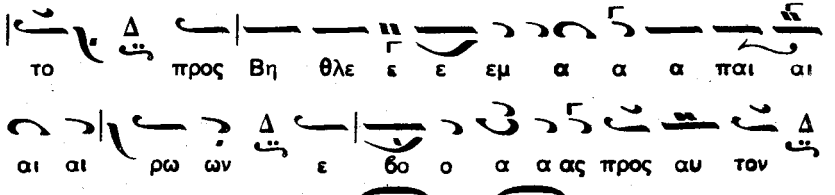

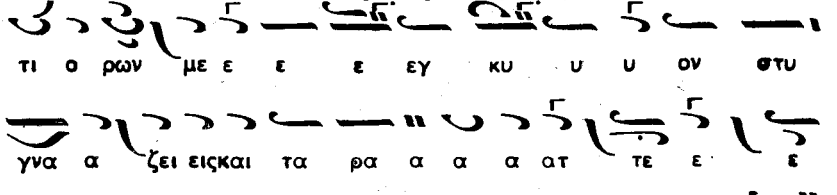

αν τα το πα ρα δο ο ο ο ξον ε ε εν

νο ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Θε ο ος κα τει σι γαρ ε πι γης δι

ε λε ε ον εν τη ε μη η μη η τρα

νυν και σα αρ κα α προ σε λα α α βε ε

ε το ον περ τι κτο με ε νον ο ο ψει ω

ω ως ηυ δο ο ο κη η η σε και της

χα ρας πλη η η η σθειειςπρο σκυ νη η η η σεις

ως κτι ι ι στη η ην σου ον Αγ γε ε

ε λοι οι οι υ μνου ου σιν α πα αυ στως και δο

Ο δεύτερος χορός

ξα α α ζου ου ου σι συν Πα α τρι

και α γι ι ωω Πνε ε ευ μα α α τι

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ π ⸎ Πα Δίχορον

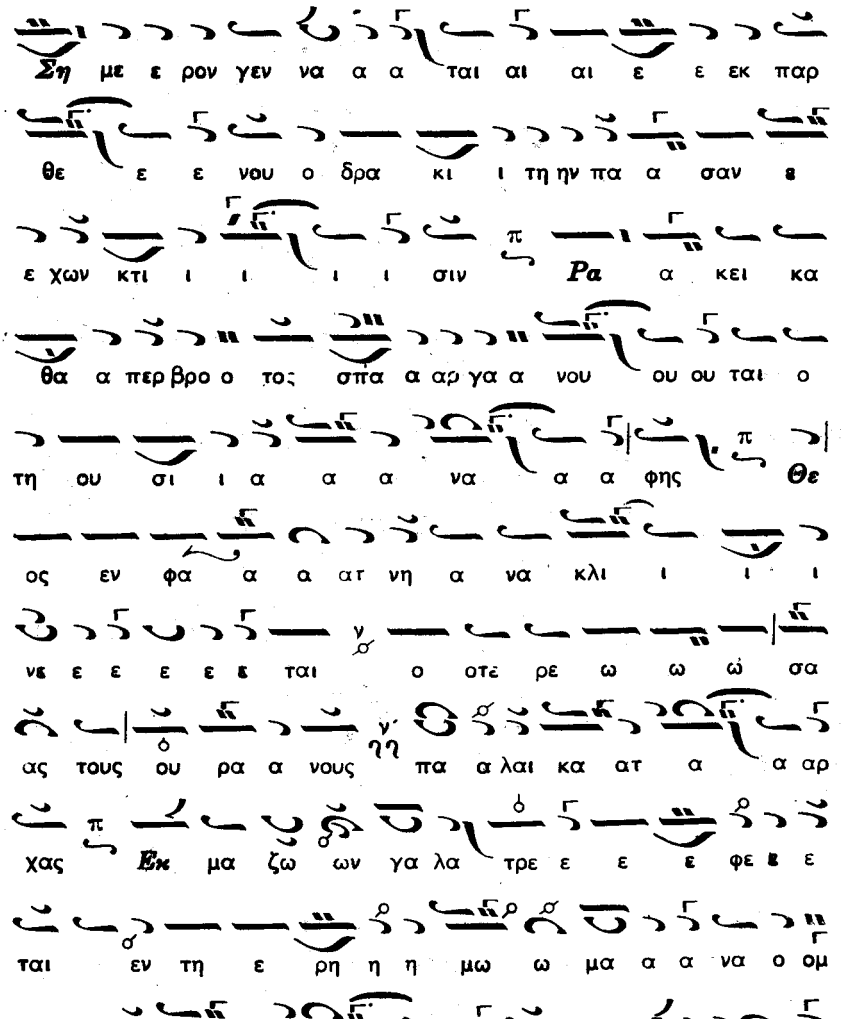

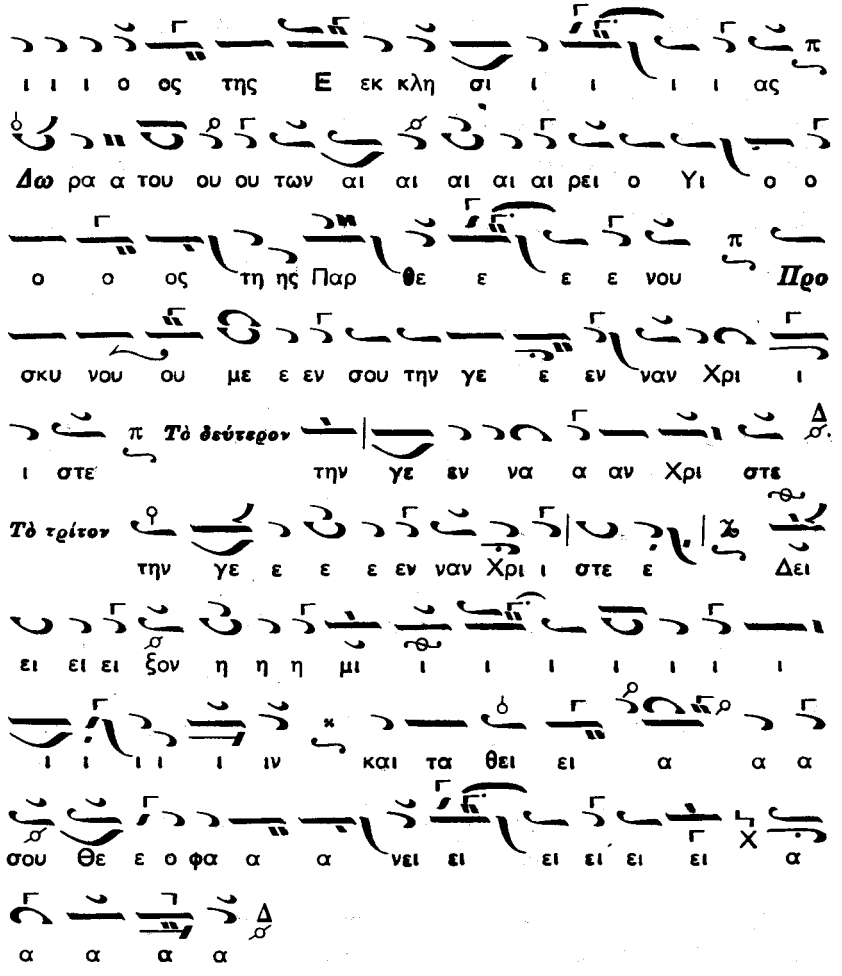

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ κατὰ σάρκα Γένησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἰδιόμελα. Ἦχος Δι

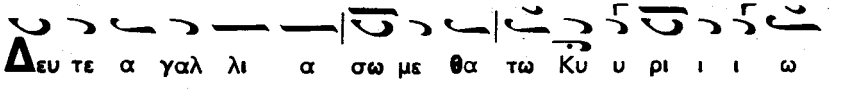

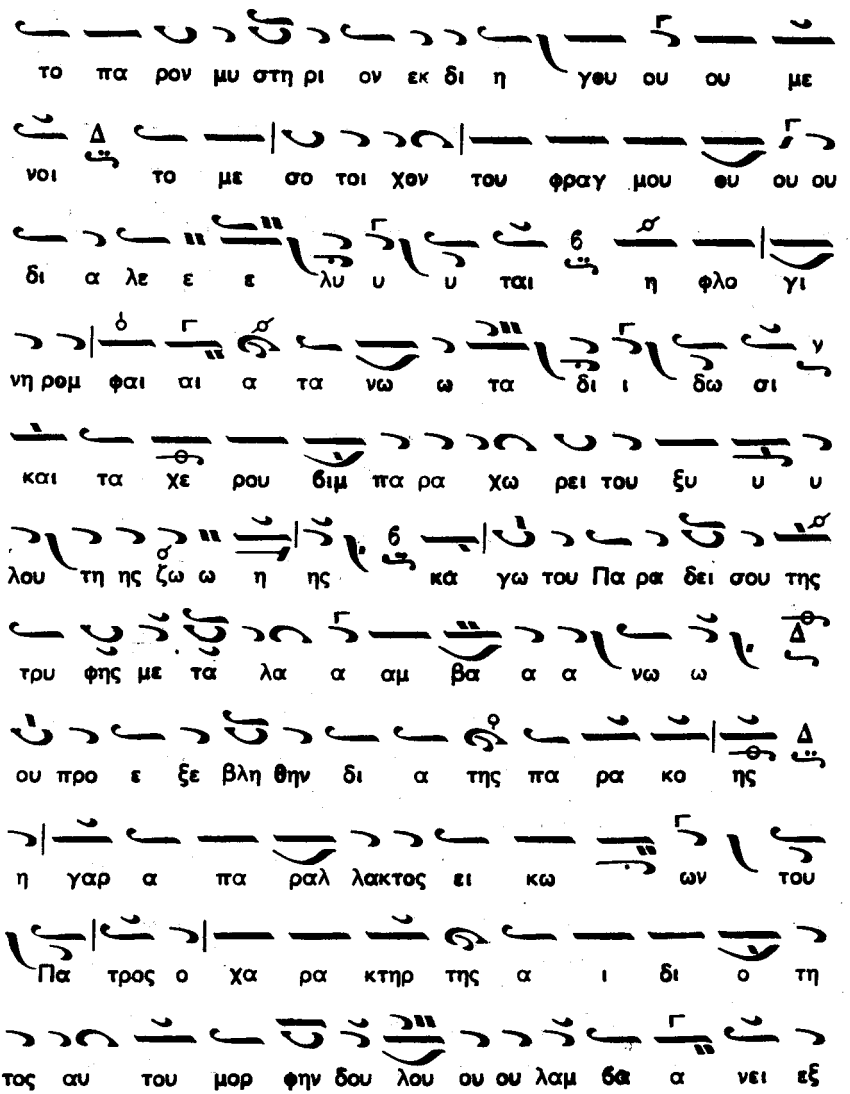

το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γθυ ου ου με

νοι το με σο τοι χον του φραγ μου θυ ου ου

δι α λε ε ε λυ υ υ ται η φλο γι

νη ρομ φαι αι α τα νω ω τα δι ι δω σι

και τα χε ρου βιμ πα ρα χω ρει του ξυ υ υ

λου τη ης ζω ω η ης κα γω του Πα ρα δει σου της

τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ω

ου προ ε ξε βλη θην δι α της πα ρα κο ης

η γαρ α πα ραλ λακτος ει κω ων του

Πα τρος ο χα ρα κτηρ της α ι δι ο τη

τος αυ του μορ φην δου λου ου ου λαμ βα α νει εξ

α πει ρα γα μου μη τρο ος προ ο ελ θων

ου τρο πην υ πο ο μει ει ει νας ο γαρ ην δι ε

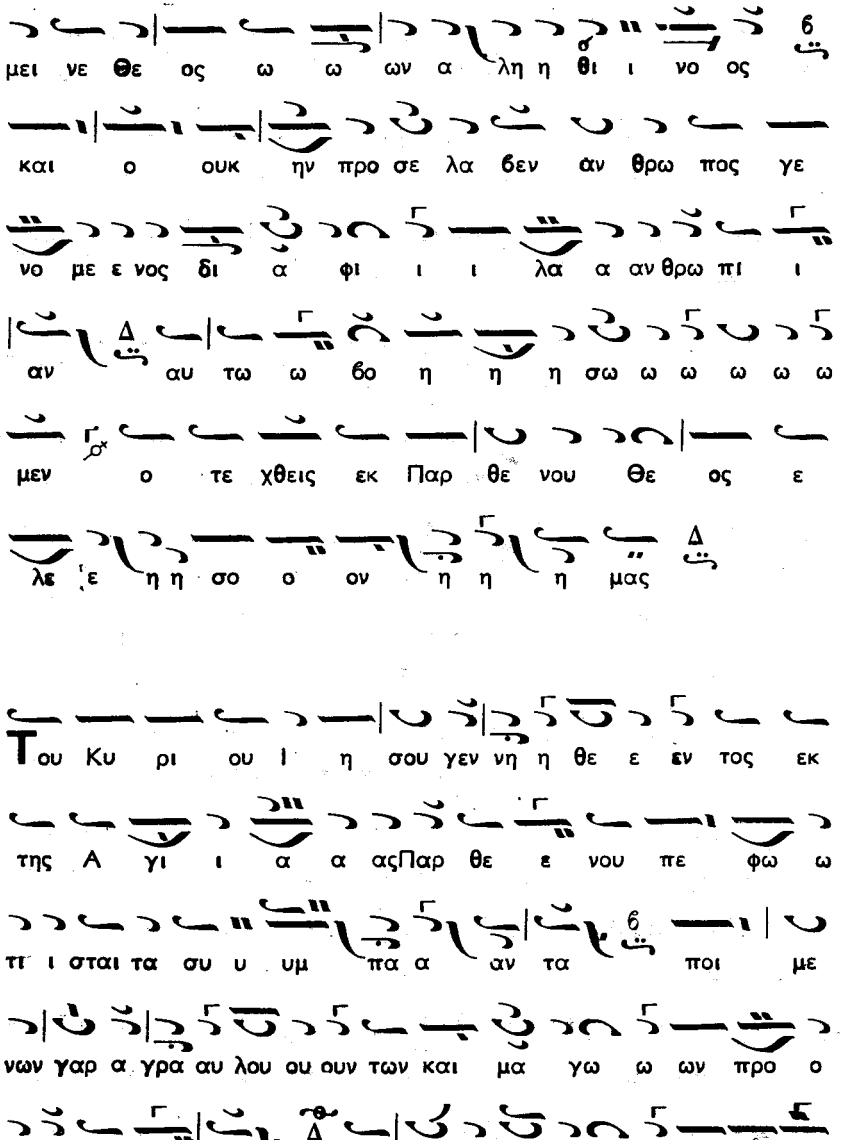
μει νε Θε ος ω ω ων α λη η θι ι νο ος
και ο ουκ ην προ σε λα βεν αν θρω πος γε
νο με ε νος δι α φι ι ι λα α αν θρω πι ι
αν αυ τω ω βο η η η σω ω ω ω ω ω
μεν ο τε χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε
λε ε η η σο ο ον η η η μας
Του Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη η θε ε εν τος εκ
της Α γι ι α α αςΠαρ θε ε νου πε φω ω
τι ι σται τα συ υ υμ πα α αν τα ποι με
νων γαρ α γρα αυ λου ου ουν των και μα γω ω ων προ ο
ο σκυ νου ουν των αγ γε λων α νυ υ υμ νου ου
ου ουν τω ων Η ρω ω δη ης ε τα ρα α α

α ατ τε ε ε το ο τι Θε ος εν σαρ

κι ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ τω ων ψυ υ χω

ω ων η η η μων

Η βα σι λει α σου Χρι στε ο Θε ος βα σι

λει α παν των τω ω ων αι ω ω νων και η δε

σπο τει α σου εν πα ση γε νε α α α και γε

ε νε ε α α ο σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το

ο ος α γι ι ου και εκ της α ει παρ θε νου

Μα ρι ι α ας ε ε εν α α αν θρω πη η

σας φως η μιν ε λαμ ψας Χρι στε ο Θε ος τη

ση η πα α α ρου ου σι ι ι α φως εκ φω

τος του Πα τρος το α παυ γα α σμα πα σαν κτι ι

ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ υ νας πα α α σα

πνο ο η αι αι νει ει ει σε τον χα ρα κτη η η

ρα της δο ο ο ξης του ουΠα α τρο ος ο ων

και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ θε νου Θε ος

ε λε ε η η σο ο ον η η η μας

Τι σοι προ σε νε γκωμεν Χρι στε ο τι ω

φθης ε πι γης ως α αν θρω πο ος δι η μας

ε κα στον γαρ των υ πο σου γε νο με νων κτι ι

σμα α α των την ευ χα ρι στι α α αν σοι οι οι

προ ο σα α α γει οι αγ γε λοι το ον υ

υ υ μνον οι ου ρα νοι τον α α α στε ε ε

ρα α οι μα γοι τα α δω ω ω ρα οι ποι με

νες το θα αυ μα η γη η το σπη η λαι ον

η ε ε ρη η η μο ο ος την φα ατ νην

η μει ει εις δε ε μη τε ε ε ε ρα α Παρ

θε ε ε νον ο προ αι ω νων Θε ος

ε λε ε η η σο ο ον η η η μας

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Δι

Αυ νου ου ου σταυ-μο ο να αρ χη η σα αν

τος ε ε πι της γης η πο λυ αρ χι ι α των

αν θρω ω ω πων ε πα α αυ σα α α α το

Σου ου ου δε ε ναν θρω πη σαν τος ε εκ της α γνης

η πο λυ θε ι ι α των ει δω ω ω λων κα

τη η ηρ γη η η η ται υ πο μι αν

βα σι λει αν εγ κο σμι ι ον αι πο ο ο λεις γε γε

ε ε νη η ην ην ται και εις μι αν δε

σπο τει αν θε ο τη η τος τα ε ε ε θνη ε πι

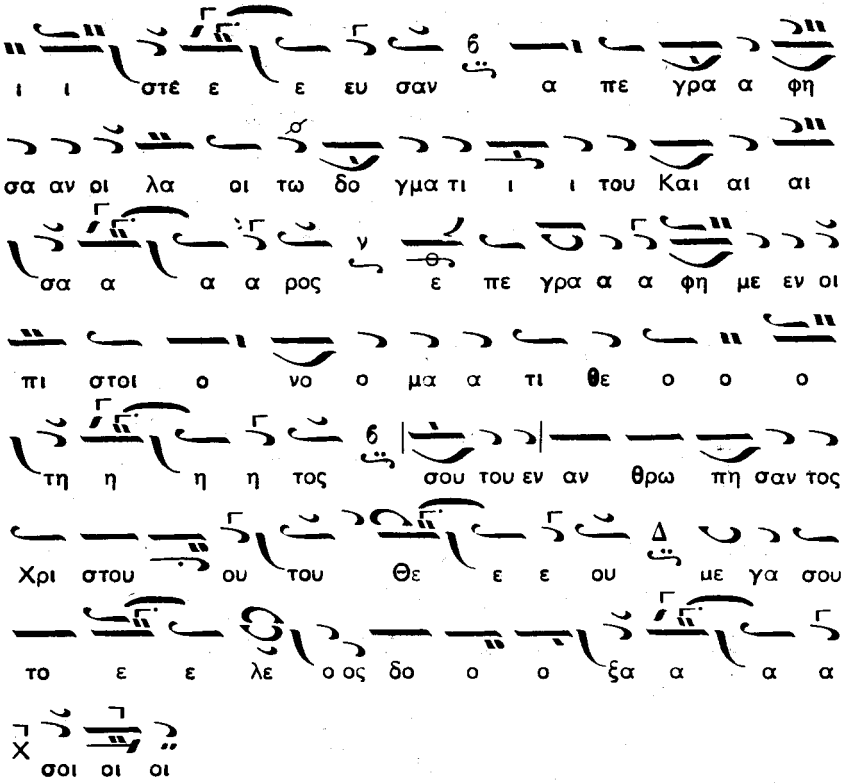

Τροπάρια τῶν προφητειῶν

α΄) Ἦχος

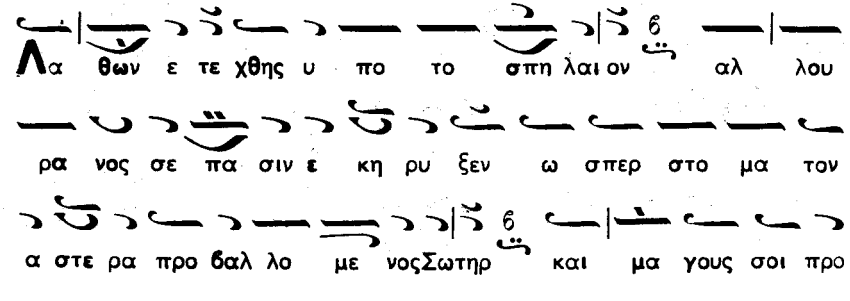

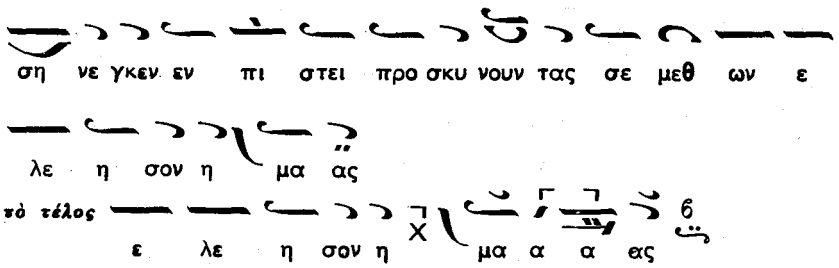

β΄) Ἦχος ὁ αὐτὸς Δι

Εἰς τὸν Στίχον

Ἦχος Δι

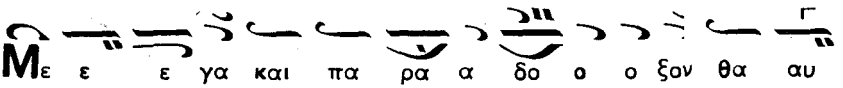

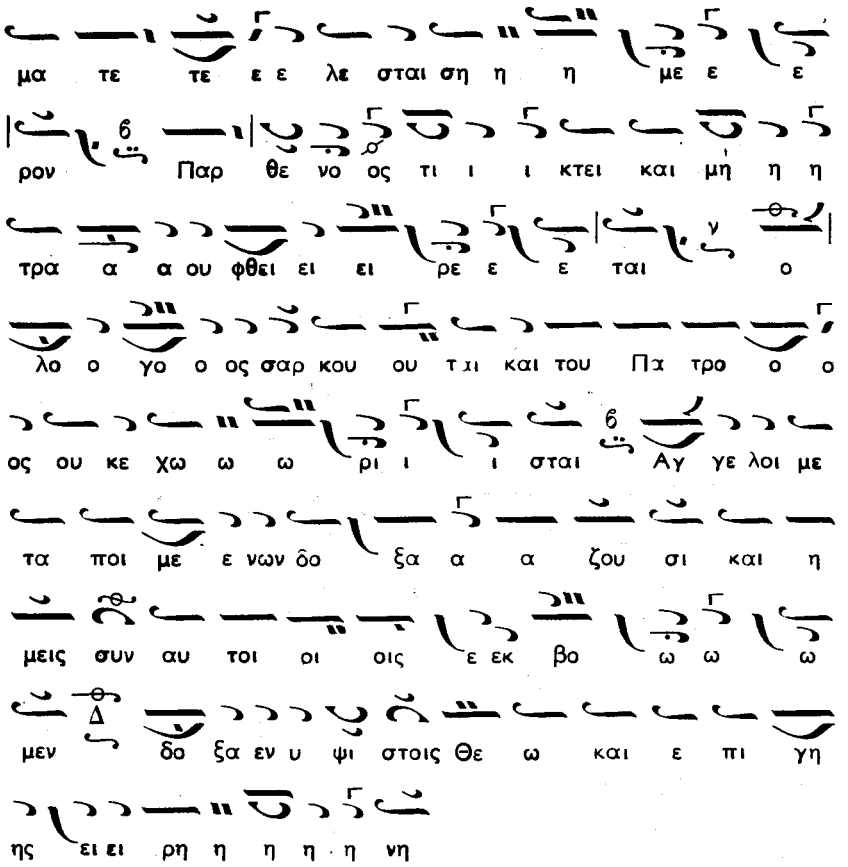
μα τε τε ε ε λε σται ση η η με ε ε
ρον Παρ θε νο ος τι ι ι κτει και μη η η
τρα α α ου φθει ει ει ρε ε ε ται ο
λο ο γο ο ος σαρ κου ου τι και του Πα τρο ο ο
ος ου κε χω ω ω ρι ι ι σται Αγ γε λοι με
τα ποι με ε νων δο ξα α α ζου σι και η
μεις συν αυ τοι οι οις ε εκ βο ω ω ω
μεν δο ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γη
ης ει ει ρη η η η η νη

Ἦχος Γ΄ Γα

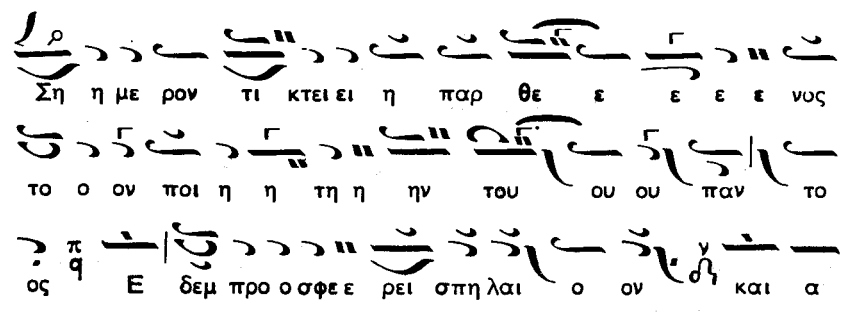
Ση η με ρον τι κτει ει η παρ θε ε ε ε ε νος
το ο ον ποι η η τη η ην του ου ου παν το
ος Ε δεμ προ ο σφε ε ρει σπη λαι ο ον και α

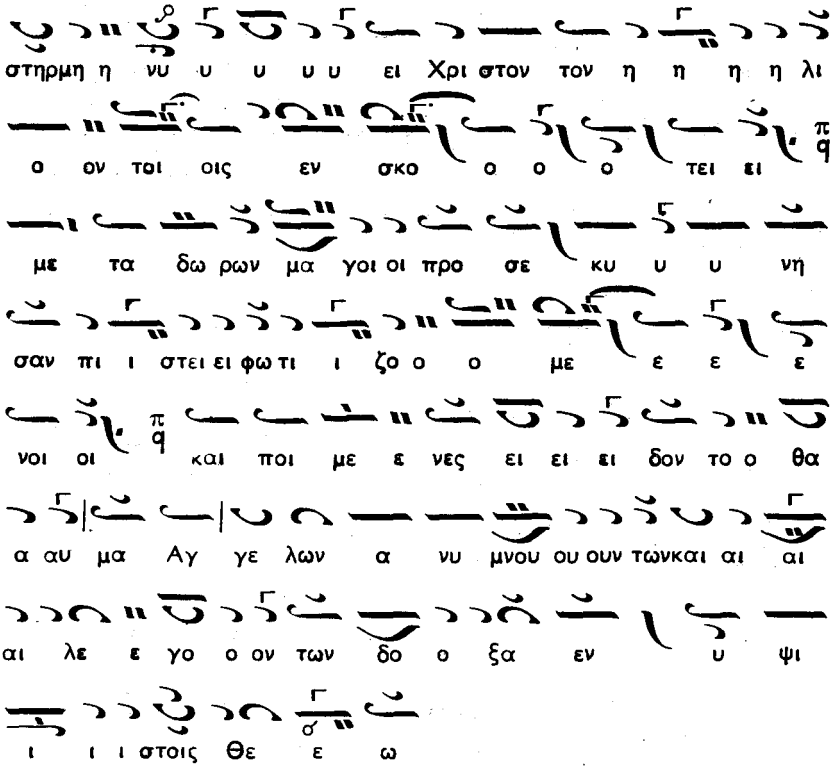
στηρμη η νυ υ υ υ υ ει Χρι στον τον η η η η λι
ο ον τοι οις εν σκο ο ο ο τει ει
με τα δω ρων μα γοι οι προ σε κυ υ υ νη
σαν πι ι στει ει φω τι ι ζο ο ο με ε ε ε
νοι οι και ποι με ε νες ει ει ει δον το ο θα
α αυ μα Αγ γε λων α νυ μνου ου ουν τωνκαι αι αι
αι λε ε γο ο ον των δο ο ξα εν υ ψι
ι ι ι στοις Θε ε ω

ηη

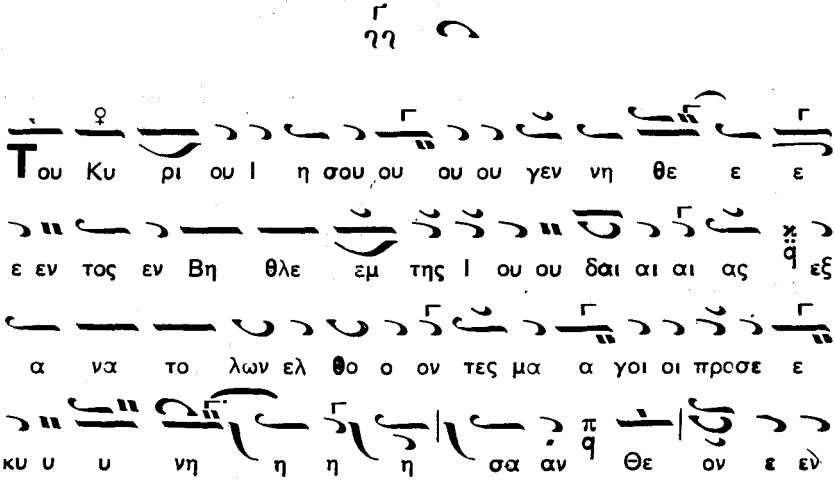
Του Κυ ρι ου Ι η σου ου ου ου γεν νη θε ε ε
ε εν τος εν Βη θλε εμ της Ι ου ου δαι αι αι ας εξ
α να το λων ελ θο ο ον τες μα α γοι οι προσε ε
κυ υ υ νη η η η σα αν Θε ον ε εν

α αν θρω πη σαν τα α και τους θη η σαυ ρου ου

ους αυ των προ θυ υ υ μως α νοι οι ξα αν τε

ες δω ω ω ω ω ρα τι ι μί ι α προ ο σε ε ε

φε ε ε ε ρο ον δο ο κι ι μον χρυ

υ σον ως βα σι λει ει ει τω ω ω ων αι αι ω ω ω

νων και λι βα α νο ον ως Θε ω τω ω ων ο ο

ο λω ων ως τρι η με ρω δε νε ε ε κρω

σμυ υ υ υρ να α αν τω ω α α θα να α α

α τω ω πα αν τα τα α ε ε ε ε ε θνη

δευ τε ε προ ο σκυ νησω με εν τω τε χθε ε ε

ε εν τι σω ω σαι τάς ψυ υ χα α α α ας

η· η μων

Δόξα. Ἦχος Πα

Ευ φραν θη τι ι ι ι ε ρου ου σα α α

λημ και πα νη γυ ρι σα τε ε πα α αν τε ες οι

α α γα α πω ω ων τε ες Σι ων ση με ρον

ο χρο νι ι ος ε λυ υ υ θη η δε σμος

τη η η ης κα α τα α δι ι κη ης του Α δαμ

ο πα ρα δει σος η η μι ι ιν η η νε ε ε

ω ω ω χθη ο ο φις κα τη ηρ γη η

η θη ην γαρ η πα τη σε ε πρω ω ω ην

νυν ε θε ε α σα α το του Δη μι ουρ γου γε

νο με ε ε ε νη ην μη η η τε ε ε ρα

ω βα θο ος πλου ου ου του και σο φι

ι ι α ας και γνω ω ω σε ω ως Θε ου

η προ ξε νη σα σα τον θα να τον πα ση σαρ

κι της α μαρ τι ας το ορ γα α νον σω τη

ρι ας α παρ χη ε γε νε το τω κο σμω παν τι

δι ι α α της Θε ο το ο ο κου βρε φος

γαρ τι κτε ταιαι εξ αυ της ο παν τε ε ε λει ει

ει ος Θε ε ε ος και δι α του το κουπαρ

θε νι αν σφρα α γι ι ι ζει σει ρας

α μαρ τη μα των λυ υ υ υ ω ων δι α α σπα α

αρ γα α α νων και δι α νη πι ο τη

η τος της Ευ ας θε ρα πε ευ ει τας εν λυ παις

ω ω δι ι ι νας χο ρευ ε τω ω τοι

οι οι νυν πα σα η η κτι ι ι ι σις και βο

α α α τω α α α α να α κα α λε

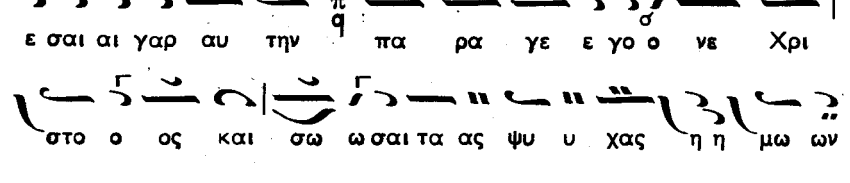

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς Πα

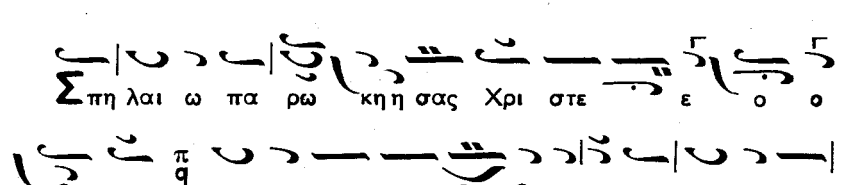

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

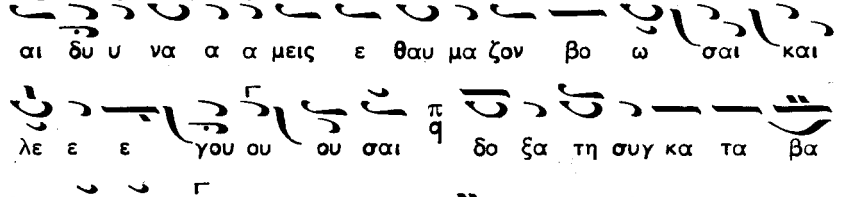

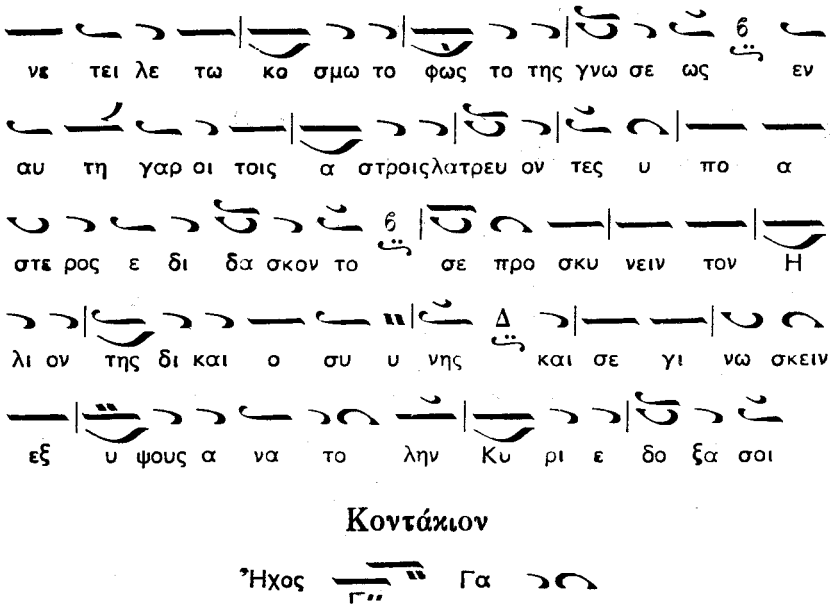

Κοντάκιον

Ἦχος Γα

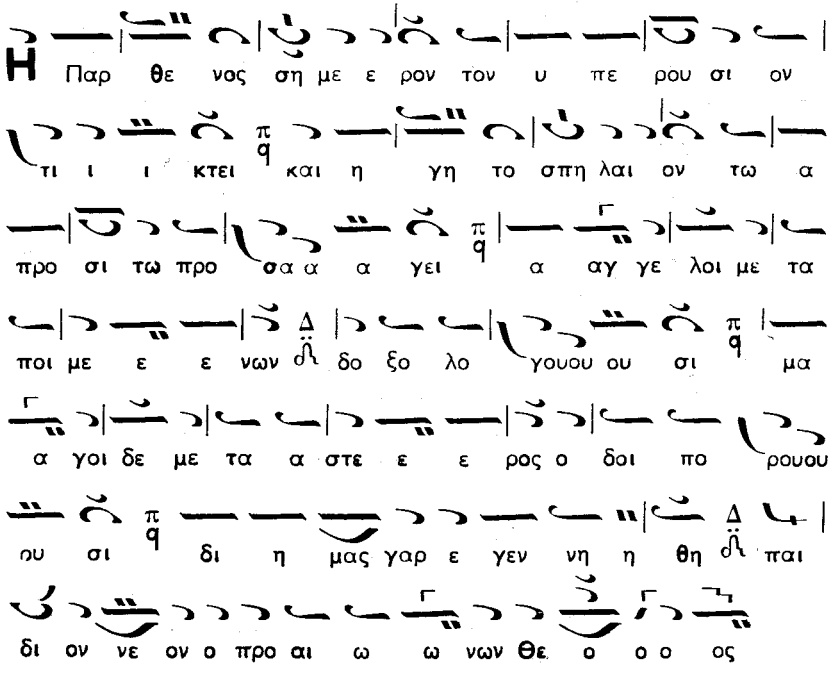

Εἰς τὸν Ν'

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Δι

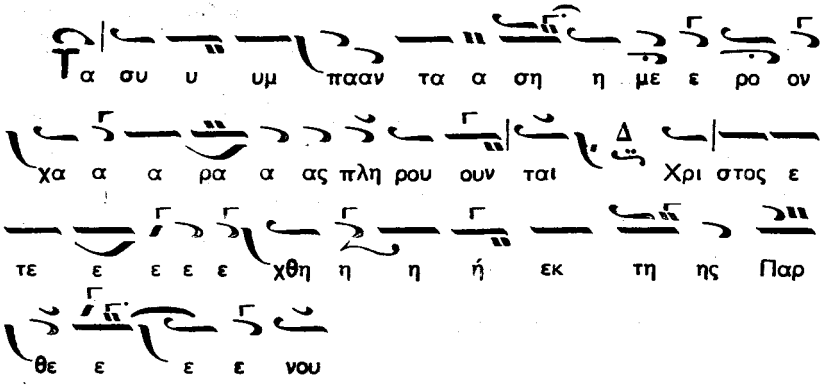

Εἰς τὸ «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς»

Ἰδιόμελον. Ἦχος λ Πα

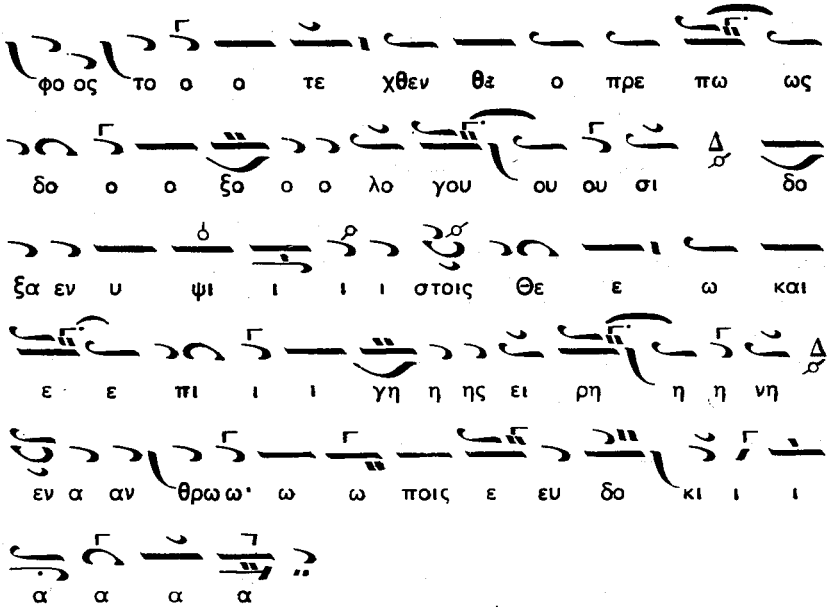

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἦχος

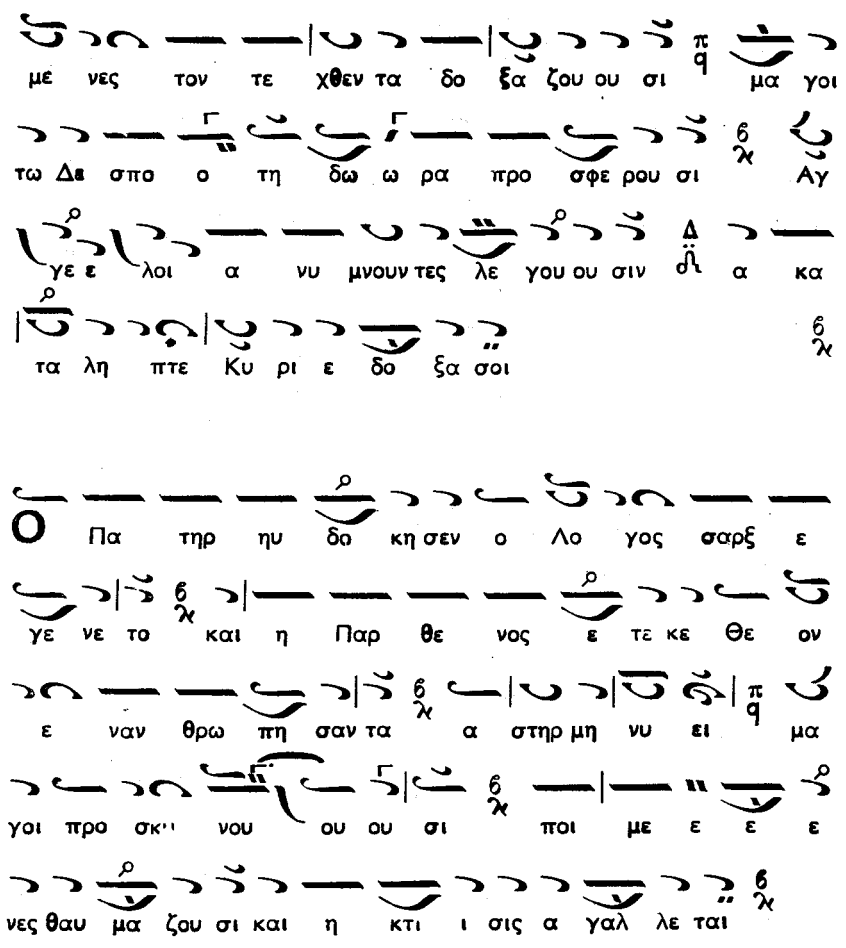
με νες τον τε χθεν τα δο ξα ζου ου σι μα γοι
τω Δε σπο ο τη δω ω ρα προ σφε ρου σι Αγ
γε ε λοι α νυ μνουν τες λε γου ου σιν α κα
τα λη πτε Κυ ρι ε δο ξα σοι
Ο Πα τηρ ηυ δο κη σεν ο Λο γος σαρξ ε
γε νε το και η Παρ θε νος ε τε κε Θε ον
ε ναν θρω πη σαν τα α στηρ μη νυ ει μα
γοι προ σκ νου ου ου σι ποι με ε ε ε
νες θαυ μα ζου σι και η κτι ι σις α γαλ λε ται
Θε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κου σα τον
Σω τη η η ρα α νε τρε ψας την πρω
την κα τα ραν της Ευ ας ο τι μη τηρ γε

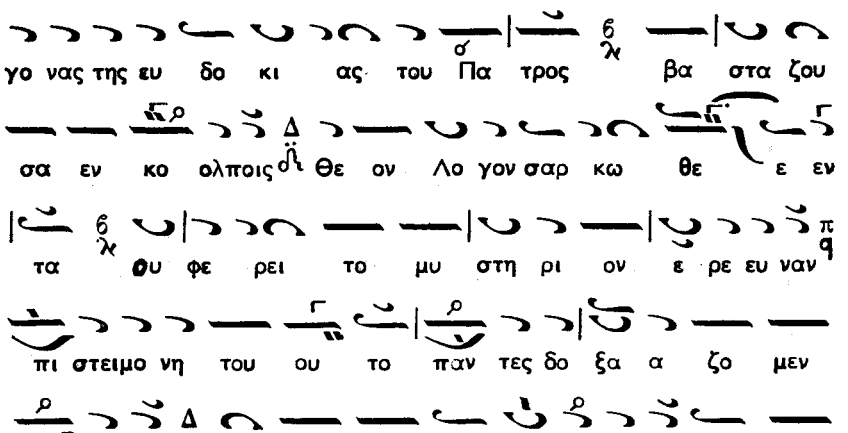
γο νας της ευ δο κι ας του Πα τρος βα στα ζου
σα εν κο ολποις Θε ον Λο γον σαρ κω θε ε εν
τα Θυ φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευ ναν
πι στειμο νη του ου το παν τες δο ξα α ζο μεν
κρα ζον τες με τα σου και λε γο ον τες α νερ
μη νευ τε Κυ ρι ε δο ξα σοι

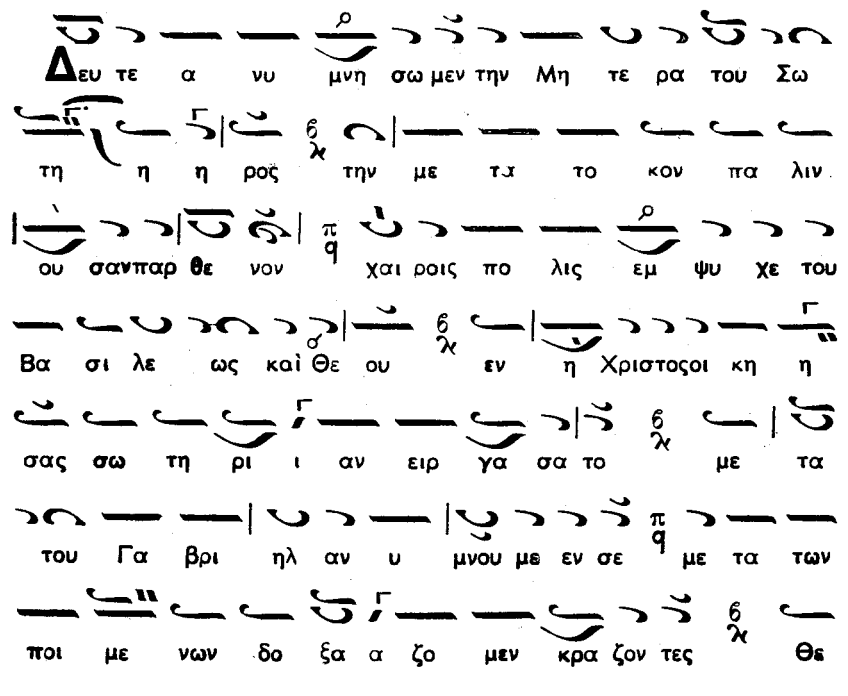
Δευ τε α νυ μνη σω μεν την Μη τε ρα του Σω
τη η η ρος την με τα το κον πα λιν
ου σανπαρ θε νον χαι ροις πο λις εμ ψυ χε του
Βα σι λε ως καὶ Θε ου εν η Χριστοςοι κη η
σας σω τη ρι ι αν ειρ γα σα το με τα
του Γα βρι ηλ αν υ μνου με εν σε με τα των
ποι με νων δο ξα α ζο μεν κρα ζον τες Θε

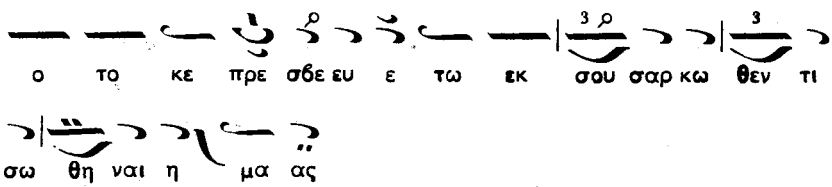

Δόξα. Ἦχος λ̆ π̆ Πα

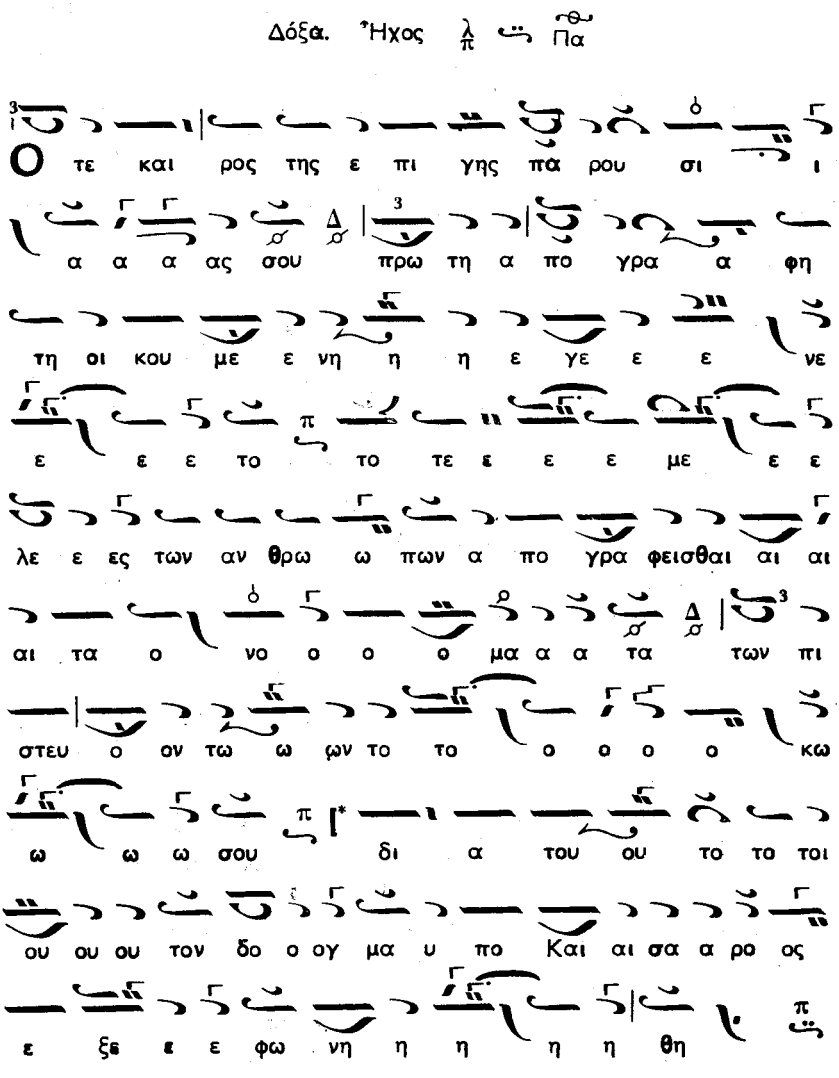

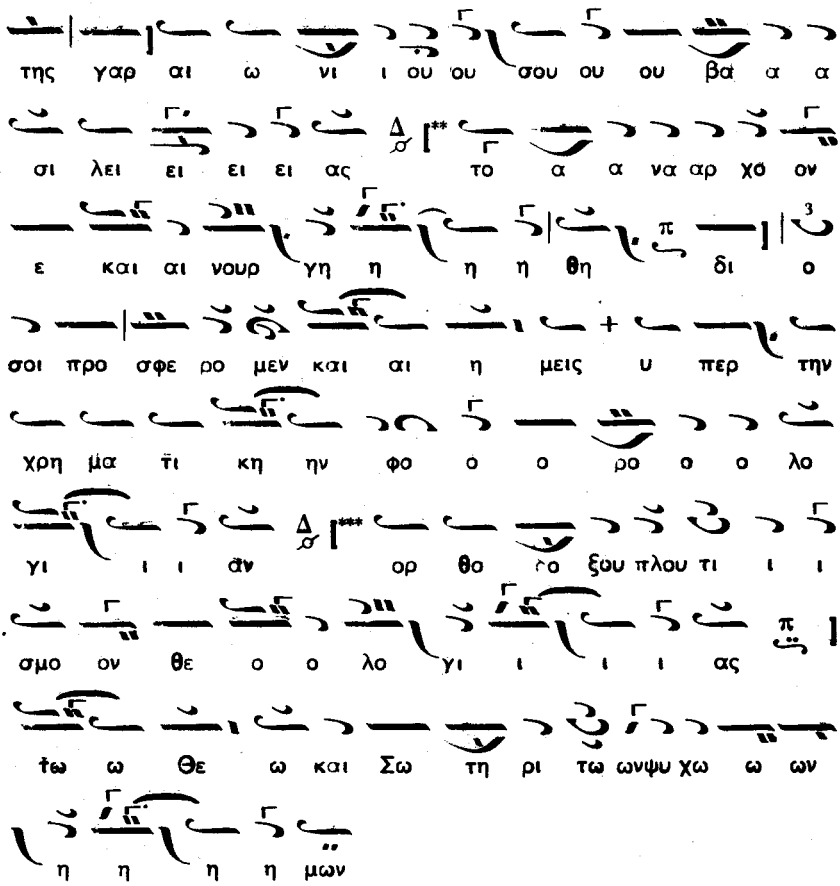

Ἕτεραι θέσεις

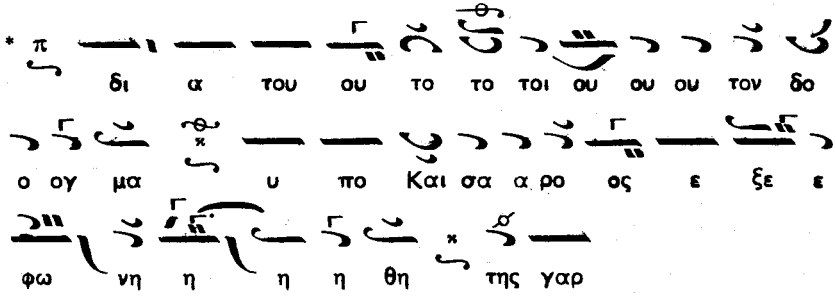

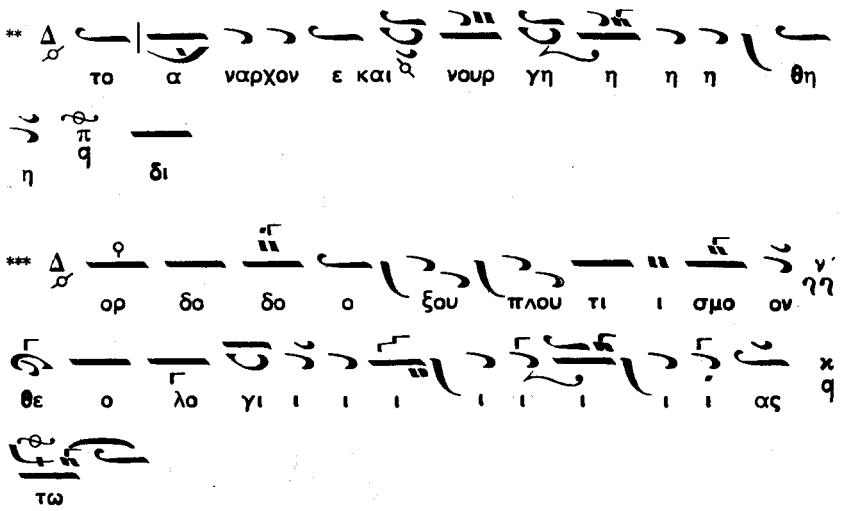

Καὶ νῦν. Ἦχος Δι

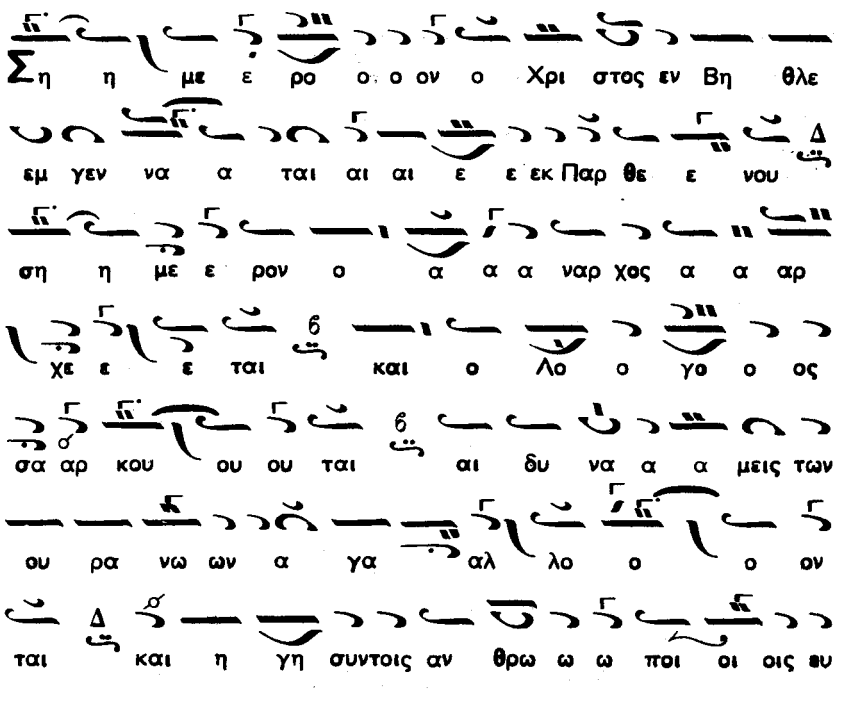

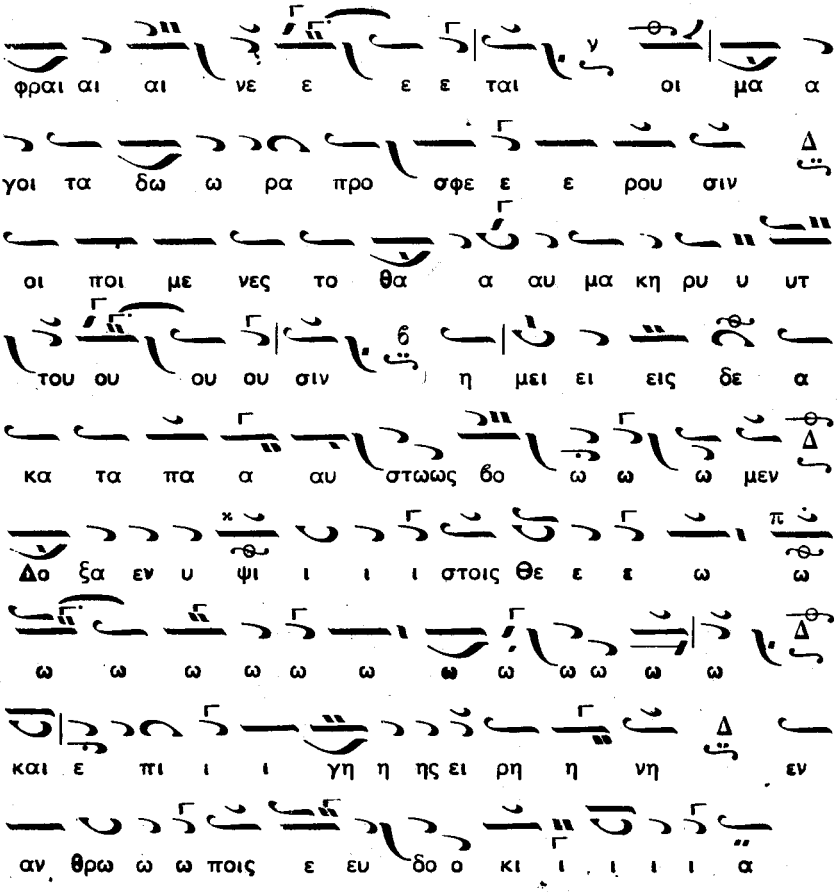

Τῇ ΚΣΤ' ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος λ π Πα

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» (ἴδε ἐν σελίδι 333)

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος

Εν βη θλε εμ συ νε δραμον ποι οι με ε ε νες

τον α λη θη μη η η νυ υ ον τε ες ποι οι οι

με ε ε ε νά. τον κα α θη με ε ε νον

ε πι των χε ρου βι ι ιμ και α να κει

με νο ο ο ον ε εν φα α ατ νη η νη πι ι

ι ι ι ου μορ φην δι η μα ας α α νει

ει λη η φο ο ο τα α Κυ υ υ ρι ι ι

ε δο ξα α α α σοι

Ἑτέρα θέσις

δι η μα ας α νει ει λη η φο ο ο ο τα

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Ἦχος

Ση με ε ε ρον η α ο ρα α α τος

φυ υ υ σις τοις βρο τοις εκ Παρ θε ε νου ου

ου συ να α α πτε ε ε ε ται Ση με ρον

η α α πει ει ει ρο ο ος ου σι ι ι

α εν Βη η θλε εμ σπαρ γα νοις ε ε ε

νει λι ι ισ σε ε ε ε ται ση με ρο

ο ο ο ον ο Θε ος δι ι ι α στε ε ε

ρος μα γους εις προ σκυ υ υ υ νη η η

σιν α α α α α γει προ μη νυ υ ον

τας αυ του την τρι η η με ε ε ρον

τα α φην ως εν χρυ σω ω και αι σμυ υρ νη και

αι λι βα α α α νω δι ο ψα α α

αλ λο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εν ο σαρ κω θεις

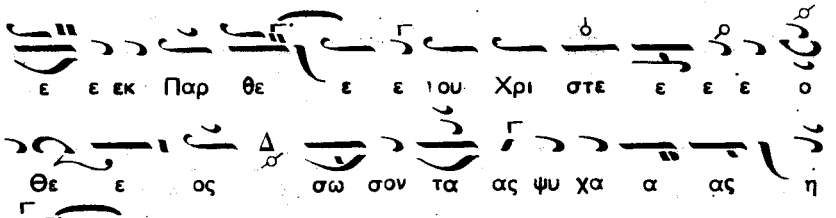

Ἑτέρα θέσις

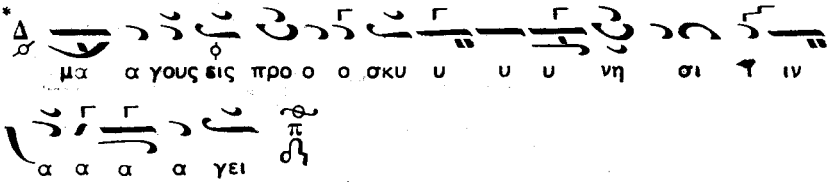

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Δόξα. Ἦχος

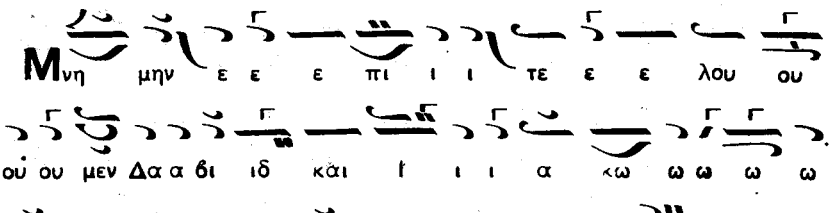

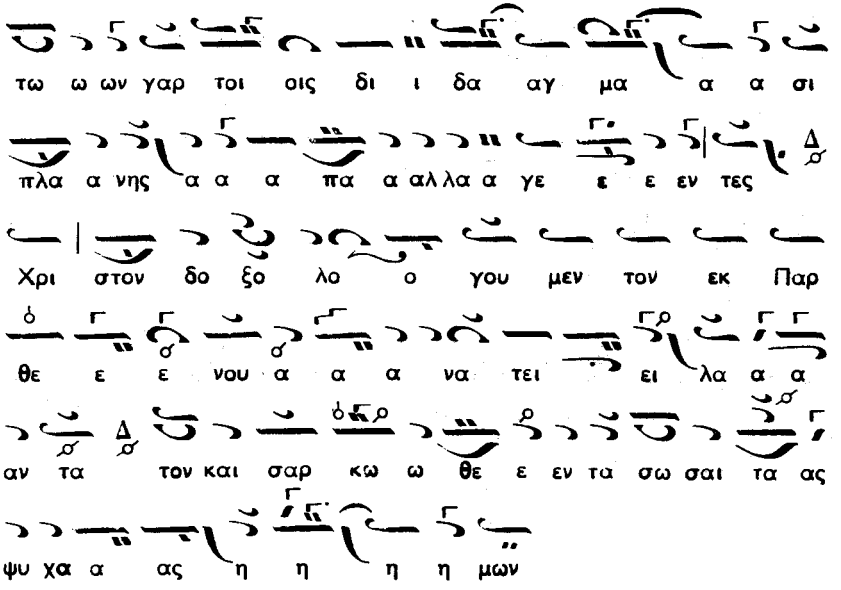

Εἰς τὸν Στίχον

Δόξα. Ἦχος

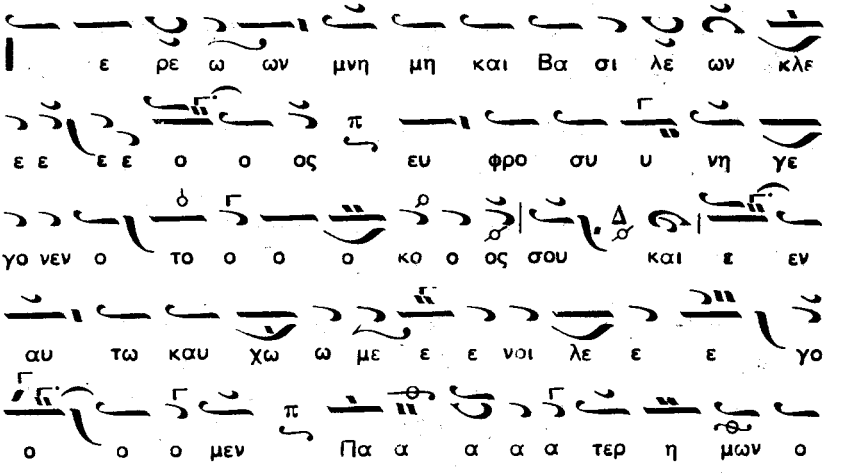

εν τοις ου ου ρα νεις α γι α σθη η

η η τω το ο νο μα α σου ου φι λα α αν θρω

ω ω ω πε

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Χο ρευ ου σιν Αγ γε λοι πα αν τες εν ου ρα

νω ηη και α γαλ λο ον ται ση η η η η με ε ε

ε ρων σκιρ τα δε πα α α σα α α η η

κτι ι ι σις δι α τον γεν νη θε ε εν τα

ε εν Βη η θλε εμ Σω τή η η ρα Κυ υ

ρι ι ι ον ο τι πα α α σα α πλα α

α α νη των ει δω ω λων πε ε ε ε ε ε

ε ε ε παυ ται και βα σι λε ευ ευ ει Χρι ι

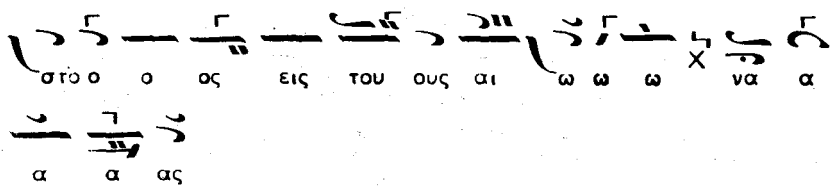

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

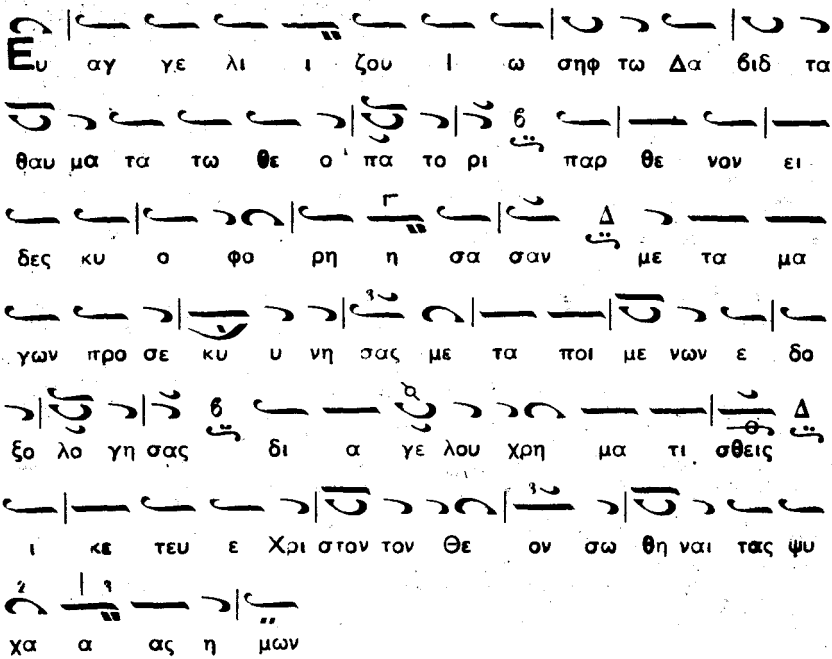

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα. Ἦχος Νη

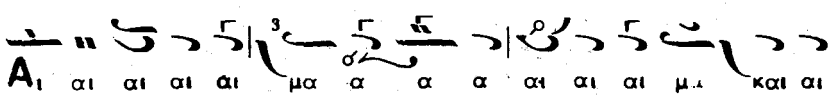

πυ υρ καϊ α τμι ι ι ι ι δα κα α πνου

ου ου ου ου ηου ου ου ου ου τε ε ε ε ε

ρα τα α γη η ης α α προ ο ο ει δε

εν ι ω ω η ηλ αι αι αι μα τη η ην σα α

α α α α α αρ κω ω ω σι ιν πυ υ υ υρ

τη η ην Θε ο ο τη η η η τα

α τμι ι ϊ ι ι δα α δε κα α πνου ου ου

ου το Πνε ευ ευ μα το ο ο Α α α α α

α α α γι ι ι ο ον το ε πελ θο ο ον

τη η η η η η Πα α αρ θε ε ε ε ε

ε ε ε ηε ε ε ε νω και αι κο ο ο

σμο ον ευ ω ω δι ι ι α α α α σαν

με ε ε γα α το ο μυ υ υ στη η

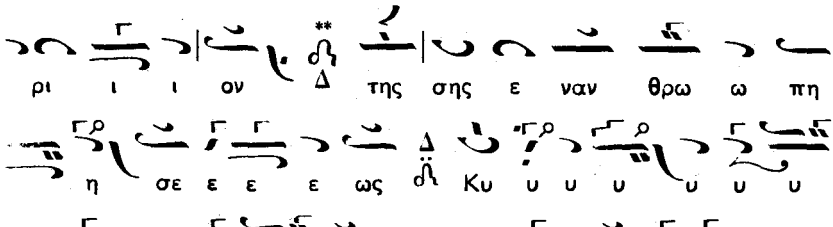

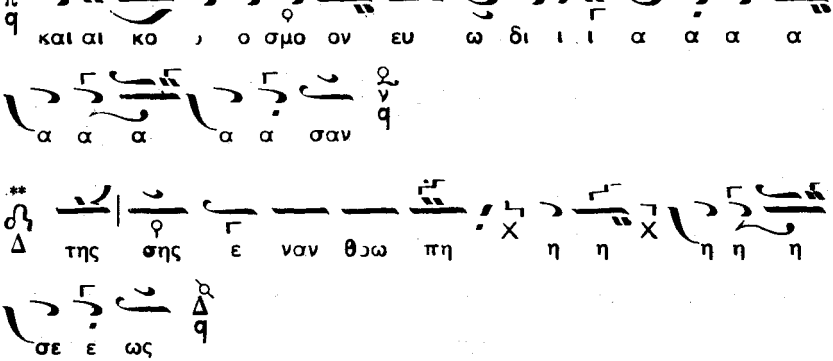
Ἕτεραι θέσεις